ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 18 Σεπτεμβρίου 1935 | ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ | Ἀριθμὸς φύλλου 410

ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΑ

Περὶ κωδικοποιήσεως εἰς ἐνιαῖον κείμενον τῶν διατάξεων τοῦ ἀγροτικοῦ Κώδικος 5496 καὶ τῶν νόμων 5875 καὶ 6448.

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἄρθρον 76 τοῦ νόμου 6448, περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τῶν ἀγροτικῶν νόμων καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 5496 καὶ 5875, προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν.

Κωδικοποιοῦνται εἰς ἐνιαῖον κείμενον αἱ διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος 5496 καὶ τῶν νόμων 5875 καὶ 6448 ἔχον οὕτως :

Α'. ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ ΕΚΤΑΣΙΣ ΑΠΑΛΛΟΤΡΙΩΣΕΩΣ

Σκοπὸς—Ἀκτημοσύνη

Ἄρθρον 1.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Κράτος, τοὺς δήμους καὶ τὰς κοινότητας, ὡς καὶ ἡ ἀναγκαστικὴ ἀπαλλοτρίωσις κτημάτων ἀνηκόντων εἰς ἕτερα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, ἐπὶ σκοπῷ γεωργικῆς ἐγκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

2. Ἀκτήμονες κατὰ τὸν παρόντα νόμον καλλιεργηταὶ νοοῦνται καὶ οἱ ἔχοντες ἀνεπαρκῆ γεωργικὴν ἰδιοκτησίαν, οὐχὶ δὲ καὶ ὅσοι καλλιεργηταὶ ἔχουν ἐπαρκῆ κινητὴν ἢ ἀκίνητον ἀστικὴν ἰδιοκτησίαν.

3. Ὡς ἀκτήμονες δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως θεωροῦνται καὶ οἱ στερηθέντες τῆς ἀγροτικῆς ἰδιοκτησίας των λόγῳ ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως.

Ἀπαλλοτριωτέα ὁλοκληρωτικῶς.

Ἄρθρον 2.

Ὑπόκεινται εἰς ὁλοκληρωτικὴν ἀπαλλοτρίωσιν καὶ παραχώρησιν.

α') Τὰ εἰς τὸ Δημόσιον, τοὺς Δήμους, τὰς Μονάς, τὰ πάσης κατηγορίας θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα ἀνήκοντα κτήματα ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως, εἴδους γεωργικῆς καλλιεργείας καὶ καλλιεργητικῆς σχέσεως, μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν κειμένων καὶ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασιν ἐξυπηρετούντων κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδαφ. 1α, 7 καὶ 8, τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί). Εἰς τὴν κατηγορίαν ταύτην ὑπόκειται καὶ τὸ εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Κράτους περιελθὸν κατὰ τὸν νόμον 2052 ἓν πέμπτον ἐξ ἀδιαιρέτου τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τῶν δημοσίων γαιῶν.

β') Αἱ ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούμεναι μετὰ τῶν ἐν αὐταῖς οἰκημάτων, αἱ αὐτοπροσώπως ἢ καὶ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας τῶν καλλιεργητῶν καλλιεργούμεναι γαῖαι ἐπὶ τῶν ὁποίων ἡ παλαιότερον κρατοῦσα σχέσις τῆς μορτῆς ἢ τοῦ ἀντισπόρου ἀντικατεστάθη διὰ μισθώματος εἰς χρῆμα, ὡς καὶ πᾶσαι ἐν γένει αἱ δυνάμεναι νὰ καλλιεργηθῶσιν ἐκτάσεις ἐκτὸς τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 6 ἐδάφ. 1α, 7 καὶ 8 τοῦ παρόντος (φυτεῖαι, δάση, βοσκαί).

γ') Τὰ ἀγροκτήματα καὶ τὰ πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῆς ὁλότητος τῶν ἀποκαθισταμένων χρήσιμα κτίρια ἰδιοκτητῶν, μὴ ἐπιμελουμένων αὐτοπροσώπως τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν ἕνεκα τῆς συνήθους διαμονῆς των ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ.

Ἐκτάσεις ἐξαιρούμεναι τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α') Ὑπὲρ αὐτοπροσώπως καὶ μὴ καλλιεργούντων ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 3.

1. Ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

α') Αἱ αὐτοπροσώπως ὑπὸ τῶν ἰδιοκτητῶν ἢ καὶ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των καλλιεργούμεναι γαῖαι. Κατ' ἐξαίρεσιν καὶ μόνον ἐὰν δυσχεραίνεται ἡ διανομὴ θὰ ἠδύναντο ν' ἀπαλλοτριωθῶσι καὶ αὗται, ἐὰν παρεμβάλλωνται ἐντὸς τῆς περιοχῆς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν γαιῶν τούτων παραχωρεῖται ἔκτασις ἴσης ἀξίας, εἰ δυνατὸν δέ, τῆς αὐτῆς κατηγορίας γαιῶν, ἐν τῷ καλλιεργουμένῳ τμήματι τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος καὶ πρὸ πάσης διανομῆς πρὸς τοὺς ἄλλους καλλιεργητάς.

β') Αἱ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων κατοικίαι τῶν ἰδιοκτητῶν, μετ' ἐκτάσεως ἴσης πρὸς ἕνα πλήρη γεωργικὸν κλῆρον θι' ἕνα ἕκαστον τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀγροκτήματος καὶ τὸ πολὺ μέχρι τριῶν κλήρων, δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας τούτους, κειμένης θὲ κατὰ το δυνατὸν παρά τινι τῶν κατοικιῶν, εἰς ἣν ἔκτασιν δὲν συνυπολογίζεται ὁ περὶ τὴν κατοικίαν ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου κατεχόμενος μὴ καλλιεργήσιμος χῶρος, μὴ δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὰ τρία στρέμματα.

Ἡ διάταξις τοῦ παρόντος ἐδαφίου δύναται νὰ ἐφαρμοσθῇ καὶ ἐπὶ τῶν ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτητῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, βάσει προγενεστέρων ἀγροτικῶν νόμων. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει αἱ ἐκτάσεις θὰ χορηγηθοῦν ἀπὸ τυχὸν διαθεσίμους κλήρους τοῦ κτήματος ἢ ἄλλων γαιῶν τελουσῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

γ') Καθ' ὅλον τὸ Κράτος, πλὴν τῆς Θεσσαλίας μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τοῦ νομοῦ Ἄρτης, τῆς Ἠπείρου, Μακεδονίας καὶ Θράκης, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὴν παρ. β' κλήρου, ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, εἰ δυνατὸν περὶ τὰς κατοικίας τῶν ἰδιοκτητῶν. Εἰς πλείονας ἐξ ἀδιαιρέτου ἰδιοκτήτας καταλείπεται προσαύξησις, ἐπὶ πλέον τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου δι' ἕνα ἕκαστον ἰδιοκτήτην, τὸ δὲ σύνολον τῶν οὕτω ἐξαιρουμένων προσέτι κλήρων δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο.

δ') Ἀγροτικὰ κτήματα, κείμενα εἰς κεφαλοχώρια, ἐκτάσεως μικροτέρας τῶν τριακοσίων στρεμμάτων, καθ' ὅλον τὸ Κράτος, εἰς δὲ τὴν Θεσσαλίαν μετὰ τῆς ἐπαρχίας Δομοκοῦ, τὸν νομὸν Ἄρτης, τὴν Ἤπειρον, Μακεδονίαν καὶ Θράκην ἑκατὸν στρεμμάτων, καὶ ἀνήκοντα εἰς ἰδιοκτήτας μὴ ἔχοντας ἑτέραν γαιοκτησίαν, ἐκτὸς ἐὰν ταῦτα καλλιεργοῦνται κολληγικῶς καὶ δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἀποκατάστασις τῶν εἰς αὐτὰ καλλιεργούντων εἰς γειτονικὸν κτῆμα.

2. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς γεωπόνους, ἀποφοίτους γεωργικῶν σχολῶν, ἐξαιρεῖται τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις τριακοσίων στρεμμάτων, ἣν οὗτοι ὑποχρεοῦνται νὰ αὐτοκαλλιεργήσωσιν ὑποδειγματικῶς.

3. Εἰς συνιδιοκτήτας ἀγροκτημάτων, παθόντας κατὰ τὴν ἐν τῷ στρατῷ ἐφεδρικὴν ὑπηρεσίαν ἀπὸ τῶν Βαλκανικῶν μέχρι τέλους τοῦ πολέμου καὶ κριθέντας ἀνικάνους ἐκ τῆς παθήσεως ταύτης πρὸς πᾶσαν στρατιωτικὴν ὑπηρεσίαν, δι' ἀποφάσεως τῶν ἁρμοδίων ὑγειονομικῶν ἐπιτροπῶν στρατοῦ, ἀφίεται ἐκ τῶν ἀγροκτημάτων τούτων ἔκτασις ἴση πρὸς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, κατ' ἐκλογὴν αὐτῶν καὶ ἐν ἑνὶ μόνον κτήματι, ἐφ' ὅσον ἐδὲν ὑπῆρξε κατ' αὐτῶν καταδίκη ἐπὶ ἀνυποταξίᾳ ἢ λιποταξίᾳ.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν δύνανται ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος νὰ ἀφεθοῦν πλείονες τῶν δύο τοιούτων κλῆροι δι' ἅπαντας συλλήβδην τοὺς ἰδιοκτήτας.

Ἡ διάταξις τοῦ ἐδαφίου 3 ἰσχύει ἐπὶ μόνων τῶν μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος νόμου ἐκδικασθησομένων ἀγροκτημάτων.

Ἄρθρον 4.

1. Ἐπ' ἰδιοκτητῶν πλειόνων ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐξαιρέσεις χωροῦσιν ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος, ὁριζομένου διὰ δηλώσεως των ὑποβαλλομένης εἰς τὸ ἁρμόδιον γεωργικὸν γραφεῖον ἐντὸς προθεσμίας ἑνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως, τῶν λοιπῶν ἀπαλλοτριουμένων ὁλικῶς.

2. Ἡ πάροδος τῆς προθεσμίας ἀπράκτου μεταβιβάζει τὸ δικαίωμα τῆς ἐπιλογῆς εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ δὲ πλειόνων ἰδιοκτητῶν τὸ κτῆμα ἐκλέγεται κατὰ πλειοψηφίαν ἢ ἐν ἰσοψηφίᾳ ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ὁμοίως πλειόνων ἀγροκτημάτων, ὧν τινα δὲν ἀπαλλοτριοῦνται αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 3 ἐξαιρέσεις ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δὲν ἐφαρμόζονται εἰμὴ μόνον πρὸς συμπλήρωσιν τῶν ἐξαιρουμένων ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεων ὡς κατωτάτων ὁρίων.

Ἄρθρον 5.

1. Κατ' αἴτησιν τοῦ ἰδιοκτήτου δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι δι' ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἡ ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένου κτήματος κατοικία τοῦ ἰδιοκτήτου (κονάκιον) καὶ πᾶν ἐν γένει ἀκίνητον ἐξαιρούμενον τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραμένον εἰς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ ἀπαλλοτριώσῃ κατ' ἐξαίρεσιν καὶ τὴν κατοικίαν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ ἄλλο κτίριον ἐξαιρούμενον κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπὲρ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὅπου ἰδίᾳ ἐλλείπουν διδακτήρια.

3. Εἰς τὰς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἀπαλλοτριοῦνται οἰκήματα τοῦ ἰδιοκτήτου ἐξαιρούμενα κατ' ἀρχὴν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἡ διὰ ταῦτα ὀφειλομένη ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὴν ὀξίαν, ἣν ταῦτα ἔχουσι κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

β') Φυτεῖαι, οἰκόπεδα, βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις.

Ἄρθρον 6.

Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαιροῦνται :

α') Αἱ ἀμπελῶδειες ἢ δενδρῶδειες συνεχεῖς καὶ συστηματικαὶ φυτεῖαι, αἱ μέχρι τῆς 1ης Ἰουλίου 1924 γενόμεναι ἀνηκουσαι, εἴτε εἰς φυσικά, εἴτε εἰς νομικὰ πρόσωπα.

Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν φυτεῖαι, ἐκτάσεως οὐχὶ μείζονος τῶν δέκα στρεμμάτων μετὰ τῶν ἐν αὐτοῖς οἰκημάτων, κείμεναι ἐντὸς ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος, καὶ περιελθοῦσαι κατὰ κυριότητα εἰς τὸν ἀγοραστήν, κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γεν. Διοικητοῦ, ἀπηλλοτριώθησαν ἀναγκαστικῶς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ τρίτου, χωρεῖ ἐπανεκδικασις περὶ αὐτῶν, αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων, ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐντὸς ἑνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος καὶ ἐφ' ὅσον εὑρίσκοντο εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ ἰδιοκτήτου μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ νόμου.

β') Τὰ εἰς ἐγκεκριμένους συνοικισμοὺς ὑπάρχοντα γήπεδα ἐντὸς τῶν χρησιμοποιουμένων ὑπὸ τῶν κολλήγων ἢ ἀντισπορέων διὰ κατοικίαν αὐτῶν.

γ') Αἱ μεγάλαι ἀγροτικαὶ βιομηχανικαὶ ἐγκαταστάσεις, καὶ ἐκ τῶν μικρῶν αἱ μὴ ἀπαραίτητοι διὰ τὴν ἐκμετάλλευσιν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος, πλὴν τῶν μικρῶν ὑδρομύλων τοῦ κτήματος.

γ') Βοσκαί.

Ἄρθρον 7.

Ἐξαιροῦνται αἱ διὰ τὴν κτηνοτροφίαν χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι οἱασδήποτε καλλιεργείας ἐκτάσεις καὶ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν κτηνοτροφικὴν ἐκμετάλλευσιν τῶν ἐκτάσεων τούτων παρακολουθήματα (ποδιές, γεννολείβαδα), ἐφ' ὅσον ταῦτα εἶναι ἀδύνατον νὰ δημιουργηθοῦν ἐντὸς τῶν ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων. Τὰ παρακολουθήματα ταῦτα καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων συμφώνως πρὸς τὰς τοπικὰς συνθήκας καὶ ἀναλόγως πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰς τὴν ἐξαιρουμένην ἐκτασιν δυναμένων νὰ βοσκήσωσι ζώων. Ἐν πάσῃ ὅμως περιπτώσει συμπληροῦται κατὰ πρῶτον λόγον ἐκ τῶν ἀνωτέρω ἐξαιρουμένων ἐκτάσεων ἢ τῶν γειτονικῶν τοιούτων ἡ ἔκτασις τῆς κοινῆς βοσκῆς μέχρις εἴκοσι πέντε προβάτων κατὰ κληροῦχον

δ') Δάση.

Ἄρθρον 8.

1. Ἐξαιροῦνται ὡσαύτως τὰ δάση, ἐκτὸς ἂν μικραὶ δασικαὶ ἐκτάσεις παρεμβάλλονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων καὶ παρέχουν δυσχερείας εἰς τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν αὐτῶν.

2. Διατηροῦνται οὐχ ἧττον ἐν ἰσχύϊ τὰ κεκτημένα τυχὸν δικαιώματα τῶν χωρικῶν πρὸς ξύλευσιν χάριν τῶν ἀτομικῶν καὶ γεωργικῶν ἀναγκῶν ἐπὶ τοῦ ἀπομένοντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην δάσους, ὡς καὶ τὰ πρὸς βοσκὴν τῆς συνήθους κτηνοτροφίας των, ἡ δὲ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της δύναται ὑπαρχούσης ἀνάγκης νὰ συστήσῃ δουλείαν ξυλεύσεως διὰ τὴν οἰκιακὴν τῶν κληρούχων χρῆσιν.

3. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐκτάσεων κεκαλυμμένων ὑπὸ ἀγρίων δένδρων, ἐπιδεκτικῶν ἐγκεντρισμοῦ ἐπὶ σκοπῷ ἐγκεντρισμοῦ αὐτῶν ὑπὸ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαθισταμένων προσώπων, ὡς καὶ τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐγγερσώσεως δασωδῶν ἐκτάσεων πρὸς ἐγκατάστασιν ποσοφύγων καὶ καλλιέργειαν ὑπ' αὐτῶν.

4. Ἀπαλλοτριωθεῖσαι πεδιναὶ ἐκτάσεις πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν καὶ χαρακτηρισθεῖσαι δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπιδεκτικαὶ καλλιεργείας, δύνανται νὰ ἐκχερσωθοῦν ὑπὸ τῶν ἀποκατασταθέντων κληρούχων ἄνευ ἀδείας τῶν δασικῶν ὑπηρεσιῶν.

5. Ἐλαιῶνες ἐξημερωθέντες ἢ ἐξημερουμενοι, ἀνήκοντες εἰς γεωργικοὺς συνεταιρισμούς, ἐξαιροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν, ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς περιόδου ἐντὸς τῆς ὁποίας τίθενται ἐν ἰσχύϊ ὁ παρὼν νόμος, μὴ ἐπιτρεπομένης ἐφεξῆς τῆς ὁπωσδήποτε χρησιμοποιήσεως τῶν ἐκτάσεων τούτων πρὸς βοσκήν.

ε') Γεωργοκτηνοτροφικὰ κτήματα.

Ἄρθρον 9.

1. Εἰς ἃς περιφερείας κατὰ τὰς τοπικὰς συνθήκας ἐπικρατεῖ σύστημα μικτῆς γεωργοκτηνοτροφικῆς ἐκμεταλλεύσεως ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καὶ αἱ ὑπὸ τῆς κτηνοτροφίας χρησιμοποιούμεναι ἀνεπίδεκτοι καλλιεργείας βουνώδεις καὶ μὴ ἐκτάσεις, καὶ παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας

πιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς δημιουργίαν γεωργοκτηνοτροφικοῦ κλήρου ἀναπληρουμένης τῆς ἀνεπαρκοῦς καλλιεργησίμου ἐκτάσεως διὰ διπλασίας τοὐλάχιστον ἐκτάσεως βουνώδους.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ συναποκαθίστανται μετὰ τῶν γεωργοκτηνοτρόφων καὶ ἀριθμὸς κτηνοτρόφων γεννηθέντων ἐν τῷ κτήματι, ἀναλόγως τῆς ἐπαρκείας τῶν ἐκτάσεων τοῦ κτήματος.

Ἄρθρον 10.

1. Αὐτοκαλλιέργεια κατὰ τὸν παρόντα νόμον νοεῖται πᾶσα μὴ ἐπι μορτῇ, ἀντισπόρῳ ἢ ἐνοικίῳ κατατεμνομένη καλλιέργεια ἀλλ' ὑπὸ τοῦ ἐκμεταλλευομένου γινομένη διὰ μισθωτῶν ἐργατῶν ἰδίᾳ δαπάνῃ καὶ ἰδίῳ αὐτοῦ κινδύνῳ, ἢ δι' ἐκμισθώσεως εἰς τρίτον αὐτοκαλλιεργοῦντα ὑπὸ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω ὅρους.

2. Ὁρίζοντες αὐτοκαλλιεργούμενον κτῆμα ἐν τῷ παρόντι νόμῳ νοοῦμεν τοῦτο ὡς τοιοῦτον μόνον κατὰ τὰς συμφώνως τῷ ἀναφερομένῳ ὁρισμῷ καλλιεργουμένας ἐκτάσεις του καὶ τὰς ἀγραναπαύσεις αὐτῶν.

Ἄρθρον 11.

1. Αἱ αὐτοκαλλιεργούμεναι ἐκτάσεις ἕνεκα μεγάλης πυκνότητος ἐγχωρίου ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ ἢ πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων γεωργῶν ὑπόκεινται καὶ αὗται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν.

2. Ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αὐτῶν ἐξαιρεῖται τὸ ἓν τρίτον τῆς αὐτοκαλλιεργουμένης ἐκτάσεως, μὴ δυνάμενον ἐν εὐθέμιᾳ περιπτώσει νὰ ὑπερβῇ τὰ δισχίλια στρέμματα οὐδὲ νὰ εἶναι κατώτερον τῶν πεντακοσίων στρεμμάτων. Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπὶ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων τὸ παραμένον ἀναπαλλοτρίωτον τμῆμα δύναται νὰ ἐξιχθῇ μέχρι τοῦ ἑνὸς τρίτου ὁσονδήποτε καὶ ἂν εἶναι τοῦτο, ἐφόσον ἐπ' αὐτοῦ δι' εἰδικῆς συμβάσεως πρόκειται νὰ ἱδρυθῇ γεωργικὴ βιομηχανία κοινῆς ὠφελείας.

3. Εἰς ἰδιοκτήτας κεκτημένους πλείονα αὐτοκαλλιεργούμενα κτήματα ἡ ἐξαίρεσις χωρεῖ ἐφ' ἑνὸς μόνον κτήματος ἐκλεγομένου ὑπ' αὐτοῦ δι' ἀνεκκλήτου δηλώσεώς του ὑποβαλλομένης ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως, εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, ἐπὶ δὲ τῶν λοιπῶν ἐξαιρεῖται κατὰ προσαύξησιν ἔκτασις γαιῶν ἰσουμένη πρὸς τὸ ἓν τρίτον τῆς ἐξαιρεσίμου ἐκ τοῦ ἑνὸς, μετὰ πασῶν τῶν ἐγκαταστάσεών του

4. Περίπτωσις ἐφαρμογῆς τοῦ ἐδαφ. 2 ἀποκλείει τὴν ἐξαίρεσιν τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ παρόντος ἐπὶ κτήματος μὴ αὐτοκαλλιεργουμένου καὶ ἀνήκοντος εἰς τὸν αὐτὸν ἰδιοκτήτην, ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν καθ' ὅλην τὴν ἔκτασίν του.

Ἄρθρον 12.

Αἱ διατάξεις τῶν δύο προηγουμένων ἄρθρων δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ γαιῶν, ἃς οἱ ἰδιοκτῆται παρέλαβον καὶ καλλιεργοῦσιν ἕνεκα τῆς ἐν τῷ στρατῷ ὑπηρεσίας τῶν κολλήγων, μὴ δυνηθέντων νὰ ἐπαρκέσωσιν εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτῶν διὰ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των.

Ἄρθρον 13.

Αἱ ἐξ αὐτοκαλλιεργουμένων κτημάτων ἐξαιρούμεναι κατὰ τὸ παρὸν ἐκτάσεις δὲν ὑπόκεινται πλέον εἰς ἀπαλλοτρίωσιν, ὁ Υ' Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐγγυηθῇ τὴν διατήρησιν αὐτῶν καὶ διὰ συμβάσεως καὶ νὰ συνομολογήσῃ ὅρους ὑποχρεοῦντας, τοὺς μὲν ἰδιοκτήτας νὰ αὐτοκαλλιεργῶσι καθ' ὡρισμένον τρόπον, τὸ δὲ Δημόσιον, ἐν περιπτώσει ἀντιθέτου ἐνεργείας, εἰς καταβολὴν ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς τρεχούσης τοῦ κτήματος ἀξίας, καθ' ἃ εἰδικῶς θέλει ὁρίσει Διάταγμα προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδόμενον.

ζ') Ἰαματικαὶ πηγαί.

Ἄρθρον 14.

Ἐξαιροῦνται μελλοντικῶς τῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως ἐκτάσεις γαιῶν κείμεναι περὶ ἀνεγνωρισμένας ἰαματικὰς πηγὰς εἰς μῆκος ἀκτῖνος μέχρι χιλίων τὸ πολὺ μέτρων.

η') Ἀρχαιολογικοὶ χῶροι.

Ἄρθρον 15.

Ἐξαιροῦνται τῆς κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν διανομῆς χῶροι ἀρχαιολογικοί, ὧν τὴν ἔκτασιν προσδιορίζει ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καθ' ὑπόδειξιν τῆς ἁρμοδίας ἀρχαιολογικῆς ὑπηρεσίας.

Ἄρθρον 16.

1. Ἐξαιροῦνται ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ἀσβεστοκάμινοι, αἱ κεραμοκάμινοι, τὰ λατομεῖα καὶ τὰ ὀρυχεῖα τοῦ κτήματος.

2. Ἐπὶ τῶν λατομείων ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν τοῦ κτήματος νὰ συστήσῃ δουλείαν διὰ τὰς ἀτομικὰς ἀνάγκας τῶν ἀποκαθισταμένων κληρούχων.

Ἄρθρον 17.

1. Αἱ ἐμφυτεύσεις ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τῶν περὶ αὐτῶν εἰδικῶν νόμων.

2. Ὁσάκις ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις περιλαμβάνονται ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων κατὰ τὸν παρόντα νόμον κτημάτων ἐφαρμόζονται μόνον διὰ τὴν ἐκτίμησιν αὐτῶν αἱ διατάξεις τῶν σχετικῶν εἰδικῶν νόμων. Προκειμένου δὲ περὶ νέων ἐμφυτεύσεων αἵτινες δὲν ἀπέδοσαν καρποὺς ἡ ἐκτίμησις γίνεται κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ ἄρθρου 73 τοῦ παρόντος.

θ') Ἐκτάσεις κατακλυζόμεναι ὑπὸ ὑδάτων.

Ἄρθρον 18.

Ἑλώδεις ἢ κατακλυζόμεναι ἐν γένει ὑπὸ ὑδάτων ἐκτάσεις παραχωρούμεναι εἰς συνεταιρισμοὺς δύνανται ν' ἀποστραγγισθῶσι παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν τούτων δι' ἰδιαιτέρων συμβάσεων ἐγκρινομένων ἢ μεταρρυθμιζομένων ὑπὸ τοῦ συμβουλίου ἐποικισμοῦ, εἰς ὃ ἀπαραιτήτως μετέχουν ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας καὶ εἷς μηχανικὸς τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας ὁριζόμενος ἑκάστοτε ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ.

Ἀπαλλοτριώσεις ὑπὲρ προσφύγων ἐπαγγελματιῶν.

Ἄρθρον 19.

1. Εἰς τὰ κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς αὐτῆς ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριούμενα καὶ παραχωρούμενα κτήματα ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις ὁμογενῶν προσφύγων ἐπιτηδευματιῶν πρὸς ἵδρυσιν καὶ ἀμιγῶν ἐξ αὐτῶν συνοικισμῶν ὡς καὶ συνοικισμῶν ἐξ ἁλιέων καὶ ναυτικῶν ἐν γένει. Οἱ συνοικισμοὶ οὗτοι θεωροῦνται ἀναγκαστικοὶ Συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπάγονται εἰς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

2. Δικαιοῦνται εἰς τοιαύτην ἀποκατάστασιν πρόσφυγες ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν ἀσκοῦντες οἱονδήποτε βιοποριστικὸν ἐπάγγελμα εἴτε εἰς χωρία, εἴτε εἰς πόλεις.

3. Ὁ ἐπαγγελματικὸς κλῆρος τῶν ὡς ἄνω προσφύγων δύναται ἀναλόγως νὰ ἐξιχθῇ μέχρι δέκα τὸ πολὺ στρεμμάτων.

Ἄρθρον 20.

1. Γαῖαι πάσης κατηγορίας καὶ οἱασδήποτε ἐκτάσεως παρεμβαλλόμεναι εἰς ἐκτάσεις προοριζομένας, δι' ἀνέγερσιν προσφυγικῶν συνοικισμῶν, ὑπόκεινται εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸ παρόν.

2. Ωσαύτως επιτρέπεται η απαλλοτρίωσις τοιούτων γαιών, έτι και μη παρεμβαλλομένων, προς εκτέλεσιν υδραυλικών εν γένει έργων χρησίμων διά τους αγροτικούς ή επαγγελματικούς συνοικισμούς.

3. Η εκτίμησις των εν εδαφ. 1 και 2 γαιών γίνεται κατά τον εν άρθρω 73 του παρόντος τρόπον και μέτρον, ή δ' ούτως εξευρισκομένη αποζημίωσις διπλασιάζεται άνευ της εν άρθρ. 74 του παρόντος προσαυξήσεως.

Περιοχή Δήμων Αθηναίων και Πειραιώς.

Άρθρον 21.

1. Εις κτήματα κείμενα εντός της προτέρας περιοχής των δήμων Αθηναίων και Πειραιώς εξαιρετικώς αποκαθίστανται οι εντός αυτών ήδη καλλιεργούντες επί μορτή, αντισπόρω, ή μισθώματι ως και πρόσφυγες γεωργοί ή επαγγελματίαι, οίτινες αποκαθίστανται κατά τα εν άρθρω 19 του παρόντος.

2 Η αληθής έννοια της προηγουμένης παραγράφου είναι, ότι οι διά ταύτης τιθέμενοι εξαιρετικοί περιορισμοί περί των προσόντων των αποκαταστατέων εις κτήματα της προτέρας περιοχής των δήμων Αθηναίων και Πειραιώς δεν έχουν εφαρμογήν επί προσφύγων δικαιουμένων αποκαταστάσεως κατά τας κειμένας διατάξεις.

3. Ακτήμονες γηγενείς, εγκατεστημένοι εις κτήματα της αυτής ως άνω περιοχής από του 1925 και εντεύθεν, εφ' ων έχουσιν εμφυτεύσει άμπελον τουλάχιστον προ τριετίας, δένδρα ή λοιπάς φυτείας, αποκαθίστανται εν αυτοίς κατά τας κειμένας διατάξεις.

Συμψηφισμός εξαιρουμένων εκτάσεων.

Άρθρον 22.

1. Η κατά το άρθρον 6 του παρόντος εξαιρουμένη έκτασις φυτειών συμψηφίζεται προς τας λοιπάς εκτάσεις, εξαιρουμένας από της απαλλοτριώσεως κατά τα άρθρα 3 και 11 εδ. 2 και 3 του παρόντος.

2. Εκτάσεις κτήματος μεταβιβασθείσαι μετά την 1ην Μαρτίου 1920 διά δικαιοπραξίας εκουσίως εις καλλιεργητάς προς αποκατάστασίν των, είτε εις μη τοιούτους, συμψηφίζονται καθ' όμοιον τρόπον κατά την επακολουθούσαν αναγκαστικήν απαλλοτρίωσιν των λοιπών εκτάσεων αυτού εις τας κατά τας κειμένας διατάξεις εξαιρουμένας από της απαλλοτριώσεως εκτάσεις ως κατώτατα όρια.

Άρθρον 23.

Κατατμήσεις του κτήματος γενόμεναι μετά την 1ην Ιανουαρίου 1917 εκτός αν εγένοντο διά πωλήσεως ουχί ανωτέρας των διακοσίων στρεμμάτων εις έκαστον των καλλιεργητών προς γεωργικήν αποκατάστασίν των, δεν μεταβάλλουσι την έννοιαν και την ενότητα του κτήματος, ουδέ λαμβάνονται υπ' όψει διά την εξεύρεσιν των κατά την αγροτικήν νομοθεσίαν εξαιρουμένων από της απαλλοτριώσεως γεωργικών κλήρων, ή ετέρων εκτάσεων, δι' ην εξετάζεται η προ της χρονολογίας ταύτης νομική μορφή της απαλλοτριουμένης ιδιοκτησίας.

Β'. Επιτάξεις υπέρ προσφύγων.

Άρθρον 24.

1. Δι' εγκατάστασιν προσφύγων και παραχώρησιν αυτοίς γαιών προς καλλιέργειαν, δύναται ο Υπουργός της Γεωργίας να επιτάσση προσωρινώς ταύτας, κατόπιν γνωμοδοτήσεως του Συμβουλίου Εποικισμού, δι' αποφάσεώς του καθοριζούσης κατά προσέγγισιν τα όρια και την έκτασιν αυτών, ως και την διάρκειαν της επιτάξεως και τασσούσης βραχείαν προθεσμίαν προς παράδοσιν αυτών.

2. Η περί επιτάξεως απόφασις κοινοποιείται διά της αρμοδίας εποικιστικής αρχής εις τον ιδιοκτήτην ή τον νομέα του κτήματος ή τον αντιπρόσωπον αυτών, και εν περιπτώσει αδυναμίας κοινοποιήσεως, δημοσιεύεται εις την εφημερίδα της Κυβερνήσεως, καλουμένου άμα του δικαιούχου, ίνα παραστή κατά την παράδοσιν του κτήματος και την σύνταξιν του σχετικού πρωτοκόλλου.

3. Μη παρισταμένου του δικαιούχου κατά την παράδοσιν του κτήματος, ή αρμοδία εποικιστική αρχή καταλαμβάνει τούτο διοικητικώς και συντάσσει έκθεσιν περιγραφής αυτού.

Άρθρον 25.

1. Εις τας περιπτώσεις, καθ' ας εγκατεστάθησαν εις κτήμα πρόσφυγες προ της νομίμου επιτάξεως ή καταλήψεως αυτού, ή επακολουθούσα επίταξις θεωρείται αρχομένη αναδρομικώς από της εις το κτήμα τούτο εγκαταστάσεως των προσφύγων και καθ' ην έκτασιν εχρησιμοποίησαν το κτήμα του τε χρόνου και της εκτάσεως ρητώς αναφερομένων εν τω πρωτοκόλλω ή τη εκθέσει, υπογραφομένων υπό των υπέρ ων η επίταξις ή υπό της επιτροπής αυτών.

2 Εάν κατελήφθησαν συμφώνως προς το Ν. Δ. της 6 Ιουλίου 1923 «περί αγροτικής εγκαταστάσεως προσφύγων» κτήματα εφ' ων αρθείσης της καταλήψεως δεν επηκολούθησε νομίμως επίταξις τα κτήματα ταύτα θεωρούνται ως υπάρξαντα υπό επίταξιν κατά τον παόντα νόμον, δι' ον χρόνον ήσαν κατειλημμένα και καθ' ην έκτασιν εχρησιμοποιήθησαν υπό προσφύγων..

3 Επί κτημάτων επιτεταγμένων ή κατειλημμένων προς εγκατάστασιν προσφύγων, η επακολουθούσα κήρυξις απαλλοτριώσεως αυτών κατά την σνετικην διάταξιν ανατρέχει εις τον χρόνον της καταλήψεως ή επιτάξεως αυτών.

4. Ως κατάληψις κατά την διάταξιν του άρθρου 5 εδάφιον 1 του νόμου 4857 νοείται και η τη υποδείξει της Ε.Α.Π. υπό των εγκατασταθέντων προσφύγων πραγματική (de facto) κατάληψις και κατοχή του κτήματος, έστω και εάν περί της καταλήψεως δεν εγένετο ποτέ έγγραφος πράξις της διοικητικής αρχής

Η κατά το αυτό εδάφιον εγγραφή κτημάτων εις τα κτηματολόγια της Ε.Α.Π. αποδεικνύεται διά βεβαιώσεως του Υπουργού της Γεωργίας ή του άρμοδίου Γενικού Διοικητού

Ως κτηματολόγιον κατά τας διατάξεις του Νόμου 4857 νοείται το επίσημον διάγραμμα και οι κτηματολογικοί πίνακες οι καταρτισθέντες υπό των τοπογραφικών υπηρεσιών της Επιτροπής Αποκαταστάσεως Προσφύγων εις τους οποίους απετυπώθησαν οι μέχρι της ενάρξεως της ισχύος του Νόμου 4857 γενόμεναι πράγματι οριστικαί διανομαί γαιών εις κληρούχους γηγενείς και πρόσφυγας, συμπεριλαμβανομένων και εκείνων των διανομών ων είχε τελειωθή η εν υπαίθρω εργασία διανομής υπό των τοπογραφικών συνεργείων.

5. Η αληθής ερμηνεία της παραγράφου 1 του άρθρου 5 του νόμου 4857 είναι, ότι η γενομένη δι' αυτού απαλλοτρίωσις εγένετο το μεν δυνάμει του άρθρου 119 του Συντάγματος, προς αποκατάστασιν ακτημόνων καλλιεργητών γηγενών, προσφύγων δι' ολόκληρον την έκτασιν, το δε δυνάμει του άρθρου 19 του Συντάγματος λόγω δημοσίας ωφελείας διά τας εκτάσεις τας εξαιρουμένας της απαλλοτριώσεως κατά το άρθρον 119 του Συντάγματος και τον αγροτικόν νόμον.

Διά τα κτήματα της προηγουμένης παραγράφου δεν επιλαμβάνεται η Επιτροπή απαλλοτριώσεως, αλλά βεβαιουμένου υπό του Υπουργείου της Γεωργίας, ότι περιλαμβάνονται εις την απαλλοτρίωσιν της προηγουμένης παραγράφου εφαρμόζεται διά την οφειλομένην αποζημίωσιν εις τον ιδιοκτήτην κατά το άρθρον 19 και κατά το άρθρον 119 του Συντάγματος, η διαδικασία του νόμου ΓΨΝΑ' ως ετροποποιήθη διά μεταγενεστέρων νόμων.

Η αληθής ερμηνεία της παραγράφου 2 του άρθρου 5 του

νόμου 4857 εἶναι, ὅτι τὰ τμήματα τῶν περὶ ὧν διαλαμβάνει αὕτη κτημάτων, τὰ ἐξαιρούμενα τῆς ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρ. 119 τοῦ Συντάγματος καὶ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριοῦνται καὶ ταῦτα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος.

Διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων τῆς προηγουμένης παραγράφου, ἐφαρμόζεται διὰ μὲν τὰ τμήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, διὰ δὲ τὰ τμήματα τὰ ἀπαλλοτριούμενα κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος ἡ διαδικασία τοῦ νόμου ΓΩΝΑ΄ καὶ τῶν τροποποιησάντων αὐτόν.

Ἡ διαδικασία διὰ τὸν καθορισμὸν τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως κινεῖται ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου ἰδιοκτήτου διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως.

6. Ἡ ἐν τῇ παραγράφῳ 3 τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 4857 φράσις «πλέον τῶν 6 μηνῶν ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῆς κανονιζούσης τὴν ὁριστικὴν ἀποζημίωσιν» ἀντικαθίσταται ὡς ἑξῆς: «Ἐντὸς διετίας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τῆς τελεσιδίκου ἀποφάσεως τῆς κανονιζούσης τὴν ὁριστικὴν ἀποζημίωσιν, διὰ δὲ τὰς τυχὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κοινοποιηθείσας τοιαύτας ἐντὸς 2ετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος.

7. Δημόσια κτήματα καταληφθέντα κατὰ τὰς διατάξεις περὶ καταλήψεως ἀγροτικῶν κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν προσφύγων καὶ χρησιμοποιούμενα ἀπὸ τῆς καταλήψεώς των —δι' ὃν κατελήφθησαν σκοπὸν— θεωροῦνται ἀφ' οὗ χρόνου κατελήφθησαν κηρυχθέντα παραγωρητέα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος.

8. Καταληφθέντα ἢ ἐπιταχθέντα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας καὶ μὴ παραδοθέντα εἰς τὴν Ε. Α. Π. μοναστηριακὰ κτήματα, ἀλλὰ χρησιμοποιηθέντα ὑπὸ τούτου δι' ἀγροτικὴν ἢ ἀστοαγροτικὴν ἐγκατάστασιν προσφύγων θεωροῦνται ἀπαλλοτριωθέντα ἀφ' ἧς κατελήφθησαν κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος λόγῳ δημοσίας ὠφελείας. Ἡ ὀφειλομένη ἐκ τῆς τοιαύτης ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημίωσις ὁρίζεται κατὰ τὸν νόμον ΓΩΝΑ ὡς ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων.

Ἄρθρον 26.

1. Ἀπὸ τῆς παραδόσεως ἢ καταλήψεως ἐπιτασσομένων κτημάτων, ὀφείλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν δικαιοῦχον μίσθωμα ὡς καὶ ἀποζημίωσις διὰ τὰς τυχὸν γενομένας ὑπ' αὐτοῦ δαπάνας, ἡ ὁποία καθοριζομένη κατὰ τοὺς κανόνας τοῦ ἄρθρου 51 καὶ 55 τοῦ παρόντος καταβάλλεται κατὰ τὸ ἄρθρον 54 πρὸς αὐτὸν ἐκ τοῦ Δημοσίου.

2. Αἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὀφειλαὶ διὰ τὰς γενομένας ἤδη ἐπιτάξεις ἢ καταλήψεις κτημάτων, δυνάμει τοῦ νόμου 1046 «περὶ ἐπιτάξεως ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ βασῶν» καὶ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» καθορίζονται ὡσαύτως κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον.

3. Ἐὰν μετ' ἐπίταξιν κτήματος, ὁ ἰδιοκτήτης αὐτοῦ ἢ ὁ δικαιοῦχος ὁπωσδήποτε τῆς ἀποζημιώσεως, ἐκαρπώθη ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει αὐτό, ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀποζημίωσις, ὑπολογίζεται κατ' ἀναλογίαν ἀπὸ τῆς στερήσεως τῆς καρπώσεως αὐτοῦ, τῆς περιπτώσεως ταύτης ρητῶς ἀναφερομένης κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ μισθώματος.

4. Αἱ καθορίζουσαι τό τε μίσθωμα καὶ τὴν ἀποζημίωσιν, τῶν προηγουμένων ἐδαφίων, πράξεις τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ, ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ συμβουλίου ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 27.

1. Κτήματα ἐφ' ὧν ἐνηργήθη ἐγκατάστασις προσφύγων μετ' ἐπίταξιν ἢ καταλήψιν αὐτῶν, ἐπιτρέπεται ν' ἀπαλλοτριωθῶσι κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας, καὶ ἂν ἀκόμη λόγῳ ἐκτάσεως ἢ δι' ἄλλον λόγον ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ἐν τῇ τελευταίᾳ ὅμως περιπτώσει ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημίωσις ἐξευρίσκεται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 20 ἐδ. 3 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα, διὰ τὴν καθ' ὑπέρβασιν τῶν κατωτάτων ὁρίων ἀπαλλοτριουμένην ἔκτασιν.

Γ΄. Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως. Κλῆροι. Σειρὰ κατατάξεως.

Ἄρθρον 28.

1. Ἀποκαθίστανται γεωργικῶς συμφώνως πρὸς τὸ παρὸν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως προτασσομένων ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου, ἢ τῶν τροποποιητικῶν τούτου.

Α΄) Οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καλλιεργηταὶ αὐτῷ διακρινόμενοι εἰς

α΄) Ἐγγάμους ἄρρενας καλλιεργητάς.

β΄) Χήρας καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων ἢ μετ' ἐνηλίκων ἀγάμων θυγατέρων.

γ΄) Ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν. Ὡς τοιαῦτα θεωροῦνται καὶ ἐκεῖνα ὧν ὁ πατὴρ εἶναι ὑπερήλιξ ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανος.

δ΄) Ἀγάμους ἄρρενας ἐνηλίκους καλλιεργητάς.

Β΄) Οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ ἐν τῷ κτήματι κατοικοῦντες καὶ μὴ καλλιεργοῦντες εἰς αὐτό, ἀλλ' εἰς ἕτερον, ἐν ᾧ δὲν δύνανται ἢ δὲν θέλουσι ν' ἀποκατασταθῶσι κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

Γ΄) Οἱ περίοικοι καὶ οἱ ἐκ γειτονικῶν κτημάτων ἢ γωρίων καλλιεργηταὶ τῶν ὁποίων δὲν εἶναι δυνατή, ἐλλείψει γαιῶν, ἡ ἀποκατάστασις εἰς τὰ ἐν οἷς κατοικοῦσι κτήματα καὶ κατὰ τὰς ὡς ἄνω διακρίσεις.

2. Ἀπόφοιτοι μέσων ἢ ἀνωτέρων γεωργικῶν Σχολῶν ὡς καὶ πτυχιοῦχοι πρακτικῶν καὶ κατωτέρων γεωργικῶν Σχολείων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ἢ ὀργανισμοὺς Δημοσίου Δικαίου ἢ ἀγροτικῶν ὀρφανοτροφείων καὶ οἰκοτροφείων καὶ πτυχιοῦχοι πτηνοτροφικῶν σχολῶν περὶ ὧν ὁ Νόμος 2203 καὶ 4397 ἅπαντες ἀκτήμονες, κατὰ τὴν ἔννοιαν τῶν ἄρθρων 1 καὶ 29 τοῦ παρόντος Νόμου ἀποκαθίστανται εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον ἐντὸς ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων, καίτοι δὲν συνεπλήρωσαν τὴν νόμιμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἡλικίαν, οὐχὶ ὅμως καὶ ἐλάσσονα τῶν 16 ἐτῶν συμπεπληρωμένων, πρὸ παντὸς ἄλλου, ἀλλὰ μόνον εἰς κατ' ἀπαλλοτριούμενον κτῆμα.

Τὸ παρὸν ἐλάφιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα τὰ διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

3. Προκειμένου περὶ καπνεργατῶν κατοικούντων εἰς πόλεις ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις αὐτῶν εἰς δημοσίας γαίας πλὴν τῶν ποσεογομένων ἐξ ἀπαλλοτριώσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν τῆς παραιτήσεως αὐτῶν ἀπὸ τῶν ὑπὸ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως Καπνεργατῶν παρεγομένων πλεονεκτημάτων. Διὰ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ ὁ τρόπος τῆς ἐγκαταστάσεως, γοεώσεως, ἐξοπλίσεως τῆς ἀξίας τῶν γαιῶν καὶ πᾶσα λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τῆς παρούσης παραγράφου.

Ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 29.

Δὲν δικαιοῦνται εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν:

α΄) Οἱ ἐπὶ ληστείᾳ καταδικασθέντες, ὡς καὶ οἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες δὶς ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες. Οἱ πρὸ τοῦ νόμου 2922 διαπράξαντες ζωοκλοπὴν καὶ καταδικασθέντες δικαιοῦνται μὲν γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, ἀλλ' ἐκπίπτουν τοῦ χορηγηθέντος κλήρου, ἐὰν πρὸ τῆς εἰς αὐτοὺς ἀτομικῆς μεταβιβάσεως τῆς κυριότητος τούτου καταδικασθοῦν καὶ αὖθις ἐπὶ ζωοκλοπῇ.

β΄) Οἱ πωλήσαντες τὴν ἀγροτικὴν ἰδιοκτησίαν των μετὰ τὴν ἰσχὺν τοῦ νόμου 2052.

γ΄) Τὰ τέκνα καλλιεργητῶν, ἐφ' ὅσον οἱ γονεῖς των κέκτηνται ἐπαρκεῖς πρὸς ἀποκατάστασιν αὐτῶν γαίας.

δ΄) Οἱ ὑποβάλλοντες ἐγγράφως εἰς τοὺς ἐντεταλμένους τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἀναληθεῖς δηλώσεις ἀφορώσας τὴν οἰκογενειακήν των κατάστασιν, τὴν ἰδιοκτησίαν, τὰ γεωργικά των ἐφόδια καὶ ἐν γένει τὴν σχέσιν αὐτῶν πρὸς τὸ κτῆμα.

α΄) Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 30.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν εἰς γεωργικὴν ἐγκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος γεωργικός, ὁριζόμενος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ, πλὴν τῆς κατοικίας καὶ τοῦ ἀναγκαίου διὰ τὴν ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῶν χώρου, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν γεωργικῆς οἰκογενείας ἀπαρτιζομένης ἐκ τῶν γονέων καὶ τριῶν τοὐλάχιστον τέκνων, διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας. Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης. Ἂν ἕνεκα τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως διαθεσίμων γαιῶν ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Δι' ἕκαστον ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν ἀρρένων τέκνων ἢ ἀνάμων θηλέων χορηγεῖται προσθέτως ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ πέμπτον τοῦ ὁρισθέντος κλήρου.

3. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν παρεχομένη συνολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

4. Εἰς τοὺς ἔχοντας ἰδιόκτητον, ἀλλ' ἀνεπαρκῆ πρὸς συντήρησίν των ἔκτασιν δικαιούχους, παραχωρεῖται μόνον ἡ ἀναγκαιοῦσα πρὸς συμπλήρωσιν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἔκτασις λαμβανομένης ὑπ' ὄψει τῆς ἀξίας τῶν ἀνηκουσῶν εἰς αὐτοὺς γαιῶν.

5. Ὅπου, βάσει τοῦ ἄρθρου 5 ἐδάφιον ε΄ τοῦ νόμου 2052, τέκνα καλλιεργητῶν, ἅτινα δὲν εἶναι μὲν καλλιεργηταί, ἐγεννήθησαν ὅμως εἰς τὸ κτῆμα, καὶ κατὰ τὴν διανομὴν τοῦ κτήματος ἔλαβον τὴν ἣν εἶχον ἀνοικοδομήσει οἰκίαν των, καὶ ἔκτασιν ἀσκοῦσαν διὰ περιβόλιον, δύνανται νὰ πωλήσωσι τὴν οἰκίαν των καὶ τὴν διὰ περιβόλιον ἔκτασιν εἰς γεωγούς, κεφαλοκτηνοτρόφους, ἢ κηπουρούς, ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως πλὴν τῆς ἀποπληρωμῆς τοῦ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέους των.

Ἄρθρον 31.

1. Ἐπίσης παρέχεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς γεωργικὸς κλῆρος εἰς τὸν ἐφημέριον τοῦ χωρίου.

2. Εἰς τοὺς συνοικισμοὺς ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων, εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐφημέριος, διατίθεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικὸς κλῆρος τὸν ὁποῖον μέχρις ἐγκαταστάσεως ἱερέως διαχειρίζεται ὁ οἰκεῖος συνεταιρισμός.

3. Πλείονες τοῦ ἑνὸς ἐφημέριοι νέμονται τὸν κλῆρον κατ' ἰσομοιρίαν.

4. Ὁ κλῆρος διαχειρίζεται ὑπὸ τῆς ἐνοριακῆς Ἐπιτροπῆς ἐν ᾗ περιπτώσει ὁ ἐφημέριος ἀποκατεστάθη ὡς καλλιεργητὴς εἰς ἀτομικὸν κλῆρον. Ἐπὶ πλειόνων τοῦ ἑνὸς ἐφημερίων τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸν κληροῦχον ἐφημέριον μερίδιον διαχειρίζεται κατ' ἰσομοιρίαν ὑπὸ τῶν λοιπῶν ἐφημερίων.

5. Οἰκοδομουμένη ὑπὸ ἐφημερίων ἔκτασις ἐφημεριακοῦ κλήρου παραχωρεῖται εἰς τούτους δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡς ἐπαγγελματικὸς κλῆρος, δυνάμενος ν' ἀνέλθῃ εἰς δύο τὸ πολὺ συνεχοῦς ἐκτάσεως στρέμματα.

Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως καθορίζεται ἡ ἀναλογοῦσα εἰς τὸν παραχωρούμενον κλῆρον καὶ καταβλητέα εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν ἀποζημίωσις.

β΄) Κλῆροι πρὸς συντήρησιν.

Ἄρθρον 32.

1. Οἱ ὑπερβάντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι, λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπὸ τοὺς λαμβάνοντας ὅμως ἢ λαβόντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον δὲν ἀφαιρεῖται οὗτος, οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἰσχύει καὶ διὰ τὰς χήρας καλλιεργητῶν τὰς μὴ ἐχούσας ἀνήλικα ἄρρενα ἢ ἄγαμα θήλεα τέκνα.

3. Δικαιοῦνται κλήρου καὶ οἱ ὑπερβάντες τὸ 65 συχὶ καὶ τὸ 70 ἔτος τῆς ἡλικίας ἔχοντες τέκνα ἄρρενα ἄνω τοῦ 16 ἔτους καὶ ἀμφότεροι ὄντες ἄκτήμονες γεωργοί.

γ΄) Κλῆροι ἐπαγγελματικοί.

Ἄρθρον 33.

1. Εἰς τοὺς ἐπιτηδευματίας τοὺς μετερχομένους ὡς κύριον βιοποριστικὸν ἔργον ἐπάγγελμα χρήσιμον εἰς τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου παρέχεται μετὰ τῆς κατοικίας ἢ τοῦ ἀναγκαιοῦντος χώρου πρὸς ἀνέγερσιν αὐτῆς καὶ τῶν παραρτημάτων της ἡ ἀπαραίτητος ἔκτασις διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη, ὡς καὶ μικρὰ περιοχὴ συνεχομένη, εἰ δυνατόν, μετὰ τῆς κατοικίας καὶ μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὰ πέντε στρέμματα.

Κατ' ἐξαίρεσιν ἐπιτρέπεται ἡ χορήγησις μέχρι τὸ πολὺ ἡμίσεως τοῦ γεωργικοῦ κλήρου εἰς μικροὺς ἐπαγγελματίας ἀσχολουμένους ἐπικουρικῶς εἰς τὴν καλλιέργειαν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των, τῶν τυχὸν μέχρι τοῦδε λαβόντων πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, ὑπὸ τὰς ἀνωτέρω προϋποθέσεις, διατηρούντων τοῦτον ἀκέραιον. Ἐπὶ μπασταινούχων, ὁ ἄνω κλῆρος, χορηγεῖται μέχρι 50 στρεμμάτων κατ' ἐλάχιστον ὅριον.

2. Ὡς ἐπαγγελματίαι δικαιοῦνται κλήρου ἐκ τοῦ κτήματος καὶ οἱ μονίμως ἐν αὐτῷ παραμένοντες κτηνοτρόφοι.

δ΄) Κλῆροι συνεταιρικοί.

Ἄρθρον 34.

Οἱ συνεταιρικοὶ κλῆροι ἀποτελοῦνται :

α΄) Ἐκ τοῦ ἀναγκαίου χώρου διὰ τὰς ὁδούς, πλατείας, ἐκκλησίας, σχολεῖα, δημόσια, δημοτικὰ καὶ κοινοτικὰ καταστήματα, ὡς καὶ δι' ἄλλα κοινῆς ὠφελείας ἔργα.

β΄) Ἐκ τῶν πρὸς κοινὴν χρῆσιν καταλλήλων κτιρίων ἐξυπηρετούντων γεωργικοὺς σκοποὺς ἐπ' ὠφελείᾳ τῶν συνεταίρων ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐφ' ὅσον δὲν ὑπάρχουν τοιαῦτα.

γ΄) Ἐκ τῶν κοινῶν ἀλωνοτόπων.

δ΄) Ἐκ τῶν ὑπὲρ τῆς ὁλότητος διατιθεμένων βοσκησίμων ἐκτάσεων, ὧν ἡ ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὴν ἀναγκαιοῦσαν διὰ τὴν ἐξ αὐτῆς συντήρησιν τῆς συνήθους μικρᾶς κτηνοτροφίας τῶν γεωργῶν.

ε΄) Ἐξ ἐκτάσεως βοσκησίμου διὰ τὰ ἀροτριῶντα (ζευγαρολείβαδα).

στ΄) Ἐξ ἑνὸς γεωργικοῦ κλήρου κατ' ἀνώτατον ὅριον διὰ τὴν συντήρησιν ἐκ τῶν εἰσοδημάτων αὐτοῦ τῶν διδακτηρίων τοῦ χωρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου. Ὁ γεωργικὸς οὗτος κλῆρος τίθεται ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τῆς σχολικῆς ἐπιτροπῆς, ἐφ' ὅσον λειτουργεῖ τοιαύτη.

ζ΄) Εἰς ἕκαστον Γραφεῖον Γεωργικῆς περιφερείας δύνανται νὰ χορηγηθοῦν τρεῖς κατ' ἀνώτατον ὅρον γεωργικοὶ κλῆροι, προοριζόμενοι διὰ φυτώριον καὶ ὑποδειγματικὴν καλλιέργειαν, κείμενοι εἰς ἀκτῖνα δέκα τοὐλάχιστον χιλιομέτρων μακρὰν

τῶν πόλεων καὶ εἰς ἰσάριθμα χωρία ἀπέχοντα ἱκανῶς ἀλλήλων, διαχειριζόμενοι δ' ὑπὸ τῶν κατὰ τόπους γεωργικῶν ὑπηρεσιῶν.

Ἐπὶ ἐκδικασθέντων, πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος, ἀγροκτημάτων δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεως αὐτοῦ νὰ διαθέσῃ πρὸς τὸν ὡς ἄνω σκοπὸν ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων κλήρων.

Ἡ παροῦσα διάταξις δὲν ἐφαρμόζεται ἐπὶ κτημάτων ἐχόντων ἀριθμὸν κληρούχων ἐλάσσονα τῶν 75.

η') Ὅπου δι' ἀποφάσεων Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἀφέθη πρὸς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἔκτασις προοριζομένη δι' ἵδρυσιν πρατύπου μελισσοκομείου, ἐπιτρέπεται, μετ' ἀπόφασιν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, ἡ ἐκμετάλλευσις ἢ τὰ εἰσοδήματα ἐκ τῆς καλλιεργείας ἢ βοσκῆς τῆς ἐν λόγῳ ἐκτάσεως μέχρι τῆς λειτουργίας τοῦ προορισμοῦ των νὰ προορίζωνται ἢ διατίθενται ὑπὲρ τοῦ σχολείου τοῦ χωρίου, ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν ἐδόθη εἰς αὐτὸ ἴδιος κλῆρος.

θ') Ὁ ἀριθμὸς τῶν ζώων ἅτινα δύνανται νὰ βόσκωσιν οἱ συνεταῖροι εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρουμένας ἐκτάσεις ἄνευ καταβολῆς ἐνοικίου ὁρίζεται εἰς εἴκοσι πέντε μικρὰ ζῶα καὶ πέντε μεγάλα. Διὰ πᾶσαν ἐπὶ πλέον κεφαλὴν μικροῦ ἢ μεγάλου ζώου ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν ἰδίου ἐνοικίου ὁριζομένου ὑπὸ τοῦ γραφείου γεωργικῆς περιφερείας. Οὐδέποτε ἔκτασις εἴτε συνεταιρικὴ βοσκήσιμος εἴτε ἀγραναπαυομένη τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἥτις κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Γραφείου τῆς Γεωργικῆς Περιφερείας κρίνεται ἀπαραίτητος διὰ τὴν βοσκὴν τῶν ὡς ἄνω ζώων τῶν κληρούχων δύναται νὰ ἐκμισθωθῇ ὑπὸ τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ ὡς βοσκὴ πρὸς μὴ κληρούχους κτηνοτρόφους.

Διὰ τὰ κτήματα εἰς ἃ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὡρίσθη κλῆρος γεωργοκτηνοτροφικός, λόγῳ τῆς συστάσεως τούτων, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἄνευ ἐνοικίου βοσκόντων ζώων ὁρίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

ι') Εἰς τὰς διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παραχωρουμένας συνεταιρικὰς ἐκτάσεις συμμετέχουσιν ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν συνεταίρων καὶ οἱ ἐπαγγελματίαι κληροῦχοι χρεῶσται τῶν συνεταιρισμῶν.

ια') Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ ἐγκρίνῃ μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀποφάσεις τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Συνεταιρισμῶν λαμβανομένας διὰ πλειοψηφίας τῶν τριῶν πέμπτων τοῦ συνόλου τῶν μελῶν καὶ ἀφορώσας τὴν κατ' ἰσομοιρίαν διανομὴν τῶν ἐπιδεκτικῶν ἐκχερσώσεως πρὸς μόνιμον γεωργικὴν ἐκμετάλλευσιν κοινοχρήστων συνεταιρικῶν ἐκτάσεων μεταξὺ α) τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ, β) τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως εἰς γεωργικὸν κλῆρον ἐπαγγελματιῶν κληροῦχων τοῦ αὐτοῦ κτήματος καὶ γ) τῶν εἰς τοιαύτην ἀποκατάστασιν δικαιουμένων μὴ μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ, ἔνθα ἐδρεύει ὁ Συνεταιρισμός.

Τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας προηγεῖται ἀπαραιτήτως ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ὁρίζουσα α') τὰς διανεμητέας συνεταιρικὰς ἐκτάσεις, β') τοὺς κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον δικαιουμένους συμμετοχῆς εἰς τὴν διανομήν, γ') τὴν καταβλητέαν εἰς τὸν Συνεταιρισμὸν ἀποζημίωσιν ὑπὸ τῶν μὴ μελῶν του διὰ τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρηθησομένης εἰς τούτους κοινοχρήστου συνεταιρικῆς ἐκτάσεως.

ιβ') Κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου διανέμονται καὶ τὰ ἐπὶ τῶν κοινοχρήστων συνεταιρικῶν ἐκτάσεων φυόμενα καὶ ἐπιδεκτικὰ ἐγκεντρισμοῦ θένδρα.

Τὰ ἐπὶ τῶν δένδρων τούτων δικαιώματα καὶ αἱ ἀντίστοιχοι ὑποχρεώσεις θὰ κανονισθοῦν διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 35.

Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της προσδιορίζει τοὺς συνεταιρικοὺς κλήρους κατὰ προσέγγισιν, τοῦ ἐπακριβοῦς τούτων καθορισμοῦ γινομένου κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὑπὸ τῆς ἐπὶ τούτῳ ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, ἐκπιπτομένης ἐν ἀνάγκῃ ἀναλόγου ἐκτάσεως ἐκ τοῦ χορηγηθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων γεωργικοῦ κλήρου.

ε') Κλῆροι οἰκογενειακοί.

Ἄρθρον 36.

Εἰς περιφερείας ἢ κτήματα ὁριζόμενα δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ καθορίσῃ τὸν παρεχόμενον εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως καλλιεργητὰς κλῆρον, ὡς οἰκογενειακόν, ἡ ἔκτασις τοῦ ὁποίου εἶναι διάφορος τῆς ὁριζομένης ἐν τῷ παρόντι ὡς γεωργικοῦ κλήρου.

Δ'. Διαδικασία ἀπαλλοτριώσεως καὶ παραχωρήσεως.

Κήρυξις ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 37.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρίζονται τὰ παραχωρητέα ἢ ἀπαλλοτριωτέα κτήματα. Αἱ ἀποφάσεις αὗται δημοσιεύονται διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἀποτελοῦν πλήρη βεβαίωσιν τῆς ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως δημοσίας ὠφελείας.

2. Ἀνάκλησις τούτων γίνεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, ἀκούοντος τοὺς ἐνδιαφερομένους, ἰδιοκτήτην καὶ συνεταιρισμόν, ἢ ἐξετάζοντος ἐγγράφους αὐτῶν δικαιολογίας.

3. Ἀνάκλησις ἀποφάσεως κηρυξάσης ἀγρόκτημά τι ἀπαλλοτριωτέον καὶ κατάργησις τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς διαδικασίας αὐτοῦ δύναται νὰ χωρήσῃ, ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας καὶ μετὰ τὴν ἐκδίκασιν αὐτοῦ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς, μόνον ὅταν πρόκειται νὰ γίνῃ ἐκουσία ὑπὸ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ἀπὸ κοινοῦ μεταβίβασις πρὸς τοὺς ἐγγραφέντας κληροῦχους, καὶ ἐφ' ὅσον στέργουν τὰ 9)10 τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν, ἀλλὰ πάντως μέχρι τῆς καταθέσεως τῆς ὁρισθείσης ἀποζημιώσεως.

Ὑποχρεώσεις ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τῆς κηρύξεως ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 38.

1. Ἐντὸς εἴκοσι ἡμερῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, οἱ ἰδιοκτῆται τοῦ κτήματος ἢ οἱ ἔχοντες ἐπ' αὐτοῦ ἐμπράγματα δικαιώματα διὰ δηλώσεώς των, κατατιθεμένης παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ γραφείῳ Ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει τούτου παρὰ τῷ οἰκείῳ γραμματεῖ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ κτῆμα, ὀφείλουσι νὰ βεβαιώσωσι τὴν ταὐτότητά των καὶ τὰ ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιώματά των καὶ νὰ διορίσωσιν ἀντίκλητον, διαμένοντα ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ Πρωτοδικείου τούτου, εἰς ὃν νομίμως κοινοποιοῦνται πᾶσαι αἱ ἐν τῷ παρόντι ἀναφερόμεναι ἐπιδόσεις ἢ ἀνακοινώσεις πρὸς τὸν ἰδιοκτήτην.

2. Μὴ διορισθέντος ἀντικλήτου αἱ κοινοποιήσεις ἐνεργοῦνται νομίμως πρὸς τὸν γραμματέα τῶν Πρωτοδικῶν.

3. Ὁσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος αἱ προθεσμίαι ἄρχονται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, δέον ἡ δημοσιευομένη πρᾶξις νὰ κοινοποιῆται συγχρόνως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν ἀντίκλητον αὐτοῦ, οὐδεμία ὅμως ἀκυρότης δύναται νὰ προκύψῃ ἐκ τῆς τυχὸν παραλείψεως ἢ παρατυπίας τῆς κοινοποιήσεως ταύτης.

Ἄρθρον 39.

1. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτημάτων κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων μέχρι τῆς συντελέσεως τῆς ὅλης διαδικασίας τῆς ἀπαλλοτριώσεως νὰ κατεδαφίζωσι τὰ ἐν τῷ κτήματι κτίρια πάσης κατηγορίας καὶ νὰ κόπτωσι, καρποφόρα ἢ μὴ δένδρα ἐκ τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων ἄνευ εἰδικῆς ἀδείας τῆς ἁρμοδίας Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυναμένων καὶ διοικητικῶς νὰ παρακωλύωσι τὴν κατεδάφισιν ἢ τὴν κοπήν.

2. Οἱ παραβαίνοντες τὴν ἀπαγόρευσιν ταύτην τιμωροῦνται διὰ φυλακίσεως μέχρις ἓξ μηνῶν.

Μεταβίβασις τῆς κυριότητος εἰς τὸ Δημόσιον.

Ἄρθρον 40.

Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς περὶ κηρύξεως τῆς ἀπαλλοτριώσεως ὑπουργικῆς ἀποφάσεως εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περιέρχονται ἄνευ ἄλλης διατυπώσεως εἰς τὴν κυριότητα καὶ τὴν νομὴν τοῦ Δημοσίου, πᾶσαι αἱ ἐκτάσεις τοῦ κτήματος μεθ' ὅλων τῶν κτιρίων πλὴν τῶν ἐξαιρέσεων τῶν ἄρθρων 3 ἕως 16 τοῦ παρόντος.

Προσωρινὴ λύσις ἀμφισβητήσεων περὶ τὸ εἶδος ἢ τὰ ὅρια τῶν ἐκτάσεων.

Ἄρθρον 41.

1. Πᾶσα ἀμφισβήτησις, στρεφομένη εἴτε περὶ τὸ εἶδος, εἴτε τὰ ὅρια τῶν ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἀκινήτων, λύεται, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων, ὁριστικῶς ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, μὴ ἐπιτρεπομένης οἱασδήποτε δικαστικῆς ἢ διοικητικῆς προσφυγῆς.

2. Ἐν περιπτώσει ἐπειγούσης ἀνάγκης ἢ μὴ ὑπαρχούσης ἐπιτροπῆς ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐπιλαμβάνεται σὺτοπροσώπως τῆς προσωρινῆς ἐπιλύσεως τῶν ἀναφυεισῶν ἀμφισβητήσεων, ἐπιφυλαττομένης τῆς ὁριστικῆς λύσεως εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ἀπαλλοτριώσεων, ἥτις δύναται νὰ ἐπιληφθῇ ταύτης καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως.

Συγκρότησις Ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 42.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωτέου ὁ διευθύνων τὸ γεωργικὸν γραφεῖον καλεῖ τοὺς δικαιουμένους εἰς ἐγκατάστασιν ἐν ἑκάστῳ κτήματι τῆς περιφερείας του ὅπως συγκροτήσουν ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὑπογράψουν τὸ καταστατικὸν αὐτοῦ κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἐκλέξουν τὸ διοικητικὸν συμβούλιον.

2. Ἡ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συμμετοχὴ τῶν ἐπὶ μορτῇ ἢ ἀντισπόρῳ καλλιεργούντων τὸ κτῆμα εἶναι ὑποχρεωτική, αἱρομένης ἐν ἀρνήσει των τῆς ἀπαγορεύσεως ἐξώσεως ἐκ τοῦ κτήματος καὶ διατασσομένης διοικητικῆς ἀποβολῆς ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς λαμβάνει τὴν ὀνομασίαν αὐτοῦ ἐκ τοῦ διανεμητέου κτήματος. Τὸ καταστατικὸν ἐν πρωτοτύπῳ κατατίθεται εἰς τὸ ἁρμόδιον γραφεῖον ἐποικισμοῦ, μὴ ἀπαιτουμένης ἑτέρας ἐγκρίσεως.

4. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ διέπονται ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ νόμου 602 περὶ συνεταιρισμῶν καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου, ἐφ' ὅσον δὲν τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος.

5. Μέχρις ἐκδόσεως τῶν ὁριστικῶν ἀτομικῶν παραχωρητηρίων ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων τῶν Συνεταιρισμῶν τούτων δύναται ν' ἀναστέλληται ἢ καὶ νὰ ἀκυροῦται ἐντὸς ἑξαμήνου ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως τούτων εἰς τὸ ἁρμόδιον Γεωργικὸν Γραφεῖον δι' ἠτιολογημένης ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετ' ἠτιολογημένην πρότασιν τοῦ προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς Περιφερείας.

6. Ἔνθα ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι ὑφίστανται συνεστημένοι κεχωρισμένως συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως ἐγχωρίων καὶ προσφύγων δύνανται κατόπιν ἀποφάσεων τῶν Γενικῶν Συνελεύσεων ἀμφοτέρων τῶν συνεταιρισμῶν λαμβανομένων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ ἄρθρου 45 τοῦ παρόντος, δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ νὰ συγχωνευθῶσι, τῶν οἰκονομικῶν τῶν συνεταιρισμῶν ἀπαιτήσεων καὶ ὑποχρεώσεων διατηρουμένων καὶ μετὰ τὴν συγχώνευσιν ὡς πρότερον.

Συνεταιρισμοὶ ἀποτελούμενοι ἀπὸ μέλη προερχόμενα ἐκ πλειόνων τοῦ ἑνὸς χωρίων ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος δύνανται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργιας, ἐκδιδομένης τῇ αἰτήσει τοῦ ἑτέρου τῶν ἐνδιαφερομένων νὰ διαιρεθοῦν εἰς συνεταιρισμοὺς ἴσους κατ' ἀριθμὸν πρὸς τὰ χωρία ἐξ ὧν προέρχονται τὰ μέλη τοῦ διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεως δικαιωθέντος ἀποκαταστάσεως ἀγροτικοῦ Συνεταιρισμοῦ.

Τὰ ἐκ τῆς διαιρέσεως τῶν Συνεταιρισμῶν προκύπτοντα ζητήματα ρυθμίζονται δι' ἀποφάσεως τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων.

7. Ἡ ἐκκαθάρισις τῶν ὁπωσδήποτε διαλυομένων ἐκ τῶν ἀνωτέρω συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 141 τοῦ παρόντος.

8. Τὸ παρὸν ἄρθρον ἰσχύει διὰ τοὺς γηγενεῖς καὶ τοὺς πρόσφυγας τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων.

9. Διὰ διατάγματος δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ δικαιοδοσία καὶ τῶν ἀγροτικῶν ἀναγκαστικῶν συνεταιρισμῶν ὑπογραφομένης πρὸς τοῦτο καὶ τῆς ἀπαιτουμένης τυχὸν συμβάσεως καὶ τροποποιουμένων πρὸς τοῦτο τῶν σχετικῶν διατάξεων τῆς κειμένης νομοθεσίας.

Ἄρθρον 43.

1. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ ὑποχρεοῦνται εἰς τὴν τήρησιν λογιστικῶν βιβλίων, δύνανται δὲ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας νὰ ὑποχρεωθῶσι καὶ εἰς τὴν τήρησιν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταίρων. Τά τε βιβλία καὶ τὰ ἀτομικὰ βιβλιάρια δύνανται νὰ χορηγῶνται αὐτοῖς παρὰ τῆς ὑπηρεσίας ἐποικισμοῦ ἐπὶ τῇ καταβολῇ τοῦ ἀντιτίμου αὐτῶν ὁριζομένου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ τήρησις τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν συνεταιρισμῶν ἀνατίθεται εἰς εἰδικοὺς λογιστὰς κατὰ προτίμησιν ἀποφοίτους τοὐλάχιστον μέσων γεωργικῶν σχολῶν καταβαλλομένης αὐτοῖς παρὰ τοῦ Ταμείου τοῦ συνεταιρισμοῦ εἰδικῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἐπιδόματος καθ' ἃ εἰδικώτερον ὁρισθήσεται διὰ διατάγματος.

Ὁ διορισμὸς καὶ ἡ ἀπόλυσις τῶν εἰδικῶν λογιστῶν ὑπόκεινται εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Οἱ εἰδικοὶ λογισταὶ ὑπόκεινται εἰς ἀπάσας τὰς συνεπείας τῶν ἀμίσθων δημοσίων ὑπαλλήλων.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς πρόσληψιν λογιστοῦ, διορίζει τοιοῦτον ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας κατόπιν προτάσεως τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας.

Ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὅπως καταβάλωσι τὰς ἀποζημιώσεις τῶν εἰδικῶν λογιστῶν αὐτῶν αὗται βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀναγκαστικοὺς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως νὰ ἱδρύωσιν Ἑνώσεις Συνεταιρισμῶν.

3. Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ δύναται ν' ἀναγράφηται ἑκάστοτε εἰδικὴ πίστωσις διὰ τὴν κατασκευὴν τῶν λογιστικῶν βιβλίων καὶ τῶν ἀτομικῶν βιβλιαρίων τῶν συνεταιρισμῶν, ἀναγραφομένου καὶ ἀντιστοίχου ἐσόδου εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐσόδων.

4. Όσάκις κατὰ τὸν ἔλεγχον τῶν λογιστικῶν βιβλίων τῶν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἤθελε προκύψει χρηματικὸν ἔλλειμμα ἀναπληροῦται καταβαλλομένου τοῦ ποσοῦ τοῦ ἐλλείμματος παρὰ τοῦ Ταμίου τοῦ Συνεταιρισμοῦ ἐντὸς 24 ὡρῶν. Ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ὁ Ταμίας ἀπολύεται ἀμέσως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ παρόντος, προσωποκρατεῖται τῇ ἐντολῇ τοῦ ἁρμοδ.ου Δημοσίου Ταμίου κατόπιν αἰτήσεως τοῦ ἁρμοδίου Προϊσταμένου τῆς Γεωργικῆς Περιφερείας, τὸ δὲ ἔλλειμμα βεβαιοῦται καὶ εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Πᾶν φαινόμενον πλεόνασμα παραμένει εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦ Συνεταιρισμοῦ μέχρις οὗ ἀποδειχθῇ ἡ αἰτία αὐτοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται ὁ τρόπος τῆς ἐγκρίσεως τῶν πιστώσεων παρὰ τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως καὶ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου, τὰ ὅρια τῆς δικαιοδοσίας αὐτῶν καὶ ἐν γένει πᾶσα λεπτομέρεια ἀφορῶσα τὰ ἔσοδα καὶ τὰ ἔξοδα τοῦ συνεταιρισμοῦ, ἐνοικιάσεως κοινοχρήστων ἐκτάσεων, χρεωνούντων κλήρων κλπ. Πᾶσα παράβασις τῶν διὰ τῶν ἀνωτέρω Διαταγμάτων καθορισθησομένων συνεπάγεται καταλογισμὸν τῶν ὑπευθύνων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἀπόλυσιν τῶν μελῶν τοῦ Δ. Συμβουλίου, ἐφ' ὅσον τοῦτο εἶναι ὑπεύθυνον.

Οἱ συμφώνως τῷ ἐδαφίῳ τούτῳ γενόμενοι καταλογισμοὶ βεβαιοῦνται ὑπὲρ τοῦ συνεταισισμοῦ καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

Ὁμοίως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καταλογίζονται εἰς βάρος τῶν ὑπευθύνων ἔστω καὶ ἂν ὑπάρχῃ προγενεστέρα ἢ μεταγενεστέρα ἔγκρισις τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως δαπάναι μὴ ἀφορῶσαι εἰς τὴν ἄμεσον ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ τοῦ συνεταιρισμοῦ (ὡς ὁδοιπορικὰ ἔξοδα δημοσίων ὑπαλλήλων, ἔξοδα ξενίας κλπ.). Ὁ χαρακτηρισμὸς τῶν δαπανῶν ὡς τοιούτων ἐναπόκειται εἰς τὴν ἀπόλυτον κρίσιν τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ.

6. Τὰ ἐκ τῆς ἐνοικιάσεως πάσης φύσεως ἐκτάσεων εὑρισκομένων εἰς τὴν διαχείρισιν τοῦ συνεταιριμοῦ (πλὴν τῶν εἰς τοὺς ἀτομικοὺς κλήρους ἀνηκουσῶν ἀγραναπαύσεων) προερχόμενα ἔσοδα κατατίθενται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν καὶ χρησιμοποιοῦνται μόνον κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

7. Διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ θεσπισθῇ εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως ἢ καὶ εἰς τινας μόνον ἐκ τούτων ὁ θεσμὸς τοῦ προυπολογισμοῦ.

Διὰ τοῦ αὐτοῦ Διατάγματος θέλει κανονισθῇ καὶ ὁ τρόπος τῆς συντάξεως καὶ ἐγκρίσεως τούτου.

Εἰς περίπτωσιν ἀρνήσεως ἢ δυστροπίας τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἢ τῶν μελῶν τοῦ Συνεταιρισμοῦ ὅπως προβῶσιν εἰς τὰς ἀναγκαίας ἐνεργείας διὰ τὴν σύνταξιν καὶ ἔγκρισιν τοῦ προυπολογισμοῦ ὑρίστανται τὰς συνεπείας τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρ. 39 τοῦ παρόντος, ὁ δὲ προϋπολογισμὸς συντάσσεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἰσολογισμῶν τῶν προηγουμένων ἐτῶν καὶ ἐγκρίνεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

8. Ὁ λογιστικὸς ἔλεγχος, ἡ καθοδήγησις καὶ ἐν γένει ἡ ἐποπτεία τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν ἐνεργεῖται διὰ τῶν λογιστῶν τῶν γραφείων τῶν Γεωργικῶν περιφερειῶν, καθ' ἃ εἰδικώτερον θέλει ὁρίσει ὑπουργικὴ πρᾶξις.

9. Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν εἰς τὴν περιφέρειαν τοῦ ὁποίου εἶναι πρόδηλος ἡ ἀνάγκη ἢ ὠφέλεια τῆς ἐκτελέσεως μικρῶν ἔργων ἐγγείου βελτιώσεως, δύναται ν' ἀποφασίσῃ ὅπως προβῇ εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τούτων διὰ προσωπικῆς ἐργασίας τῶν συνεταίρων ὁρίζουσα καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἡμερομισθίων ἑκάστου συνεταίρου καὶ τὸ ἀντισήκωμα ὅπερ δέον ἕκαστος τούτων νὰ καταβάλῃ ἐν περιπτώσει ἀρνήσεως νὰ συμμορφωθῇ πρὸς τὴν ἀπόφασιν τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως περὶ ὑποχρεωτικῆς ἐργασίας.

Τὸ ἀντισήκωμα τοῦτο εἰσπράττεται κατὰ τὰς διατάξεις περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων κατόπιν αἰτήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ.

10. Ἅπαντα τὰ χρέη τῶν συνεταίρων πρὸς τὸν συνεταιρισμὸν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας καὶ ἂν προέρχωνται ταῦτα βεβαιοῦνται καὶ εἰσπράττονται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων.

11. Εἰς κτήματα ἔνθα λόγῳ διαδοχικῶν ἀπαλλοτριώσεων εἶνσι ἐγκατεστημένοι πλείονες συν)σμοὶ ἐπιτρέπεται ὅπως οὗτοι ἑνωθοῦν εἰς ἕνα, τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ρυθμιζούσης τὰ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν συνεταιρικῶν κλήρων.

12. Ἐπιτρέπεται ἐπὶ κτημάτων ἔνθα ἔχουν ἐγκατασταθῇ ἐκτὸς τῶν γεωργῶν καὶ ἄλλοι ἀσκοῦντες εἰδικὰς καλλιεργείας, ἡ σύμπηξις κεχωρισμένων Συν)σμῶν ἐφ' ὅσον οἱ εἰδικοὶ οὗτοι καλλιεργηταὶ εἶναι περισσότεροι τοῦ 1)5 ἀριθμοῦ τῶν γεωργῶν, πάντως οὐχὶ ἐλάσσονες τῶν 20.

Ὀργανισμὸς Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 44.

1. Ἡ καταβλητέα ὑφ' ἑνὸς ἑκάστου τῶν συνεταίρων μερὶς ἀνέρχεται τοὐλάχιστον εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δι' ἕκαστον κλῆρον ἢ κλάσμα κλήρου. Ἐὰν ὅμως συνεταῖρός τις λάβῃ πλέον τοῦ κανονικοῦ κλήρου, ὑποχρεοῦται εἰς ἐγγραφὴν καὶ δευτέρας μερίδος. Ἡ εὐθύνη ἑκάστου συνεταίρου δὲν δύναται νὰ εἶναι κατωτέρα τοῦ δεκαπλασίου τῆς μερίδος αὐτοῦ.

2. Ἕκαστος συνεταῖρος εὐθύνεται ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ καὶ τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τυχὸν μεσολαβούσης Τραπέζης, ἀλληλεγγύως διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ἐτησίας τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως τῆς ἀξίας τοῦ κλήρου του, ὡς καὶ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος τοὐλάχιστον διὰ τὸ δεκαπλάσιον τῆς κατὰ τὸ ἐδαφ. 1 μερίδος αὐτοῦ, τοῦ συνεταιρισμοῦ, τοῦ Κράτους, ἢ τῆς Τραπέζης δυναμένου νὰ εἰσπράξῃ τὴν τυχὸν καθυστερουμένην δόσιν, κατὰ τὸν νόμον 2184 «περὶ γεωργικοῦ ἐνεχυρογράφου».

Ἄρθρον 45.

1. Οἱ ἐγκαθιστάμενοι ἐπαγγελματίαι πλὴν τῶν μετὰ πλήρους ἢ ἡμίσεος γεωργικοῦ κλήρου τοιούτων καὶ οἱ δικαιούμενοι μόνον οἰκοπέδου καὶ κήπου ἐκ τοῦ διανεμομένου κτήματος δὲν δύνανται νὰ εἶναι μέλη τῶν ἀγροτικῶν συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶνται αὐτοῦ.

2. Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς ἀγροτικοὺς συνεταιρισμοὺς νὰ προβαίνουν καὶ εἰς ἄλλας οὐχὶ ὅμως παρακεκινδυνευμένας ἐργασίας, ὡς πιστωτικάς, ἀλληλασφαλιστικάς, προμηθευτικάς, ἐργασίας ἐγγείου βελτιώσεως τοῦ κτήματος, ἀπὸ κοινοῦ ἀποθηκεύσεως καὶ πωλήσεως τῶν προϊόντων τῶν συνεταίρων, ἐὰν ἀποφασίσωσι τοῦτο τὰ 3)5 τῶν συνεταίρων, κατόπιν ἐγκρίσεως τοῦ οἰκείου γραφείου ἐποικισμοῦ.

3. Τροποποίησις τοῦ καταστατικοῦ αὐτοῦ δὲν δύναται νὰ γίνῃ εἰμὴ μετὰ προηγουμένην ἔγκρισιν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

4. Ἐπὶ τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ σύστασις ἐποπτικοῦ συμβουλίου δὲν εἶναι ὑποχρεωτική, τῆς ἐποπτείας ἀσκουμένης ὑπὸ τῶν οἰκείων γραφείων ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 46.

1. Κατόπιν γνωμοδοτήσεως ἐπαρκῶς αἰτιολογημένης τοῦ συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ, ἡ ἀπόλυσίς τινος ἢ πάντων τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δι' ἀμελῆ ἢ κακὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων των. Ἐν τῇ αὐτῇ περὶ ἀπολύσεως ἀποφάσει ὑποχρεοῦται ὁ Ὑπουργὸς νὰ προκαλῇ τοὺς συναιτέρους πρὸς ἐκλογὴν νέων μελῶν τοῦ συμβουλίου τούτου. Οἱ ἀπολυθέν-

τες δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσιν ἐκ νέου εἰμὴ μετὰ παρέλευσιν ἓξ μηνῶν ἀπὸ τῆς ἀπολύσεως.

2. Μὴ ὑπάρχοντος ἢ διαλυθέντος τοῦ συμβουλίου, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διορίζει ὑπάλληλον τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ὅστις ἐκτελεῖ προσωρινῶς τὰ ἔργα τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ.

3. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν δύνανται νὰ διαλυθῶσι πρὶν διανεμηθῇ τὸ κτῆμα καὶ ἐξοφληθῇ τὸ πρὸς τὸ Δημόσιον χρέος τῶν συνεταίρων.

4. Μέλη τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου δὲν δύνανται νὰ ἐκλεγῶσι ξένοι ὑπήκοοι.

5. Ὁ ταμίας τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκλέγεται διὰ σχετικῆς πλειοψηφίας τῶν παρόντων εἰς γενικὴν συνέλευσιν ἐὰν εἰς δύο συνεδριάσεις αὐτῆς πρὸς ἐκλογὴν ταμίου δὲν παρίστανται τὰ δύο τρίτα τῶν μελῶν.

Ἀπόκτησις νομῆς ὑπὸ συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 47.

1. Ἡ νομὴ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἄρθρα ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων παραχωρεῖται μερικῶς ἢ ὁλικῶς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ εἰς τὸν οἰκεῖον ἀγροτικὸν συνεταιρισμόν, ὅστις κανονίζει ὑπὸ τὰς ὁδηγίας τοῦ γεωργικοῦ γραφείου τὸν τρόπον τῆς ἐκμεταλλεύσεως αὐτῶν.

2. Μέχρι τοῦ ὁριστικοῦ καθορισμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ κτήματος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διατηροῦνται κατὰ τὸ δυνατόν, αἱ ὑφιστάμεναι πραγματικαὶ σχέσεις τῶν καλλιεργητῶν πρὸς τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον τῆς μεταβολῆς αὐτῶν πρὸς προσωρινὸν καθορισμὸν τῶν καλλιεργειῶν τῶν προσφύγων.

3. Κατὰ τὴν παράδοσιν τῆς νομῆς τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἡ ἐποικιστικὴ ὑπηρεσία διαχωρίζει προσωρινῶς τὴν ἔκτασιν, ἡ ὁποία περιέρχεται εἰς αὐτὸν καὶ καθορίζει προχείρως τὰς διὰ συνοικισμοὺς καὶ λοιπὰς διὰ κοινὴν χρῆσιν ἐκτάσεις. ὡς καὶ ἐκείνας. αἵτινες ἐξαιροῦνται τῆς ἀπαλλοτριώσεως.

4. Ἐφ' ὧν κτημάτων ἡ παραχώρησις τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων εἶναι κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δυσχερὴς ἕνεκα ἰδίᾳ πληθώρας δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν καὶ τῆς συνεπείᾳ ταύτης, ἀδυναμίας συστάσεως τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ, ἡ νομὴ ἀποκτᾶται τηρουμένης τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 55 ἐδ. 1 καὶ 2 τοῦ παρόντος αὐτοδικαίως μετὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ, ὃν συγκροτοῦσιν οἱ δικαιωθέντες κληροῦχοι, ὁ δὲ τέως ἰδιοκτήτης τοῦ κτήματος οὐδεμιᾶς δικαιοῦται ἀποζημιώσεως μέχρι τοῦ χρόνου τούτου ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος, τῆς διατάξεως ταύτης ἰσχυούσης καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωτέων ἤδη κτημάτων.

5. Κατὰ τὰς περιπτώσεις μερικῆς παραχωρήσεως τῆς νομῆς τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἐκτάσεων, ὁ τέως ἰδιοκτήτης διακατέχει καὶ καρποῦται τὰς ὑπολοίπους ἐκτάσεις μειουμένου ἀναλόγως τοῦ μισθώματος ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 48.

Ἐὰν οἱ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως εἰς ἀγρόκτημά τι εἶναι ὀλιγώτεροι τῶν ἑπτά, ἡ παραχώρησις κατὰ τὰ ἄνω τῆς νομῆς τῶν διανεμητέων ἐκτάσεων δύναται νὰ γίνῃ ἀτομικῶς πρὸς αὐτοὺς ἄνευ συστάσεως συνεταιρισμοῦ.

Προχειρος διανομή.

Ἄρθρον 49.

1. Ὁ τρόπος τῆς προχείρου διανομῆς καὶ ἡ ἔκτασις τῶν γεωργικῶν κλήρων προσωρινῶς καθορίζονται δι' ἀποφάσεως τῆς γενικῆς συνελεύσεως λαμβανομένης διὰ πλειοψηφίας τῶν δύο τρίτων τῶν παρισταμένων μελῶν. Ἐὰν μετὰ δύο συνεδριάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ὁριζομένης πρὸς τοῦτο ὑπὸ τοῦ γραφείου ἐποικισμοῦ. δὲν καταστῇ δυνατὴ ἡ λῆψις ἀποφάσεως, τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τοῦ συνεταιρισμοῦ καθορίζει τ' ἀνωτέρω ἐπιλύον ἅμα πᾶσαν περὶ τὴν διανομὴν καὶ ἐκμετάλλευσιν τῶν κλήρων ἀναφυομένην διαφοράν. Αἱ ἀποφάσεις τῆς γενικῆς συνελεύσεως ἢ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου εἶναι διοικητικῶς ἐκτελεσταί, πᾶσα παράβασις τῶν ὁποίων διώκεται καὶ τιμωρεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 119 τοῦ παρόντος.

2. Τῆς διανομῆς ἐξαιροῦνται:

α') Αἱ δασικαὶ ἐκτάσεις, ἐὰν μὴ ἤθελε κριθῇ ὑπὸ τῆς ἐποικιστικῆς καὶ δασικῆς ὑπηρεσίας ἐπωφελὴς ἢ ἀναγκαία ἡ ἐκχέρσωσις αὐτῶν ἢ ὁ ἐγκεντρισμὸς τῶν ἀγρίων καρποφόρων δένδρων.

β') Οἱ παραχωρούμενοι βοσκότοποι.

γ') Οἱ ὑδρόμυλοι καὶ αἱ πρὸς ἵδρυσιν τοιούτων κατάλληλοι θέσεις.

δ') Αἱ ἐκτάσεις καὶ ἐγκαταστάσεις αἱ χρήσιμοι διὰ κοινὰς τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀνάγκας.

Γεωργικὸν ἔτος.

Ἄρθρον 50.

Τὸ γεωργικὸν ἔτος κατὰ τὴν ἀγροτικὴν νομοθεσίαν λογίζεται ἀρχόμενον τὴν 1 Ὀκτωβρίου καὶ λῆγον τὴν 30ὴν Σεπτεμβρίου.

Μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

Ἄρθρον 51.

1. Μετὰ τὴν κήρυξιν τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος καὶ τὴν παραχώρησιν τῆς νομῆς τῶν διὰ πρωτοκόλλου καθοριζομένων ἐκτάσεων ὁ ἁρμόδιος προϊστάμενος ἐποικισμοῦ ἐντὸς μηνὸς τὸ πολὺ καθορίζει διὰ πράξεώς του τὸ χρηματικὸν ἀντάλλαγμα γεωμόρου, καλούμενον ἐν τῷ νόμῳ τούτῳ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως.

2. Ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται νὰ παρακαταθέτῃ τὸ μίσθωμα τοῦτο μέχρι τῆς 15 Σεπτεμβρίου ἑκάστου ἔτους ὑπὲρ τῶν τέως ἰδιοκτητῶν εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

3. Τὸ μίσθωμα ἀπαλλοτριώσεως ἀφορᾷ τὰς παραδιδομένας ἢ παραδοτέας εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἐκτάσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑπολογίζεται ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους καθ' ὃ ἐγένετο ἡ κήρυξις τῆς ἀπαλλοτριώσεως, ἐκτὸς ἂν αὕτη ἐπηκολούθησε τὸ πέρας τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας, ὁπότε ἄρχεται ὀφειλόμενον ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπὸ τοῦ ἑπομένου γεωργικοῦ ἔτους. Ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης μετέσχε μερικῶς τῆς διανομῆς τῆς ἐσοδείας ἢ ἀπέλαβε πρόσοδόν τινα ἐξ αὐτοῦ μειοῦται τὸ μίσθωμα ἀναλόγως κατὰ τὸ πρῶτον ἔτος καὶ ὀφείλεται ἀκέραιον ἀπὸ τοῦ ἑπομένου ἔτους.

4. Ἡ ὑποχρέωσις τοῦ Συνεταιρισμοῦ πρὸς καταβολὴν μισθώματος παύει μετὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ὁριστικοῦ τιμήματος αὐτοῦ, ἡ δὲ τοῦ Δημοσίου ὀφειλὴ πρὸς τοὺς ἰδιοκτήτας λήγει μετὰ τὴν κατάθεσιν τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος.

5. Τὸ μίσθωμα εἶναι 8 ο/ο ἐτησίως, ἐπὶ τῆς κατὰ τὸν νόμον τοῦτον ἐξευρισκομένης ἐπὶ τῇ βάσει προχείρων στοιχείων ἀποζημιώσεως τοῦ κτήματος, τῆς προσαυξήσεως διὰ τὸν σποὸν τοῦτον ὁριζομένης σταθερᾶς εἰς 50 ο/ο.

6. Ἡ μεταξὺ τῶν συνεταίρων κατανομὴ τοῦ πληρωτέου μισθώματος καὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 55 ποσῶν γίνεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτάσεως, ἣν ἕκαστος νέμεται. Τὸ καταλογιζόμενον εἰς ἕκαστον συνεταῖρον ποσὸν τοῦτο συμψηφίζεται ἀναλογικῶς εἰς τὸ ὑπ' αὐτοῦ ὁριστικῶς καταβληθησόμενον τίμημα τοῦ κλήρου του. τῆς μὲν διαφορᾶς ἐπὶ πλέον τοῦ τοκοχρεωλυσίου τῆς ἀποζημιώσεως φερομένης εἰς πίστωσιν. τῆς δ' ἐπὶ ἔλαττον τοιαύτης εἰς χρέωσιν αὐτοῦ, ὑποχρεωμένου ἐν τῇ περιπτώσει

ταύτη νὰ καταβάλῃ καὶ ταύτην μετὰ τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων.

Τρόπος εἰσπράξεως συνεταιρικῶν ὀφειλῶν.

Ἄρθρον 52.

1. Κατὰ τῶν μελῶν τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ δὲν ἐπιτρέπεται ἡ λῆψις τῶν ὑπὸ τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων προβλεπομένων πιεστικῶν μέτρων διὰ ποσὸν ἀνώτερον τῆς ἀτομικῆς των ὀφειλῆς.

2. Τὸ προσῆκον ἐκ τοῦ μισθώματος εἰς τοὺς ἐκ τῶν συνεταίρων πρόσφυγας, ἐὰν θεωρηθῇ κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων, ὡς δάνειον πολυετές, καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς δικαιούχους, ἀναγραφομένης ἐπὶ τῷ σκοπῷ τούτῳ πιστώσεως εἰς τὸν προϋπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

3. Ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου δὲν δύναται νὰ παρατα θῇ πέραν τοῦ πρώτου γεωργικοῦ ἔτους, καθ' ὃ ἐγκατεστάθησαν οἱ ὑπόχρεοι πρόσφυγες, μετὰ τὸ τέλος τοῦ ὁποίου ἡ πρὸς καταβολὴν ὑποχρέωσις καταπίπτει ἐπὶ τοῦ συνεταιρισμοῦ τῶν προσφύγων. Ἐν ἀπολύτῳ ἀδυναμίᾳ βεβαιουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου ἐποικισμοῦ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας δύναται νὰ παρατα θῇ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη τοῦ Δημοσίου.

Ἄρθρον 53.

1. Ἀποφάσει τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ ἀπαγορευθῇ εἰς τοὺς συνεταίρους ἡ ἐκποίησις τῶν προϊόντων αὐτῶν πρὸ τῆς πληρωμῆς τῶν ἀπέναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλῶν αὐτῶν. Ἡ παράβασις τοῦ ὅρου τούτου τιμωρεῖται μὲ τὴν ποινὴν τοῦ ἄρθρου 404 τοῦ Ποινικοῦ νόμου καὶ ἂν ἔτι ἐντεῦθεν δὲν ἐπῆλθεν ἄλλη τις ζημία.

2. Πρὸς πλήρη ἀσφάλειαν του ὁ συνεταιρισμὸς δικαιοῦται νὰ εἰσπράξῃ προληπτικῶς παρὰ τῶν συνεταίρων ποσοστὸν εἰς εἶδος ἢ χρῆμα ἐκ τῆς ἐτησίας παραγωγῆς κατὰ τὴν συγκομιδήν, ὁριζόμενον ὑπὸ τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ. Ἡ βεβαίωσις καὶ εἴσπραξις τοῦ ποσοστοῦ τούτου ἐνεργεῖται, τηρουμένων κατ' ἀναλογίαν τῶν διατάξεων τῶν νόμων περὶ εἰσπράξεως δημοσίων ἐσόδων, καθ' ἃ θέλει ὁρίσει διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν ἐπὶ τῆς Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν Ὑπουργῶν.

3. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας διαγράφει συνεταῖρον ἢ κληροῦχον ἀρνούμενον ἢ δυστροποῦντα νὰ ἐκπληρώσῃ τὰς νομίμους ὀφειλάς του εἴτε ἐκ τοῦ μισθώματος εἴτε ἐκ καλλιεργητικῶν δαπανῶν εἴτε ἐκ χρεωλυτικῶν δόσεων καὶ διατάσσει διοικητικῶς τὴν ἀποβολὴν αὐτοῦ ἐκ τοῦ κτήματος.

4. Ἐν ὑποτροπῇ ἀρνήσεως τοῦ συνεταιρισμοῦ πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεών του ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται ν' ἀνακαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν περὶ κηρύξεως τοῦ κτήματος ὡς ἀπαλλοτριωτέου.

Ἀπόδοσις μισθώματος εἰς ἰδιοκτήτας.

Ἄρθρον 54.

Ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ μίσθωμα ἀποδίδεται ὑπὸ τῶν δημοσίων ταμείων εἰς τοὺς τέως ἰδιοκτήτας, εἴτε ἐν ὅλῳ, εἴτε ἐν μέρει, ἐναντι τῶν ὀφειλομένων εἰς αὐτοὺς ἀποζημιώσεων καὶ τόκων.

Τύχη ἐσοδείας αὐτοκαλλιεργουμένων καὶ μὴ ἐκτάσεων. Δαπάναι.

Ἄρθρον 55.

1. Ἐν περιπτώσει παραχωρήσεως εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα κατὰ τὸ παρὸν καὶ αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων πρὸ τῆς σπορᾶς, ὁ συνεταιρισμὸς ὑποχρεοῦται ε'ς τὴν καταβολὴν εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τῶν τυχὸν γενομένων δαπανῶν διὰ τὰ ὀργώματα καὶ σβαρνίσματα αὐτῶν. Τὸ ποσὸν τῶν δαπανῶν τούτων καθορίζεται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ καταβάλλεται εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἢ τὸν νόμιμον ἀντιπρόσωπον αὐτοῦ πρὸ τῆς συγκομιδῆς τῆς ἐσοδείας.

2. Ἡ ἐσοδεία τῶν ἐσπαρμένων αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων τῶν παραχωρουμένων εἰς τὸν συνεταιρισμὸν συγκομίζεται ἀπὸ τὸν ἰδιοκτήτην κατὰ τὸ ἔτος τῆς παραχωρήσεως.

3 Εἰς κτήματα κηρυχθησόμενα ἀπαλλοτριωτέα μετὰ τὴν 1ην Σεπτεμβρίου 1925, ἡ διανομὴ τῆς ἐσοδείας γίνεται κατὰ τὰ ἀνέκαθεν κρατοῦντα, ἐὰν ἡ κήρυξις ἐγένετο κατὰ τὸν μῆνα τῆς συγκομιδῆς.

1. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι καὶ ὁ τυχὸν παραδοθεὶς εἰς τοὺς καλλιεργητὰς σπόρος ἀποδίδεται ὑπὸ τούτων ἀπ' εὐθείας εἰς ἐκείνους.

5. Αἱ ὑπὸ τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ ἐνοικιαστοῦ γενόμεναι καλλιεργητικαὶ δαπάναι ὀφείλονται εἰς τρέχουσαν τιμὴν ἐπὶ τόκῳ ἐ-τσίῳ 10 ο|ο καὶ καθορίζονται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ μετ' ἀκρόασιν ἀμφοτέρων τῶν μερῶν.

Καταμέτρησις κτήματος.

Ἄρθρον 56.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς ἀποφάσεως δι' ἧς κηρύσσεται τὸ κτῆμα ἀπαλλοτριωτέον, γίνεται ἡ καταμέτρησις καὶ ὁ καταρτισμὸς τοῦ διαγράμματος αὐτοῦ ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας.

2. Ὁ ἰδιοκτήτης ἢ οἱ ἰδιοκτῆται (ἐξ ἀδιαιρέτου ἢ μὴ) τοῦ διανεμητέου κτήματος, οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ὁμόρων κτημάτων καὶ ἡ προσωρινὴ ἐπιτροπὴ τῶν ἀγροτῶν ὑποχρεοῦνται προσκαλούμενοι νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ἕνα τοὐλάχιστον ὁριοδείκτην, εἰς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως. Πρὸς τοῦτο ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ἢ ὁ οἰκεῖος ἐλεγκτὴς τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας γνωστοποιεῖ ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν πρὸς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας, τὴν ἡμέραν τῆς ἐνάρξεως τῆς καταμετρήσεως. Ὁ προϊστάμενος τοῦ ἐποικισμοῦ προσκαλεῖ αὐθημερὸν τοὺς ἀντικλήτους τῶν ἐνδιαφερομένων ἰδιοκτητῶν ὅπως ὁρίσωσι παρὰ τῷ εἰρημένῳ συνεργείῳ ἢ ἐλεγκτῇ ὁριοδείκτας, ὑποχρεουμένους νὰ παρακολουθῶσιν ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον καταμετρήσεως, χορηγοῦντες ὑπευθύνως πᾶσαν σχετικὴν πρὸς τὴν ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων πληροφορίαν.

3. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν δὲν ἔχει ὁρισθῇ ἀντίκλητος παρὰ τῷ γραφείῳ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων, ἢ εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ὁ ὑποδεικνυθεὶς ὁριοδείκτης δὲν παρακολουθεῖ ἀνελλιπῶς τὸ συνεργεῖον ἢ ἀρνεῖται ἢ ἀγνοεῖ νὰ ὑποδείξῃ τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν καταμέτρησιν ὅρια, ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει πρωτόκολλον περὶ τούτου ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ δύο ἀξιοπίστων κατοίκων ἐκ τῶν ἐργαζομένων ὁπωσδήποτε εἰς τὰς ὑπὸ τοῦ συνεργείου ἐκτελουμένας καταμετρήσεις τοῦ κτήματος καὶ ὑποβάλλει τοῦτο πρὸ τῆς ἀποχωρήσεως τοῦ συνεργείου ἐκ τοῦ κτήματος εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας. Ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει τὸ συνεργεῖον δύναται νὰ ἀκυρώσῃ κατὰ πάντα ἄλλον τρόπον τὰς ἀναγκαίας πληροφορίας. ὁ δὲ ἐνδιαφερόμενος ἰδιοκτήτης δικαιοῦται ἐντὸς δεκαημέρου ἀπὸ τῆς ἀπερατώσεως τῶν ἐν ὑπαίθρῳ ἐργασιῶν τοῦ συνεργείου ἐν τῷ κτήματι νὰ ὑποβάλῃ ἔνστασιν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπὶ τῆς ἀκριβείας τῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων. Ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία ἅμα τῷ καταρτισμῷ τοῦ διαγράμματος τοῦ κτήματος καλεῖ αὐτὸν διὰ τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ τῆς περιφερείας ὅπως ἐντὸς δεκαπενθημέρου ἀπὸ τῆς προσκλήσεως προκαταβάλῃ παρά τινι ταμείῳ τοῦ Κράτους τὴν διὰ τῆς

προσκλήσεως ὁριζομένην συνολικὴν δαπάνην τῆς γενησομένης ἐρεύνης, εἰς ἣν μετὰ ταῦτα προβαίνει ἡ τοπογραφικὴ ὑπηρεσία τῇ παρουσίᾳ τοῦ ἐνισταμένου ἢ τοῦ νομίμου αὐτοῦ ἀντιπροσώπου. Ἡ ἀνωτέρω συνολικὴ δαπάνη ὁρίζεται ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς τοῦ ἄρθρου 16 τοῦ νόμου 2183. Ἐν τῷ μεταξὺ δὲν ἀναστέλλεται ἡ διαδικασία τῆς ἀπαλλοτριώσεως τοῦ κτήματος ἀλλὰ προχωρεῖ ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνταχθέντος ἤδη διαγράμματος.

4. Ἐν περιπτώσει διαφωνίας τῶν ὁριοδεικτῶν ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου ὀφείλει νὰ σημειοῖ ἐν τῷ σχεδιαγράμματι τὰς ἀμφισβητουμένας ὁριογραμμὰς συντάσσων εἰς διπλοῦν σχετικὸν πρωτόκολλον ἐφ' οὗ σχεδιάζονται προχείρως αἱ ὡς ἄνω ὁριογραμμαί, ὑπογραφόμενον παρ' αὐτοῦ καὶ τῶν διαφωνούντων ὁριοδεικτῶν, καὶ ὑποβάλλων τὸ μὲν εἰς τὴν ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπήν, τὸ δὲ εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου. Ἐὰν οἱ διαφωνοῦντες ὁριοδεῖκται ἀρνοῦνται νὰ ὑπογράψωσι τὸ ὡς ἄνω πρωτόκολλον ἢ εἶναι ἀγράμματοι, ἀναφέρεται τοῦτο ἐν τῷ πρωτοκόλλῳ καὶ ὑπογράφεται ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου καὶ δύο ἄλλων μαρτύρων ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε παρακολουθούντων τὰς καταμετρήσεις τοῦ κτήματος. Ἐπὶ τῶν ὡς ἄνω ἀμφισβητήσεων ἀποφαίνεται ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ μετὰ τὴν σύνταξιν τοῦ σχετικοῦ διαγράμματος.

Ἄρθρον 57.

1. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἐντὸς τοῦ καταμετρουμένου κτήματος ξένων τεμαχίων ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν ἐγγράφως ὁριοδείκτην κατόπιν προσκλήσεως ἐκ μέρους τοῦ συνεργείου, κοινοποιουμένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῆς Κοινότητος ἢ τὸν Δήμαρχον τρεῖς ἡμέρας τοὐλάχιστον πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἀποτυπώσεως τῶν ὁριογραμμῶν, ὅστις ὑποχρεοῦται αὐθημερὸν νὰ ἐνσωματώσῃ ταύτην εἰς τὸ κατάστημα τῆς κοινότητος ἢ τοῦ Δήμου. Ὁ προϊστάμενος τοῦ συνεργείου συντάσσει ἀποδείξεις εἰς διπλοῦν περὶ τῆς κανονικῆς ὑποδείξεως τῶν ὁρίων, ὑπογραφομένας ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ συνεργείου καὶ ἑκάστου τῶν ὁριοδεικτῶν τῶν ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀναφερομένων, καὶ τὴν μὲν χορηγεῖ εἰς τὸν ὑπογράφοντα ὁριοδείκτην, τὴν δὲ ἑτέραν ὑποβάλλει εἰς τὴν τοπογραφικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας. Εἰς τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἰδιοκτῆται ξένων τεμαχίων δὲν συμμορφοῦνται πρὸς τὰς ἀνωτέρω διατάξεις ἢ δὲν προσέρχονται αὐτοπροσώπως πρὸς ὑπόδειξιν τῶν ὁρίων τῆς ἰδιοκτησίας των, ὁ Πρόεδρος τῆς Κοινότητος ἢ ὁ Δήμαρχος ὑποχρεοῦνται νὰ ὑποδείξωσιν αὐτοπροσώπως ἢ δι' ὁριοδείκτου τὰ ὅρια ταῦτα.

Ἐὰν ἐξ ὑπαιτιότητος τῶν ὡς ἄνω ὑποχρέων πρὸς ὑπόδειξιν ξένων τεμαχίων ἤθελον χαρακτηρισθῇ ταῦτα μὴ ἀνήκοντα εἰς ἰδιώτην (νομικὸν ἢ φυσικὸν πρόσωπον) καὶ ἐπακολουθήσῃ ὁριστικὴ διαντιμή, αὕτη παραμένει ἔγκυρος καὶ ἀπρόσβλητος τὰ δὲ ξένα ταῦτα τεμάχια θεωροῦνται ὡς ἀπαλλοτριωθέντα λόγῳ δημοσίας ὠφελείας δυνάμει τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος ἐκτὸς ἐὰν ὁ ἰδιοκτήτης συναινέσῃ εἰς τὴν ἀνταλλαγὴν μὲ ἑτέραν ἔκτασιν ἴσης ἀξίας ἐκ τῶν τυχὸν διαθεσίμων τοιούτων τῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως ἢ τῶν ἐξ ἀπαλλοτριώσεως, κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, ἀδιαθέτων κλήρων.

Διὰ τὴν ἀπόδειξιν τῆς κυριότητος τῶν ὡς ἄνω ἐκτάσεων ἀπαιτεῖται ἀπόφασις τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 87 ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἄνευ τῆς ὁποίας δὲν δύναται νὰ λάβῃ χώραν ἀνταλλαγή. Ὁμοία ἀπόφασις τοῦ αὐτοῦ Προέδρου ἀποφαίνεται περὶ τῆς κυριότητος καὶ ἀνεπιλήπτου νομῆς ἐπὶ τῶν κατ' ἐφαρμογὴν τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 156 καὶ 189 τοῦ παρόντος προσφερομένων πρὸς ἀνταλλαγὴν γαιῶν.

2. Οἱ κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ὁριζόμενοι ὁριοδεῖκται πληρώνονται ὑπὸ τῶν ὑποδεικνυόντων αὐτούς.

3. Πᾶσαι αἱ διατάξεις τοῦ προηγουμένου καὶ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουσι, ἐκτὸς τῶν μελλόντων ἀπ' ἀρχῆς νὰ καταμετρηθῶσι, διὰ τὰ μὴ καταμετρηθέντα ἤδη ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἀγροκτήματα.

Ἄρθρον 58.

1. Πρόεδροι κοινοτήτων, συνεταιρισμῶν ἢ προσφυγικῶν ὁμάδων, ὁριοδεῖκται παραμελοῦντες τὰ ἑαυτῶν ἐκ τοῦ προηγουμένου ἄρθρου πηγάζοντα καθήκοντα, ἀρνούμενοι ἢ δυστροποῦντες εἰς τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῶν, προκαλοῦντες οὕτω πρόσκομματα εἰς τοὺς δημοσίους τοπογράφους, διώκονται ἐγκλήσει τοῦ προϊσταμένου συνεργείου, κατὰ τὰς περὶ παρακάσεως τῶν καθηκόντων τῶν δημοσίων ὑπαλλήλων διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου καὶ εἰσάγονται δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως εἰς τὸ ποινικὸν δικαστήριον ἐπιβαλλομένης αὐτοῖς χρηματικῆς ποινῆς ἀπὸ τριακοσίων μέχρι τρισχιλίων δραχμῶν.

2. Πᾶς καταστρέφων, βλάπτων, μετακινῶν ἢ ἀφαιρῶν τριγωνομετρικὰ σημεῖα, πασσάλους, καὶ ἐν γένει σήματα χρησιμοποιούμενα ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας διώκεται κατὰ τὸν τρόπον τοῦ προηγουμένου ἐδάφου ἐπιβαλλομένης ἅμα πρὸς τῇ χρηματικῇ ποινῇ καὶ ποινῆς φυλακίσεως ἀπὸ δέκα ἡμερῶν ἕως τριῶν μηνῶν.

Ἄρθρον 59.

1. Ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένῃ μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ μετέχοντος εἰς αὐτὸ τοῦ προϊσταμένου ἢ ἐπιθεωρητοῦ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, ἐπιτρέπεται ἡ εἰς ὡρισμένας περιφερείας ἢ ὡρισμένα κτήματα πρόοδος τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἄνευ προηγουμένης καταμετρήσεως.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ ἀνάγκη, ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας πρόχειρος καταμέτρησις πρὸς ἐξακρίβωσιν κατὰ προσέγγισιν τῆς ὁλικῆς ἐκτάσεως τοῦ κτήματος.

Καταμέτρησις συνοικισμῶν. Ἐκτέλεσις σχεδίων αὐτῶν.

Ἄρθρον 60.

1. Ἡ καταμέτρησις τῶν ὑπαρχόντων χωρίων ἢ συνοικισμῶν μετὰ τῆς περιοχῆς αὐτῶν εἰς τὰ ἀπαλλοτριούμενα ἢ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα, τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 56, 57 καὶ 58 τοῦ παρόντος, ἡ ἀποτύπωσις τῆς περιοχῆς νέων συνοικισμῶν ἐν αὐτοῖς, ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας καὶ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ αὐτοῦ γίνονται ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας.

2. Ἡ καταμέτρησις καὶ ἀποτύπωσις τῶν συνοικισμῶν γίνεται ὁμοῦ μετὰ τοῦ ὅλου ἀγροκτήματος, ὅπου δὲ παρελείφθη, ἐνεργεῖται αὕτη συμπληρωματικῶς ἐκ τῶν ὑστέρων.

Ἄρθρον 61.

1. Ἡ ἐκτέλεσις τῶν σχεδίων ρυμοτομίας τῶν συνοικισμῶν καὶ ἡ διανομὴ τῶν οἰκοπέδων καὶ τῶν λαχανοκήπων ἐνεργεῖται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ὡς καὶ ἡ διανομὴ τοῦ κτήματος, ἐπιτρεπομένης οὐχ ἧττον, κατὰ τὰς περιπτώσεις ἀνάγκης, τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν κεχωρισμένως ἀπὸ τῆς διανομῆς τῶν γαιῶν.

2. Διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένου, ἐγκρίνεται ἡ μελέτη καὶ τὸ σχέδιον τῆς ρυμοτομίας τοῦ συνοικισμοῦ, τροποποίησις δὲ τοῦ Διατάγματος ἐπιτρέπεται ἐφ' ἅπαξ μόνον μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου.

3. Ὅμοιον Διάταγμα καθορίζει τὰς λεπτομερείας καὶ τὸν τρόπον τῆς διανομῆς τῶν συνοικισμῶν.

4. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἶναι δυνατὸν νὰ ἀνατίθεται ἡ παρακολούθησις τῆς ἐφαρμογῆς τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 2 ἐγκρι-

νομένων σχεδίων ρυμοτομίας συνοικισμῶν εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τοῦ Ὑπουργείου Συγκοινωνίας.

Ἄρθρον 62.

1. Αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων καὶ μετὰ πρότασιν τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἢ ὁ ἁρμόδιος Γενικὸς Διοικητὴς ν' ἀναθέσῃ τὴν μελέτην ρυμοτομίας καὶ τὴν σχεδίασιν τοῦ Συνοικισμοῦ, ὡς καὶ τὴν διανομὴν τῶν οἰκοπέδων καὶ λαχανοκήπων εἰς τὴν ἁρμοδίαν Μηχανικὴν Ὑπηρεσίαν Δήμων καὶ Κοινοτήτων ἢ εἰς Δημόσιον Μηχανικὸν ἢ καὶ εἰς ἰδιώτην τοπογράφον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ν' ἀνατεθῇ εἰς ἰδιώτας μηχανικοὺς καὶ τοπογράφους καὶ ἡ διανομὴ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας ὑπὸ τὴν ἐπίβλεψιν ἀνωτέρου ὑπαλλήλου τῆς Τοπογραφικῆς Ὑπηρεσίας. Οἱ ἀνωτέρω ἰδιῶται ἀμείβονται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 80 τοῦ παρόντος ὁριζόμενα.

2. Αἱ ἤδη γενόμεναι διανομαὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων ὑπὸ ἰδιωτῶν μηχανικῶν, ἐφ' ὅσον αὗται ἐνεκρίθησαν καὶ ἐγκρίνονται διὰ πλειοψηφίας τῶν 2)3 τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν κληρούχων τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ ἢ διὰ νομίμου ἀποφάσεως τῆς Κοινότητος καθίστανται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας ὁριστικαί.

3. Δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἐφαρμογὴ τῆς ἐν ἐδαφίῳ 1 μελέτης καὶ ἡ διανομὴ τῶν γαιῶν, οἰκοπέδων καὶ λαχανοκήπων πρὶν ἢ ἐλεγχθῇ καὶ ἐγκριθῇ αὕτη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ κατὰ παραπομπὴν αὐτοῦ ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Ἐπιθεωρητοῦ Δημοσίων Ἔργων ἢ Νομομηχανικοῦ.

Ἄρθρον 63.

1. Παρισταμένης ἀνάγκης κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου ρυμοτομίας τοῦ χωρίου ἢ τοῦ συνοικισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπιτρέπεται ἡ ἀπαλλοτρίωσις οἱωνδήποτε μικροϊδιοκτησιῶν καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ αὐτῶν διὰ γαιῶν ἴσης ἐκτάσεως ἢ ἀξίας ἐκ τῶν παραχωρηθεισῶν εἰς τὸν συνεταιρισμὸν μετὰ σύμφωνον ἀπὸ κοινοῦ ἔγγραφον πρότασιν τοῦ τεταγμένου ἐπὶ τῆς ἐκτελέσεως τοῦ σχεδίου τοπογράφου καὶ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ κοινοποιουμένην τοῖς ἐνδιαφερομένοις.

2. Περὶ τῆς ἀνταλλαγῆς ἀποφαίνεται δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεως, ἀφοῦ ἀκούσῃ τοὺς ἐνδιαφερομένους, μετὰ ὀκτὼ ἡμέρας ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων καὶ ταύτης μὴ ὑπαρχούσης Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου καὶ ἑτέρων δύο ὑπαλλήλων ὁριζομένων ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

Ἄρθρον 64.

1. Κατὰ τὴν περίπτωσιν τοῦ προηγουμένου ἄρθρου ἐπιτρέπεται ἐπίσης καθ' ὅμοιον τρόπον ἡ κατεδάφισις οἰκίας ἢ παραστήματος αὐτῆς καὶ ἡ ἀπαλλοτρίωσις γηπέδων, τῆς ὀφειλουσῆς διὰ ταῦτα ἀποζημιώσεως ὁριζομένης κατὰ τὴν σχετικὴν διαδικασίαν τοῦ παρόντος ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Πρωτοδικείου καὶ περιεχούσης πᾶν πραγματικὴν ἀξίαν αὐτῶν μετὰ πάσης θετικῆς ζημίας τοῦ δικαιούχου.

2. Ἡ διαδικασία τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου δὲν ἀνακόπτει τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ σχεδίου τῶν σχετικῶν ἀποφάσεων τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐπιτροπῆς μὴ δεχομένων πλέον τοῦ τοιμήνου ἀναβολὴν ἀπὸ τῆς ταχθείσης ἐν τῇ ἀποφάσει προθεσμίας γνωστοποιουμένην ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας.

3. Ἡ ἀποζημίωσις βαρύνουσα τὸν συνεταιρισμὸν καταβάλλεται ἐντὸς μηνὸς μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς δικαστικῆς ἀποφάσεως ὁλοσχερῶς ὑπ' αὐτοῦ, καὶ ἐν ὑπερημερίᾳ εἰσπράττεται ὑπὲρ τοῦ δικαιούχου κατὰ τὰς περὶ εἰσπράξεως τῶν δημοσίων ἐσόδων διατάξεις, τῶν μελῶν τοῦ συνεταιρισμοῦ ὑποχρεουμένων ἀλληλεγγύως καὶ εἰς ὁλόκληρον.

Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 65.

1. Συνιστᾶται ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ἐφ' ὅσον συντρέχει πρὸς τοῦτο περίπτωσις, τριμελὴς ἐπιτροπή, ἀπαρτιζομένη ἐκ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἢ ἑτέρου Πρωτοδίκου ὡς προέδρου, καὶ δύο δημοσίων ὑπαλλήλων, ἐχόντων βαθμὸν τοὐλάχιστον γραμματέως α' τάξεως ὧν ὁ εἷς τοὐλάχιστον γεωπόνος, εἰ δυνατὸν διπλωματοῦχος ἀνωτέρας γεωπονικῆς σχολῆς.

2. Δι' ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καὶ τῶν λοιπῶν ἁρμοδίων Ὑπουργῶν ὁρίζονται οἱ μετέχοντες τῆς ἐπιτροπῆς δημόσιοι λειτουργοὶ καὶ οἱ ἐν περιπτώσει κωλύματος ἀναπληρωταὶ αὐτῶν. Οἱ ἀπαρτίζοντες τὴν ἐπιτροπὴν θεωροῦνται ἀπεσπασμένοι, εἰς τὴν εἰδικὴν ταύτην ὑπηρεσίαν, εἰς ἣν καὶ μόνην ἀσχολοῦνται. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν δύνανται νὰ μετάσχουν ὡς εἰσηγηταὶ ἄνευ ψήφου καὶ ἄλλοι ὑπάλληλοι, ὁριζόμενοι ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Ἐπιτρέπεται διὰ Διατάγματος ἡ σύστασις πλειόνων ἐπιτροπῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ ἑκάστου Πρωτοδικείου, ὧν ἡ ἕδρα δύναται νὰ ὁρισθῇ καὶ ἐκτὸς τῆς ἕδρας αὐτοῦ. Εἰς τὴν περίπτωσιν ταύτην ἀποσπᾶται παρὰ τῷ ἁρμοδίῳ Πρωτοδικείῳ ἀριθμὸς πρωτοδικῶν ἴσος πρὸς τὸν ἀριθμὸν τῶν συνιστωμένων ἐπιτροπῶν.

4. Χρέη γραμματέως ἐκπληροῖ δικαστικὸς γραμματεὺς ἢ ὑπογραμματεὺς ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν καί, ἐν ἐλλείψει τοιούτου, ὑπάλληλος τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ἐποικισμοῦ ὁριζόμενος ὑπὸ τοῦ προϊσταμένου τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

Διαδικασία. Πειθαρχικὴ ἐξουσία ἐπὶ τῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 66.

1. Ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπλλοτριώσεων συνεδριάζει νομίμως παρόντων πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς καὶ ἀποφασίζει κατὰ πλειοψηφίαν.

2. Ἡ γνώμη τῆς μειοψηφίας καταχωρίζεται ἐν ἰδίῳ πρακτικῷ ὑπογραφομένῳ ὑπὸ πάντων τῶν μελῶν αὐτῆς.

3. Ὁ πρόεδρος τῆς ἐπιτροπῆς ἀσκεῖ πάντα τὰ κατὰ τὴν πολιτικὴν δικονομίαν δικαιώματα τοῦ προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν.

4. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκδίδει τὴν ἀπόφασίν της τὸ βραδύτερον ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς συζητήσεως.

5. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἀσκεῖ πειθαρχικὴν δικαιοδοσίαν ἐπὶ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς δι' ἀμέλειαν ἢ ὀλιγωρίαν περὶ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων αὐτῶν, δυνάμενος νὰ ἐπιβάλῃ τὴν ποινὴν τοῦ προστίμου μέχρις ὁλοκλήρου τοῦ ὀργανικοῦ μηνιαίου μισθοῦ καὶ τῆς προσωρινῆς ἀπολύσεως μέχρι δύο μηνῶν, πλὴν τοῦ Προέδρου αὐτῆς, ὑποκειμένου εἰς τὴν πειθαρχικὴν ἐξουσίαν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Δικαιοσύνης.

6. Ἡ ἐπιτροπὴ δύναται νὰ χρησιμοποιήσῃ οἱαδήποτε ἀποδεικτικὰ μέσα, μὴ δεσμευομένη ὑπὸ δικονομικῶν διατάξεων καὶ ἀποβλέπουσα μόνον εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐξακρίβωσιν τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα της ὑπαγομένων ἀντικειμένων.

Δικαιοδοσία Ἐπιτροπῆς. Ἀπόφασις αὐτῆς.

Ἄρθρον 67.

1. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων κατατάσσει ὁριστικῶς δι' ἀποφάσεώς της τοὺς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὁρίζει τὴν ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ καὶ ἐπαγγελματικοῦ κλήρου ὡς καὶ τῶν συνεταιρικῶν τοιούτων, προσδιορίζει τὰς εἰς τὸν συνεταιρισμὸν παραχωρητέας ἐκτάσεις καὶ κτίρια, ὁροθετοῦσα ταύτας, καταργεῖ ὑφισταμένας τυχὸν σχέσεις ἐπὶ τῶν παραχωρουμένων ἢ ἀπαλλοτριωτέων ἐκτάσεων συναπτομένη ἐν ἀνάγκῃ καὶ νὰ ἱδρύῃ τοιαύτας, γνωμοδοτεῖ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως

καὶ ἀποραίνεται ἐν γένει ἐπὶ παντὸς ζητήματος σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος.

2. Αἱ ἀποφάσεις αὗται τῆς ἐπιτροπῆς εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι, κοινοποιοῦνται διοικητικῶς εἰς τοὺς ἐνδιαφερομένους καὶ ὑποβάλλονται ἐν πρωτοτύποις εἰς τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Γεωργίας ἐπιμελείᾳ τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας ἐκτελοῦνται δὲ διοικητικῶς.

3. Κατὰ τῶν ἐγκατασταθέντων δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐπιτρέπεται ἔγερσις ἀγωγῶν ὑπὸ τοῦ πρώην ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ προσωρινῶν μέτρων ἐχουσῶν ἀντικείμενον τμήματα τοῦ κτήματος ἀπαλλοτριωθέντος ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Αἱ τυχὸν παρὰ τὴν ἀπαγόρευσιν ἐκδιδόμεναι δικαστικαὶ ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι μηδὲν παράγουσαι ἔννομον ἀποτέλεσμα.

4. Αἱ ἐπιτροπαὶ ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτρέπεται νὰ ἐπανέρχωνται καὶ ἄνευ εἰδικῆς τοῦ νόμου διατάξεως ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἐκδιδομένων ἀποφάσεών των μόνον πρὸς διόρθωσιν ἀριθμητικῶν ἢ λογιστικῶν σφαλμάτων οὐχὶ δὲ καὶ πρὸς ἑρμηνείαν ἢ διόρθωσιν ἀσαφῶν ἢ ἀντικειμένων εἰς τὸν νόμον διατάξεων ἢ συμπλήρωσιν ἀφεθέντων κενῶν ἐκτὸς ἐὰν προηγουμένη ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας λαμβανομένη μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐπιτρέψῃ τοῦτο.

Αἱ αὐταὶ Ἐπιτροπαὶ ἐπανέρχονται ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον τοῦτο καὶ τὰ λοιπὰ ἄρθρα τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, ἐκδοθεισῶν ἀποφάσεών των πρὸς διόρθωσιν ἐσφαλμένης μεταγραφῆς παλαιῶν τουρκικῶν στρεμμάτων εἰς ἑλληνικὰ τοιαῦτα, ἐφ' ὅσον τὸ Συμβούλιον τῆς Ἐπικρατείας δι' ἀποφάσεώς του ἀπεφάνθη ἤδη ὅτι ὑφίσταται τὸ ἐσφαλμένον τοῦτο ἐπὶ τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος, τηρουμένης ἐν συνεχείᾳ τῆς διαδικασίας τοῦ ἄρθρου 87 τοῦ παρόντος τῆς ὀφειλομένης συμπληρωματικῆς ἀποζημιώσεως ἀφαιρουμένης ἐκ τῆς ὑπὲρ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καθορισθείσης ἀποζημιώσεως ὡς διαχειριστρίας τῆς περιουσίας τῆς ὑπολοίπου ἰδιοκτησίας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος.

5. Εἶναι ἀπολύτως ἄκυροι ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν ἐκδιδόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου 4, τῆς ἀκυρότητος ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 68.

1. Ὅταν ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν εἶναι ἀδύνατος ἡ ἀποκατάστασις πάντων τῶν δικαιουμένων ἐν τῷ κτήματι, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ συνεκδικάσῃ τοῦτο μετ' ἄλλων ὁμόρων, ἐχόντων πλεοναζούσας ἐκτάσεις, καὶ νὰ προτιθέσῃ ταύτας εἰς τὸ μὴ ἔχον ἐπάρκειαν κτῆμα.

2. Ἐπὶ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων διατεθέντων πρὸς γεωργικὴν ἢ ἐπαγγελματικὴν ἀποκατάστασιν προσφύγων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της καθορίζει συνολικῶς τὴν παραχωρητέαν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε. Α. Π. ἔκτασιν, τὸ δὲ Πρωτοδικεῖον καθορίζει νομίμως τὴν ἀποζημίωσιν αὐτῆς κεχωρισμένην πάσης ἄλλης καθορισθείσης διὰ τὴν πρὸς γηγενεῖς καλλιεργητὰς παραχωρουμένην ἔκτασιν. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ὑπὲρ προσφύγων ἐγκατεστημένων ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἐπιδικασθεῖσαι γαῖαι καὶ λοιπὰ ἀκίνητα λογίζονται ὡς περιελθόντα εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ε. Α. Π., καὶ διατίθενται ὑπὸ τούτου κατὰ τὰ περὶ διανομῆς τῶν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ε. Α. Π. διοικουμένων κτημάτων ἰσχύοντα, τηρουμένης πάντως τῆς ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐν τῇ ἀποφάσει αὐτῆς γενομένης τυχὸν ὀνομαστικῶς κατατάξεως τῶν κληρούχων προσφύγων ὡς καὶ τῆς ἐκτάσεως τοῦ δι' αὐτοὺς ὁρισθέντος κλήρου.

Ἁρμοδιότης κατὰ τόπον.

Ἄρθρον 69.

1. Ἡ κατὰ τόπον ἁρμοδιότης τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκτείνεται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ ἐν τῇ ἕδρᾳ αὐτῆς γεωργικοῦ γραφείου, αἱ δὲ παρὰ τὴν διάταξιν ταύτην ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν θεωροῦνται ὡς ἁρμοδίως καὶ ἐγκύρως ἐκδεδομέναι.

2. Δι' ἀγροκτήματα κείμενα εἰς τὰς περιφερείας δύο γεωργικῶν γραφείων, ἁρμοδία διὰ τὴν ἐκδίκασιν τούτων εἶναι ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας κεῖται ὁ συνοικισμὸς τῶν ἐγκατοίκων καλλιεργητῶν καὶ τοιούτου μὴ ὑπάρχοντος ἡ ἐπιτροπή, εἰς τὴν περιφέρειαν τῆς ὁποίας ὑπάγεται ἡ μείζων ἔκτασις τῶν κτημάτων τούτων.

3 Τὴν μεταξὺ ἐπιτροπῶν σύγκρουσιν ἁρμοδιότητος αἴρει ἡ ἁρμοδία διεύθυνσις ἐποικισμοῦ καὶ ἐν ἐλλείψει ταύτης τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Κτήματα διεκδικούμενα ὑπὸ πλειόνων συνεταιρισμῶν, εὑρεμόντων εἰς διαφόρους γεωργικὰς περιφερείας, ἐκδικάζονται ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μιᾶς τῶν περιφερειῶν τούτων, ὁριζομένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἀμοιβὴ Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 70.

1. Πρὸς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καταβάλλεται δι' ἕκαστον ἐκδικαζόμενον κτῆμα ἐκτάσεως μείζονος τῶν χιλίων στρεμμάτων ὑπὸ τοῦ οἰκείου ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ εἰς τὸν γραμματέα αὐτῆς τρεῖς τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς δικασίμου παράβολον ἐκ χιλίων δραχμῶν, ἐξ ὧν ὁ μὲν πρόεδρος λαμβάνει δραγμὰς τριακοσίας, ἕκαστον δὲ τῶν μελῶν ἀνὰ διακοσίας πεντήκοντα καὶ ὁ γραμματεὺς δραχμὰς διακοσίας.

2. Τὸ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον παράβολον μειοῦται εἰς τὸ ἥμισυ, ἐὰν ἡ ἔκτασις τοῦ ἐκδικαζομένου κτήματος εἶναι ἐλάσσων τῶν χιλίων στρεμμάτων.

3. Ἡ ἔννοια τοῦ κτήματος λαμβάνεται ἀνεξαρτήτως τῆς ὑφιστουένης ἐπ' αὐτοῦ διαιρετῆς ἢ ἐξ ἀδιαιρέτου κυριότητος.

4. Ἡ δαπάνη διὰ τὴν ἐνδεχομένην περίπτωσιν αὐτοψίας ἢ πραγματογνωμοσύνης ὡς καὶ πᾶσα δαπάνη κατὰ τὴν δισδικασίαν τοῦ παρόντος βαρύνουσα τὸ Δημόσιον ὑπολογίζεται εἰς τὸ ὁριστικὸν τίμημα τοῦ κτήματος καὶ καθορίζεται κατὰ στρέμματα, εἴτε δι' ἓν κτῆμα, εἴτε καὶ δι' ἀοιθμὸν κτημάτων δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Πρόσκλησις ἰδιοκτητῶν.

Ἄρθρον 71.

1. Ὁ ἰδιοκτήτης τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἢ ὁ ἀντίκλητος αὐτοῦ καὶ ὁ συνεταιρισμὸς καλοῦνται ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὅπως λάβουν γνῶσιν παντὸς σχετικοῦ πρὸς τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἐγγράφου καὶ ὑποβάλωσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν τὰ αἰτήματά των. Ἡ πρόσκλησις εἶναι ἔγγραφος καὶ κοινοποιεῖται πρὸς τοὺς ἐνδιαφερομένους διὰ τοῦ γεωργικοῦ γραφείου ἐπὶ ἀποδείξει ὀκτὼ τοὐλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς πρώτης συνεδριάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἢ διὰ δημοσιεύσεως εἰς μίαν τῶν ἐν τῇ πρωτευούσῃ ἢ ἄλλῃ πόλει τοῦ νομοῦ, ἔνθα κεῖται τὸ κτῆμα, ἐκδιδομένων ἐφημερίδων καὶ ἐν ἐλλείψει τοιαύτης εἰς μίαν τῶν ἐφημερίδων τῆς πρωτευούσης τοῦ Κράτους.

2. Ἡ νόμιμος πρόσκλησις τῶν ἐνδιαφερομένων μνημονεύεται ἐν τῇ ἀποφάσει τῆς ἐπιτροπῆς ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ὁλοκλήρου τῆς διαδικασίας ἐνώπιον αὐτῆς, ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

3. Πᾶσα ἔνστασις ἰδιοκτητῶν μὴ ἐκπληρωσάντων τὰς ἐν

ἄρθρῳ 38 ὑποχρεώσεις των, περὶ μὴ τηρήσεως τῶν διατυπώσεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου καὶ ἀκυρότητος τῆς διαδικασίας εἶναι ἀπολύτως ἀπαράβεκτος τῆς ἰσχύος τῆς διατάξεως ταύτης ἀνατρεχούσης εἰς τὴν 15 Φεβρουαρίου 1923.

Ἀνταλλαγὴ κολληγικῶν ἐκτάσεων πρὸς αὐτοκαλλιεργουμένας.

Ἄρθρον 72.

Εἰς κτήματα ἔχοντα γαίας κολληγικὰς ἢ ἀντισπορικὰς ἐντὸς αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται νὰ παραχωρήσῃ εἰς τὸν συνεταιρισμὸν τμῆμα ἴσης ἀξίας συνεχομένων γαιῶν ἐκ τῶν αὐτοκαλλιεργουμένων ἐκτάσεων, ἀντὶ τῶν κολληγικῶν ἢ ἀντισπορικῶν, ἐφ' ὅσον ἐκ τῆς τοιαύτης ἀνταλλαγῆς εὐχεραίνεται ἡ ἀποκατάστασις τῶν κληρούχων, ὡς καὶ ἡ αὐτοκαλλιέργεια.

Ἐκτίμησις κτήματος.

Ἄρθρον 73.

1. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τοὺς ἔχοντας δικαίωμα ἰδιοκτησίας ἢ τῆς κατὰ τὸν Ὀθωμανικὸν νόμον ἐξουσιάσεως (τεσσαρούφ) ἢ ἄλλο ἐπὶ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαίωμα ἀποζημίωσις διὰ τὴν στέρησιν τοῦ δικαιώματός των ἐξευρίσκεται ἐπὶ τῇ βάσει παντὸς στοιχείου ἐκτιμήσεως (λ. χ. τιμὴ πωλήσεως ἢ ἐνοίκιον τοῦ κτήματος ἢ πλησιοχώρων ἀλλων ὁμοίων, παραγωγικότης τοῦ ἐδάφους, καθαρὰ πρόσοδος, ἐκτίμησις περὶ τῆς ποιότητος τοῦ ἐδάφους ὑπὸ ἐμπειροτεχνῶν, συγκριτικὴ ἐκτίμησις γειτονικῶν κτημάτων, νομίμως τηρούμενα λογιστικὰ βιβλία κλπ.).

2. Ἡ ἀποζημίωσις ὁρίζεται εἰς τὸ εἰκοσαπλάσιον τῆς ἐτησίας προπολεμικῆς καθαρᾶς προσόδου, ἐξευρισκομένης κατ' ἐκτίμησιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, λαμβανούσης ὑπ' ὄψιν πᾶν χρήσιμον στοιχεῖον.

3. Πρὸς ἐξεύρεσιν τῆς ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως ὑπολογίζονται προσέτι καὶ αἱ ἀναλογοῦσαι μετὰ τὰς ἀποσβέσεις ὠφέλιμοι δαπάναι τῶν ἐν τῷ κτήματι γενομένων μετὰ τὸ ἔτος 1914 μονίμων βελτιώσεων. Ἐν ᾗ περιπτώσει αὗται κατεβλήθησαν ὑπὸ τρίτων κατατίθεντοι ὑπὲρ τοῦ καταβαλόντος καὶ πληρώνονται εἰς τοῦτον προνομιακῶς ἐφ' ὅσον ἔχει δικαίωμα.

4. Ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς τῶν κτημάτων ἀξίας παρέχεται προσαύξησις εἴκοσι ἕως τεσσαράκοντα τοῖς ἑκατόν, προπολεμικὴ δὲ ἀξία ἐννοεῖται ὁ μέσος ὅρος τῶν τιμῶν τῆς μέχρι τέλους τοῦ ἔτους 1914 πενταετίας.

5. Ἡ παρεχομένη προσαύξησις ἐπὶ τῆς προπολεμικῆς ἀξίας ποικίλλει κατὰ κτῆμα ἀναλόγως τῆς παραγωγικότητος, τῆς ἀσφαλείας, τῶν συγκοινωνιῶν, τῶν μεθόδων ἐκμεταλλεύσεως ἑκάστου κτήματος μέχρι τοῦ καθοριζομένου ἐν τῷ παρόντι ἄρθρῳ ἀνωτάτου ὁρίου, ὅπερ παρέχεται εἰς κτήματα, ὧν ἡ ἐκμετάλλευσις διατελεῖ ὑπὸ ἄκρως εὐμενεῖς συνθήκας.

6. Ἡ μείζων ἀξία, ἣν προσεπόρισαν εἰς τὸ κτῆμα οἱ ἐκ τῶν τελευταίων πολέμων προελθόντες ἐπωφελέστεροι ὅροι ἐκμεταλλεύσεως τῆς γῆς, λ. χ. ἐμπέδωσις τῆς δημοσίας ἀσφαλείας, πύκνωσις συγκοινωνίας κλπ., δέον νὰ προσμετρηθῇ εἰς μερικὸν τῆς προσαυξήσεως συμψηφισμόν.

Ἄρθρον 74.

Ἐκτὸς τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον τοῦ παρόντος ἐξευρισκομένης ἀποζημιώσεως, ἥτις καὶ μόνη βαρύνει τοὺς ἀποκοθισταμένους κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληρούχους, τὸ Δημόσιον καταβάλλει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸν ἐν τῷ παρόντι νόμῳ διαγραφόμενον τρόπον πρόσθετον προσαύξησιν 50 ο/ο ἐπὶ τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον ἐδάφ. 1—3 ὁριζομένης βασικῆς ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως, διακρινομένη, ἐν τῇ ἐκτιμήσει τοῦ κτήματος.

Μεταγραφὴ ἀποφάσεως.

Ἄρθρον 75.

Ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ Προέδρου αὐτῆς ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας, ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς δὲ ταύτης περιέρχονται εἰς τὸ Κράτος, πλὴν τῶν ἤδη εἰς τοῦτο περιελθουσῶν ἐκτάσεων κατὰ τὸ ἄρθρον 40 καὶ πάντα τὰ ἐν τῇ ἀποφάσει ὡς ἀπαλλοτριωτέα κριθέντα ἀκίνητα συμφώνως καὶ πρὸς τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 86 καὶ 87 τοῦ παρόντος.

Διαδικασία ἐπὶ κτημάτων Δημοσίου (Ἰμλιάκια).

Ἄρθρον 76.

1. Ἡ παραχώρησις ἀγροτικῶν κτημάτων ἀνηκόντων ἐξ ὁλοκλήρου εἰς τὸ Δημόσιον ὑπόκειται εἰς τὴν διαδικασίαν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, καθοριζούσης καὶ τὸ τίμημα αὐτῶν κατὰ τοὺς ἐν τῷ παρόντι νόμῳ κανόνας.

2. Ἡ ἀποζημίωσις τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Μακεδονίας (Ἰμλιάκια) ὁρίζεται εἰς τὸ δεκαπλάσιον τοῦ διὰ δημοπρασίας βεβαιωθέντος μέσου ἐτησίου καθαροῦ ἐνοικίου τῆς μέχρι τέλους 1915 τριετίας.

3. Μὴ ἐνεργηθείσης τυχὸν δημοπρασίας κατά τι τῶν ἐτῶν τῆς ἄνω τριετίας τὸ μέσον καθαρὸν ἐτήσιον ἐνοίκιον ὁρίζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῶν γενομένων κατὰ τὰ λοιπὰ ἔτη ἐνοικιάσεων καὶ παντὸς ἄλλου στοιχείου ἐκτιμήσεως.

Ἄρθρον 77.

1. Ἡ μεταβίβασις τῆς κυριότητος τῶν κλήρων τῶν δημοσίων κτημάτων τῆς Ἠπείρου καὶ Δυτικῆς Μακεδονίας (Ἰμλιάκια), τὰ ὁποῖα παρεχωρήθησαν εἰς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῶν κληρονομικῶν νομέων (μπασταινούχων) κατὰ τὸ ἄρθρον 24 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου 2052 καὶ 27 τοῦ νόμου 2922 γίνεται μετὰ τὴν ὁλοσχερῆ ἐξόφλησιν τοῦ καθορισθέντος τιμήματος διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ.

2. Τὸ παραχωρητήριον τοῦτο, συντεταγμένον κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μεταγράφεται ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία πῶν μεταγραφῶν καὶ ἀποτελεῖ τὸν ὁριστικὸν τίτλον κυριότητος τοῦ κλήρου.

Παραχώρησις εἰς κοινότητας.

Ἄρθρον 78.

1. Ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον, τὰς Μονάς, θρησκευτικὰ ἱδρύματα καὶ πάντα ἐν γένει τὰ νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου καὶ ἐχόντων μικρὰν καλλιεργήσιμον ἢ καλλιεργουμένην ἔκτασιν ἐν συγκρίσει πρὸς τὴν βοσκήσιμον ἢ βασικὴν τοιαύτην, δύναται ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῆς ἀποφάσεώς της, μετὰ τὴν ἀποκατάστασιν τῶν ἐπιμόρτων ἢ ἐπ' ἀντισπόρῳ καλλιεργητῶν τοῦ κτήματος νὰ παραχωρήσῃ τὴν λοιπὴν ἔκτασίν των, ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, πρὸς κοινὴν ἀπάντων τῶν κατοίκων χρῆσιν εἰς τὴν κοινότητα τοῦ χωρίου ὑποχρεουμένην εἰς τὴν καταβολὴν τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐπιτρέπεται καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς φυσικὰ πρόσωπα, ἐφ' ὧν ὅμως ἡ παραχωρητέα τῇ κοινότητι βοσκήσιμος ἔκτασις δὲν δύναται νὰ εἶναι ὑπερτέρα τῶν ἀπολύτως ἀποδεδειγμένων ἀναγκῶν αὐτῆς. Ἐν πάσῃ δὲ περιπτώσει ἐπ' αὐτῶν προηγεῖται γνωμοδότησις τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

3. Ὁ τρόπος τῆς καταβολῆς τῆς βαρυνούσης τὴν Κοινότητα ἀποζημιώσεως κανονίζεται διὰ Διατάγματος.

Διαχωρισμός. Προσωρινή διανομή.

Άρθρον 79.

1. Μετά την έκδοσιν της αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεων τριμελής επιτροπή εξ υπαλλήλων, εξ ων απαραιτήτως εις γεωπόνος και εις τοπογράφος μηχανικός ή γεωμέτρης, οριζομένη υπό του Υπουργού της Γεωργίας ή του έχοντος ειδικήν προς τούτο εντολήν ανωτέρου δημοσίου λειτουργού, μεταβαίνει επί τόπου και μετ' ακρόασιν του ιδιοκτήτου και του συνεταιρισμού ή των αντιπροσώπων των, συμφώνως προς την εκδοθείσαν απόφασιν, α') διαχωρίζει την εξαιρεθείσαν από της απαλλοτριώσεως έκτασιν οροσημαίνουσα ταύτην, β') διανέμει προσωρινώς εις τους δικαιωθέντας κληρούχους τας καλλιεργησίμους εκτάσεις του κτήματος και γ') διαχωρίζει επίσης τον συνεταιρικόν κλήρον, τας καινάς εκτάσεις ως και τας εκτάσεις αί οποίαι προωρίσθησαν διά τον συνοικισμόν.

2. Η επιτροπή του προηγουμένου εδαφίου αποφαίνεται κατά πλειοψηφίαν συντάσσουσα περί των εαυτής πράξεων πρωτόκολλον το οποίον υπογράφουν, εάν θέλουν, ο τε πρόεδρος του συνεταιρισμού και ο ιδιοκτήτης ή οι αντιπρόσωποί των.

3. Αί αποφάσεις της επιτροπής είναι υποχρεωτικαί μέχρι της οριστικής διανομής και εκτελούνται διοικητικώς.

4. Το πρωτόκολλον διαχωρισμού εις οιανδήποτε εποχήν του έτους υπογραφόμενον εφαρμόζεται πάντοτε μετά την λήξιν του καθ' ο κατηρτίσθη γεωργικού έτους.

5. Ως τον ιδιοκτήτην τον στερηθέντα της καρπώσεως των υπέρ αυτού διά της αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεων εξαιρεθεισών γαιών, ένεκα κατοχής αυτής υπό κληρούχων, οφείλεται διά τον μέχρι της εφαρμογής του διαχωρισμού χρόνον μίσθωμα, όπερ, καθοριζόμενον βάσει της διά της αποφάσεως της επιτροπής απαλλοτριώσεων γνωμοδοτήσεως κατά τον κανόνα του άρθρου 51 εδάφιον 1 του παρόντος, καταβάλλεται υπό του Δημοσίου εις τον ιδιοκτήτην διά λογαριασμόν του οικείου αγροτικού συνεταιρισμού, προστιθεμένης της δαπάνης ταύτης εις το τίμημα πωλήσεως (άρθρον 88 παράγραφος 2).

6. Η κατά το προηγούμενον εδάφιον υποχρέωσις προς καταβολήν μισθώματος δεν υφίσταται, εφόσον ο ιδιοκτήτης εκαρπώθη κατά τον αυτόν χρόνον έκτασιν του κτήματος εκ των απαλλοτριωθεισών, ίσην τουλάχιστον της υπέρ αυτού εξαιρεθείσης.

7. Μετ' απόφασιν του Υπουργού της Γεωργίας επιτρέπεται ή εξώδικος διανομή κτήματος απαλλοτριωθέντος μερικώς κατά κτηματομερίδια εξ αδιαιρέτου μεταξύ του οικείου Σ. Α. Α. Κ. και του ιδιοκτήτου των μη απαλλοτριωθέντων κτηματομεριδίων εξ αδιαιρέτου.

Εν ασυμφωνία των ενδιαφερομένων μερών χωρεί, μέχρι της διά δικαστικής αποφάσεως ή εξωδίκου διανομής του κτήματος, προσωρινή τούτου διανομή δι' αποφάσεως του Προέδρου των Πρωτοδικών εκδιδομένης τη αιτήσει ενός των ενδιαφερομένων κατά την επ' αναφορά διαδικασίαν.

Αί διατάξεις των δύο προηγουμένων παραγράφων ισχύουν και διά τα υπό του Δημοσίου ως διαδόχου της Ε. Α. Π. διεκδικούμενα κτήματα, την δε θέσιν του Σ. Α. Α. Κ. λαμβάνει το Δημόσιον ως διάδοχον της Ε. Α. Π.

Άρθρον 80.

1. Εν ή περιπτώσει είναι αδύνατος ή κατά το προηγούμενον άρθρον συγκρότησις της επιτροπής ή ή συγκροτηθείσα δεν δύναται να επιληφθή της προσωρινής διανομής, επιτρέπεται μετά γνώμην και του προϊσταμένου εποικισμού να γίνη αύτη υπό του συνεταιρισμού, καθ' ον τρόπον ορίζει το καταστατικόν ή απόφασις της Γενικής Συνελεύσεως αφού προηγουμένως ο προϊστάμενος εποικισμού διαχωρίση προχείρως, κατά την απόφασιν της επιτροπής, τας παραχωρηθείσας εκτάσεις από εκείνων αί οποίαι εξηρέθησαν της απαλλοτριώσεως διά χαράξεως χωριστικής γραμμής συντάσσων περί τούτου πρωτόκολλον υποχρεωτικόν δι' αμφότερα τα μέρη και μέχρις ού αποφασίση ή κατά το προηγούμενον άρθρον επιτροπή.

2. Μετ' απόφασιν της Γενικής Συνελεύσεως εις ην παρίστανται εις των υπαλλήλων του αρμοδίου γραφείου εποικισμού δύναται το Διοικητικόν Συμβούλιον του συνεταιρισμού να αναθέση την προσωρινήν διανομήν εις ιδιώτην τοπογράφον επ' αμοιβή δριζομένη δι' ιδιαιτέρας συμφωνίας εγκρινομένης υπό του αρμοδίου προϊσταμένου εποικισμού και καταβαλλομένη υπό του συνεταιρισμού. Εν τοιαύτη περιπτώσει ο διαχωρισμός γίνεται υπό δημελούς επιτροπής εξ ενός γεωπόνου και ενός μηχανικού ή γεωμέτρου οριζομένων υπό του Διευθυντού του Εποικισμού του Υπουργείου Γεωργίας, εφ' όσον δεν εγένετο υπό της κατά το άρθρον 79 επιτροπής.

3. Πάσαι αί προκύπτουσαι κατά την διανομήν του άρθρου τούτου αμφισβητήσεις επιλύονται υπό του αρμοδίου προϊσταμένου εποικισμού.

Άρθρον 81.

1. Κατά την προσωρινήν διανομήν των γαιών, εί δυνατόν, τηρούνται αί υφιστάμεναι καλλιεργητικαί σχέσεις, των εκ των κληρούχων καλλιεργούντων επί μορτή ή αντισπόρω διατηρούντων τας υπ' αυτών καλλιεργουμένας εκτάσεις κατά την έκτασιν του κλήρου των, ων δε λοιπών καλλιεργητών εγκαθισταμένων εις τας λοιπάς παραχωρηθείσας καλλιεργησίμους εκτάσεις.

2. Ωσαύτως μεταβολή δεν επιτρέπεται εις τας κατοικίας και τα προς εξάσκησιν τέχνης χρήσιμα κτίρια, δυναμένης ούχ ήττον κατά περιπτώσεις ανάγκης της επί της διανομής Επιτροπής ή του συνεταιρισμού κατά τους ορισμούς του προηγουμένου άρθρου να κατανείμη προσωρινώς εις τους δικαιωθέντας κληρούχους τα κτίρια και να περιορίση τους κατέχοντας πλείονα τοιαύτα εις τον αναγκαίον μόνον χώρον.

3. Δι' αποφάσεως του Υπουργού της Γεωργίας δύναται ή κατά τα ανωτέρω γινομένη προσωρινή διανομή μετά εν τουλάχιστον έτος από της αποπερατώσεως αυτής να κηρυχθή οριστική, εάν ετηρήθησαν οι περί διανομής νόμιμοι ορισμοί και εάν συμφωνήσουν προς τούτο τα δύο τρίτα των κληρούχων.

Απόφασις Πρωτοδικείου.

Άρθρον 82.

1. Επί της καταβλητέας εις τους ιδιοκτήτας απαλλοτριωμένων κτημάτων αποζημιώσεως αποφαίνεται τελεσιδίκως και αμετακλήτως το δικαστήριον των πρωτοδικών της περιφερείας του αγροκτήματος.

2. Την πρώτην δικάσιμον του Πρωτοδικείου μετά ένα μήνα από της δημοσιεύσεως της αποφάσεως της επιτροπής, ο Πρόεδρος των Πρωτοδικών υποχρεούται μετά κλήτευσιν των ενδιαφερομένων και άνευ περαιτέρω διαδικασίας να εισαγάγη την υπόθεσιν ενώπιον του δικαστηρίου, το οποίον οφείλει εντός δύο το πολύ μηνών να εκδώση κατ' ιδίαν κρίσιν, συμφώνως προς τους κατά τον παρόντα νόμον γενικούς κανόνας, την δικαστικήν αυτού απόφασιν περί της καταβλητέας εις τους ιδιοκτήτας αποζημιώσεως.

3. Εις την αποζημίωσιν ταύτην δεν συμπεριλαμβάνεται ή παραμένουσα οριστικώς εις τον ιδιοκτήτην έκτασις.

4. Η απόφασις αύτη, καθ' ης δεν επιτρέπεται ή άσκησις ουδενός ενδίκου μέσου, μετά την δημοσίευσίν της αποτελεί τίτλον εκτελεστόν υπέρ του ιδιοκτήτου διά την υπό του Δημοσίου κατάθεσιν της εν αυτή οριζομένης αποζημιώσεως.

Κατάθεσις ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 83.

Ἡ τελειωτικῶς καθορισθεῖσα ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας εἰς ὁμολογίας τοῦ βανείου ἀπαλλοτριώσεως, ἐπιμελείᾳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 4245 περὶ κυρώσεως τοῦ ἀπὸ 23 Μαρτίου 1929 Ν. Δ. «περὶ κυρώσεως τῶν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἀγγλίας, Ἑλλάδος καὶ Βελγίου καὶ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας συμφωνιῶν περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ὑπηκόων αὐτῶν» καὶ τῆς ἀπὸ 28 Φεβρουαρίου 1929 ἀνακοινώσεως μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Γαλλίας περὶ ἐξαγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἐπιτεταγμένων ἢ κατειλημμένων κτημάτων Γάλλων ὑπηκόων διατηροῦνται ἐν ἰσχύϊ.

Ἄρθρον 84.

Εἰς ὑπολείμματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον αἱ ὑφιστάμεναι ἀγροτικαὶ σχέσεις καταργοῦνται ἀπὸ τῆς ἑπομένης γεωργικῆς περιόδου, ἐντὸς τῆς ὁποίας ἀπέκτησε τὴν νομὴν τοῦ κτήματος ὁ ἀγροτικὸς συνεταιρισμός.

Ρύθμισις δουλειῶν.

Ἄρθρον 85.

1. Δὲν θίγονται διὰ τῆς ἀπαλλοτριώσεως αἱ ὀδικαὶ καὶ ὑδατικαὶ σχέσεις τοῦ κτήματος, ὡς καὶ τὰ κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος κεκτημένα δικαιώματα ξυλεύσεως τῶν γεωργῶν εἰς τὰ βάση τοῦ κτήματος.

2. Δύναται οὐχ ἧττον ἡ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐπιτροπὴ νὰ προβῇ διὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς εἰς διαρρύθμισιν τῶν ὑφισταμένων ἐν γένει δουλειῶν, μὴ παραβλάπτουσαν δικαιώματα τρίτων, ἐὰν αὕτη ἕνεκα τῆς διαμονῆς τοῦ κτήματος καθίσταται ἀναγκαία ἢ ἐπωφελής.

3. Πρὶν ἢ ἐπιληφθῇ τῆς ὁριστικῆς ἐκδικάσεως ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, ὁ ἁρμόδιος, τῆς τοποθεσίας τοῦ κτήματος, Εἰρηνοδίκης κατ' αἴτησιν τοῦ προϊσταμένου ἐποικισμοῦ δύναται νὰ συστήσῃ δι' ἀνεκκλήτου ἀποφάσεώς του δουλείαν ἢ νὰ ἐπεκτείνῃ καὶ νὰ μεταβάλῃ ὑπάρχουσαν τοιαύτην ὑπὲρ ἀποκατασταθέντων ἐν τῷ κτήματι προσφύγων, τῆς διὰ τὴν αἰτίαν ταύτην ὀφειλομένης εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ἐκ τῶν ὑστέρων καὶ ἀναδρομικῶς ἀπὸ τῆς ἱδρύσεως τῆς δουλείας κατὰ τὸ ἄρθρον 73 τοῦ παρόντος.

Βάρη κτήματος, ἀπαιτήσεις, κυριότης

Ἀπόφασις περὶ αὐτῶν.

Ἄρθρον 86.

1. Μετὰ τὴν μεταγραφὴν τοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος ἐπ' ὀνόματι τοῦ Κράτους ἡ κυριότης μεταβαίνει ἐλευθέρα παντὸς βάρους εἰς τὸ Δημόσιον.

2. Πᾶσα ἀξίωσις τοῦ τέως ἰδιοκτήτου, ἢ παντὸς ἄλλου προσώπου, στηριζομένη ἐφ' οἱουδήποτε δικαιώματος προσωπικοῦ ἢ ἐμπραγμάτου ἢ ἀπορρέουσα ἐκ τῆς μὴ τηρήσεως τῆς διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν διαδικασίας, ἐφ' ὅσον στρέφεται κατὰ τοῦ Δημοσίου ἀποσβέννυται, μόνον δὲ ὡς προσωπικὴ ἀξίωσις ἐπὶ τῆς κατατεθείσης εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν ἀποζημιώσεως, ἢ κατὰ τοῦ προσώπου, εἰς ὃ κατεβλήθη αὕτη, δύναται νὰ ἀσκηθῇ.

3. Ἅμα τῇ δημοσιεύσει τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ κτήματος ἀποφάσεως τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν, ὁ γραμματεὺς αὐτοῦ δέον ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ν' ἀποστέλλῃ πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως περίληψιν, περιέχουσαν τὸν ἀριθμὸν τῆς ἐκδοθείσης ἀποφάσεως, τὸ ὄνομα τοῦ ἰδιοκτήτου, τὴν προσωνυμίαν τοῦ κτήματος, τὴν τοποθεσίαν, τὴν ἔκτασιν καὶ τὰ ὅρια αὐτοῦ, ὡς καὶ τὸ ποσὸν τῆς ὁριστθείσης ἀποζημιώσεως.

4. Ἐντὸς μηνὸς δὲ ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως ταύτης ὑποχρεοῦνται οἱ ἐγγεγραμμένοι καὶ οἱ κατασχόντες δανεισταί, δι' αἰτήσεως των ὑποβαλλομένης εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου κεῖται τὸ ἀπαλλοτριωθὲν κτῆμα, νὰ ζητήσωσι τὴν ἐξόφλησιν τῆς ἀπαιτήσεώς των ἐκ τοῦ κατατεθέντος τιμήματος, τηρουμένης σειρᾶς τῶν ἐγγεγραμμένων ὑποθηκῶν κατὰ τὴν διανομὴν αὐτοῦ.

Ἄρθρον 87.

1. Ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν, μετὰ τὴν λῆξιν τῆς προθεσμίας τοῦ προηγουμένου ἄρθρου, ἐκδίδει ἐντὸς δέκα ἡμερῶν ἀπόφασιν, ἐν ᾗ καθορίζει τὸ ἐκ τοῦ ὅλου τιμήματος καταβλητέον ἀμέσως εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ποσόν, διατάσσει δὲ τὴν μὴ ἀπόδοσιν εἰς αὐτὸν τοῦ ὑπολοίπου μέχρις ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν ὑφισταμένων διαφορῶν παρὰ τῶν ἁρμοδίων δικαστηρίων. Ἐν τῇ ἀποφάσει ταύτῃ καθορίζεται τὸ ἀναλογοῦν εἰς τὸ Δημόσιον ποσὸν ἐκ τῆς ἀποζημιώσεως διὰ τὴν παραχώρησιν τοῦ ἀνήκοντος αὐτῷ ἐξ ἀδιαιρέτου τιμήματος τῶν κτημάτων τῆς κατηγορίας τοῦ ἄρθρου 2 ἐδαφ. 1 α' τοῦ παρόντος.

2. Ὁ Πρόεδρος ἀποφαίνεται ἐπὶ τῆς κυριότητος τοῦ κτήματος ἐξετάζων τοὺς τίτλους καὶ ἀποδείξεις κυριότητος τούτου, ἐν περιπτώσει δὲ συνιδιοκτησίας κατανέμει τὴν διὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου ὁρισθεῖσαν ἀποζημίωσιν μεταξὺ τῶν συνιδιοκτητῶν. Ἐὰν θίγωνται ὁπωσδήποτε δικαιώματα τοῦ Δημοσίου, δύναται νὰ ζητῆται προηγουμένως γνωμοδότησις τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου.

Μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου ἤτις εἰς οὐδὲν ὑπόκειται ἔνδικον μέσον ἡ ἀποζημίωσις παραμένει εἰς χεῖρας τοῦ Δημοσίου.

Μεταβίβασις κτήματος εἰς συνεταιρισμόν

Ἄρθρον 88.

1. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου καὶ τὴν κατάθεσιν αὐτῆς, ἡ κυριότης τοῦ κτήματος μεταβιβάζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὸν οἰκεῖον συνεταιρισμὸν διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος.

Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ κτήματος ἡ μὲν κυριότης τῶν κοινοχρήστων ἐκτάσεων παραμένει εἰς τὸν οἰκεῖον Συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως καὶ ἐν περιπτώσει διαλύσεως τούτου ἢ ἐλαττώσεως τῶν μελῶν του κάτω τοῦ ἑνὸς τρίτου εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου συνταχθησομένου κατὰ τύπον ἐγκεκριμένον διὰ Διατάγματος, ἡ δὲ τῶν ὑλήρων μεταβιβάζεται εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 91 τοῦ παρόντος.

2. Ὡς τίμημα πωλήσεως ὁρίζεται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ ἐπιδικασθεῖσα συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 73 τοῦ παρόντος εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ἀποζημίωσις σὺν τῇ προσθήκῃ α') τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 3565 προβλεπομένης προσαυξήσεως ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. β') ποσοῦ 5 ο)ο ἐκ τῆς ὁρισθείσης διὰ τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως, συναμένου ν' αὐξηθῇ καὶ μέχρις 20 ο)ο δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, κατόπιν αἰτήσεως τῶν συνεταιρισμῶν ὡρισμένης περιφερείας. Τὸ ποσὸν τοῦτο κατατίθεται ἐντόκως παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ, ὑπὲρ τῶν κατὰ τὸν παρόντα νόμον καταβαλλόντων συνεταιρισμῶν ἀναλόγως τῆς καταβολῆς αὐτῶν, συναμένου νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ πρὸς προικοδότησιν τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος κανονισθησόμενα.

3. Τὸ κτῆμα λογίζεται μέχρι τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτοδικαίως ἐνυπόθηκον εἰς τὸ Δημόσιον, ὑπὲρ οὗ ἐγγράφεται προσθέτως ὑποθήκη ἀτελῶς, εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία τῶν ὑποθηκῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Ἐποικισμοῦ.

4. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἀτόκων δόσεων εἰς ἃς καταβάλλεται ἡ ὑπὲρ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐπιβάρυνσις τῆς ἀξίας τῶν

ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων, αἱ λεπτομέρειαι τοῦ τρόπου τῆς κατανομῆς τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων μεταξὺ τῶν ἀποκατασταθέντων καὶ τὰ ποσὰ ἢ ποσοστὰ τῆς ἐπιβαρύνσεως τούτων διὰ τὴν ἀξίαν τῶν συνεταιρικῶν κλήρων καὶ κοινοχρήστων ἐκτάσεων καθορίζονται διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἐξόφλησις τιμήματος. Τόκος.

Ἄρθρον 89.

1. Τὸ τίμημα καταβαλλόμενον τοῖς μετρητοῖς ἐξοφλεῖται ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ δι' εἴκοσι ἐτησίων ἴσων δόσεων κατὰ τὴν μέθοδον τῆς συνθέτου χρεωλυσίας ἐπὶ τόκῳ 8ο)ο ἐτησίως, τῶν ὑποχρέων εἰς πληρωμὴν δυναμένων νὰ καταθέσωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον περισσοτέρας τῆς μιᾶς ἐτησίων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἢ καὶ ἅπασαν τὴν ἀξίαν τῆς ὀφειλῆς των ἐκπιπτομένου τοῦ τόκου τῆς χρεωλυσίας ἀναλόγως. (1)

2. Ὁ τόκος λογίζεται, ἀφ' ἧς ἤρξατο τρέχον τὸ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος καθοριζόμενον μίσθωμα.

3. Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἰσχύει καὶ διὰ τὰ κτήματα ἐκεῖνα ἅτινα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα καὶ ἀνακληθέντα ἐκηρύχθησαν ἐκ νέου, ἐφόσον ὁ ἰδιοκτήτης δὲν παρέλαβεν ἐν τῷ μεταξὺ τὴν νομήν.

4. Τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὸ τῶν συνεταιρισμῶν ποσὰ συνυπολογίζονται ἔναντι τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον τόκων. Τὰ τυχὸν ἐπὶ πλέον καταβληθέντα ἐκπίπτονται ἐκ τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως, τὰ δὲ ἐπὶ ἔλαττον καταβαλλόμενα τοῖς ἰδιοκτήταις μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως συνυπολογίζονται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 90.

1. Μετὰ τὴν μεταβίβασιν τοῦ κτήματος εἰς τὸν συνεταιρισμὸν γίνεται ἡ ὁριστικὴ διανομὴ αὐτοῦ εἰς τοὺς κληρούχους, τοῦ τρόπου καὶ τῶν λεπτομερειῶν αὐτῆς καθοριζομένων διὰ διατάγματος προτάσει τοῦ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ ἐκδιδομένου.

2. Κατὰ τὴν διανομὴν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν, ἐὰν δὲ ἡ ποιότης τῆς γῆς δὲν διαφέρῃ οὐσιωδῶς δὲν γίνεται κατάτμησις γαιῶν εἰς κατηγορίας.

3. Οἱ κλῆροι δι' ἑκάστην τάξιν κληρούχων εἶναι ἴσοι κατ' ἔκτασιν, τὸ δὲ παρεχόμενον χάριν τῶν τέκνων κλάσμα δὲν ὑπολογίζεται πρὸς καθορισμὸν τῆς ἰσότητος αὐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς οἱ κλῆροι δύνανται νὰ εἶναι ἴσοι **οὐχὶ κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ κατ' ἀξίαν, ἂν ζητήσῃ τοῦτο τὸ ἥμισυ τῶν ἀποκατασταθέντων ἐν τῷ κτήματι κληρούχων.**

Κληροῦχοι ὁριστικῶς διανεμηθέντων χωρίων δύνανται νὰ ἀνταλλάσσουν τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀνίσους κατ' ἔκτασιν ἐκτάσεις τοῦ κλήρου των, ἐφ' ὅσον αὗται εἶναι ἴσης ἀξίας.

4. Αἱ πεφυτευμέναι διὰ φυτειῶν ἢ δένδρων ἐκτάσεις διανέμονται κατὰ προτίμησιν, ἐὰν δὲν προσκόπτῃ ἡ διανομή, εἰς τοὺς κληρούχους, οἱ ὁποῖοι κατέχουν ταύτας.

5. Προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν παρόντα νόμον, ἐν μέρει ὑπὲρ γηγενῶν καλλιεργητῶν καὶ ἐν μέρει ὑπὲρ τῆς Ε. Α. Π., εἰς τὰ ὁποῖα αἱ ὑπὲρ τῶν γηγενῶν ἐπιδικασθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γαῖαι ὁρίζονται ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει αὐτῆς κατὰ τοποθεσίας ἢ ὅρια, ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διατάξῃ τὴν ἀναμιξὶ διανομὴν τῶν γαιῶν εἰς τοὺς κληρούχους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς, ἐὰν ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ, παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου Γεωργικῆς περιφερείας, ἀποφασίσῃ περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὸ ἥμισυ πλέον ἑνὸς τοῦ ὅλου ἀριθμοῦ τῶν γηγενῶν κληρούχων μελῶν τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ.

6. Ἐπιτρέπεται κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἡ ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς διανομῶν τροποποίησις τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος ἀγροκτήματος Στρουνίου Ἰωαννίνων.

Ἄρθρον 91.

1. Μετὰ τὸ πέρας τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας ἐκδίδει προσωρινοὺς τίτλους κληρουχίας, οὓς παραδίδει εἰς τοὺς κληρούχους.

2. Πᾶς κληροῦχος μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τοῦ κτήματος δύναται νὰ ζητήσῃ τὴν προεξόφλησιν τοῦ ὑπολοίπου χρέους αὐτοῦ ὁπότε ἰσχύουν αἱ διατάξεις τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 88 τοῦ παρόντος.

Ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ χρέους αἴρονται αὐτοδικαίως ἅπαντες οἱ ὑπὸ τοῦ ἀγροτικοῦ Κώδικος τιθέμενοι περιορισμοί, ὁ δὲ κληροῦχος διαχειρίζεται ἐλευθέρως τὴν περιουσίαν αὐτοῦ (κλῆρον) δυνάμενος, ὑπὸ τοὺς περιορισμοὺς τοῦ ἄρθρου 163α τοῦ παρόντος καὶ ἄνευ κατατμήσεως τῶν τεμαχίων τοῦ κλήρου του, νὰ προβῇ καὶ εἰς ἐκποίησιν ταύτης, ἐφ' ὅσον ὁ ἀγοραστὴς στερεῖται γαιῶν ἴσων πρὸς ἕνα γεωργικὸν κλῆρον τῆς περιφερείας.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ε. Α. Π. ἐγκατασταθέντας πρόσφυγας.

3. Μετὰ τὴν ἀποπληρωμὴν τοῦ χρέους του ὁ κληροῦχος ἀπαλλάσσεται τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 88 ἀλληλεγγύης, τὰ δὲ τεμάχια τοῦ κλήρου του θεωροῦνται αὐτοδικαίως ἀπαλλαγέντα τῆς κατὰ τὸ αὐτὸ ἄρθρον (ἐδάφ. 3) ἐγγεγραμμένης ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου.

Ὑπὲρ τοῦ ἀποπληρώσαντος κληρούχου ἐκδίδεται ὁριστικὸν παραχωρητήριον. μεταβιβαστικὸν τῆς κυριότητος, μεταγραφόμενον, ἐπιμελείᾳ τοῦ ἐνδιαφερομένου εἰς τὰ οἰκεῖα βιβλία μεταγραφῶν.

4. Διὰ τὴν ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 88 τοῦ παρόντος νόμου συνολικῶν παραχωρητηρίων καὶ τῶν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων προσωρινῶν τίτλων κληρουχίας καὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων, ἁρμοδία εἶναι ἡ Διεύθυνσις Ἐποικισμοῦ.

5. Διὰ Διατάγματος ὁρισθήσεται ὁ τύπος τοῦ τε προσωρινοῦ τίτλου κληρουχίας καὶ τοῦ ὁριστικοῦ παραχωρητηρίου.

6. Εἰς ὅσα κτήματα ἡ ὁριστικὴ διανομὴ δὲν ἐπερατώθη εἰσέτι πλήρως καὶ δὲν κατηρτίσθησαν τελικῶς οἱ κτηματολογικοὶ πίνακες καὶ τὰ ὁριστικὰ διαγράμματα ἐπιτρέπεται ὅπως οἱ λ)σμοὶ προεξοφλήσεως τῶν κλήρων καὶ τῆς κατανομῆς **τῶν τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐνεργῶνται προσωρινῶς ἐπὶ τῇ** βάσει τῶν παρὰ τῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ ὑπαρχόντων στοιχείων Οἱ οὕτω προεξοφλοῦντες λαμβάνουσιν ἐπίσημον βεβαίωσιν ἐπέχουσαν θέσιν προσωρινοῦ παραχωρητηρίου, εἰς ἣν ἀναγράφονται ἐκτὸς τῆς καταβληθείσης ἀποζημιώσεως καὶ ἅπαντα τὰ ἐκ τοῦ ἀρχείου τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ δυνάμενα νὰ ἐξαχθῶσι προσωρινὰ στοιχεῖα ὡς πρὸς τὴν ἔκτασιν περίπου κλπ. στοιχεῖα τοῦ ἀποπληρωθέντος κλήρου, καὶ ἀπολαμβάνουσιν ὅλων τῶν δικαιωμάτων τοῦ ἐδαφ. 2 τοῦ προόντος ἄρθρου. Παραμένει ὅμως ἡ ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ὑποθήκη μέχρι τῆς ὁριστικῆς ἐκκαθαρίσεως τῶν λ)σμῶν, ὁπότε ὁ προεξοφλήσας καλεῖται εἰς καταβολὴν τῆς εἰς βάρος του τυχὸν προκυψούσης διαφορᾶς μετὰ τὴν καταβολὴν τῆς ὁποίας λαμβάνει τὸ ὁριστικὸν παραχωρητήριον καὶ ἐξαλείφεται ἡ ὑποθήκη.

(1) Ἴδε καὶ σχετικὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 1, 2, 3 καὶ 6 τοῦ νόμου 5913.

Ἄρθρον 92.

1. Ἕκαστος κληροῦχος γεωργικοῦ κλήρου ὑποχρεοῦται ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς νὰ καλλιεργῇ αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του τὸν παραχωρηθέντα αὐτῷ κλῆρον. Ὅταν ὁμοῦ μὲ τὴν αὐτοπρόσωπον αὐτοῦ καὶ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας του καλλιέργειαν τοῦ κλήρου ὁ κληροῦχος ἀσχολῆται καὶ εἰς ἕτερον ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, δὲν παύει δι' αὐτὸν ἡ ἰδιότης τοῦ γεωργοῦ.

Κληροῦχοι ἀποκατασταθέντες κατὰ τὸ ἄρθρον 28 ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ὑποχρεοῦνται εἰς ὑποδειγματικὴν τοῦ κλήρου των καλλιέργειαν κατὰ τὰ εἰδικώτερον διὰ διαταγμάτων καθορισθησόμενα.

Ἐὰν μετὰ παρέλευσιν διετίας ἀπὸ τῆς προσωρινῆς διανομῆς δὲν ἔχει καλλιεργήσει ὁ κληροῦχος τὸ ἥμισυ τοὐλάχιστον τοῦ κλήρου του ἢ διακόψῃ ἐπὶ μίαν συνεχῆ διετίαν τὴν ἐνεργουμένην καλλιέργειαν ἐπὶ τοιαύτης τοῦ κλήρου ἐκτάσεως, κηρύσσεται δι' ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 65 τοῦ παρόντος Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκπτωτος τῶν ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιωμάτων του τῇ αἰτήσει τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον.

2. Κληροῦχοι διαγραφόμενοι κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 1 καὶ ὄντες μόνιμοι κάτοικοι τοῦ Συνοικισμοῦ ἔνθα ἔτυχον ἢ ἐδικαιοῦντο νὰ τύχουν διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς οἰκοπέδων ἐγγράφονται διὰ τῆς περὶ διαγραφῆς των ἐκ τοῦ γεωργικοῦ κλήρου ἀποφάσεως εἰς ἐπαγγελματικὸν κλῆρον, περιλαμβάνοντα ἀπαραιτήτως ἐπὶ ὁριστικῶς διανεμηθέντων κτημάτων τὰ λαχόντα εἰς τούτους οἰκόπεδα καὶ κήπους.

3. Οἱ εἰς ἐπαγγελματικὸν κλῆρον ἀποκατασταθέντες διαγράφονται τοῦ κλήρου των δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἂν ἐπὶ μίαν συνεχῆ διετίαν ἐγκαταλείψουν οἰκογενειακῶς τὸν συνοικισμόν, ἔνθα κατώκουν κατὰ τὸν χρόνον τῆς παραχωρήσεως τοῦ κλήρου καὶ ἐγκατασταθοῦν εἰς Συνοικισμὸν μὴ περιλαμβανόμενον μεταξὺ τῶν Συνοικισμῶν ἐξ ὧν προέρχονται τὰ μέλη τοῦ οἰκείου Σ.Α.Α.Κ.

Ἐπαγγελματίαι κληροῦχοι δὲν ὑπόκεινται εἰς διαγραφὴν διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦτο λόγους ἐκ τεμαχίου τοῦ κλήρου ἐφ' οὗ ἤγειραν ἢ ἐπεσκεύασαν ριζικῶς οἴκημα διὰ δαπάνης ἰσουμένης πρὸς τὸ δεκαπλάσιον τοὐλάχιστον τῆς τρεχούσης ἀξίας τοῦ τεμαχίου τούτου.

4. Κληροῦχοι πάσης κατηγορίας μετατρέψαντες ἰδίαις δαπάναις ὁλικῶς ἢ μερικῶς τὸν κλῆρον των εἰς ἀμπελῶδεις ἢ δενδρώδεις συνεχεῖς καὶ συστηματικὰς φυτείας δὲν ὑπόκεινται διὰ τὰς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 1 καὶ τῷ ἐδαφίῳ 1 τοῦ ἄρθρου 180 τοῦ παρόντος αἰτίας εἰς τὴν διαγραφὴν ἐκ τῶν ἐμφυτευθέντων διὰ τοιούτων φυτειῶν κλήρων ἢ τμήματος τούτων.

Ἡ ἐξαίρεσις αὕτη χωρεῖ ἐφ' ὁλοκλήρων τεμαχίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐν ᾗ περιπτώσει ἡ ἐπὶ τούτων ἐμφύτευσις καλύπτει τὸ ἥμισυ τῆς ὅλης ἐκτάσεώς των.

5. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τοῦ ἔργου τῆς ὁριστικῆς διανομῆς μέχρι τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κληρούχων εἰς τοὺς λαχόντας εἰς τούτους κλήρους καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν κτηματολογικῶν πινάκων ἀπαγορεύεται ἡ κατὰ τμήματα διάθεσις κλήρων πρὸς πλείονας τοῦ ἑνὸς κληρούχους.

6. Ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κληρούχων εἰς τοὺς λαχόντας εἰς τούτους διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς κλήρους καὶ τῆς καταρτίσεως τῶν κτηματολογικῶν πινάκων πᾶσα μερικὴ ἐκ κλήρου διαγραφὴ ἢ παραίτησις ἢ μερικὴ διάθεσις κλήρων χωρεῖ μόνον ἐπὶ ἀκεραίων τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τεμαχίων ἅτινα δέον νὰ καθορίζωνται ρητῶς ἐν τῇ σχετικῇ ἀποφάσει διαθέσεως. Ἐπίσης προκειμένου περὶ διαθέσεως ἀκεραίων κλήρων, δέον ρητῶς νὰ καθορίζηται ἐν τῇ ἀποφάσει ὁ παραγωρούμενος εἰς τὸν ἐγκαθιστάμενον κλῆρος.

7. Εἶναι ἀπολύτως ἄκυροι ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐκδιδόμεναι κατὰ παράβασιν τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων 5 καὶ 6, τῆς ἀκυρότητος ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

8. Δὲν ὑπόκεινται εἰς διαγραφὴν διὰ τοὺς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 1 καὶ 3 λόγους :

α) Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 91 ἐδάφ. 2 τοῦ παρόντος ἐξοφλοῦντες τὴν ἀξίαν τοῦ κλήρου των ἢ οἱ καταθέτοντες τὴν ἀξίαν αὐτοῦ προσηυξημένην κατὰ 20 ο/ο εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἐκτιμητικῆς τοῦ Πρωτοδικείου ἀποφάσεως καὶ ὑποβάλλοντες σχετικὴν αἴτησιν ἐκδόσεως παραχωρητηρίου εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας ἐπισυνάπτοντες τὸ γραμμάτιον τοῦ Ταμείου Παρακαταθηκῶν καὶ Δανείων, ἐφαρμοζομένης δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ προκειμένου τῆς περὶ διατηρήσεως τῆς ἐπὶ τοῦ κτήματος ὑποθήκης ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου ἀκροτελευταίας διατάξεως τοῦ ἄρθρου 91 ἐδάφιον 6 τοῦ παρόντος.

β) Τὰ ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν μέχρις ἐνηλικιώσεώς των.

γ) Οἱ ἀποκαθιστάμενοι εἰς κλῆρον συντηρήσεως.

δ) Οἱ ὑπερβαίνοντες τὸ ἑξηκοστὸν πέμπτον ἔτος τῆς ἡλικίας των.

ε) Αἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 99 τοῦ παρόντος κληρονομοῦσαι μέχρις ἡμίσεος γεωργικοῦ κλήρου χῆραι ἀποθανόντων κληρούχων ἢ ἀνήλικοι ἄγαμοι θυγατέρες αὐτῶν.

στ) Κληροῦχοι τοῦ κτήματος Ράχης τῆς Λεβαδείας κλήρου ἐκτάσεως κάτω τῶν εἴκοσι στρεμμάτων καλλιεργοῦντες τοὺς κλήρους των ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον πενταετίαν διαγραφέντες δὲ ἐντὸς τῆς τελευταίας ἑξαμηνίας θεωροῦνται μηδέποτε διαγραφέντες καὶ διατηροῦνται εἰς τὴν νομὴν τῶν κλήρων των ἐφ' ὅσον ἤθελον συμμορφωθῇ πρὸς τοὺς ὅρους τῆς παραγράφου α' τοῦ παρόντος ἐδαφίου καὶ ἐφ' ὅσον δὲν ἐγκατεστάθησαν εἰς τοὺς κλήρους των νέοι κληροῦχοι μέχρι σήμερον πραγματικῶς.

9. Οἱ κλῆροι τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια διαγραφομένων κληρούχων ὡς καὶ οἱ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης αἰτίας ἀδιάθετοι κλῆροι διατίθενται δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου καὶ ὑποβάλλοντος εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τὴν ἁρμοδίαν Γεωργικὴν Περιφέρειαν σχετικὴν αἴτησιν.

10. Δηλώσεις περὶ παραιτήσεως ἀπὸ κλήρων γίνονται ἀποδεκταὶ δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων. Αἱ τοιαῦται δηλώσεις εἶναι ἀπαράδεκτοι ἂν ἀφορῶσι τεμάχια κλήρων διάφορα τῶν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς.

11. Κατὰ τὴν ἐνώπιον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων συζήτησιν καλοῦνται ὑποχρεωτικῶς, καθ' ἃ εἰδικώτερον διὰ Διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὁρισθήσονται, πάντες οἱ ἔχοντες ἔννομον πρὸς τοῦτο συμφέρον καὶ παρίστανται εἴτε αὐτοπροσώπως εἴτε διὰ πληρεξουσίου.

12. Ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἐγγραφομένων εἰς ἀδιαθέτους κλήρους συντελεῖται ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς οἰκείας ἀποφάσεως τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων. Ἐπὶ ἐσπαρμένων ὑπὸ τρίτων κλήρων ἡ τοιαύτη ἐγκατάστασις χωρεῖ μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῆς ἠρτημένης ἐσοδείας.

13. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καὶ τῶν ἄρθρων 93, 94, 95 καὶ 101 τοῦ παρόντος ἐφαρμόζονται καὶ ἐπὶ τῶν κληρούχων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ προηγούμενον νόμον κτημάτων. Διὰ τοὺς ἐξοφλήσαντας τὰς χρεωλυτικάς των δόσεις κληρούχους ἰσχύουν αἱ διατάξεις τῶν νόμων 5496 καὶ 5913 ὡς πρὸς τὴν διάθεσιν τῶν κλήρων των.

14. Αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 93.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων μετὰ τὴν δημοσίευσιν τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀποφάσεώς της δύναται κατ' αἴτησιν τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος συμφέρον δι' ἑτέρας ἀποφάσεώς της νὰ μειώσῃ κατὰ τὴν κρίσιν της τὸν κληρον κληρούχου ἀποκρύψαντος ἐσκεμμένως τὴν ἀληθῆ ἔκτασιν τῆς γαιοκτησίας του κατ' ἔκτασιν μέχρι τοῦ διπλασίου τῆς ἀποκρυβείσης καὶ νὰ διαθέσῃ ταύτην ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν κατὰ τα ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος(1) ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον ἐπιτρεπομένη μείωσις τοῦ κλήρου περιορίζεται εἰς ἔκτασιν ἴσην πρὸς τὴν ἀποκρυβεῖσαν.

Ἄρθρον 94.

Ἡ ἐκμίσθωσις τοῦ κλήρου ἐπιτρέπεται δι' ἓν γεωργικὸν ἔτος διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἕνεκεν ἀποδεδειγμένης ἀσθενείας ἢ ἄλλης σωματικῆς βλάβης τοῦ κληρούχου καθιστώσης αὐτὸν ἀνίκανον δι' αὐτοπρόσωπον καλλιέργειαν. Δευτέραν ἄδειαν ἢ παράτασιν τῆς χορηγηθείσης διὰ τοὺς αὐτοὺς ὡς ἄνω λόγους χορηγεῖ ὁ παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργίας Γενικὸς Διευθυντὴς Γεωργίας μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Γεωργίας.

Ἄρθρον 95.

1. Ἀπαγορεύεται ἐπὶ ποινῇ ἀπολύτου ἀκυρότητος ἡ ἐκποίησις ἢ ἡ ὁπωσδήποτε διάθεσις ἐπὶ μίαν δεκαετίαν ἀπὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν κλήρων τῶν γεωργικῶς ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκατασταθησομένων γηγενῶν ἢ προσφύγων.

2. Ἡ αὐτὴ ἀπαγόρευσις ἰσχύει καὶ προκειμένου περὶ κλήρων τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἀποκατεστημένων ἢ ἀποκαταστηθησομένων, ἀρχομένη ἀπὸ τοῦ χρόνου τῆς καταρτίσεως τῶν σχετικῶν συμβολαίων ἀγοραπωλησίας.

3. Ἐπὶ κλήρων, ὅμως, τῆς παραγράφου 2 ἐπιτρέπεται μετ' ἀναδρομικότητος ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης διὰ τὸ ὑπόλοιπον τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

4. Μετὰ τὴν παρέλευσιν τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ἐπιτρέπεται μὲν ἡ ἐκποίησις τούτου, ἀλλ' εἰς πρόσωπα αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντα καὶ μὴ λαβόντα κἂν κλῆρον ἢ ἔχοντα ἀνεπαρκῆ τοιοῦτον.

5. Ἐπὶ τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριώσεων πρὸς κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν οὐδεμία χωρεῖ ἀπαγόρευσις ἐκποιήσεως ἢ διαθέσεως τῶν κατὰ τοιοῦτον τρόπον μεταβιβασθέντων κτημάτων, αἱ δὲ δι' ἐπισήμων προσυμφώνων ἢ ἄλλων συμβολαιογραφικῶν πράξεων γενόμεναι μέχρι τοῦδε ἀγοραπωλησίαι θεωροῦνται ἰσχυραὶ καὶ ἔγκυροι ἀπὸ τῆς νομίμου αὐτῶν μεταγραφῆς.

6. Προκειμένου περὶ κλήρων τῶν δι' ἐκουσίας ἀγορᾶς ἀπαλλοτριωθέντων ἢ ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐπιτρέπεται μετ' ἄδειαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας καὶ ἡ ἐκποίησις μέρους τοῦ ἡμίσεος αὐτῶν.

Ὑποθήκευσις, κατάσχεσις.

Ἄρθρον 96.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐγγραφὴ ὑποθήκης, ἐπομένης τῆς τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῆς ὑφισταμένης διὰ τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, πρὸς ἀσφάλειαν δανείων γενομένων εἰς τοὺς κληρούχους μόνον πρὸς ἀπόκτησιν γεωργικῶν ἐφοδίων ἢ ἐγκαταστάσεων ὑπὲρ τῆς χορηγούσης τὸ δάνειον Τραπέζης ἢ τοῦ Κράτους.

2. Κατάσχεσις καὶ πλειστηριασμὸς ἐπιτρέπεται ὡσαύτως μόνον ἂν πρόκειται νὰ ἱκανοποιηθοῦν ἀπαιτήσεις τοῦ Δημοσίου ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ συνεταιρισμοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν καθυστερουμένων δόσεων.

3. Ἐπὶ τῶν καρπῶν τοιούτων κτημάτων ἐπιτρέπεται κατάσχεσις καὶ πρὸ τῆς ἀποπληρωμῆς αὐτῶν, ἀλλὰ μόνον διὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἐξῆς ἀπαιτήσεων :

α') Ἀπαιτήσεων τοῦ Δημοσίου ἐκ φόρων ἢ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἐκ τόκων τιμήματος τοῦ κτήματος ἢ τοῦ κεφαλαίου αὐτοῦ ἢ δικαστικῶν ἐξόδων, τελῶν, προστίμων καὶ χρηματικῶν ποινῶν, ἢ πολιτικῶν ἀποζημιώσεων ἐξ ἀδικήματος ἐπιβληθεισῶν δι' ἀποφάσεως δικαστηρίου.

β') Ἀπαιτήσεων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἢ ἰδιωτῶν, προερχομένων ἐκ δικαιώματος νομίμου διατροφῆς ἢ τοῦ συνεταιρισμοῦ ἐκ δανείου χορηγηθέντος πρὸς τὸν σκοπὸν διατροφῆς ἢ καλλιεργείας.

γ') Ἀπαιτήσεων ἐκ συμβάσεων ἢ δικαστικῶν ἀποφάσεων λαβουσῶν ὕπαρξιν πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 2922 τῆς 27ης Ἰουλίου 1922.

Ἐκμίσθωσις ἀγραναπαυομένων γαιῶν.

Ἄρθρον 97.

Τηρουμένων τῶν ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 34 ἐδαφ. θ' καὶ ι' ὁριζομένων, οἱ συνεταιρισμοὶ ἀποκαταστάσεως δύνανται νὰ ἐκμισθώνουν τὰς ἐν ἀγραναπαύσει ἢ πλεοναζούσας βοσκησίμους ἐκτάσεις παραχωρηθείσας αὐτοῖς δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως ἢ Πρωτοκόλλου γραφείου, Ἐποικισμοῦ εἰς κτηνοτρόφους μὴ συνεταίρους. Αἱ μισθώσεις αὗται διὰ χρονικὸν διάστημα μέχρι δύο ἐτῶν γίνονται κατόπιν ἀδείας τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Ἐποικισμοῦ, διὰ χρονικὸν διάστημα δὲ μέχρι 5 ἐτῶν κατόπιν ἀδείας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας. Αἱ μισθώσεις αὗται γίνονται πάντοτε διὰ δημοπρασίας.

Πᾶσα μίσθωσις γενομένη παρὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου θεωρεῖται ἄκυρος, τῆς ἀκυρότητος ἀπαγγελλομένης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, οἱ δὲ ἐνεργήσαντες ταύτην ὑπόκεινται εἰς τὰς συνεπείας τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 39 τοῦ παρόντος.

Χρῆσις ὑπὸ μὴ συνεταίρων ἐπὶ κοινῆς βοσκῆς.

Ἄρθρον 98.

1. Ἐπὶ τῆς κοινῆς βοσκῆς τοῦ ἀγροτικοῦ συνεταιρισμοῦ ἀπαλλοτριουμένου κτήματος δικαιοῦνται χρήσεως ἐν ἴσῃ μοίρᾳ μετὰ τῶν συνεταίρων οἱ τυχὸν μὴ ἀποκαθιστάμενοι ἕνεκα ἐπαρκείας ἰδιοκτήτων γαιῶν (μικροϊδιοκτῆται) καλλιεργηταί, κάτοικοι τοῦ αὐτοῦ χωρίου, στερούμενοι ἑτέρων ἐπαρκῶν βοσκησίμων ἐκτάσεων, ἐναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως, αἰτήσει τοῦ συνεταιρισμοῦ, καὶ καταβλητέας αὐτῷ ἐντὸς πέντε τὸ πολὺ ἐτῶν δι' ἰσαρίθμων δόσεων.

Κληροῦχοι δικαιωθέντες οἰκοπέδων εἰς συνοικισμὸν ἑτέρου συνεταιρισμοῦ δικαιοῦνται νὰ βόσκωσι τὰ ζῷα των εἰς τὴν κοινὴν βοσκὴν τοῦ συνεταιρισμοῦ τούτου ἔναντι ἀποζημιώσεως καθοριζομένης ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως καὶ καταβαλλομένης κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ τούτῳ ὁριζόμενα.

2. Ἡ διάταξις αὕτη ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἤδη κτημάτων.

Ἄρθρον 99.

Ἂν κληροῦχος τις ἀποθάνῃ, εἰς τὴν κληρονομίαν αὐτοῦ καλοῦνται οἱ κατὰ τὸ ἰσχύον ἀστικὸν δίκαιον νόμιμοι αὐτοῦ κληρονόμοι, ἐφ' ὅσον οὗτοι δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα νόμον καὶ δὲν κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας προερχομένην ὑπερβαίνουσαν ἢ ἴσην τὴν ἔκτασιν πρὸς δύο πλήρεις γεωργικοὺς κλήρους.

Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν οἱ κληρονόμοι οὗτοι κέκτηνται ἀκίνητον περιουσίαν ἢ κλῆρον ἐξ ἀπαλλοτριώσεως ἐλάσσονα δύο πλήρων κλήρων κληρονομοῦσι μέχρι συμπληρώσεως αὐτῶν.

Τὰ ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ τὰς ἐγγάμους κληρονόμους.

(1) τοῦ Ν. 6448.

λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν τοῦ τυχὸν κλήρου ἢ τῆς ἰδίας ἀκινήτου ἢ κινητῆς περιουσίας τοῦ συζύγου αὐτῶν.

Ἐξαιρετικῶς, αἱ ἄνευ τέκνων χῆραι κληρονόμοι, καίτοι δὲν δικαιοῦνται κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἀποκαταστάσεως, κληρονομοῦσι μέχρι τοῦ ἡμίσεος τοῦ γεωργικοῦ κλήρου, τὰ δὲ θήλεα ἐνήλικα τέκνα ἐφόσον αὐτὰ ἢ ὁ σύζυγός των δὲν κέκτηνται πλήρη γεωργικὸν κλῆρον μέχρι τῆς συμπληρώσεως τοιούτου.

Ἀφάνεια κληρούχου.

Ἄρθρον 100.

Ἡ ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως τριετὴς ἀπουσία τῶν στρατευθέντων κληρούχων, ἐὰν οἱ ἀπουσιάζοντες δὲν ἔχωσιν ἔκτοτε δείξει σημεῖα ὑπάρξεως, ἀπατελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τοῦ θανάτου των, μὴ ἀπαιτουμένης τῆς κηρύξεως αὐτῶν κατὰ τὰς ὑπαρχούσας διατάξεις εἰς ἀφάνειαν.

Ἄρθρον 101.

Κλῆροι κηρυσσομένων ἐκπτώτων κληρούχων ἢ παραιτουμένων ὁλικῶς ἢ μερικῶς εἴτε ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας ἀδιάθετοι, παραχωροῦνται κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα.

Κλῆροι ἀδιάθετοι κληρούχων ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 5496, παραχωροῦνται πρὸς πλήρη ἀποκατάστασιν ἢ συμπλήρωσιν κλήρου κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἰσχῦον Ἀστικὸν Δίκαιον νομίμους κληρονόμους αὐτῶν, ἐφ' ὅσον οἱ κληρονόμοι οὗτοι δικαιοῦνται ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον.

Ὡς κλῆροι ἀδιάθετοι κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς προηγουμένης παραγράφου νοοῦνται καὶ οἱ κλῆροι ἀποβιωσάντων πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. 5496. οἵτινες διετέθησαν μὲν δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἀλλὰ δὲν ἐγένετο δι' οἱονδήποτε λόγον ἐκτέλεσις τῶν ἀποφάσεων τούτων καὶ δὲν ἐγκατεστάθησαν εἰς τούτους οἱ δικαιωθέντες.

Ἐκτάσεις ἢ οἰκήματα διατεθεῖσαι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως πρὸς ἐγκατάστασιν προσφύγων καὶ μὴ χρησιμοποιηθεῖσαι δι' οἱονδήποτε λόγον, πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον, διατίθενται πρὸς ἀποκατάστασιν παντὸς δικαιουμένου τοιαύτης, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου.

Ε') Ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως.

Ἔκδοσις καὶ ὀνομαστικὴ ἀξία ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 102.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως διὰ τὴν καταβολὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων εἶναι ἀνώνυμοι καὶ ἐκδίδονται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν.

2. Ἡ ὀνομαστικὴ ἀξία τῶν ὁμολογιῶν τούτων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς ἑκατὸν δύνανται δὲ νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς τίτλους μιᾶς, δέκα καὶ ἑκατὸν ὁμολογιῶν.

3. Διὰ Διατάγματος. προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν. ρυθμίζεται ἡ ἔκδοσις τῶν ὁμολογιῶν εἰς σειρὰς ἐξ εἴκοσι πέντε ἢ πεντήκοντα ἑκατομμυρίων ἑκάστης.

4. Μέχρι τῆς ἐκδόσεως ὁριστικῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐπιτρέπεται ἡ ἔκδοσις προσωρινῶν τοιούτων. κατὰ τὰ διὰ Διατάγματος εἰδικώτερον κανονισθησόμενα.

Ἄρθρον 103.

1. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως φέρουσι ἀπὸ τῆς 1 Ὀκτωβρίου 1925 καὶ ἐφεξῆς τόκον 8 ο)ο ἐτησίως πληρωτέον δι' ἐξαμηνιαίων τοκομεριδίων λήξεως 30 Σεπτεμβρίου καὶ 31 Μαρτίου ἑκάστου ἔτους.

2. Τὰ τοκομερίδια δὲν ὑπόκεινται εἰς οἱανδήποτε κατάσχεσιν.

3. Ἡ ἀπόσβεσις τῆς ἀξίας αὐτῶν γενήσεται διὰ κληρώσεως ἐντὸς τριάκοντα ἐτῶν ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως ἑκάστης σειρᾶς αὐτῶν, ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ διὰ Διατάγματος, προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν καὶ Γεωργίας ἐκδοθησομένου, τοκοχρεωλυτικοῦ πίνακος.

4. Διὰ Διατάγματος προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῶν Οἰκονομικῶν, κανονισθήσεται ὁ τρόπος τῆς ἐκτελέσεως τοῦ παρόντος ἄρθρου. ὅσον ἀφορᾷ τὸν χρόνον τῶν κληρώσεων καὶ τὸν τρόπον τῆς διεξαγωγῆς αὐτῶν.

5. Ἐπίσης διὰ Διατάγματος, προκαλουμένου ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ὑπουργοῦ κανονισθήσονται τὰ τῆς ὑπογραφῆς τῶν τίτλων τῶν ὁμολογιῶν.

6. Τὰ λήξαντα τοκομερίδια καὶ αἱ κληρωθεῖσαι ὁμολογίαι εἶναι δεκταὶ πρὸς ἐξαργύρωσιν εἰς τὸ δημόσιον ταμεῖον καὶ πρὸς πληρωμὴν φόρων, παραγράφονται δὲ ἀμφότεραι μετὰ πενταετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας καθ' ἣν ἦσαν πληρωτέαι.

Ἀσφάλεια ὁμολογιῶν. Ὑπεγγυότης ἐσόδων.

Ἄρθρον 104.

1. Πρὸς ἀσφάλειαν τῆς πληρωμῆς τοῦ τε τόκου καὶ τοῦ ἀντιτίμου τῶν κληρουμένων κατ' ἔτος ὁμολογιῶν παραχωροῦνται αἱ εἰσπράξεις, ἃς τὸ Δημόσιον θέλει ἐνεργεῖ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος, αἵτινες καὶ λογίζονται ὡς παρακατσθήκη ὑπὲρ αὐτῶν. Ἀπαγορεύεται πᾶσα διάθεσις αὐτῶν δι' ἄλλας ἀνάγκας τοῦ δημοσίου ὡς καὶ πᾶς συμψηφισμός.

2. Οἱ εἰσπράττοντες τὰ εἰρημένα ποσὰ ταμίαι ἢ ἄλλοι δημόσιοι ὑπάλληλοι εἶναι προσωπικῶς ὑπόλογοι ἔναντι τῶν κατόχων ὁμολογιῶν διὰ πᾶσαν παράβασιν, τῶν ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁρισθέντων, ὑποκείμενοι καὶ εἰς ποινικὴν δίωξιν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 394 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

3. Πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀπαιτουμένου ποσοῦ διὰ τὴν πληρωμὴν τῆς ὑπηρεσίας τῶν δανείων δι' ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως δέον νὰ κατατίθηται ἕνα τοὐλάχιστον μῆνα πρὸ τῆς τεταγμένης δι' αὐτὴν ἡμέρας τὸ ἐλλεῖπον ποσὸν παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν ἢ τῇ ἀναλαβούσῃ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν τραπέζῃ.

4. Παρελθούσης τῆς ὁριζομένης ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ προθεσμίας πρὸς κατάθεσιν τοῦ ἐλλείποντος ποσοῦ χωρὶς νὰ πραγματοποιηθῇ αὕτη, διατελοῦσιν ἐπὶ μίαν διετίαν ἀπὸ τῆς ἡμέρας ταύτης ὑπέγγυοι αἱ ἐκ τοῦ φόρου τῆς γεωργικῆς παραγωγῆς καὶ οἱ ἔγγειοι ἐν γένει φόροι καὶ εἰσπράξεις πρὸς ἐξασφάλισιν τῆς ἐμπροθέσμου ἐξοφλήσεως τῶν κατὰ τὴν διετίαν ταύτην ὀφειλομένων τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων. Συμπληρωθέντος τοῦ διὰ τὴν ἐξόφλησιν τῆς διετίας ἀπαιτουμένου ποσοῦ ἡ ὑπεγγυότης παύει καὶ πρὸ τῆς λήξεως τῆς διετίας.

Ἄρθρον 105.

1. Ἐπιτρέπεται ἵνα διὰ Διατάγματος, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν, ἀφ' ἑνός, μιᾶς τῶν ἐν Ἑλλάδι ἀνεγνωρισμένων Τραπεζῶν ἢ ἱδρυθησομένης Γεωργικῆς ἢ Κτηματικῆς Τραπέζης. ἀφ' ἑτέρου. δι' ἧς ἡ Τράπεζα ν' ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ὁμολογιῶν, ἐπὶ προμηθείᾳ καταβαλλομένῃ ὑπὸ τῶν ὁμολογιούχων, μὴ δυναμένη νὰ ὑπερβῇ τὸ 2 ο)ο ἐτησίως ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπηρεσίας, ἐγχωρουμένων ὁριστικῶς εἰς τὴν Τράπεζαν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ὁριζομένων διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῶν ὁμολογιῶν προσόδων.

2. Ἐπιτρέπεται ὡσαύτως. ἵνα διὰ Διατάγματος. προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, κυρωθῇ σύμβασις μεταξὺ τῶν

Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν ἀφ' ἑνὸς καὶ Ἀνωνύμου Ἑταιρείας ἢ Τραπέζης ὑφισταμένης ἢ ἱδρυθησομένης ἀφ' ἑτέρου, δι' ἧς αὕτη νὰ ἀναλαμβάνῃ ἢ καὶ συνάμα νὰ ἐγγυηθῇ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὅλου τῶν ὁμολογιῶν, ὑπὸ τὸν ὅρον τὸ ἥμισυ τῶν ἐκδοθησομένων ὁμολογιῶν νὰ καταβληθῇ ὑπὸ τῶν ἐνδιαφερομένων ὡς μέρος τοῦ μετοχικοῦ κεφαλαίου τοῦ ὀργανισμοῦ τούτου. Πρὸς τὸν οἰκονομικὸν τοῦτον ὀργανισμὸν θέλουσι παραχωρηθῇ προνομιακῶς ἐκτάσεις γαιῶν ὡς καὶ ἡ ἐκτέλεσις καὶ ἐκμετάλλευσις ὡρισμένων ἀποστραγγιστικῶν, ἀρδευτικῶν, ἢ ἄλλων ἔργων γεωργικῶν, ἔν τε τῇ Νέᾳ καὶ Παλαιᾷ Ἑλλάδι ἐπὶ σκοπῷ ἀναπτύξεως τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς.

Τρόπος καταβολῆς ὁμολογιῶν. Παραγραφή.

Ἄρθρον 106.

1. Οἱ ταμίαι ἐξοφλοῦντες τὰ ἀποστελλόμενα αὐτοῖς χρηματικὰ ἐντάλματα διὰ τακτικῆς ἀποδείξεως τῶν δικαιούχων, μὴ ὑποκειμένης εἰς οὐδὲν τέλος χαρτοσήμου, παραδίδουσιν αὐτοῖς ἴσης ἀξίας ὁμολογίας, τὸ ἀντίτιμον τῶν ὁποίων εἰσάγουσιν ἀμέσως δι' ἐκδόσεως τακτικοῦ γραμματίου παραλαβῆς ἐπὶ τοῦ οἰκείου κεφαλαίου καὶ ἄρθρου τοῦ προϋπολογισμοῦ τῶν ἐδόδων ὑπὸ τὸν τίτλον «προϊὸν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως ἐκδόσεως ἔτους. ....»

2. Ἐν περιπτώσει καθ' ἣν τὸ πληρωτέον τοῖς δικαιούχοις ποσὸν ἀφίνει καὶ κλάσματα χρηματικά, μὴ καλυπτόμενα ὑπὸ ἀκεραίας ὁμολογίας, θέλουσι καταβάλλεσθαι ταῦτα τοῖς δικαιούχοις εἰς μετρητά.

3. Πρὸς ἔκδοσιν τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἐνταλμάτων διὰ τὴν καταβολὴν ἀποζημιώσεως εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως ἐπ' ὀνόματι οἱουδήποτε ἰδιοκτήτου προαπαιτεῖται ἡ προσαγωγὴ ἐγγράφου τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης ἐμφαίνοντος ὅτι οὗτος δὲν ὀφείλει αὐτῇ ἢ ὅτι διεκανόνισε δι' ἐξοφλήσεως πάσας τὰς πρὸς αὐτὴν ληξιπροθέσμους ὀφειλάς του.

Ἄρθρον 107.

1. Ἐὰν δι' οἱονδήποτε νομικὸν ἢ πραγματικὸν κώλυμα, ἀναγόμενον εἰς τὸ πρόσωπον τοῦ δικαιούχου, ἡ ἐξόφλησις τοῦ ἐντάλματος δὲν δύναται νὰ ἐνεργηθῇ, ἐξοφλεῖται τοῦτο ὑπὸ τοῦ Ταμίου δι' ἀποδείξεως αὐτοῦ, ἐπὶ συμψηφισμῷ, καὶ τὸ ποσὸν τοῦ ἐντάλματος κατατίθεται ὑπ' αὐτοῦ εἰς τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν εἰς ὁμολογίας, ἐκδιδομένου τοῦ προσήκοντος γραμματίου παρακαταθήκης αὐτουσίου ἢ καὶ κοινῆς ἐν τῇ περιπτώσει τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου.

2. Ἐπίσης κατατίθεται παρὰ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν τὸ ἀντίτιμον τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν τῶν κατὰ τὰ ἀνωτέρω κατατεθεισῶν εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον.

3 Ἡ κατὰ τὴν 2 παράγραφον τοῦ παρόντος ἄρθρου συνιστωμένη παρακαταθήκη ὑπόκειται εἰς πενταετῆ παραγραφήν, ἀφ' ἧς ἡμέρας ἠδύνατο νὰ ἀναληφθῇ.

Πλεονέκτημα ὁμολογιῶν.

Ἄρθρον 108.

1. Δημόσιοι ὑπάλληλοι ἢ ἰδιῶται δύνανται νὰ καταθέσωσιν ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Ταμεῖον ἄλλου νομικοῦ προσώπου Δημοσίου Δικαίου ὡς ἐγγύησιν εἰς τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Ἐπιτρέπεται ἡ ἐπένδυσις χρημάτων εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως καί :

α') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ ἐπιτροπείας νόμου πρόκειται ἢ νὰ καταστῶσι παραγωγὰ χρήματα περιουσίας διατελούσης ὑπὸ ἐπιτροπείαν ἢ νὰ κατατεθῶσι ταῦτα παρὰ τῇ Ἐθνικῇ Τραπέζῃ ἢ τῷ Ταμείῳ Παρακαταθηκῶν.

β') Ὅσάκις κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ περὶ πτωχεύσεως νόμου, πρόκειται νὰ κατατεθῶσι χρήματα εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἢ εἰς Τράπεζαν ἢ τὸ Ταμεῖον Παρακαταθηκῶν.

γ') Ὅσάκις κηδεμὼν ἐκκειμένης κληρονομίας ἔχει εἰς χεῖράς του μετρητὰ χρήματα.

δ') Ὅσάκις ἀσφαλιστικαὶ Ἑταιρεῖαι ὀφείλουν κατὰ τοὺς κειμένους νόμους νὰ καταθέσωσιν εἰς Τράπεζαν ἢ εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἐγγύησιν ἢ μέρος τῶν εἰσπράξεών των.

3. Αἱ ὁμολογίαι ἀπαλλοτριώσεως εἶναι δεκταὶ ἀντὶ μετρητῶν κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν :

α') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ τιμήματος δημοσίων κτημάτων, ἀστικῶν ἢ ἀγροτικῶν ἐκποιουμένων διὰ δημοπρασίας.

β') Πρὸς ἐξόφλησιν τοῦ ποσοῦ τοῦ ὀφειλομένου ὑπὸ τοῦ ἔχοντος δικαίωμα ἐξουσιάσεως (τεσσαρουφ) ἐπὶ δημοσίας γῆς διὰ τὴν μετατροπὴν τοῦ δικαιώματος τούτου εἰς δικαίωμα πλήρους ἰδιοκτησίας.

Πληρωμὴ δανειστῶν δι' ὁμολογιῶν. Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 109.

1. Ὅσάκις ἡ ἀποζημίωσις καταβάλεται εἰς ὁμολογίας οἱ ἀπαιτήσεις δανειστῶν ἐνυποθήκων ἢ μὴ πληρώνονται εἰς ὁμολογίας κατὰ τὴν ὀνομαστικὴν αὐτῶν ἀξίαν.

2. Αἱ ἀποδείξεις ἐξοφλήσεως τῶν τοκομεριδίων καὶ τῶν κληρουμένων ὁμολογιῶν δὲν ὑπόκεινται εἰς τέλος χαρτοσήμου.

3. Τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλάσσονται παντὸς φόρου καὶ αὐτοῦ τοῦ συνθετικοῦ.

4. Ἐνυπόθηκοι ἀπαιτήσεις ἐπὶ ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων καὶ ἐπ' ὀνόματι τῶν ἰδιοκτητῶν, τῶν ὁποίων δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος ἐντάλματα τῆς εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως ἀποζημιώσεως των, πληρώνονται ἐπίσης εἰς ὁμολογίας συνοδευομένας ὑπὸ τῶν τοκομεριδίων αὐτῶν, ἀρχομένων ἀφ' ἧς ἄρχονται καὶ τὰ τοκομερίδια τῶν ὁμολογιῶν ἃς λαμβάνουν οἱ ἰδιοκτῆται.

Ἀναγραφὴ πιστώσεως εἰς προϋπολογισμόν.

Ἄρθρον 110.

1. Εἰς τὸν προυπολογισμὸν τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας ἐγγράφεται ἡ ἀπαιτουμένη πίστωσις, εἰς βάρος τῆς ὁποίας ἐκδίδονται ὑπὸ τούτου ἐπ' ὀνόματι τῶν δικαιούχων τὰ προσήκοντα χρηματικὰ ἐντάλματα πρὸς πληρωμὴν τῆς ἀποζημιώσεως τῶν ἀπαλλοτριουμένων ἀγροτικῶν κτημάτων.

2 Εἰς τὸν προϋπολογισμὸν δὲ τῶν ἐξόδων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν ἐγγράφεται ὡσαύτως ἡ ἀπαιτουμένη κατ' ἔτος πίστωσις διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ δανείου ἀπαλλοτριώσεως, ὡς καὶ διὰ τὴν ἐκτύπωσιν τῶν τίτλων, ἥτις δύναται νὰ ἐνεργηθῇ ἄνευ δημοσίου διαγωνισμοῦ.

ΣΤ') Διάθεσις Δημοσίων κτημάτων.

Ἄρθρον 111.

1. Καλλιεργήσιμοι καὶ βοσκήσιμοι γαῖαι οἱασδήποτε ἐκτάσεως ἀνήκουσαι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας εἰς τὸ Δημόσιον, διατίθενται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γεωργῶν ἢ κτηνοτρόφων γηγενῶν καὶ προσφύγων ἢ πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ κλήρου τῶν ἀποκατασταθέντων, ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

2. Τὸ τίμημα τῶν ὡς ἄνω διατιθεμένων κτημάτων καταβάλλεται εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ὡς ἔσοδον τῆς Διοικήσεως Δημοσίων Κτημάτων ἐφ' ὅσον τὰ διατιθέμενα διεχειρίζοντο ὑπὸ ταύτης πρὸ τῆς διαθέσεώς των ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

3. Ἐκ τῶν οὕτω διατιθεμένων καλλιεργησίμων γαιῶν ἀφαιρεῖται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τὸ τυχὸν ὑφιστάμενον ἐνοικιοστάσιον βοσκῶν.

4. Ἅμα τῇ ὑπογραφῇ τῆς πράξεως τῆς διαθέσεως θεωρεῖ-

ται αὐτοδικαίως λυθεῖσα πᾶσα ἄλλη τυχὸν ὑφισταμένη σχέσις μισθώσεως.

5. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καγονισθήσονται τὰ τῆς ἀποκαταστάσεως τῶν γεωργῶν καὶ κτηνοτρόφων, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

Διάθεσις οἰκοπέδων εἰς Νομικὰ πρόσωπα.

Ἄρθρον 112.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπιτρέπεται ἡ παραχώρησις οἰκοπέδων ἢ τεμαχίων κλήρων ἐκ τῶν διαθεσίμων τοιούτων εἰς νομικὰ πρόσωπα δημοσίου δικαίου ἐφ' ὅσον πρόκειται ταῦτα νὰ χρησιμοποιηθῶσι πρὸς ἀνέγερσιν ἀποθηκῶν γεωργικῶν προϊόντων.

Ζ') Ἐκούσιαι μεταβάσεις ἀγροτικῶν κτημάτων ὑπὸ Νομικῶν προσώπων.

Ἄρθρον 113.

1. Ἐπιτρέπεται εἰς τὰ πάσης φύσεως νομικὰ πρόσωπα, τὰ στερούμενα, εἴτε ἐκ τοῦ Νόμου, εἴτε ἐκ Συμβάσεως, ἢ καὶ ἐξ οἱασδήποτε ἄλλης δικαιοπραξίας τοῦ δικαιώματος τῆς ἐκποιήσεως ἢ τῆς ἄνευ δημοπρασίας ἐκποιήσεως καλλιεργησίμων ἐκτάσεων, νὰ προβαίνωσιν εἰς συμφωνίας πωλήσεων τοιούτων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ὑποκειμένας εἰς τὴν ἔγκρισιν τῶν Ἀρχῶν, ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τῶν ὁποίων τελεῖ ἡ διαχείρισις τῶν προσώπων τούτων.

2. Ἐπὶ τῇ βάσει τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐγκρίσεως ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας παρέχει τὴν ἄδειαν πρὸς σύναψιν τῆς ὁριστικῆς συμφωνίας ἢ κυροῖ τὴν συναφθεῖσαν ἤδη τοιαύτην.

3. Τὴν δυναμένην κατὰ τὰς προηγουμένας παραγράφους νὰ ἐκποιηθῇ καλλιεργήσιμον ἔκτασιν καθορίζει ἡ ἁρμοδία Γεωργικὴ Ὑπηρεσία, τοὺς δὲ δικαιουμένους νὰ συμμεθέξωσιν εἰς τὴν ἀγορὰν ταύτης ἀκτήμονας ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων.

4. Πᾶσα γενικὴ ἢ εἰδικὴ διάταξις νομοθεσίας οἱουδήποτε νομικοῦ προσώπου ἀντικειμένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου τούτου καταργεῖται.

Η') Παραχώρησις γαιῶν εἰς ἐθνικοὺς ἀγωνιστάς.

Ἄρθρον 114.

Οἱ μετασχόντες κατὰ τὸν ἐθελοντικὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα 1903 - 1909 καὶ τὸν Ἠπειρωτικὸν καὶ τιμηθέντες διὰ τοῦ Μεταλλίου τοῦ Ἀγῶνος διὰ τὰς ὅλως ἐξαιρετικὰς των ὑπηρεσίας πρὸς τὸ Ἔθνος, τιμῆς ἕνεκεν δικαιοῦνται ὡς τοιοῦτοι ἀποκαταστάσεως εἰς πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων. Ὁ κλῆρος παρέχεται αὐτοῖς ὡρεὰν κατὰ προτίμησιν παντὸς ἄλλου δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως δι' ἀποφάσεων τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς τὰς περιφερείας τῆς νομίμου ἐγκαταστάσεώς των.

Ἄρθρον 115.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐκδιδομένης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἀνασυνιστωμένου διὰ τοῦ παρόντος καὶ ἔχοντος ἁρμοδιότητα δι' ἅπαντα τὰ ζητήματα τὰ ἀφορῶντα τὴν Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ καὶ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου, ἡ ἀπόδοσις εἰς τὸν τέως ἰδιοκτήτην ἐκτάσεων, ἐφ' ὧν ἡ γενομένη ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων προσφυγικὴ ἐγκατάστασις ἠκυρώθη δι' ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας. Ἡ ἀπόδοσις ἐνεργεῖται μόνον, ἐν ᾗ περιπτώσει τὰ 2)3 τῶν διὰ τῶν ἀκυρωθεισῶν ἀποφάσεων ἐγκαθισταμένων προσφύγων συμβληθοῦν μετὰ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου τοῦ κτήματος περὶ ἐκουσίας εἰς τούτους πωλήσεως.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου καθορισθήσονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος.

Ἀπαγόρευσις κοπῆς δένδρων.

Ἄρθρον 116.

1. Ἀπαγορεύεται ἡ κοπὴ φυομένων καρποφόρων ἢ μὴ δένδρων ἐπὶ ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἢ ἐπὶ τοιούτων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ε.Α.Π. καὶ μὴ διανεμηθέντων ὁριστικῶς ἀγροκτημάτων, ἐξαιρέσει τῆς ὑλοτομίας ὡρίμου πρὸς τοῦτο ἡλικίας μὴ καρποφόρων δένδρων καλλιεργουμένων ἐπὶ σκοπῷ παροχῆς οἰκοδομικῆς ξυλείας.

Διὰ τὴν ὑλοτομίαν τῶν τοιούτων δένδρων ἀπαιτεῖται σὺν τῇ τηρήσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ δασικοῦ κώδικος καὶ προηγουμένη ἄδεια τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας ἐκδιδομένη α) ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ οἰκείου Συνεταιρισμοῦ προκειμένου περὶ δένδρων φυομένων ἐπὶ κτημάτων ὧν ἡ νομὴ παρεχωρήθη εἰς συνεταιρισμὸν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν, β) ἐπὶ αἰτήσεως τοῦ προσωρινῶς κατέχοντος τὰς γαίας, ἐφ' ὧν φύονται τὰ πρὸς ὑλοτομίαν δένδρα πρόσφυγος μὴ ἀποτελοῦντος μέλος συνεταιρισμοῦ, ἐν ᾗ περιπτώσει οὗτος πρόκειται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὴν ἐκ τῆς ὑλοτομίας ξυλείαν δι' ἀτομικάς του οἰκοδομικὰς ἀνάγκας.

2. Αἱ ἐκ τῶν κατόπιν αἰτήσεως Συνεταιρισμοῦ ὑλοτομουμένων δένδρων πρόσοδοι ἀνήκουν εἰς τὸν οἰκεῖον Συνεταιρισμόν.

Θ') Ἀπαγόρευσις μεταβολῆς ἀγροτικῶν σχέσεων.

Ἄρθρον 117.

1. Ἀπαγορεύεται πᾶσα μεταβολὴ τῶν σχέσεων μεταξὺ ἰδιοκτητῶν ἀγροτικῶν κτημάτων καὶ τῶν εἰς κτήματα ταῦτα καλλιεργούντων ἐπὶ μορτῇ ἢ καὶ ἀντισπόρῳ, πᾶσα μεταβολὴ τῆς ὑφισταμένης ἐν αὐτοῖς πραγματικῆς καταστάσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἔξωσις τῶν καλλιεργητῶν τούτων ἐκτὸς: α') ἂν ὑπάρχῃ ἔγγραφος συμφωνία περὶ παραιτήσεως τοῦ καλλιεργητικοῦ δικαιώματος, ἢ β') ἂν ὁ καλλιεργητὴς προβῇ εἰς κλοπὴν πραγμάτων τοῦ ἰδιοκτήτου, τιμωρηθεὶσαν εἰς βαθμὸν πλημμελήματος ἢ παραλείψῃ ἐκ προθέσεως τὴν καλλιέργειαν, καὶ γ') ἂν ὁ αὐτὸς καλλιεργητὴς κέκτηται ἔκτασιν ἐπαρκῆ κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 30 τοῦ παρόντος.

2. Ἡ προσωρινὴ ρύθμισις πάσης ἀναφυομένης διαφορᾶς μεταξὺ ἀγροδότου καὶ ἀγρολήπτου ἐπὶ τῶν ὑφισταμένων ἐννόμων σχέσεων καὶ τῆς διατηρητέας πραγματικῆς καταστάσεως ἀποφασίζεται ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου Εἰρηνοδίκου κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ νόμου ΓΨΝΖ' (1911), ἐπὶ δὲ τῆς ἐξώσεως ἐφαρμόζεται ὁ νόμος ΓΩΝΣ' (1911), ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη.

3. Ἡ ἑκουσία μεταβίβασις ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς διὰ τὴν γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των ἐπιφέρει μεταβολὴν τῆς ὑφισταμένης σχέσεως καὶ περιορισμὸν τῶν καλλιεργούντων καλλιεργητῶν τῶν μὴ μετεχόντων τῆς ἀγορᾶς τοῦ κτήματος ἐπὶ ἐκτάσεως ἴσης πρὸς τὸν κατὰ μέσον ὅρον γεωργικὸν κλῆρον τῆς περιφερείας.

Ι') Πειθαρχικαὶ καὶ ποινικαὶ διατάξεις.

Κατὰ δημοσίων λειτουργῶν.

Ἄρθρον 118.

1. Δημόσιοι, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἑπομένῳ ἐδαφίῳ 2, δημοτικοὶ καὶ κοινοτικοὶ ὑπάλληλοι, ἀρνούμενοι ἢ ἀμελοῦντες τὴν ἐκτέλεσιν τῶν ἐκ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατιθεμένων αὐτοῖς ἔργων τιμωροῦνται, ἐφ' ὅσον δὲν λαμβάνεται εἰδικὴ περὶ τούτου πρόνοια ἐν τῷ παρόντι, ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ πειθαρχικοῦ προστίμου μέχρι πεντακοσίων δραχμῶν.

2. Δικαστικοὶ λειτουργοὶ καὶ ὑπάλληλοι ἐν γένει τιμωροῦνται διὰ τὰς αὐτὰς παραβάσεις πειθαρχικῶς κατὰ τὰς εἰδικὰς διατάξεις τοῦ ὀργανισμοῦ τῶν δικαστηρίων.

3. Ἐπιβάλλεται πρόστιμον μέχρι δραχμῶν 500 εἰς τὸν προϊστάμενον τοῦ συνεργείου, προτάσει τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ

εἰς ὃ συμμετέχει ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει καὶ ὁ προϊστάμενος τῆς τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐὰν ἐλεγχθῇ ὅτι παρέλειψε τινὰς τῶν ἐν τοῖς ἄρθροις 56 καὶ 57 τοῦ παρόντος ὁριζομένων διατυπώσεων.

Κατὰ συνεταιρισμῶν καὶ κληρούχων.

Ἄρθρον 119.

1. Ἐπίσης τιμωροῦνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἄρθρῳ ἐδ. 1 ἀναφερομένης ποινῆς πάντα τὰ μέλη τῆς προσωρινῆς ἢ ὁριστικῆς ἐπιτροπῆς ἢ τοῦ διοικητικοῦ καὶ ἐποπτικοῦ συμβουλίου τοῦ συνεταιρισμοῦ ὡς καὶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς διανομῆς, ἀρνούμενα ὑπηρεσίαν ἢ ἐκ προθέσεως βλάπτοντα τὰ συμφέροντα τῶν κληρούχων ἢ παραμελοῦντα τὰ καθήκοντά των ἢ παραβαίνοντα τὰς νομίμους ὑποχρεώσεις των ἢ παρέχοντα ἐν γνώσει ψευδεῖς δηλώσεις εἰς τὰς ἀνακοινώσεις ἢ γνωστοποιήσεις πρὸς τὰς ἀρχὰς ἢ τοὺς κληρούχους ἢ ἀρνούμενα νὰ παραδώσουν εἰς τοὺς διαδόχους των ἢ τὰς ἀρχὰς πρὸς ἐξέλεγξιν τὰ βιβλία, τὸ ταμεῖον καὶ ἐν γένει πάντα τὰ ἀνήκοντα εἰς τὴν ἐπιτροπὴν εἴδη.

2. Κληροῦχοι ἢ δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως, παρεμβάλλοντες ἐμπόδια εἰς τὴν ἐκτέλεσιν ἀποφάσεων τῶν διὰ τοῦ παρόντος προβλεπομένων ἐπιτροπῶν ἢ μὴ συμμορφούμενοι πρὸς τὰς νομίμους διαταγὰς τῆς ἐποικιστικῆς ὑπηρεσίας, ἢ πρὸς ἱκανοποίησιν ἰδίων συμφερόντων παρεμβάλλοντες δυσχερείας εἰς τὸ ἔργον τοῦ συνεταιρισμοῦ, θιώκονται τῇ ἐγκλήσει τοῦ ἁρμοδίου γραφείου, εἰσαγόμενοι δι' ἀπ' εὐθείας κλήσεως κατὰ τὰς περὶ ἀπειθείας ἢ διεγέρσεως κατ' ἀρχῆς διατάξεις τοῦ ποινικοῦ νόμου. Ἐν ὑποτροπῇ ἐπιβάλλεται καὶ ποινὴ ἐκπτώσεως ἀπὸ τοῦ κλήρου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας, μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Ἄρθρον 120.

1. Εἰς ἀπαλλοτριούμενα κτήματα αἱ μὲν καλλιεργούμεναι ἐπ' ἐμφυτεύσει γαῖαι παραχωροῦνται κατὰ προτίμησιν εἰς τοὺς κληρούχους ἐμφυτευτὰς αὐτῶν, αἱ δὲ καλλιεργούμεναι κατὰ τὸ κρατοῦν ἐν Ἠπείρῳ καὶ Μακεδονίᾳ σύστημα τῆς κληρονομικῆς νομῆς (μπάσταινα) εἰς τοὺς κληρονόμους αὐτῶν νομεῖς (μπασταινούχους). Εἰς ἀμφοτέρας τὰς περιπτώσεις ο κλῆρος συμπληροῦται μόνον δι' ἑτέρων γαιῶν κειμένων εἰς τὸ αὐτὸ ἢ ἕτερον κτῆμα πρὸς ἐπάρκειαν.

2. Ἡ ἐκ τοῦ κτήματος ἀποδημία τοῦ κληρονομικοῦ νομέως, μακρὰ ἢ βραχεῖα, συνεχὴς ἢ κατὰ διαλείμματα, δὲν ἀποστέρει αὐτὸν τοῦ δικαιώματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἐπὶ τῶν μπασταινουχικῶν γαιῶν ἐφ' ὅσον αὗται καλλιεργοῦνται ὑπὸ τῆς οἰκογενείας του ἢ μελῶν αὐτῆς ἢ τρίτων καὶ ἐργατῶν.

3. Εἰς τοὺς κληρονομικοὺς νομεῖς (μπασταινούχους) μὴ καλλιεργοῦντας αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των παραχωρεῖται ἐκ τῆς μπασταίνης αὐτῶν μόνον ἡ οἰκία ἢ ἐπαρκὴς διὰ τὴν ἀνέγερσιν αὐτῆς μετὰ παραρτημάτων χῶρος καὶ ἔκτασις οὐχὶ ἀνωτέρα τῶν δέκα στρεμμάτων, δὲν δύνανται ὅμως νὰ εἶναι μέλη τῶν ἀγροτικῶν Συνεταιρισμῶν, ἀλλὰ μόνον χρεῶσται αὐτῶν, ἐφόσον δὲν παραμένουσιν εἰς τὸ ἀγρόκτημα.

4. Τηροῦνται ἀναλόγως καὶ περὶ γαιῶν μπασταινουχικῶν αἱ γενικαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος πλὴν ἐκείνων, αἱ ὁποῖαι προβλέπουν ἀποκλεισμὸν ἀπὸ τῆς ἀποκαταστάσεως ἢ ἔκπτωσιν ἀπὸ τοῦ κλήρου, μὴ ἐχουσῶν ἐφαρμογὴν ἐπὶ μπασταίνης, ἧς οὐχ ἧττον ἐπιτρέπεται ἡ μείωσις ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας γαιῶν τοῦ κτήματος καὶ μόνον ἐφ' ὅσον ὑπερβαίνει αὕτη ἐν συνόλῳ τὰ πεντήκοντα στρέμματα.

Ἄρθρον 121.

1. Εἰς τὰ ἐν Ἠπείρῳ ἀπαλλοτριούμενα κτήματα ὁ κλῆρος δύναται νὰ εἶναι οὐ μόνον κατ' ἔκτασιν, ἀλλὰ καὶ κατ' ἀξίαν ἄνισος, ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει, δυνάμενος νὰ ὑπερβῇ τὴν καθοριζομένην ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἔκτασιν τοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

2. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου αἱ εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κατὰ τὸ ἄρθρον 3 τοῦ παρόντος καταλειπόμεναι ἐκτάσεις λαμβάνονται ἐκ τῶν καλλιεργησίμων βοσκοτόπων τοῦ κτήματος καὶ τοιούτων μὴ ὑπαρχόντων ἢ μὴ ἐπαρκούντων, δὲν καταλείπονται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας αἱ ἐν τῷ ἄρθρῳ 3 ἀναφερόμεναι ἐκτάσεις.

3. Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ ἄρθρου τούτου, ἕνεκα τῆς μεγάλης κατατμήσεως τῶν μπασταινῶν, δύναται νὰ συγκεντρώνῃ καὶ ἑνώνῃ τα τμήματα αὐτῶν καὶ νὰ κατανέμῃ ταῦτα κατὰ τὸν νόμον, μεταξὺ τῶν δικαιούχων.

4. Καλλιεργηταὶ καλλιεργοῦντες ἐπὶ κληρονομικῇ νομῇ εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς κτήματα ἀποκαθίστανται πλήρως κατὰ προτίμησιν ἐν ᾧ κατοικοῦσι κτήματι.

Ἔνθα ἐν Ἠπείρῳ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων παρεχώρησεν εἰς πλείονα τοῦ ἑνὸς πρόσωπα καινὸν κλῆρον ἐπιτρέπεται ὅπως ἡ Ἐπιτροπὴ αὕτη τῇ αἰτήσει τοῦ ἑνὸς τῶν συναποκαταστηθέντων προβαίνῃ εἰς τὴν διανομὴν τοῦ ἐπικοίνου κλήρου, ἄνευ ὅμως κατατμήσεως τῶν τεμαχίων τοῦ κλήρου τούτου.

Ἐξαγορασθεῖσαι ἐμφυτεύσεις.

Ἄρθρον 122.

1. Ἐκτάσεις γαιῶν ἢ ἀμπέλων, ἐξαγορασθεῖσαι παρὰ τῶν ἐμφυτευτῶν δυνάμει τοῦ νόμου 2189 διὰ συμβολαίου καὶ παραχωρηθεῖσαι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὸ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων εἰς συνεταιρισμοὺς ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν παραμένουσιν εἰς τὴν κατοχὴν καὶ κυριότητα τῶν ἐξαγορασάντων ἐμφυτευτῶν, ὑποχρέων εἰς καταβολὴν πρὸς τοὺς συνεταιρισμοὺς τῆς ἀναλογούσης ἀποζημιώσεως.

2. Ἀποκατασταθέντες ἐν Ἀττικῇ κληροῦχοι, παραχωρήσαντες διὰ συμβολαιογραφικῶν προσυμφώνων ἢ ἐγγράφων ἐκτασιν ἐκ τῶν εἰς αὐτοὺς δοθεισῶν γαιῶν τὸ πολὺ μέχρι δέκα στρεμμάτων πρὸς τρίτους ἀκτήμονας δι' ἐμφύτευσιν ἀμπέλων, ἐκπίπτουσι παντὸς ἐπὶ τῶν ἐκτάσεων τούτων δικαιώματος ἐφ' ὅσον ἔχει γίνει ὑπὸ τούτων τοιαύτη ἐμφύτευσις ἐπ' αὐτῶν καὶ ὑποκαθίστανται ὡς πρὸς τὰς ἐκτάσεις ταύτας εἰς τὰ δικαιώματά των οἱ ἐμφυτευταί, ὡσεὶ εἶχε γίνει ἀρχικῶς πρὸς αὐτοὺς ἡ παραχώρησις. Ἔναντι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως ἐξακολουθοῦσιν εὐθυνόμενοι διὰ τὸ τίμημα οἱ ἀρχικοὶ κληροῦχοι, ἐφ' ὅσον εἶχε καταβληθῇ τοῦτο εἰς αὐτούς, καὶ μόνον ἐὰν τὸ τίμημα εἶναι ἀνώτερον τοῦ διὰ τῆς ἀποφάσεως ὁρισθέντος περιέρχεται τὸ ἐπὶ πλέον εἰς τὸν συνεταιρισμόν.

3. Ὅσάκις εἰς συνεταιρικοὺς κλήρους ἐγένοντο ἐμφυτεύσεις παρ' ἀκτημόνων αἱ ἐκτάσεις αὗται μεχρι δέκα στρεμμάτων κατ' ἐμφυτευτὴν παραχωροῦνται ὑποχρεωτικῶς πρὸς αὐτούς, ἐπὶ τῇ καταβολῇ τῷ συνεταιρισμῷ τιμήματος ἴσου κατὰ στρέμμα τῷ ὁρισθέντι ὑπὸ τῆς γενικῆς ἀποφάσεως ἀπαλλοτριώσεως.

4. Καλλιεργηταὶ αὐθαιρέτως ἐμφυτεύσαντες μέχρι τέλους Μαΐου 1932 διὰ συστηματικῶν ἀμπέλων γαίας περιελθούσας εἰς Κοινότητας δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, εἶναι δυνατὸν νὰ τύχουν ἀποκαταστάσεως ἐπὶ τῶν γαιῶν τούτων δι' ἀναλόγου ἀναθεωρήσεως ὑπὸ τῶν Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ παρόντος ἐκδοθεισῶν σχετικῶν ἀπαλλοτριωτικῶν ἀποφάσεων.

Ἐμφυτευτὴς ἀποκαθιστάμενος εἰς ἔκτασιν μεγαλυτέραν τοῦ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου τούτου ὑπολογιζομένου γεωργικοῦ κλήρου, χρεοῦται διὰ τὴν ὑπερβαίνουσαν τὸν γεωργικὸν κλῆρον ἔκτασιν διὰ τιμήματος ἴσου πρὸς τὴν πρὸ τῆς ἐμφυτεύσεως πραγματικὴν τότε ἀξίαν τῶν ἐμφυτευθεισῶν γαιῶν.

Τὸ ὀφειλόμενον ὑπὸ τῶν Κοινοτήτων τίμημα μειοῦται ἀναλόγως τῶν ἀφαιρουμένων κατὰ τὸ παρὸν στρεμμάτων.

Ἐν ᾗ περιπτώσει κατεβλήθη παρὰ τῆς Κοινότητος τὸ τίμημα ἐπιστρέφεται τὸ ἀνάλογον ποσόν.

Ἡ εἰσπραχθησομένη διαφορὰ παρὰ τοῦ Δημοσίου μεταξὺ τῆς κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀξίας τῶν οὕτω διατεθεισῶν εἰς ἐμφυτευτὰς γαιῶν καὶ τῆς πραγματικῆς των ἀξίας, ἀποδίδεται εἰς τὰς ὑπὲρ ὧν ἀρχικῶς εἶχον ἀπαλλοτριωθῆ αἱ ἐκτάσεις αὗται Κοινότητας διὰ τὴν ἐκτέλεσιν ὑπὸ τούτων κοινωφελῶν ἔργων.

5. Εἰς τοὺς ἄνευ ἀδείας τοῦ Δημοσίου ἐμφυτεύσαντας συστηματικὸς ἀμπέλους ἐργάτας ἢ Καλλιεργητάς, μὴ ἔχοντας πλήρη κλῆρον ἐπὶ γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον, δύναται νὰ γίνῃ ὁριστικὴ παραχώρησις ἐπὶ τιμήματι, καθοριζομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, συμφώνως πρὸς τὴν ἀξίαν τῶν γαιῶν τούτων πρὸ τῆς ἐμφυτεύσεως.

Ἀναθεωρήσεις, κυρώσεις, ἀκυρώσεις, εἰδικαὶ τροποποιήσεις.

Ἄρθρον 123.

Κτήματα ἢ τμήματα κτημάτων, ἐκδικασθέντων κατὰ τὸν νόμον 2052, ὧν τὴν νομὴν δὲν ἀπέκτησεν ὁ συνεταιρισμὸς μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀγροτικοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος ἕνεκα τῆς μὴ καταβολῆς τῶν κατὰ τὸν νόμον ἐκεῖνον ἀποζημιώσεων, περιέρχονται εἰς τὴν κυριότητα τοῦ Δημοσίου ὅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ Ν. Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 πρὸ πάσης ἀποφάσεως τῆς κατὰ τὸ παρὸν ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ὑποχρεουμένης νὰ καθορίσῃ τοὺς κληρούχους, συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 124.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀναθεώρησις τῆς καθορισάσης τὴν ἀποζημίωσιν τοῦ ἀγροκτήματος Μεγάλο Μέρτσι τοῦ νομοῦ Τρικκάλων προεδρικῆς ἀποφάσεως πρὸς διόρθωσιν αὐτῆς, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἐπιδικασθεῖσαν ἐκ σφάλματος ἀποζημίωσιν, διὰ τὰς ἐν τῷ κτήματι παρεμβαλλομένας μικροιδιοκτησίας.

2. Ἐὰν ἠσκήθη ἔφεσις κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν θεωρεῖται αὕτη αὐτοδικαίως ἐκκληθεῖσα ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου Ἐφετείου καὶ συνεκδικάζεται.

Ἄρθρον 125.

1. Ἀποφάσεις ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων, ἐκδοθεῖσαι πρὸ πάσης δυνάμει τοῦ ἄρθρου 1 ἐδαφ. 1 τοῦ ἀπὸ 6 Ἰουνίου 1923 Ν. Δ. περὶ συμπληρώσεως καὶ τροποποιήσεως τοῦ ἀπὸ 15 Φεβρουαρίου 1923 ὁμοίου «περὶ ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν» ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κυροῦνται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς των.

2. Τυχὸν κηρύξεις ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων ἄνευ τηρήσεως τῶν ἀναγραφομένων ἐν τῷ ἄρθρῳ 2 ἐδ. 8 τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 διατυπώσεων οὐδὲν ἐλάττωμα ἢ ἀκυρότητα ἔχουσιν, ἐνστάσεις δὲ ἐνώπιον πάσης ἀρχῆς ἢ ἐπιτροπῆς περὶ τούτου προβαλλόμεναι εἶνε ἀπαράδεκτοι.

Ἄρθρον 126.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρόκτημα Μπουχλὰρ τοῦ νομοῦ Λαρίσης ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν τῆς ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Τσαμάσι» ἐκτάσεως ἥτις παραμένει εἰς τὸν ὅμορον συνεταιρισμὸν τοῦ κτήματος Σουλέτσι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ Μπουχλὰρ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν μέρος, προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ἐφετείου Λαρίσης.

Ἄρθρον 127.

Ἐκ τοῦ ἐν τῇ Ἁγίᾳ Μονῇ περιφερείας Τρικκάλων κτήματος τοῦ Ἁγίου Ἀθανασίου ἐξαιρεῖται τῆς ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως ἔκτασις διακοσίων στρεμμάτων καθοριζομένη ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς πρὸς διάθεσιν τούτου κατὰ τὸ ἄρθρον 107 τοῦ παρόντος εἰς τοὺς ἐν τῷ συνοικισμῷ τούτῳ ἐπαγγελματίας, ἐφ' ὅσον μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 13 Δεκεμβρίου 1923 ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δὲν ἐξέδωκε τὴν ἀπόφασίν της.

Ἄρθρον 128.

Ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δύναται κατὰ τὴν ἐκδίκασιν διὰ τῆς ἀπαλλοτριωτικῆς ἀποφάσεώς της νὰ ἐπικυρώσῃ εἴτε ἐν ὅλῳ εἴτε ἐν μέρει δικαιοπραξίας μεταβιβαστικὰς τῆς κυριότητος γαιῶν ἐν ἀπαλλοτριουμένῳ κτήματι πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δικαιουμένους γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως, τηρουμένου τοῦ ἄρθρου 2 ἐδ. 1 α' τοῦ παρόντος, ἐφόσον αὗται ἀποδεικνύονται δι' ἐγγράφου βεβαίας χρονολογίας.

Ἄρθρον 129.

Τμήματα ἀγροκτημάτων κείμενα μέχρι τοῦ 1912 πέραν τῆς μεθορίου γραμμῆς τῆς Ἑλληνικῆς Ἐπικρατείας ἐν Θεσσαλίᾳ, ὑπάγονται εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γεωργικοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ, εἰς οὗ τὴν περιφέρειαν κεῖνται οἱ δικαιούμενοι ἐν αὐτοῖς ἀποκαταστάσεως συνοικισμοὶ καὶ ἐκδικάζονται ὑπὸ τῆς ἐν τῇ ἕδρᾳ τοῦ γραφείου τούτου ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

Ἄρθρον 130.

1. Αἱ ἐπὶ τῶν κτημάτων Σουφλάρια Λαρίσης, Μεσδάνι, Δελῆ Ἰμπραήμ, Μπουλὶ καὶ Ζαΐμι Καρδίτσης, Καμπὶλ Ἀγᾶ, Ἀμαρ, Νυχτερὲμ-Κουλούρα Τυρνάβου, Ζάρκου, Δουσίκου, Βαρμπόπης, Πατουλιᾶς, Νομῆς, Μικροῦ Μέρτσι καὶ Μπάτας Τρικκάλων, Κουρφαλάκι καὶ τοῦ δημοσίου κτήματος Ἀϊδινίου Ἀλμυροῦ, Γενητσαροχωρίου καὶ Μπαϊρακλῆ Φαρσάλων καὶ Ἀμοῦρι Ἐλασσῶνος, Μπειλίκι, Παλαιοχῶρι, Ἐκὴμ—Βελὲς καὶ Καμινάδες, περιφερείας Καρδίτσης, Πετρόπορος Βοστίδι καὶ Πυργετός, περιφερείας Τρικκάλων, Τοπουζλὰρ καὶ Μοναστηριακὰ Τυρνάβου, περιφερείας Λαρίσης, Μονῆς Ξενιᾶς, περιφερείας Ἀλμυροῦ, Τσιφλικάκι, περιφερείας Δομοκοῦ, Ζαραβίνας, Κατσικᾶς καὶ Μεγάλου Μπισδουνίου περιφερείας Ἰωαννίνων, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς γενικὴν ἢ μερικὴν ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἐπιτρέπεται ἐπίσης μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου καὶ ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ὁλικὴ ἢ μερικὴ ἐπανεκδίκασις τῶν κάτωθι ἀγροκτημάτων, μπασταινουχικῶς καλλιεργουμένων ἐν τῇ περιφερείᾳ Ἄρτης, Γοργόμυλος, Γραμμενίτσα, Γρίμποβον, Στρεβίνα, Παντάνασσα, Σφελένικον, Ἅγιος Γεώργιος, Συκιές, Κωστάκιοι, Κεράσοβον, Στρογγύλη, Κιρκιζάτες, Κανεσοί, Γλυκόριζο, Μπουλμέτι-Ζέρβα καὶ Ραμνᾶ τῆς Πρεβέζης.

3. Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἐφ' ἅπαξ συμπληρωματικὴ ἐγγραφὴ ὡς κληρούχων, εἰς ἀπαλλοτριωθέντα καὶ ἀγροληπτικῶς καλλιεργούμενα κτήματα, ἀγροληπτῶν οἵτινες παρελήφθησαν κατὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς εἰρημένης Ἐπιτροπῆς.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἐγγραφὴ γίνεται χωρὶς νὰ μειωθῇ ὁ παραχωρηθεὶς εἰς τοὺς ἀποκατασταθέντας ἤδη εἰς τὰ ἐν λόγῳ κτήματα κλῆρος.

4. Ἐπὶ τῶν κτημάτων Ἀνέζα, Καλογερικόν, Βρυσούλας, Κιρκιζάταις, Πλησσοί, Καλομόδιον καὶ Κάτω-Καλεντίνη τῆς περιφερίας Ἄρτης, ἐπιτρέπεται, κατόπιν γνώμης τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦνται μπασταινουχικῶς, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης, παραπομπὴ πρὸς ἐπανεκδίκασιν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐπὶ σκοπῷ διαθέσεως παρ' αὐτῆς τῶν μπασταινουχικῶν γαιῶν συμφώνως πρὸς τὰς σχετικὰς διατάξεις τοῦ παρόντος.

Φορολογικαὶ ἀτέλειαι.

Ἄρθρον 131.

1. Ἡ ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἢ ἄλλης ἐπιτροπῆς προβλεπομένης ὑπὸ τοῦ παρόντος νόμου, τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν καὶ τοῦ Προέδρου αὐτῶν διαδικασία δὲν ὑπόκειται εἰς οἱονδήποτε τέλος.

2. Οἱ ἰδιοκτῆται τῶν ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν παρόντα νόμον ἢ ἑκουσίως ἀπαλλοτριουμένων κτημάτων πρὸς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς δὲν ὑπόκεινται εἰς πληρωμὴν φόρου αὐτομάτου ὑπερτιμήματος.

Σύμβασις μὲ τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν διὰ πληρωμὴν τιμήματος.

Ἄρθρον 132.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ νόμου 2922 αἱ ἀφορῶσαι τὴν ἀπὸ 10 Ἰουνίου 1922 σύμβασιν μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, κυρωθεῖσαν διὰ τοῦ νόμου 2950, τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ διὰ τὰ κτήματα, ἐφ' ὧν ἐφηρμόσθη ἢ ἐφαρμοσθήσεται ἡ σύμβασις αὕτη, δυναμένη νὰ τροποποιηθῇ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει διὰ νέας συμβάσεως, κυρουμένης διὰ Διατάγματος, ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Οἰκονομικῶν. Τὸ δάνειον τοῦτο δύναται νὰ χρησιμοποιηθῇ καὶ δι' ἀγορὰν ὑπὸ τοῦ Δημοσίου κτημάτων τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους, μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὡς πρὸς τὸ τίμημα καὶ τοὺς ὅρους τῆς ἀγορᾶς.

2. Ἐπίσης δύνανται νὰ τροποποιηθῶσιν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν σκοπὸν καὶ αἱ ἀπὸ 10 Μαΐου καὶ 17 Ἰουλίου 1924 συμβάσεις μετὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, ὡς καὶ αἱ συναφθεῖσαι δυνάμει τοῦ νόμου 2522 τῆς 27 Σεπτεμβρίου 1920 «περὶ πιστωτικῆς ἐνισχύσεως διὰ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν συμβάσεις.

3. Διὰ τῶν Διαταγμάτων τούτων θέλουσι τροποποιηθῇ καὶ αἱ διατάξεις τῶν κυρωσάντων τὰς συμβάσεις νόμων.

ΙΒ' Μεταβατικαὶ διατάξεις.

Ἐσοδεία.

Ἄρθρον 133.

1. Ἐπὶ τῶν κτημάτων, τῶν ὁποίων ἡ ἐσοδεία ἀπετιμήθη συμφώνως πρὸς τὸν νόμον 2521 «περὶ παραχωρήσεως τῆς ἐσοδείας τῶν κολληγικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν» ἢ κατὰ τὸ ἄρθρον 33, ἐδάφ. 13 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, ὡς συνεπληρώθη διὰ τοῦ Ν. Δ. τῆς 6 Ἰουνίου 1923, αἱ περὶ τῆς καταβλητέας εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως ἀποφάσεις τηροῦνται ἐν ἰσχύϊ καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924 καὶ ἑφεξῆς. Οἱ ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ τῶν κτημάτων τούτων ὑποχρεοῦνται νὰ καταβάλωσι κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 51 τοῦ παρόντος, τὰ καθορισθέντα ποσὰ μετὰ προσαυξήσεως 30 ο)ο ἐπ' αὐτῶν.

2. Ἐὰν τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα ἐξεδικάσθησαν μετὰ τὴν ὡς ἄνω ἐκτίμησιν τοῦ γεωμόρου, ὑπὸ τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, παραχωρησάσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεώς της μὴ ἐκτιμηθείσας βοσκησίμους, αὐτοκαλλιεργουμένας ἢ ἄλλας ἐκτάσεις, ἐνεργεῖται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ ἄρθρου 51 ἐκτίμησις αὐτῶν καὶ καλεῖται ὁ ὑπόχρεως συνεταιρισμὸς πρὸς καταβολὴν καὶ τῶν μισθωμάτων τῶν ἐκτάσεων τούτων.

3. Ἐφ' ὧν κτημάτων μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 δὲν καθωρίσθη κατὰ τὸ ἐδ. 1 ἀποζημίωσις διὰ τὸ γεώμορον καὶ διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος 1923—1924, ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ διὰ τὸ ἔτος τοῦτο, ὡς καὶ διὰ τὰ ἑπόμενα, αἱ διατάξεις τῶν ἄρθρων 51 καὶ 52 τοῦ παρόντος.

4. Ἐὰν οἱ ὁπωσδήποτε νεμηθέντες κτήματα κηρυχθέντα ἀπαλλοτριωτέα κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923, κατέβαλον μετὰ τὴν κήρυξιν αὐτῶν ὡς ἀπαλλοτριωτέων ἀπ' εὐθείας εἰς τὸν ἰδιοκτήτην τὸ γεώμορον ἢ μίσθωμα διὰ τὸ γεωργικὸν ἔτος τῆς κηρύξεως, οἱ ἐκ τούτων συγκροτηθέντες ἀγροτικοὶ συνεταιρισμοὶ δὲν ὑποχρεοῦνται εἰς καταβολὴν πρὸς τὸ Δημόσιον τοῦ γεωμόρου ἢ μισθώματος διὰ τὴν ἀναφερομένην περίοδον, τὸ δὲ πρὸς τὸ Δημόσιον καταβαλλόμενον κατὰ τὸ ἄρθρον 51 τοῦ παρόντος μίσθωμα ὑπολογίζεται ἀπὸ 1 Σεπτεμβρίου τοῦ ἑπομένου ἔτους.

5. Ἐὰν οἱ καλλιεργηταὶ ἢ οἱ συνεταιρισμοὶ δὲν κατέβαλον εἰς τὸ Δημόσιον τὸ ἀντίτιμον τοῦ εἰς τὸν ἰδιοκτήτην ὀφειλομένου κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος, ὑποχρεοῦνται νὰ συγκαταβάλωσι τὸ ἀντίτιμον τοῦτο μετὰ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματος ἐξευρισκόμενον κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

6. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται, ἐν περιπτώσει βεβαιουμένης ἀδυναμίας πρὸς ἄμεσον πληρωμήν, νὰ ἐπιμερίσῃ τὸ καταβλητέον ποσὸν εἰς δύο ἐτησίας δόσεις.

Ἰσχὺς νεωτέρων διατάξεων ἐπὶ ἐκκρεμῶν σχέσεων.

Ἀναδρομαί.

Ἄρθρον 134.

1. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ Ν. Δ. τῆς 15 Φεβρουαρίου 1923 κηρυχθέντων ἀπαλλοτριωτέων κτημάτων, ἐφ' ὧν δὲν ἐδημοσιεύθη ἡ ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, θεωρουμένων ὡς ἀπαλλοτριωτέων, ἐφαρμόζεται τὸ παρόν.

2. Ἐπὶ κτημάτων, ἐφ' ὧν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 ἐξεδόθησαν αἱ ἀποφάσεις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων οὐδεμία ἐπέρχεται μεταβολὴ ἐκτὸς τῶν ἐν τῷ παρόντι ρητῶς ἀναφερομένων περιπτώσεων.

3. Ἐπὶ τῶν κτημάτων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἡ ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων γνωμοδοτεῖ μόνον ἐπὶ τῆς ὀφειλουένης ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 135.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἀναφορικῶς πρὸς τὸ ποσὸν τῆς ὀφειλομένης εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀποζημιώσεως, τὴν ἐνώπιον τῶν δικαστηρίων διαδικασίαν πρὸς καθορισμὸν ταύτης καὶ τὴν καταβολὴν αὐτῆς ἐφαρμόζονται ἐπὶ τῶν κτημάτων, τὰ ὁποῖα ἐδικάσθησαν πρωτοδίκως δυνάμει τῶν νόμων 1072, 2052 καὶ 2922.

2. Μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 ὁ γραμματεὺς τῶν Ἐφετῶν, παρ' οἷς ἐκκρεμεῖ ἔφεσις κατ' ἀποφάσεως προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τοὺς νόμους 1072 καὶ 2052 ἢ τοῦ Δικαστηρίου τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὸν νόμον 2922 μεταβιβάζει ἀμελητὶ ταύτας πρὸς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον ἀποφαινόμενον ὁριστικῶς ἐπὶ τῆς ἀποζημιώσεως κατὰ τοὺς ὁρισμοὺς τοῦ παρόντος.

3. Ἐὰν ὑπάρχῃ ἢ ἐπέλθῃ μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924 τελεσιδικία δικαστικῶν ἀποφάσεων καθορισασῶν τὴν ἀποζημίωσιν κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων δυνάμει τῶν νόμων περὶ ὧν τὰ προηγούμενα ἐδάφια, αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος οὐδεμίαν ἐπιφέρουσι μεταβολὴν ἐπὶ τῶν οὕτω κεκριμένων. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν κτημάτων τοῦ ἐδαφίου τούτου καταβάλλεται ἡ ἐν ἄρθρῳ 74 ἀναφερομένη προσαύξησις ἀποζημιώσεως.

Οὐχ' ἧττον εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τῶν ἀπαλλοτριωθέντων καὶ ἐκδικασθέντων κατὰ τοὺς προϊσχύσαντας νόμους 1072 καὶ 2052 ἀγροκτημάτων Πορταριᾶ (Χαλκιδικῆς), Κάλλιανι (Κοζάνης) καὶ Χαρβάτι (Παλλήνη - Ἀττικῆς) ἐπιτρέπεται ἐντὸς διμήνου προθεσμίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος (1) νὰ ἀσκήσωσιν ἔφεσιν κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐνώπιον τοῦ ἁρμοδίου κατὰ τόπον Πρωτοδικείου, ἐφαρμοζομένων κατὰ τὰ λοιπὰ τῶν διατάξεων τῶν προηγουμένων ἐδαφίων τοῦ ἄρθρου τούτου. Ἡ τυχὸν ἐπὶ πλέον διαφορὰ βαρύνει τὸ Δημόσιον.

(1) τοῦ Νόμου 6448.

Ὁμοίως δύναται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ συμβουλίου Ἐποικισμοῦ νὰ διαταχθῇ μερικὴ ἐπανεκδίκασις τοῦ ἀγροκτήματος «Ἅγιος Γεώργιος» Δεσκάτης μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν ὑπ' ἀριθ. 193 ἀπόφασιν τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως Τρικκάλων τὴν καθορίζουσαν τὴν βοσκήσιμον ἔκτασιν καὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν βοσκόντων ζώων, μικρῶν καὶ μεγάλων, ἐν τῇ βοσκησίμῳ ἐκτάσει ὡς καὶ τοῦ Δαμασίου Ἐλασσῶνος.

Ὡσαύτως ἐπιτρέπεται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἡ ἀναψηλάφησις τῆς ὑπ' ἀριθ. 117)1930 ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Κοζάνης ὅσον ἀφορᾷ τὸν καθορισμὸν τοῦ τιμήματος ἀπαλλοτριώσεως τοῦ ἀγροκτήματος «Χελιμόδιον» Κοζάνης ἐπὶ τῷ τέλει τοῦ καθορισμοῦ τούτου βάσει τῆς πραγματικῆς προκυψάσης μετὰ τὴν καταμέτρησιν ἀπαλλοτριωτέας ἐκτάσεως.

4. Αἱ τυχὸν ἐκδοθεῖσαι ἀποφάσεις τῶν Πρωτοδικῶν ἢ τῶν Ἐφετῶν, κατὰ τὸ Νομοθ. Διάταγμα τῆς 15 Φεβρ. 1923, περὶ ἐκτιμήσεως κατὰ περιφερείας τῶν ἀπαλλοτριουμένων γαιῶν ἀποβάλλουσι τὴν ἰσχὺν των ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924.

Ἄρθρον 136.

1. Ἡ μεταξὺ τῶν ἀποφάσεων Πρωτοδικείου καὶ Ἐφετείου ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀποζημίωσιν, διαφορὰ ὑπὲρ τοῦ ἰδιοκτήτου διὰ τὰ δυνάμει τῶν νόμων 2052 καὶ 2922 τελεσιδίκως ἐκδικασθέντα ἀγροκτήματα πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ ἀπὸ 4 Σεπτεμβρίου 1924 Νομοθετ. Διατάγματος ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἤδη εἰς μετρητά, καταβάλλεται ἐξ ὁλοκλήρου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως.

2. Αἱ τυχὸν παραμείνασαι ἀνεξόφλητοι ὑποχρεώσεις τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 46 τοῦ νόμου 2922 διαλυθέντων συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως ἔναντι τῶν ἰδιοκτητῶν τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροτικῶν κτημάτων ἐξοφλοῦνται ἤδη ὑπὸ τοῦ Δημοσίου χρεουμένων ἀναλόγως τῶν ἀποκατασταθέντων.

Ἄρθρον 137.

1. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψῃ ἀγρόκτημά τι πρὸς ἐπανεκδίκασιν ἐνώπιον τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκ τῶν κηρυχθέντων ἀπαλοτριωτέων κατὰ τὸν κείμενον νόμον, ἐὰν ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς ἀποφάσεως τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλοτριώσεων, ἐν γενικῇ συνελεύσει τοῦ οἰκείου συνεταιρισμοῦ παρισταμένου τοῦ ἁρμοδίου προϊσταμένου ἐποικισμοῦ αὐτοπροσώπως ἀποφασίσουν περὶ τούτου διὰ ψηφοφορίας δι' ὀνομαστικῆς κλήσεως τὰ τέσσαρα πέμπτα τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ ἐφ' ὅσον δὲν κατεβλήθη ἡ ἀποζημίωσις τοῦ κτήματος.

2. Ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ τὸ Δικαστήριον τῶν Πρωτοδικῶν ἀναψηλαφεῖ τὴν ἑαυτοῦ ἀπόφασιν περὶ ὁριστικῆς ἀποζημιώσεως, τηρουμένων πασῶν τῶν διατάξεων τοῦ νόμου.

3. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, ἀναθεωρεῖ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἐκδοθείσας ἀποφάσεις αὐτῆς τὰς ἀφορώσας κτήματα ἢ τμήματα αὐτῶν κείμενα ἐν τῇ περιοχῇ τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων τῆς Πεδιάδος Θεσσαλονίκης (Φαουντέσιον) καὶ τῶν Πεδιάδων Σερρῶν καὶ Δράμας (Οὔλεν) ἐφ' ὅσον διὰ τῶν ἔργων τούτων μεταβάλλονται ὁπωσδήποτε τὰ διὰ τῶν ἀποφάσεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλοτριώσεων ὁρισθέντα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον ἀναθεωροῦνται αἱ διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθεῖσαι ἢ αἱ δυνάμει τοῦ παρόντος νόμου κυρούμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ε. Α. Προσφύγων.

4. Ἐπίσης ἐπιτρέπεται κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον μερικὴ ἐπανεκδίκασις κτημάτων εἰς τὰς περιοχὰς τῶν ὁποίων πρόκειται νὰ ἀνεγερθοῦν συνοικισμοὶ τυχὸν μετακινηθησομένων ἐκ τῆς περιοχῆς τῶν ὑδραυλικῶν ἔργων Μακεδονίας Θράκης.

Ἄρθρον 138.

1. Ἡ ὀφειλομένη ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας Φαουντέσιον καὶ λοιπῶν τοιούτων ἀποζημίωσις διὰ τὰς καταλαμβανομένας ὑπὸ τῶν συντελουμένων ἔργων γαίας ἐφόσον πρόκειται περὶ γαιῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων ἢ ἀνηκουσῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ε. Α. Π. περιέρχεται ὁλόκληρος εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον, ἐκτὸς τῶν περιπτώσεων καθ' ἃς ἐπὶ τῶν καταλαμβανομένων ἐκτάσεων οἱ ἐγκατασταθέντες γηγενεῖς ἢ πρόσφυγες ἐνήργησαν ἐμφυτεύσεις ἢ ἀνήγειραν διάφορα κτίσματα λόγῳ τῶν ὁποίων ηὐξήθη πράγματι ἡ ἀξία τῶν γαιῶν τούτων ὁπότε ἡ ἀποζημίωσις θὰ κατανέμεται ὡς ἕπεται :

Εἰς μὲν τὸ Δημόσιον χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν καθορισθεῖσαν ὑπὲρ τοῦ τέως ἰδιοκτήτου ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου ἀποζημίωσιν κατὰ στρέμμα, ἐφόσον αἱ καταλαμβανόμεναι γαῖαι εἶναι τῆς κατηγορίας τῶν ἀπαλλοτριωθεισῶν κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον, εἰς δὲ τοὺς ἐγκατασταθέντας ἅπαν τὸ ὑπολειπόμενον ποσὸν ἀποζημιώσεως, ὅπερ ἀποτελεῖ τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς πληρωτέας εἰς τὸν τέως ἰδιοκτήτην ἀποζημιώσεως κατὰ στρέμμα καὶ τῆς καθορισθείσης τοιαύτης ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου λόγῳ τῆς καταλήψεως τῶν γαιῶν.

Εἰς τὰς περιπτώσεις δὲ καθ' ἃς αἱ καταληφθεῖσαι γαῖαι ἀνήκουν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς τέως Ε. Α. Π. ἐκ τῆς κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως περιέρχεται ὡς ἕπεται : Εἰς τὸ Δημόσιον χρηματικὸν ποσὸν ἴσον πρὸς τὴν ἀξίαν τῆς γενομένης κατὰ στρέμμα ἢ κτίσιν χρεώσεως ὑπὸ τῆς τέως Ε. Α. Π., εἰς δὲ τοὺς δικαιούχους ἐγκατασταθέντας τὸ ὑπολειφθησόμενον ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Ἡ κατὰ τὰ προηγούμενα κατανομὴ τῆς ἀποζημιώσεως καθορίζεται ὑπὸ τοῦ Προέδρου Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω ἀποζημίωσις καταβληθήσεται εἰς τοὺς δικαιούχους βάσει βεβαιώσεως τοῦ ἁρμοδίου Γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας, εἰς ἣν δέον ν' ἀναγράφεται τὸ ὀνοματεπώνυμον τοῦ δικαιούχου καὶ ὁ ἀριθμὸς τῶν καταληφθέντων στρεμμάτων ἢ κτίσματος.

Ἄρθρον 139.

Μισθώσεις κτημάτων ἐξαγοραζομένων ἢ ἐξαγορασθέντων ἑκουσίως παρὰ συνεταιρισμῶν πρὸς γεωργικὴν ἢ κτηνοτροφικὴν ἀποκατάστασιν τῶν μελῶν των, διαλύονται αὐτοδικαίως ἀπὸ τῆς 26 Νοεμβρίου 1925.

Ἄρθρον 140.

1. Προκειμένης μεταβιβάσεως κυριότητος ἀγροκτήματος εἰς ἀκτήμονας καλλιεργητὰς πρὸς ἑκουσίαν ἀντὶ τῆς δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως γεωργικὴν ἀποκατάστασίν των, ἡ ἁρμοδία ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων, ἢ ἐν ἐλλείψει αὐτῆς, ἐπιτροπὴ ὁριζομένη ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' εἰδικῆς ἀποφάσεώς της, καθορίζει πρότερον κατὰ παραπομπὴν ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τοὺς δικαιουμένους συμμετοχῆς εἰς τὴν ἀγορὰν τοῦ κτήματος καλλιεργητάς, μεθ' ἣν ὁ Ὑπουργὸς αἴρει τὴν ὑφισταμένην ἀπαγόρευσιν πρὸς σύναψιν τῆς σχετικῆς δικαιοπραξίας.

2. Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς ἀκτήμονες δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως οἵτινες, ἦλθον εἰς προσυμφωνίαν μετὰ τῶν ἰδιοκτητῶν διὰ τὴν ἐξαγορὰν ὅλου ἢ μέρους κτήματος ὑποκειμένου εἰς ἀπαλλοτρίωσιν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον προκαταβαλλόντες εἰς τοῦτον ποσὸν ἔναντι τοῦ τιμήματος, μεταγενεστέρως δὲ ἀποκατεστάθησαν ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ κτήματος διὰ τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, δικαιοῦνται νὰ συμψηφίσωσι τὸ οὕτωσὶ προκαταβληθὲν ποσὸν πρὸς τὴν ἀξίαν τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς γεωργικοῦ κλήρου, τοῦ συνόλου τοῦ ὡς ἄνω συμψηφιζομένου ποσοῦ ἐκπίπτοντος ἐκ τῆς ὀφειλομένης τῷ ἰδιοκτήτῃ διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ κτήματος ἀποζημιώσεως ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ἐξ ἄλλων μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου σχέσεων ὀφειλαὶ ἐγγράφως ἀποδεικνυόμεναι.

3. Τῶν καλλιεργησίμων ἐκτάσεων τῶν ἀνηκουσῶν εἰς κοινότητας, δήμους ἢ συνδέσμους κοινοτήτων, ὅσων ἡ ἀπαλλοτρίωσις δὲν ἐπιτρέπεται κατὰ τὸ ἄρθρον 119 τοῦ Συντάγματος, δύναται νὰ διαταχθῇ, αἰτήσει μελῶν τῶν νομικῶν τούτων προσώπων ἀκτημόνων γεωργῶν, ἀνάλογος ἀπαλλοτρίωσις κατὰ τὸ ἄρθρον 19 τοῦ Συντάγματος πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Μέχρι δὲ ταύτης ὑποχρεωτικῶς μισθοῦνται ταῦτα εἰς τοὺς δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως, μὲ μίσθωμα ἔλασσον κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ καταβαλλομένου μισθώματος κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος.

Διὰ Διαταγμάτων καθορίζονται αἱ λεπτομέρειαι τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ἡ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 3 συντελουμένη ἀπαλλοτρίωσις λογίζεται γενομένη διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν.

Ἐκκαθάρισις Συνεταιρισμῶν νόμου 2052.

Ἄρθρον 141.

1. Ὁ Διευθυντὴς τοῦ Ἐποικισμοῦ διορίζει ἐν τῇ ἕδρᾳ ἑκάστου γραφείου ἐπιτροπήν, ἀποτελουμένην ἐξ ἑνὸς πεπειραμένου λογιστοῦ καὶ τοῦ παρὰ τῷ γραφείῳ ὑπηρετοῦντος ἐπόπτου Συνεταιρισμῶν ἢ ἐπόπτου Ἐποικισμοῦ ἢ ἐπιμελητοῦ, ἥτις καλεῖ τὰ Διοικητικὰ Συμβούλια τῶν ὑπὸ ἐκκαθάρισιν Συνεταιρισμῶν ἀποκαταστάσεως καλλιεργητῶν τοῦ νόμου 2052, νὰ προσαγάγωσιν ἐνώπιον αὐτῆς ἅπαντα τὰ διοικητικὰ καὶ λογιστικὰ βιβλία τοῦ Συνεταιρισμοῦ, προσκαλεῖ διὰ τοῦ τύπου τοὺς τυχὸν δανειστὰς τῶν Συνεταιρισμῶν (ἐκτὸς τοῦ δημοσίου καὶ τοῦ ἰδιοκτήτου) ὅπως ἀναγγελθῶσιν ἐντὸς μηνὸς εἰς αὐτήν, μεθ' ὃ προβαίνει εἰς τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν Συνεταιρισμῶν συντάσσουσα τὸν ἰσολογισμὸν καὶ πίνακα τῶν ἀξιώσεων καὶ ὑποχρεώσεων ἑνὸς ἑκάστου κληρούχου πρὸς τὸν Συνεταιρισμόν.

2. Διαρκούσης τῆς ἐκκαθαρίσεως ἡ διεύθυνσις τοῦ συνεταιρισμοῦ μεταβιβάζεται εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν ἐκκαθαρίσεως.

3. Οἱ κατὰ τ' ἀνωτέρω συνταχθέντες πίνακες καὶ ἰσολογισμοὶ διαβιβάζονται εἰς τὸν Πρόεδρον τῶν Πρωτοδικῶν ἀπτοφαινόμενον ἀνεκκλήτως κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν περὶ τοῦ κύρους αὐτῶν καὶ περὶ τῶν ἐπενεκτέων εἰς αὐτοὺς διορθώσεων.

4. Ἡ Ἐπιτροπὴ δύναται νὰ ὁρίσῃ ὡς ἀμοιβὴν τῶν μελῶν αὐτῆς κατ' ἀνώτατον ὅρον μέχρι δραχμῶν διακοσίων δι' ἕκαστον συνεταιρισμόν, τὰς ὁποίας μετὰ τῶν δαπανῶν δημοσιεύσεως πρὸς ἀναγγελίαν τῶν δανειστῶν καὶ τῶν τυχὸν ἄλλων ἐξόδων καταλογίζει εἰς τὸ παθητικὸν τοῦ ἐκκαθαριζομένου συνεταιρισμοῦ.

5. Ἡ ἐπιτροπὴ ἐκκαθαρίσεως ἐξαιρετικῶς δύναται νὰ μεταβαίνῃ εἰς τὴν ἕδραν ἑκάστου συνεταιρισμοῦ πρὸς συλλογὴν πλειοτέρων στοιχείων διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν.

Ἄρθρον 142.

Ἐντὸς δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς πρὸς τὸν Πρόεδρον τοῦ συνεταιρισμοῦ ἀποκαταστάσεως κοινοποιήσεως τῆς κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου ἀποφάσεως, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαλλοτριώσεων δι' ἀποφάσεώς της, ἐφάπαξ ἐκδιδομένης, δύναται νὰ διαγράψῃ τοὺς κακῶς δικαιωθέντας κληρούχους ἢ νὰ ἐγγράψῃ ὡς κληρούχους κολλιεργητὰς κακῶς ἢ ἐκ λάθους παραλειφθέντας διὰ τῆς προτέρας της ἀποφάσεως μειοῦσα ἐν ἀνάγκῃ τὴν ὁρισθεῖσαν ἔκτασιν τοῦ κλήρου μετὰ εἰσήγησιν τοῦ ἀρμοδίου γραφείου γεωργικῆς περιφερείας καὶ κατόπιν αἰτήσεως καὶ δηλώσεως τῶν δικαιουμένων κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 92 ὁριζόμενα.

Αἱ μετὰ τὴν πάροδον τῆς διμήνου προθεσμίας ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις εἶναι ἄκυροι καὶ κηρύσσονται ὡς τοιαῦται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 143.

Τμήματα κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ὑπὸ τὸ κράτος προγενεστέρων διατάξεων δύνανται νὰ ἀπαλλοτριωθῶσι συμφώνως πρὸς τὸ παρόν, ἐὰν αἱ εἰς ταῦτα ἐξαιρεθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐκτάσεις ὑπερβαίνωσι τὰ ἀνώτατα τιθέμενα ὅρια ὑπὸ τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 144.

Δι' ἃ κτήματα ἐχορηγήθη ἄδεια πωλήσεως καὶ συνετάγη προσύμφωνον ἀγοραπωλησίας μετ' ἀκτημόνων καλλιεργητῶν γηγενῶν ἢ προσφύγων, ἐφ' ὅσον δὲν ἐπραγματοποιήθη ἡ μεταβίβασις μέχρι τοῦδε ἐπιτρέπεται ἵνα χωρήσῃ ἡ ἐκουσία αὐτῆς ἀπαλλοτρίωσις, αἱρομένης τυχὸν ἀποφάσεως κηρύξεως τῶν κτημάτων τούτων ἀναγκαστικῶς ἀπαλλοτριωτέων.

Ἄρθρον 145.

Δικαιοπραξίαι ἐκουσίων ἀγοραπωλησιῶν ἀγροτικῶν ἀκινήτων, συναφθεῖσαι εἴτε ἀδέσμῳ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἴτε ὑπὸ ἀγοραστῶν γεωργῶν αὐτοπροσώπως καλλιεργούντων, ὑπὸ τὸν καταπιστευτέον ὅρον τοῦ ἀναγοράστου μέχρις ἀποπληρωμῆς τοῦ τιμήματος, διατηροῦνται καὶ ἂν ἔληξαν αἱ προθεσμίαι τῆς πληρωμῆς ἐν ἰσχύϊ ἐπὶ μίαν πενταετίαν ἀπὸ τοῦ παρόντος, (1) καθ' ἣν ἐφ' ὅσον δὲν ἔχουν ἤδη ἐκδοθῇ ἀμετάκλητοι δικαστικαὶ ἀποφάσεις, οἱ πωληταὶ δὲν δικαιοῦνται ν' ἀναζητήσουν τὴν ἐπιστροφὴν τοῦ πωληθέντος ἀκινήτου. Τὸ ὀφειλόμενον συμφωνηθὲν τίμημα ἢ ὑπόλοιπον αὐτοῦ θὰ πληρωθῇ ἐντὸς τῆς νέας ταύτης πενταετίας εἰς ἰσαρίθμους ἐτησίους δόσεις.

Πᾶσα δὲ καθυστέρησις ἐτησίας τινὸς τοκοχρεωλυτικῆς δόσεως, συμφώνως μὲ τοὺς ὅρους τοῦ πωλητηρίου συμβολαίου, αἴρει τὴν διὰ τοῦ παρόντος ἄρθρου παρατεινομένην προθεσμίαν καὶ ἐπισύρει τὴν ἄμεσον ἰσχὺν τῆς ἐκτελέσεως τοῦ ὅρου τοῦ ἀναγοράστου, οὗτινος ἡ ἄμεσος ἐκτέλεσις διατάσσεται ὑπὸ τοῦ ἀρμοδίου Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἀμετακλήτως, μετὰ προηγουμένην ἀκρόασιν τῶν διαδίκων.

Ἄρθρον 146.

1. Ἐπιτρέπεται ἡ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένης μετὰ γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ καὶ δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἀπαλλοτρίωσις διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρ. 19 τοῦ Συντάγματος τῶν δικαιωμάτων τῆς ψιλῆς κυριότητος ἐμφυτευτικῶν κτημάτων τῆς περιφερείας τοῦ τέως Δήμου Σκυλλοῦντος τῆς ἐπαρχίας Ὀλυμπίας ὑπὲρ τῶν ἐπὶ μίαν τοὐλάχιστον δεκαετίαν καλλιεργούντων αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας των ἐμφυτευτῶν.

Ἡ ἔννοια τῆς αὐτοπροσώπου καλλιεργείας δὲν ἀναιρεῖται διὰ τῆς προσλήψεως ἐπικουρικῶς καὶ ἐργατῶν ὑπὸ τοῦ αὐτοπροσώπως καλλιεργοῦντος ἐμφυτευτοῦ.

2. Ἡ δημοσίευσις τῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ἀποτελεῖ πλήρη ἀπόδειξιν τῆς διὰ δημοσίαν ὠφέλειαν ἀπαλλοτριώσεως τῶν δικαιωμάτων τῆς ψιλῆς κυριότητος, ἥτις συντελεῖται διὰ τῆς καταβολῆς τῆς κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον 3 καθοριζομένης ἀποζημιώσεως.

3. Ἡ ὀφειλομένη εἰς τὸν ψιλὸν κύριον κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ ἄρθρου 19 τοῦ Συντάγματος ἀποζημίωσις καθορίζεται κατὰ τὴν διαδικασίαν τοῦ Νόμου ΓΨΝΑ' ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη διὰ μεταγενεστέρων νόμων καὶ συνίσταται ἐκ τῆς κατὰ τὸν χρόνον τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἀξίας τῆς ἐμφυτευθείσης ἀσκεπούς γῆς, εἰς τὴν ὁποίαν δὲν συνυπολογίζεται ἡ ἐπελθοῦσα αὔξησις ἐκ τῆς ἐμφυτεύσεως ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλων ἐπενεχθεισῶν ὑπὸ τοῦ ἐμφυτευτοῦ μονίμων ἢ ἐγγείων βελτιώσεων. Ἡ οὕτω καθοριζομένη ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς πέντε ἐτησίας τοκοχρεωλυτικὰς δόσεις ἐπὶ τόκῳ 6 ο/ο.

---

(1) τοῦ Νόμου 6448.

4. Αἱ τυχὸν μέλλουσαι ν' ἀπαιτηθοῦν λεπτομέρειαι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ ἄρθρου τούτου θὰ κανονισθοῦν διὰ διατάγματος ἐκδιδομένου προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 147.

1. Ἡ δυνάμει ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων γενομένη εἰς τὸν Τουρισμὸν παραχώρησις ἐκτάσεως ἐν τῷ Συνοικισμῷ Περαίας—Θεσσαλονίκης ἀκυροῦται διὰ τοῦ παρόντος, ὡς ἐκλιπόντος τοῦ λόγου δι' ὃν αὕτη παρεχωρήθη, κυρουμένης ἅμα τῆς γενομένης ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γηπέδων Περσίας μεταξὺ τῶν δικαιούχων ὑπὸ τῆς Μηχανικῆς Ὑπηρεσίας Δήμων καὶ Κοινοτήτων Θεσσαλονίκης.

2. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ Μακεδονίας κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, κυροῦνται γενόμεναι τυχὸν ὑπὸ τῶν κληρούχων πωλήσεις οἰκοπέδων τῆς ὡς ἄνω κατηγορίας ἐφ' ὅσον ἐξωφλήθη ἡ ἀξία των.

3. Ἀκυροῦται ἡ γενομένη χάραξις καὶ δευτέρας σειρᾶς οἰκοπέδων ἐν τῷ Συνοικισμῷ Ἁγίας Τριάδος Θεσσαλονίκης, ἀπαγορευομένης τῆς διανομῆς τῆς ἐκτάσεως ἥτις ἀφέθη κατὰ τὴν ἀρχικὴν ρυμοτομίαν τοῦ Συνοικισμοῦ μεταξὺ τούτου καὶ τῆς θαλάσσης ἐξ ἑβδομήκοντα πέντε περίπου μέτρων ἥτις δυνάμει τοῦ παρόντος ἀφίεται ὡς κοινόχρηστος ἔκτασις ὑπαγομένη εἰς τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρ. 173 τοῦ παρόντος.

4. Διὰ Διαταγμάτων ἐκδιδομένων προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας μετὰ προηγουμένην γνωμοδότησιν πενταμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐξ ὑπαλλήλων τῶν Ὑπουργείων Γεωργίας, Συγκοινωνίας καὶ Τουρισμοῦ δύναται νὰ ἐπιτραπῇ κατὰ παρέκκλισιν τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου εἰς τοὺς κληρούχους ὡρισμένων συνοικισμῶν τῆς περιφερείας Θεσσαλονίκης, ὁριζομένων ἐν αὐτῇ ἡ ἐκποίησις τμήματος τοῦ κλήρου των πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἀνεγέρσεως οἰκημάτων πρὸς παραθερισμόν.

Ἐν τῷ αὐτῷ Διατάγματι καθορισθήσεται ἡ ἔκτασις τοῦ δυναμένου νὰ ἐκποιηθῇ κλήρου, οἱ ὅροι καὶ ὑπογρεώσεις τῶν ἀγοραστῶν ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη ἀναγκαία λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τοῦ ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐπιδιωκομένου σκοποῦ.

Ἄρθρον 148.

Ἡ ἔκτασις τῶν 221 στρεμμάτων ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 5)1931 ἀποφάσεως τῆς Ε. Α. Κοζάνης παραχωρηθεῖσα ἐκ τοῦ ἀγροκτήματος Πλατανόρρευμα εἰς Μοσχοχῶρι ἀμφοτέρων τῆς περιφερείας Σερβίων τοῦ Νομοῦ Κοζάνης δι' ἀνέγερσιν οἰκημάτων τῶν κατοίκων τοῦ τελευταίου τούτου συνοικισμοῦ θὰ παραμείνῃ εἰς τὴν νομὴν τοῦ Συνεταιρισμοῦ Πλατανορρεύματος μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς συνολικῆς ἢ τμηματικῆς ἀνεγέρσεως τοῦ νέου συνοικισμοῦ, ὁπότε καὶ τμηματικῶς θὰ περιέρχηται ἡ νομὴ εἰς τοὺς κτίζοντας κληρούχους Μοσχοχωρίου.

Ἡ ἰσχὺς τῆς προηγουμένης παραγράφου λήγει τὴν 31 Δεκεμβρίου 1937, μεθ' ἣν ὅσαι ἐκτάσεις παραμείνωσιν ἀνοικοδόμητοι περιέρχονται αὐτοδικαίως εἰς τὸν συνεταιρισμὸν ἀποκαταστάσεως Πλατανορρεύματος ὡς κοινὴ συνεταιριστικὴ ἔκτασις.

Ἄρθρον 149.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας συμφώνως πρὸς τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου ἡ παραχώρησις εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος λειβαδίου Κουτσουπιᾶς τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων μέχρις ἓξ τὸ πολὺ γεωργικῶν κλήρων ἐκ τῶν διαθεσίμων τοιούτων, εἴτε εἰς τὸ ἄνω λειβάδιον, εἴτε εἰς ἄλλα ἀπαλλοτριωθέντα ἀγροκτήματα τῆς περιφερείας Ἰωαννίνων.

Ἐν περιπτώσει ἐλλείψεως διαθεσίμων κλήρων ἴσης ἀξίας ἐν τῇ ὡς ἄνω περιφερείᾳ, ἡ παραχώρησις δύναται νὰ γίνῃ καὶ ἐκ γαιῶν τοῦ Δημοσίου ἐν Ἠπείρῳ ἢ ἀλλαχοῦ.

Ὁ περὶ τοῦ ἰδίου ζητήματος νόμος 5722 καταργεῖται

Ἄρθρον 150.

Οἱ ἀποκατασταθέντες εἰς τὰ ἀγροκτήματα Καρβουνό, Ραφίνα, Βατῶντας, Μπασὶς Μετόχι καὶ εἰς τὰ ἀπαλλοτριωθέντα κτήματα τῶν Μονῶν τοῦ Ἁγίου Ὄρους θέλουσι καταβάλει εἰς τὸ Δημόσιον συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 1 τοῦ Νόμου 5913, οὐχὶ τὴν ὑπὸ τούτου καταβληθησομένην βάσει τῶν νόμων 4082, 4163, 5192 καὶ 5377 εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας τιμήν, ἀλλὰ τὴν βάσει τῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου ὁριζομένην καὶ ἐξευρεθησομένην τοιαύτην.

Ἡ διάταξις αὕτη ἰσχύει καὶ διὰ τὰς διὰ δημοπρασίας πρὸς ἐκχέρσωσιν ἐκποιηθείσας ἐκτάσεις τοῦ Δημοσίου εἰς κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ Κουνουπιᾶς περιφερείας Καβάλλας, τοῦ λογαριασμοῦ των μεταφερομένου εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Α. Τ. Ε.

Ἐφ' ὧν κτημάτων δὲν ἐγένετο ἀποτίμησις κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον γνωματεύει ἡ οἰκεία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεως περὶ τοῦ τιμήματος καὶ ἀποφαίνεται ὁριστικῶς τὸ ἁρμόδιον Πρωτοδικεῖον.

Διὰ τὰ κτήματα ταῦτα ἰσχύει ἐπίσης τὸ ἄρθρον 87 τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 151.

1. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται να παραπεμφθῇ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων πρὸς μερικὴν ἐπανεκδίκασιν τὸ ἀγρόκτημα Λιμπόχοβον (Νέα Κουτσούρλιανη) τῆς περιφερείας Τρικκάλων ἐπὶ σκοπῷ παραχωρήσεως οἰκοπέδου καὶ λαχανοκήπου εἰς κατοικοῦντας ἐντὸς τοῦ κτήματος μικροϊδιοκτήτας καὶ μὴ δικαιωθέντας ἀποκαταστάσεως ὡς κεκτημένους ἐπαρκῆ ἰδίαν γαιοκτησίαν, στερουμένους δὲ ἰδίων οἰκοπέδων καὶ κήπων

2. Ὁμοίως καὶ πρὸς τὸν σκοπὸν μόνον τῆς δικαιοτέρας κατανομῆς τῆς βοσκησίμου ἐκτάσεως μεταξὺ τῶν ἀγροκτημάτων Λάβας καὶ Πολυρράχου Σερβίων δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ μερικὴ ἐπανεκδίκασις τοῦ ἀγροκτήματος Πολυρράχου Σερβίων.

3. Ὁμοίως ἐπιτρέπεται ἡ ἐπανεκδίκασις τοῦ ἀγροκτήματος Δούχλιστα Ἐλασσῶνος μόνον ὅσον ἀφορᾷ τὴν μεταξὺ τοῦ συνεταιρισμοῦ Δουχλίστης καὶ τῆς ὁμόρου κοινότητος Λιβαδίου ἀμφισβητουμένην βοσκήσιμον ἔκτασιν ὡς καὶ ἡ ἐπανεκδίκασις τοῦ κτήματος Γαννωτὰ τῆς περιφερείας Ἐλασσῶνος.

4. Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δύναται νὰ παραπέμψῃ εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων πρὸς ἐπανεκδίκασιν α) τὸ ἀγρόκτημα Μούσβροβον τῆς περιφερείας Φθιώτιδος ἐπὶ σκοπῷ ἐφαρμογῆς τῶν ἐχουσῶν ἐπὶ τούτου ἰσχὺν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ νόμου περὶ κληρονομικῆς νομῆς (Μπασταινῶν), β) τὸ ἀγρόκτημα Λυγαριᾶ (Τσοπαλάτες) τῆς περιφερείας Φθιώτιδος ἐπὶ σκοπῷ ἐπανεκτιμήσεως τῆς χρεώσεως τῶν κληρούχων τῆς ἀφορώσης 1800 στρέμματα ἀγρῶν ἐπιδεκτικῶν καλλιεργείας τῶν ἰδιοκτητῶν Σεβαστῆς συζύγου Χ. Καλλιακούδα καὶ Ἑλένης συζύγου Θαλῆ Θεοδωρίδου καὶ χιλίων στρεμμάτων λοιπῶν ἐπιδεκτικῶν καλλιεργείας τῶν ἰδιοκτητῶν κληρονόμων Βαλατσοῦ, γ) τὰ ἀγροκτήματα Βασιλικὰ Λοκρίδος καὶ Καίσαρη Ἀργολιδοκορινθίας ἐπὶ σκοπῷ ἐπανεκτιμήσεως τῆς ὑφισταμένης χρεώσεως τῶν κληρούχων.

5. Ἡ τυχὸν μέλλουσα νὰ προκύψῃ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 4 ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ μεταξὺ τῆς ὑφισταμένης ἤδη χρεώσεως καὶ τῆς νέας τοιαύτης τῶν κληρούχων τῶν ἀγροκτημάτων Λυγαριᾶς, Βασιλικῶν καὶ Καίσαρη βαρύνει τὸ Δημόσιον.

6. Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια περὶ ἐπανεκτιμήσεως χρεώσεων τῶν κληρούχων ἀποφάσεις εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι καὶ εἰς οὐδὲν ὑπόκεινται ἔνδικον μέσον.

7. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δύναται νὰ διαταχθῇ ἡ ἐπανεγκατάστασις τῶν ἐφέδρων καλλιεργητῶν εἰς τὸ εἰς αὐτοὺς παραχωρηθὲν ἀγρόκτημα «Νεοχωρόπουλον» Ἰωαννίνων, ἐφόσον δι' εἰδικῆς ἐπιτροπῆς ἤθελεν ἀποδειχθῇ, ὅτι ἡ παράλειψις τῆς καλλιεργείας τῶν κλήρων των προῆλθεν ἐκ πλημμύρας τῶν γαιῶν των ἢ ἐξ ἄλλης θεομηνίας.

Ἄρθρον 152.

1. Ἡ ἐγκαταλειφθεῖσα εἰς παραμεθόρια χωρία τῆς Δυτικῆς Θράκης ἀκίνητος ἰδιοκτησία ὑπὸ λαβόντων ἀλλαχοῦ γεωργικὸν κλῆρον κατοίκων τῶν χωρίων τούτων, περιέρχεται εἰς τὸ Δημόσιον ἐφ' ὅσον διὰ δηλώσεώς των ἀποδέχονται τοῦτο οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἡ δὲ ἀξία ταύτης συμψηφίζεται εἰς τὸ τίμημα τοῦ παραχωρηθέντος αὐτοῖς ἀλλαχοῦ γεωργικοῦ κλήρου.

2. Ὁ συμψηφισμὸς ἐνεργεῖται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἥτις καὶ καθορίζει τὴν ἀξίαν τῆς ἐγκαταλειφθείσης ἀκινήτου ἰδιοκτησίας.

Ἄρθρον 153.

Ἔνθα τὰ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐξαιρούμενα τῆς ἀπαλλοτριώσεως συμφώνως τῷ Συντάγματι 300 στρέμματα δὲν ὑπάρχουσιν ἐν τῇ ὁριζομένῃ ὑπὸ τῆς ἀποφάσεως τῆς Ε. Α. τοποθεσίᾳ ἢ τὰ ὑπάρχοντα εἶναι ὀλιγώτερα, τότε κατὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν συμπληροῦνται ταῦτα ἐξ ἄλλης τοποθεσίας τοῦ κτήματος.

Ἐπίσης ἐὰν δι' οἱονδήποτε λόγον (πλάνη, παραδρομή, ἔλλειψις πληρεξουσίου γενικοῦ ἢ εἰδικοῦ κ.λ.π.) δὲν ἀφέθησαν καθ' ὁλοκληρίαν τὰ ὡς ἄνω 300 στρέμματα ὡς καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου προβλεπόμεναι ἐξαιρέσεις, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ προβῇ εἰς τὴν ἐξαίρεσιν, ἐφ' ὅσον ὑπάρχουν ἀδιάθετοι ἐκτάσεις ἢ κλῆροι.

Οἱ τυχὸν μὴ δικαιωθέντες ἰδιοκτῆται διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν 300 στρεμμάτων ἐφ' ὅσον ἡ ἀπαλλοτρίωσις ἐγένετο μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ Συντάγματος, ἀποζημιοῦνται δυνάμει τοῦ Νόμου 4857.

Ἄρθρον 154.

1. Διανεμόμεναι δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κληρούχους γηγενεῖς ἢ πρόσφυγας καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις ἀγροκτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἢ παραχωρηθέντων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἢ περιελθόντων εἰς τὸ Ἑλληνικὸν Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐλευθεροῦνται τοῦ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν ἀπὸ τῆς θερινῆς ἢ χειμερινῆς κτηνοτροφικῆς περιόδου τῆς ἀρχομένης μετὰ δίμηνον τοὐλάχιστον ἀπὸ τῆς ἡμερομηνίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας εἰδοποιήσεως τῶν μισθωτῶν περὶ τῆς γενομένης ὁριστικῆς διανομῆς, θεωρουμένης ὡς συντελεσθείσης διὰ τῆς ἐγκαταστάσεως τῶν κληρούχων εἰς τοὺς ἐκ τῆς τοιαύτης διανομῆς κλήρους των.

Ἄρθρον 155.

1. Αἱ ἀπαιτούμεναι διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος λεπτομέρειαι κανονίζονται διὰ διαταγμάτων.

2. Αἱ διατάξεις τῆς ἀγροτικῆς νομοθεσίας τίθενται εἰς ἐφαρμογὴν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει, εἰς ὁλόκληρον τὴν ἐπικράτειαν ἢ τμήματα αὐτῆς διὰ διαταγμάτων, προτάσει τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἐκδιδομένων.

Ἄρθρον 156.

1. Μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του, νὰ κυροῖ πράξεις ἐπιτροπῶν διανομῶν, ἀφορώσας ἀνταλλαγὰς μικροϊδιοκτησιῶν ἢ ἄλλας ἐνεργείας ἀντικειμένας εἰς ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐφ' ὅσον αὗται ἐγένοντο τῇ συγκαταθέσει τῶν ἐνδιαφερομένων.

β') Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ παραπομπὴν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας βασιζομένην εἰς σύμφωνον γνώμην τοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ ἐξαιρεῖ τῆς ἀπαλλοτριώσεως πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς μικροϊδιοκτησίας κακῶς ἢ ἐκ λάθους ἀπαλλοτριωθείσας.

Ἐν ᾗ περιπτώσει κατεβλήθη ἡ εἰς τὰς μικροϊδιοκτησίας ταύτας ἀναλογοῦσα ἀποζημίωσις ἡ ἐκ τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἐξαίρεσίς των χωρεῖ μετὰ τὴν ἐπιστροφήν τῶν καταβληθέντων.

γ) Αἱ διατάξεις τῶν προηγουμένων παραγράφων α' καὶ β' ἰσχύουν καὶ ἐπὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν νόμον 4857. Ἐκ τῆς διανομῆς τοιούτων κτημάτων δύνανται νὰ ἐξαιρεθοῦν δι' ἀποφάσεων τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων ἐκδιδομένων κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς προηγουμένης παραγράφου καὶ τμήματα δημοσίων γαιῶν καλλιεργούμενα μέχρι τῆς ἀπαλλοτριώσεώς των ἐπὶ γεωμόρῳ ἢ μισθώματι εἰς χρῆμα ὑπὸ καλλιεργητῶν ἀκτημόνων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

2. Ἐπίσης προκειμένου περὶ κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων ἀναγκαστικῶς κατὰ τὸν νόμον 4857, δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου, νὰ ἐγκρίνῃ τὴν ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀποζημιώσεως παραχώρησιν εἰς τὸν συναινοῦντα ἰδιοκτήτην κατὰ κυριότητα κτήματος ἴσης ἀξίας ἐκ τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνηκόντων καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλαβον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον κρίνονται καὶ αἱ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας, τῆς Ε.Λ.Π. ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῶν γενόμεναι πράγματι ἀνταλλαγαὶ κτημάτων, ἐφ' ὅσον περὶ αὐτῶν δὲν συνετάγη συμβολαιογραφικὸν ἔγγραφον.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον δύναται ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας νὰ ἐπιτοέπῃ δι' ἀποφάσεως του ἀνταλλαγὴν ἐκτάσεων ὁριστικῶς διανεμηθεισῶν εἰς κληρούχους πρόσφυγας ἢ γηγενεῖς ποὸς μικροϊδιοκτησίας ἐφ' ὅσον τοῦτο ζητήσωσιν ἐγγράφως οἱ ὁριστικῶς λαβόντες ταύτας κληροῦχοι καὶ οἱ μικροϊδιοκτῆται, ἐν τῷ συμφώνῳ δὲ γνώμῃ του τὸ Συμβούλιον Ἐποικισμοῦ βεβαιοῖ τὸ ἰσάξιον τῶν ἀνταλλασσομένων ἐκτάσεων.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον εἶναι δυνατὸν αἰτήσει μικροϊδιοκτητῶν νὰ ἀνταλλάσσωνται διαθέσιμοι κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἐκτάσεις πρὸς μικροϊδιοκτησίας.

Περὶ τῆς κυριότητος καὶ ἀνεπιλήπτου νομῆς τοῦ αἰτοῦντος τὴν ἀνταλλαγὴν μικροϊδιοκτησίας ἰδιοκτήτου ἐπὶ τῆς προσφερομένης πρὸς τοῦτο ἐκτάσεως γαιῶν ἀποφαίνεται ὁ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν κατὰ τὴν ἐπ' ἀναφορᾷ διαδικασίαν.

3. Γαῖαι παρεμβαλλόμεναι ἐντὸς κτημάτων ἀνηκόντων εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ δυσχαιραίνουσαι τὴν διανομὴν ἐπιτρέπεται συναινοῦντος τοῦ ἰδιοκτήτου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀνταλλάσσωνται πρὸς κτήματα ἴσης ἀξίας ἐν τῇ αὐτῇ ἢ ἄλλῃ κτηματικῇ περιοχῇ κείμενα.

4. Αἱ κατὰ τὰ ἐδάφια 2 καὶ 3 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατατίθενται ἐπιμελείᾳ τῶν ἐνδιαφερομένων εἰς συμβολαιογράφον. ἡ περὶ τούτου δὲ συνταχθεῖσα ἔκθεσις ἐπέχει θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου δεκτικοῦ μεταγραφῆς. Πᾶσαι αἱ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον συνταττόμεναι πράξεις ἀπαλλάσσονται παντὸς τέλους καὶ φόρου.

5. Αἱ κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια 1, 2, καὶ 3 ἐκδιδόμεναι ἀποφάσεις καὶ πράξεις εἶναι ὁριστικαὶ καὶ ἀμετάκλητοι καὶ ἐκτελοῦνται διοικητικῶς.

Ἄρθρον 157.

Ὅπου ἀποφάσεις Ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἠκυρώθησαν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει δι' ἀποφάσεων τοῦ Συμβουλίου Ἐπικρατείας, χωρεῖ αὐτοδικαίως, ἐπιμελείᾳ τοῦ γραφείου Γεωργικῆς περιφερείας ἢ παντὸς ἔχοντος νόμιμον συμφέρον, ἐπανεκδίκασις τοῦ κτήματος παρὰ τε τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων καὶ τοῦ Πρωτοδικείου, ἐὰν καὶ καθ' ὅσον ἐπιβάλλεται τοιαύτη κατὰ τὴν κρίσιν τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως τοῦ Συμβουλίου.

Ἄρθρον 158.

1. Εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἀγροτικῶν κτημάτων ὅσα ἐθίγησαν ὁπωσδήποτε, βάσει προγενεστέρων νόμων, δι' ἀναγκαστικῆς ἀπαλλοτριώσεως, δικαιουμένους στρατιωτικοῦ κλήρου, μὴ λαβόντας δὲ τοιοῦτον ἐκ παραλείψεως ἢ δι' οἱονδήποτε ἄλλον λόγον παρὰ τῶν ἐπιτροπῶν ἀπαλλοτριώσεων ἐκ τῶν θιγεισῶν ὡς ἀνω-ἰδιοκτησιῶν, παραχωρεῖται τοιοῦτος κλῆρος ἤδη δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων.

2. Ἡ ἄνω διάταξις ἰσχύει καὶ δι' ἰδιοκτήτας κτημάτων ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 17 Ὀκτωβρίου 1923 ἐφ' ὅσον οὗτοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ, συμφώνως μὲ τὸ ἀπὸ 13 Δεκεμβρίου 1923 Ν. Διάταγμα ὡς καὶ δι' ἰδιοκτήτας, οἱ ὁποῖοι ὑπηρέτησαν εἰς τὰς τάξεις τοῦ στρατοῦ ὡς ἔφεδροι ἀσχέτως ὑπηρεσίας μετώπου.

3. Ἐπὶ ἰδιοκτητῶν ἐξ ἀδιαιρέτου κτήματος ἀπαλλοτριωθέντος βάσει προγενεστέρων νόμων ἡ διανομὴ τῶν κλήρων ἰδιοκτησίας γίνεται ἐφεξῆς κατὰ μερίδια ἰδιοκτησίας καὶ οὐχὶ κατὰ κεφαλάς, εἰς ὅσους δὲ ἐκ τῶν συνιδιοκτητῶν διὰ τῆς γενομένης κατ' ἀνισομοιρίαν διανομῆς ἐδόθη τυχὸν ἐλλιπὴς κλῆρος ἰδιοκτησίας, παραχωρεῖται τηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν γενομένων διανομῶν ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, δι' ἀποφάσεώς της, συμπληρωματικὸς τοιοῦτος ἐκ πλεονασμάτων ἢ ἀδιαθέτων κλήρων τοῦ ἀπαλλοτριωθέντος κτήματος ἢ γειτονικῶν κτημάτων.

4. Ἡ ἀπαιτουμένη ἔκτασις πρὸς ἐφαρμογὴν τῶν ἄνω ὑπ' ἀριθ. 1 καὶ 2 παραγράφων ἐξευρίσκεται ἐκ τῶν τυχὸν ἀδιαθέτων τοῦ Συν)σμοῦ καὶ ἐκ τῶν ὁπωσδήποτε πλεονασμάτων ἢ ἄλλων ἐκτάσεων τελουσῶν εἰς τὴν διάθεσιν τοῦ Δημοσίου.

5. Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τῶν κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἐκδιδομένων ἀποφάσεών της ὁρίζει ταυτοχρόνως καὶ τὸ ποσὸν τῶν ὁμολογιῶν ἀπαλλοτριώσεως, ἃς ὁ ἰδιοκτήτης δέον νὰ ἐπιστρέψῃ διὰ τὰς ἀποδιδομένας αὐτῷ γαίας. Αἱ κατὰ τὰ ἀνωτέρω ὁμολογίαι δέον νὰ κατατίθενται ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς σχετικῆς ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτοιώσεως εἰς τὸ Ταμεῖον Πληρωμῶν Ἀττικῆς καὶ ὑπὲρ τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ. Παρερχομένης τῆς προθεσμίας ἀπράκτου, ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἀτονεῖ. Ἐπάνοδος τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ ἀντικειμένου δὲν ἐπιτρέπεται.

Ἄρθρον 159.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Γεωργίας μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Γεωργικοῦ Συμβουλίου δύνανται νὰ ἀποδίδωνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ὑπὲρ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ κτήματα ἀπαλλοτριωθέντα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 ἐφ' ὅσον οἱ ὑπὲρ ὧν ἀπηλλοτριώθησαν ἐγκατέλιπον ταῦτα καὶ δὲν τὰ χρησιμοποιοῦν ὁπωσδήποτε οὐδ' εἶναι δυνατὴ ἡ νόμῳ ἢ λόγῳ τῆς συστάσεως τοῦ ἐδάφους διάθεσις αὐτῶν ὑπὲρ ἄλλων δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως καὶ ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητον προϋπόθεσιν ὅτι οἱ ἰδιοκτῆται δὲν ἔλσθον τὴν σχετικὴν ἀποζημίωσιν.

Αἱ διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου ἔχουν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἀπαλλοτριωθέντων κτημάτων πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων καλλιεργητῶν.

Τὰ μὴ ἀποδιδόμενα συμφώνως τῷ παρόντι κτήματα λόγῳ καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ἢ ἀρνήσεως τῶν ἰδιοκτητῶν εἶναι δυνατὸν νὰ παραδίδωνται ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς τὴν διοίκησιν τῶν Δημοσίων Κτημάτων.

Εἰς βάρος τοῦ νεμηθέντος αὐθαιρέτως τοιαῦτα ὑπὸ τὴν διαχείρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κτήματα βεβαιοῦται πρὸς ὄφελος τοῦ Εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ μίσθωμα καθοριζόμενον ὑπὸ τοῦ ἁρμοδίου γεωργικοῦ γραφείου. Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον βεβαιοῦται μίσθωμα εἰς βάρος παντὸς νεμομένου αὐθαιρέτως ἀδιαθέτους ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλήρους ἐξ ἀναγκαστικῆς κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἀπαλλοτριώσεως, ἢ κτημάτων διαχειριζομένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ε. Α. Π.

Ἄρθρον 160.

Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας αἴρεται ἡ κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ τὸν νόμον 4857 ἀπαλλοτρίωσις ἀγροτικῶν κτημάτων ἐὰν πρὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τεῦ παρόντος ἢ ἐντὸς πενταετίας ἀπὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ αἱ αὐταὶ ἐκτάσεις ἀπαλλοτριωθοῦν πρὸς ἄλλον σκοπὸν καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατεβλήθη εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἡ ἀποζημίωσις καὶ δὲν ἐξεδόθησαν ὑπὲρ τῶν συνεταιρισμῶν ἀπακαταστάσεως παραχωρητήρια.

Ἐφ' ὅσον, ὅμως, κατεβλήθη πρὸς αὐτοὺς ἀποζημίωσις καὶ μετεγράφη ἐπ' ὀνόματι τοῦ συνεταιρισμοῦ ἡ κατὰ τὸ ἄρθρο. 67 ἀπόφασις τῆς ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἡ ἀποζημίωσις τῆς ἐπιγενομένης δι' ἄλλον σκοπὸν ἀπαλλοτριώσεως περιέρχεται αὐτοδικαίως εἰς τὸν συνεταιρισμόν, διατιθεμένη, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας διὰ κοινωφελεῖς τοῦ συνεταιρισμοῦ σκοπούς.

Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου δὲν ἐφαρμόζονται ἐπὶ μπασταινουχικῶς καλλιεργουμένων γαιῶν ἐν Ἠπείρῳ.

Ἄρθρον 161.

Ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος αἱ Ἐπιτροπαὶ ἀπαλλοτριώσεων συνερχόμεναι ἀποφαίνονται περὶ τῶν δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν παρόντα Νόμον εἰς ἐκτάσεις ἀγρακτημάτων ἃς παρεχώρησαν οἱ ἰδιοκτῆται εἰς τὸ Κράτος δυνάμει συμβάσεων αὐτοκαλλιεργείας (Τράχωνες, Μόδι κλπ.). Διὰ τῆς αὐτῆς ἀποφάσεως αἱ ἐπιτροπαὶ καθορίζουν καὶ τὴν κατὰ τὸ πνεῦμα τοῦ παρόντος Νόμου ἀξίαν εἰς ἣν πρέπει νὰ χρεωθοῦν αἱ ἐκτάσεις αὗται εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους.

Ἄρθρον 162.

Πρόσφυγες ἢ γηγενεῖς πωλοῦντες ἄνευ ἐγγράφου ἀδείας τοῦ Γραφείου Γεωργικῆς Περιφερείας, τῆς ἐγκαταστάσεώς των, τὰ ἀγοραζόμενα διὰ χρημάτων προερχομένων ἐκ δανείου τοῦ Κράτους, ἢ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ Νομικῶν προσώπων τῇ ἐγγυήσει τοῦ Κράτους ἀροτριῶντα καὶ λοιπὰ ἐφόδια ἀναγκαῖα διὰ τὴν ἐξάσκησιν τοῦ ἐπαγγέλματός των διώκονται καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὰς περὶ ὑπεξαιρέσεως διατάξεις τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 163.

Ἡ ἀπόφασις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων διὰ τὸ ἀγρέκτημα Ἀγγελοχῶρι (Βέτσιτσα) τῆς ἐποικιστικῆς περιφερείας Βερροίας ἀκυροῦται ὅσον ἀφορᾷ τὴν παραχώρησιν πρὸς τὸν ὁμώνυμον συνεταιρισμὸν ἐκτάσεως 350 στρεμμάτων κειμένης ἐν τῇ τοποθεσίᾳ «Ρουντίνα» ἥτις παραμένει εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ε.Α.Π. πρὸς μεταφορὰν τεῦ ὁμόρου συνοικισμοῦ Ζερβυχῶρι, μειουμένης τῆς ὑπὸ τοῦ συνεταιρισμοῦ ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως κατὰ τὸ ἀναλογοῦν ποσόν. προσδιοριζόμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Πρωτοδικείου Βερροίας. Τὰ ἐκ τῆς ὡς ἄνω τοποθεσίας παραχωρηθησόμενα τυχὸν οἰκόπεδα εἰς γηγενεῖς κληρούχους τοῦ κτήματος Ζερβε-

χωρίου παραχωροῦνται ἐπ' ἀνταλλαγῇ τῶν ἐν τῷ κτήματι τούτῳ οἰκοπέδων των.

Ἄρθρον 163α.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ὁπωσδήποτε ἀπαλλοτρίωσις διὰ πράξεων ἐν ζωῇ ἢ δι' ἀναγκαστικῆς ἐκτελέσεως ἀποφάσεων ἐπιδικαζουσῶν νομήν, κυριότητα ἢ ἄλλο ἐμπράγματον δικαίωμα, ὡς καὶ πάσης περιλήψεως κατακυρωτικῆς ἐκθέσεως ἀγροτικῶν ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς φυσικὰ πρόσωπα συνεπείᾳ ἐγκαταστάσεως, ὑπὸ τοῦ Κράτους ἢ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς κάτωθι.

α) Ἀσκεπῶν γαιῶν στρεμμάτων εἴκοσι κατὰ ἰδιοκτήτην.

β) Γαιῶν κεκαλυμμένων διὰ συστηματικῶν φυτειῶν στρεμμάτων πέντε κατὰ ἰδιοκτήτην.

γ) Καπνοχωράφων κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ εἰδικοῦ περὶ καπνοκαλλιεργείας νόμου στρεμμάτων δύο κατὰ ἰδιοκτήτην.

2. Ἰδιοκτῆται κεκτημένοι διάφορα εἴδη ἀγροτικῶν ἐκτάσεων δὲν ἔχουν δικαίωμα ἀπαλλοτριώσεως κατὰ σειρὰν 1) τῶν ἀσκεπῶν γαιῶν, 2) φυτειῶν, 3) τῶν καπνοχωράφων. Κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν δὲν χωρεῖ ἀναγκαστικὴ ἐκτέλεσις. Μικρότεραι ἐκτάσεις διαφόρων εἰδῶν προστατεύονται κατὰ τὴν αὐτὴν σειρὰν καὶ μέχρι συμπληρώσεως τοῦ ὁρίου κατ' ἀναλογίαν.

3. Ὑφιστάμενα τυχὸν κατὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑποθηκικὰ βάρη ἐπὶ τοιούτων ἐκτάσεων δύνανται αἰτήσει τῶν ἐνδιαφερομένων δι' ἀποφάσεως ἀνεκκλήτου τοῦ ὁμοδίου Πρωτοδικείου, μὴ ὑποκειμένης δὲ εἰς οὐδὲν τακτικὸν ἢ ἔκτακτον ἐνδικον μέσον, νὰ ἀρθοῦν, ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν κρίσιν τοῦ δικαστηρίου ἡ ἀπαίτησις δι' ἣν ἔχει ἐγγραφῇ ἡ ὑποθήκη ἀσφαλίζεται δι' ὑφισταμένης ἐπὶ τυχὸν ὑπολοίπου ἢ ἄλλου κτήματος ὑποθήκης.

4. Δικαιοπραξίαι συνταχθησόμεναι κατὰ παράβασιν τοῦ ἄρθρου τούτου εἶναι αὐτοδικαίως ἄκυροι καὶ οὐδὲν παράγουσιν ἔννομον ἀποτέλεσμα.

5. Δικαιοπραξίαι ἐπιτρεπόμεναι ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου δέον νὰ λαμβάνωσι χώραν κατ' ἀκέραια τεμάχια τῆς διανομῆς, ἐν ἐναντίᾳ περιπτώσει ἰσχύουσι τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ 4 ὁριζόμενα.

6. Αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ ἐπὶ τῶν εἰς ἕκαστον τῶν κληρονόμων περιερχομένων μεριδίων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ παρόντος.

Κτήματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἄρθρον 164.

Αἱ διατάξεις τῶν ἑπομένων ἄρθρων ἰσχύουν μόνον ὅσον ἀφορᾷ κτήματα διοικούμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἢ περιερχόμενα ὑπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ ἐφ' ὅσον ταῦτα ὑπάγονται εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Γεωργίας

Δικαιούμενοι ἀποκαταστάσεως.

Ἄρθρον 165.

1. Ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου ἀποκαθίστανται γεωργικῶς α') ἔγγαμοι ἢ ἐνήλικοι προστάται οἰκογενειῶν καὶ ὀρφανῶν β') χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων τέκνων, γ') ἀνήλικα ὀρφανὰ καλλιεργητῶν κατὰ τὴν ἑπομένην σειρὰν προτιμήσεως, προτασσομένων κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν ἐν ἑκάστῃ σειρᾷ τῶν κατὰ τὸν νόμον 4042 καὶ τῶν τροποποιητικῶν τούτου ἀναπήρων καὶ θυμάτων πολέμου.

α') Οἱ πρόσφυγες οἱ ἐγκατεστημένοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς Δημοσίου οἱ κατοικοῦντες μονίμως ἐν τῷ Συνοικισμῷ καὶ ἀσχολούμενοι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς.

β') Οἱ γηγενεῖς ἀκτήμονες καλλιεργηταὶ ἐγκάτοικοι τοῦ κτήματος ἢ τοῦ Συνοικισμοῦ.

γ') Οἱ πρόσφυγες καὶ οἱ γηγενεῖς οἱ μὴ ἐγκατεστημένοι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀλλὰ κατοικοῦντες ἀπὸ ἔτους τοὐλάχιστον μονίμως ἐν τῷ Συνοικισμῷ καὶ ἐπιδιδόμενοι αὐτοπροσώπως ἢ διὰ μελῶν τῆς οἰκογενείας των εἰς τὴν καλλιέργειαν τῆς γῆς. Εἰς τοὺς κατὰ τὴν παροῦσαν παράγραφον ἀποκαθισταμένους ἐπιτρέπεται ἐν περιπτώσει ἀνεπαρκείας γαιῶν νὰ χορηγῆται κλῆρος ἐλάσσων τοῦ διὰ τοὺς λοιποὺς κληροῦχους τοῦ αὐτοῦ Συνοικισμοῦ καθοριζομένου.

δ') Οἱ περίοικοι ἢ οἱ προερχόμενοι ἐξ ἄλλων χωρίων ἢ πόλεων ἐν οἷς δὲν δύνανται ἐλλείψει γαιῶν ν' ἀποκατασταθῶσι.

2. Ἐνήλικοι ἄρρενες καλλιεργηταὶ λαβόντες κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν γεωργικὸν κλῆρον ὡς ἔχοντες οἰκογένειαν, μὴ ὑφισταμένην δὲ κατὰ τὸν χρόνον τῆς ὁριστικῆς διανομῆς καὶ τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον τοῦ ἄρθρου 176 κατατάξεως τῶν κληρούχων λόγῳ θανάτου τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς οἰκογενείας, ὡς ἐπίσης καὶ χῆραι καλλιεργητῶν μετ' ἀνηλίκων ἀγάμων τέκνων, κατατάσσονται ὡς δικαιοῦχοι πλήρους γεωργικοῦ κλήρου ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦσιν αὐτοπροσώπως τὸν παραχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινὸν κλῆρον.

3. Χῆραι καλλιεργητῶν ἄνευ τέκνων λαβοῦσαι κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν γεωργικὸν κλῆρον δικαιοῦνται ἡμίσους γεωργικοῦ κλήρου.

4. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχῃ διαθέσιμος κλῆρος παραχωρεῖται τοιοῦτος εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἢ τῆς κοινότητος ὡς ἐπίσης καὶ ἔκτασις δέκα στρεμμάτων εἰς τὴν ἐν τῷ συνοικισμῷ Νέας Κρώμνης Δράμας Ἱερὰν Λαυρεντιανὴν Μονὴν Μεταμορφώσεως Νέας Παναγίας Σουμελᾶ ἐκ Πόντου.

Ἄρθρον 166.

1. Τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον γεωργικῆς ἀποκαταστάσεως ἀποκλείονται ἐκτὸς τῶν ἐν ἄρθρῳ 29 τοῦ παρόντος ὁριζομένων α) Οἱ πρόσφυγες οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5496 παραιτούμενοι ἢ μεταβιβάζοντες εἰς τρίτον τὸν παραχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινῶς ἢ ὁριστικῶς κλῆρον.

β') Οἱ πρόσφυγες οἱ μετὰ τὴν ἔναρξιν τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου 5496 ἐγκαταλείποντες αὐθαιρέτως κλῆρον παραχωρηθέντα αὐτοῖς ὁριστικῶς ἢ προσωρινῶς εἰς ἄλλον συνοικισμόν

γ') Οἱ πρόσφυγες οἱ κεκτημένοι ἰδιόκτητον ἔκτασιν, ἐφαρμοζομένης καὶ ὡς πρὸς αὐτοὺς τῆς διατάξεως τοῦ ἄρθρου 30 ἐδάφιον 4 τοῦ παρόντος.

2. Μόνιμοι δημόσιοι ὑπάλληλοι καὶ ὑπηρέται καὶ στρατιωτικοὶ καὶ πολιτικοὶ συνταξιοῦχοι ἀποκλείονται ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος πάσης κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν νόμον ἐγκαταστάσεως ἐκτὸς τῶν μετεσχόντων εἰς τὸν ἐθελοντικὸν Μακεδονικὸν ἀγῶνα 1903—1909 καὶ Ἠπειρωτικὸν τοιοῦτον καὶ ἐγγεγραμμένων εἰς τοὺς κεκυρωμένους ὑπό τε τῆς Βουλῆς καὶ Γερουσίας ἐπισήμους πίνακας τῶν Μακεδονομάχων.

3. Οἱ ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως συμφώνως ταῖς παραγράφοις 1γ καὶ 2 ὀφείλουσι διὰ τὸν χρόνον καθ' ὃν ἐνεμήθησαν τυχὸν προσωρινῶς ἐκτάσεις μίσθωμα μόνον ἐφαρμοζομένων τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 159 τοῦ παρόντος (1)

Γεωργικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 167.

1. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 165. εἰς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν δικαιουμένων προσώπων χορηγεῖται κλῆρος

(1) Ἡ διάταξις αὕτη τοῦ ἐδαφίου 3, τοῦ ἄρθρου 166 ὡς μεταγενεστέρα διάταξις κατισχύει τῆς τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ παρόντος.

γεωργικὸς ὅστις δέον νὰ περιλαμβάνῃ πλὴν τοῦ ἀναγκαίου διὰ ἀνέγερσιν κατοικίας μετὰ τῶν ἐξαρτημάτων αὐτῆς χώρου, μὴ δυναμένου διὰ τὰς ἐφεξῆς γινομένας ἐγκαταστάσεις νὰ ὑπερβῇ τὰ δύο στρέμματα, ἔκτασιν γαιῶν ἐπαρκῆ πρὸς συντήρησιν διμελοῦς γεωργικῆς οἰκογενείας (ἀνδρόγυνον) διὰ τῆς ὑπὸ τῆς οἰκογενείας ἐκμεταλλεύσεως τοῦ κλήρου ὑπὸ τὰς συνήθεις ἐν τῷ τόπῳ γεωργικὰς συνθήκας.

Ἐξαιρετικῶς ὁ παρεχόμενος κλῆρος δύναται νὰ μὴ εἶναι πλήρης, ἐὰν ἕνεκα τῶν τοπικῶν συνθηκῶν καὶ ἰδίᾳ ἕνεκα ἐλλείψεως γαιῶν, ἡ πλήρης γεωργικὴ ἐγκατάστασις εἶναι ἀνέφικτος.

2. Χορηγεῖται προσθέτως:

α) Εἰς οἰκογενείας τριμελεῖς ἢ τετραμελεῖς, ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ τέταρτον τοῦ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ὁρισθέντος κλήρου, β) εἰς οἰκογενείας ἐκ πέντε ἕως ἑπτὰ μελῶν ἔκτασις ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ κλήρου καὶ γ) εἰς οἰκογενείας ἐξ ὀκτὼ μελῶν καὶ ἄνω ἔκτασις ἴση πρὸς ἕτερον ἕνα γεωργικὸν κλῆρον. Ἡ παρεχομένη εἰς ἑκάστην οἰκογένειαν συγολικῶς ἔκτασις δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τοὺς δύο γεωργικοὺς κλήρους.

3. Προκειμένου περὶ προσφύγων ἀσκούντων εἰδικὴν καλλιέργειαν, ὡς δενδροκόμων, κηπουρῶν, πτηνοτρόφων, καὶ δικαιουμένων ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165, ἡ χορηγουμένη αὐτοῖς ἔκτασις δέον νὰ εἶναι κατὰ τὸ δυνατὸν συνεχὴς καὶ ἴση πρὸς τὸ ἥμισυ τοῦ ὁρισθέντος κλήρου. Ἐν περιπτώσει προσθέτων μελῶν τῆς οἰκογενείας του χορηγεῖται τὸ ἥμισυ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2α προσαυξήσεων.

Ἄρθρον 168.

Οἱ ὑπερβάντες τὸ 65ον ἔτος τῆς ἡλικίας των, ἐκ τῶν ἀποκαθιστωμένων, ἢ ἀποδεδειγμένως ἀνίκανοι πρὸς καλλιέργειαν λαμβάνουν πρὸς συντήρησιν κλάσμα κλήρου μὴ δυνάμενον νὰ ὑπερβῇ τὸ ἥμισυ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 167 παράγραφος 1 κλήρου, ὁ δὲ τῆς 3 παραγράφου τοῦ προηγουμένου ἄρθρου τὸ τέταρτον αὐτοῦ. Ἀπὸ τοὺς λαβόντας ὅμως, ἢ λαμβάνοντας πλήρη γεωργικὸν κλῆρον, δὲν ἀφαιρεῖται οὔτος οὐδὲ μειοῦται, μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τοῦ ἀνωτέρω ὁρίου.

Κλῆροι καπνεργατῶν.

Ἄρθρον 169.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος νόμου καπνεργάται γηγενεῖς ἢ πρόσφυγες, δύναντσι ν' ἀποκατασταθῶσι γεωργικῶς εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ὑπὸ τοὺς ὅρους τοῦ παρόντος νόμου, ἐφ' ὅσον παραιτοῦνται τῶν ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀσφαλίσεως καπνεργατῶν πλεονεκτημάτων. Εἰς τοὺς ἀποκαθισταμένους χορηγεῖται ὁ διὰ τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεως ὁρισθεὶς τυχὸν καπνικὸς κλῆρος καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου μέχρις ἑνὸς τὸ πολὺ γεωργικοῦ κλήρου.

Ἐπαγγελματικοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 170.

Τηρουμένων τῶν διατάξεων τῶν ἄρθρων 165 καὶ 166 τοῦ παρόντος, ἐπιτρέπεται ἡ ἀποκατάστασις εἰς ἀγροτικοὺς συνοικισμοὺς ἐπιτηδευματιῶν ἢ ἐπαγγελματιῶν χρησίμων διὰ τὰς ἀνάγκας τοῦ χωρίου, τοῦ εἰς αὐτοὺς χορηγουμένου κλήρου κανονιζομένου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ ἄρθρου 33 τοῦ παρόντος νόμου.

Οἰκογενειακοὶ κλῆροι.

Ἄρθρον 171.

1. Ἔνθα ὑπὸ τῆς Ε. Α. Π. ἢ τοῦ Διαδόχου αὐτῆς Δημοσίου ἢ βάσει τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 165 ἕως καὶ 189 τοῦ παρόντος ὁ κλῆρος ἐχορηγήθη ἢ χορηγεῖται ὡς οἰκογενειακὸς τοιοῦτος καὶ ἀνήκει προσωρινῶς εἰς τὸν ἀρχηγὸν τῆς ἀποκαθισταμένης οἰκογενείας, ἀπαγορευομένης τῆς ἐκποιήσεως μέχρι τῆς δι' εἰδικοῦ νόμου ρυθμίσεως.

Τὰ μετὰ τοῦ ἀρχηγοῦ τῆς οἰκογενείας συναποκαταστάντα ἢ συναποκαθιστάμενα μέλη δύνανται δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης πρὸς τὴν ἁρμοδίαν Ἐπιτροπὴν Ἀπαλλοτριώσεων νὰ ζητήσωσι τὴν διανομὴν τοῦ παραχωρηθέντος οἰκογενειακοῦ κλήρου.

Σχολικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 172.

1. Παραχωρεῖται εἰς τὴν σχολικὴν Ἐπιτροπήν, κλῆρος μέχρι τὸ πολὺ 25 στρεμμάτων συνεχόμενος εἰ δυνατὸν καὶ ἐγγὺς τοῦ διδακτηρίου, ἐξ οὗ ἀπαραιτήτως διατίθεται ἀνάλογος ἔκτασις πρὸς ἵδρυσιν σχολικοῦ κήπου.

Οἱ παραχωρούμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ οἱ παραχωρηθέντες πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος κλῆροι περιέρχονται εἰς τὰς οἰκείας σχολικὰς Ἐπιτροπὰς ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἑπομένῳ ἄρθρῳ ἐδαφ. 3 κανονιζόμενα.

2. Ἐφ' ὅσον ὑπάρχει διαθέσιμος, παραχωρεῖται εἰς τὴν Ἐκκλησιαστικὴν Ἐπιτροπὴν ἑκάστου Συνοικισμοῦ εἷς βασικὸς γεωργικὸς κλῆρος πρὸς καλλιέργειαν καὶ κάρπωσιν ἀμισθὶ ὑπὸ τοῦ ἑκάστοτε ἐφημερίου τοῦ Συνοικισμοῦ.

3. Οἱ παραχωρούμενοι πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον ὡς καὶ οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου τυχὸν παραχωρηθέντες περιέρχονται κατὰ κυριότητα καὶ νομὴν εἰς τὰς οἰκείας Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπὰς ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης ἀποζημιώσεως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας κατὰ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 173 ἐδάφιον 3 τοῦ παρόντος κανονιζόμενα.

4. Εἰς τοὺς Συνοικισμοὺς εἰς τοὺς ὁποίους δὲν ὑπάρχει ἐγκατεστημένος ἐφημέριος ὡς καὶ εἰς οὓς ὑπάρχει ἐφημέριος δικαιωθεὶς ἀτομικοῦ γεωργικοῦ κλήρου ἡ διαχείρισις τοῦ παραχωρηθέντος τυχὸν ἢ τοῦ παραχωρουμένου κλήρου διεξάγεται ὑπὸ τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς ἴδιον αὐτῆς ὄφελος ὑπὸ τὴν ἰδιότητά της ταύτην.

Κοινοτικὸς κλῆρος.

Ἄρθρον 173.

1. Παραχωροῦνται εἰς τὸ νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται. α) Αἱ δι' ὁριστικῆς διανομῆς πρὸς κοινὴν τῶν ἐγκατασταθέντων προσφύγων ἢ γηγενῶν χρῆσιν ἀφεθεῖσαι καὶ ἀφιέμεναι ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ γαῖαι καθοριζόμεναι κατὰ τὰς παραγράφους α, γ, δ, καὶ ε τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ ἀγροτικοῦ νόμου καὶ τὰ ἐγκείμενα λατομεῖα. β) Οἱ ὑδρόμυλοι, τὰ ἐλαιοτριβεῖα καὶ αἱ κατάλληλοι διὰ τὴν ἵδρυσιν ὑδρομύλων θέσεις (μυλότοποι) ἐξαιρέσει τῶν πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου παραχωρηθέντων ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς εἰς ἄλλα φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα, πλὴν τῶν προσφυγικῶν ὁμάδων. γ) Τὰ ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ καὶ μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν καὶ ρυμοτομίαν τοῦ συνοικισμοῦ ἀπομένοντα ἀδιάθετα οἰκόπεδα.

δ) Τὰ ἐν ἑκάστῳ Συνοικισμῷ κτίρια τὰ παραχωρημένα ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων πρὸς κοινὴν τῶν κατοίκων τοῦ Συνοικισμοῦ χρῆσιν ἢ ὠφέλειαν, οἷα τὰ πάσης φύσεως ὑδρευτικὰ καὶ ἀρδευτικὰ ἔργα, κοινόχρηστοι τόποι, κοιναὶ ἀποθῆκαι, κοινοτικὰ καταστήματα, πλατεῖαι κλπ. ἐξαιρουμένων τῶν σχολικῶν κτιρίων καὶ τῶν ἐκκλησιῶν, περιερχομένων κατὰ νομὴν τῶν μὲν πρώτων εἰς τὰς οἰκείας σχολικὰς ἐπιτροπὰς τῶν δὲ δευτέρων εἰς τοὺς οἰκείους Ἐνοριακοὺς Ναούς.

2. Τὰ κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον κτήματα, λογιζόμενα ὡς κοινοτικὸς κλῆρος, μεταβιβάζονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δημοσιευμένης ἐν περιλήψει εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

Ἀπὸ τῆς μεταγραφῆς τῆς δημοσιευθείσης ἀποφάσεως ἡ κυριοτης καὶ ἡ νομὴ μεταβιβάζονται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, ἄνευ ἄλλης τινὸς διατυπώσεως.

3. Ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια παραχωρουμένων κτημάτων ἡ Κοινότης ἀποκτᾷ τὴν νομὴν καὶ τὴν κυριότητα ἄνευ καταβολῆς τιμήματος ἢ ἄλλης τινὸς ἀποζημιώσεως, τῆς ἀποφάσεως ἐπεχούσης θέσιν ὁριστικοῦ τίτλου κυριότητος καὶ μεταγραφομένης ἀτελῶς εἰς τὰ οἰκεῖα βιλία μεταγραφῶν ἐπιμελείᾳ τοῦ προέδρου τῆς Κοινότητος.

4. Ἡ κατὰ τὸν νόμον 4857 συσταθεῖσα ὑπὲρ τῆς Διεθνοῦς Οἰκονομικῆς Ἐπιτροπῆς ὑποθήκη θεωρεῖται ἀποσβεσθεῖσα ἐπὶ τῶν κατὰ τὰ προηγούμενα ἐδάφια ὡς καὶ ἐπὶ τῶν κατὰ τὸ προηγούμενον ἄρθρον, παραχωρουμένων κτημάτων, ἅμα τῇ μεταγραφῇ τῆς ἀποφάσεως εἰς τὰ βιβλία τῶν μεταγραφῶν.

5. Μέχρι τῆς μεταγραφῆς τῆς κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ Κοινότης διαχειρίζεται καὶ καρποῦται ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει τὰ εἰς αὐτὴν πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον παραδοθέντα πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ ὑποκαταστάτου αὐτῆς Δημοσίου κτήματα, περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον, συμφώνως πρὸς τοὺς ὅρους τοῦ σχετικοῦ προσωρινοῦ παραχωρητηρίου.

6. Ἀπαιτήσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου αὐτῆς κατὰ τρίτων ἀπορρέουσαι ἐκ τῆς ὑπὸ τούτων χρήσεως τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον κτημάτων μὴ ἐκχωρηθεῖσαι μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα, δύνανται νὰ ἐκχωρῶνται εἰς ταύτην δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας. Ἐπὶ τοιούτων ἀπαιτήσεων χωρεῖ συμβιβασμὸς μετὰ τῶν ὀφειλετῶν καθ' ὃν τρόπον θέλει ὁρίσει Διάταγμα ἐκδιδόμενον προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Γεωργίας καὶ Ἐσωτερικῶν.

7. Ἕκαστος τῶν ἐν τῇ Κοινότητι ἢ συνοικισμῷ ἀποκατασταθέντων ἢ ἀποκαθισταμένων κληρούχων, γηγενῶν καὶ προσφύγων, δικαιοῦται νὰ βόσκῃ ἐντὸς τῆς κοινῆς βοσκῆς δωρεὰν ζῷα ἀνήκοντα εἰς αὐτὸν μέχρις εἴκοσι πέντε μικρὰ καὶ τέσσαρα μεγάλα. Ἐπίσης νὰ ποιῆται χρῆσιν τῶν λοιπῶν κοινοχρήστων τόπων τῶν παραγρ. γ', δ' καὶ ε' τοῦ ἄρθρου 34 τοῦ παρόντος νόμου.

8. Ἀπαγορεύεται ἡ ὑπὸ τῆς κοινότητος ἐκποίησις ἢ κατ' ἄλλον τρόπον διάθεσις πρὸς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα τῶν κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον παραχωρουμένων κτημάτων καὶ ἡ ὑπὸ παντὸς μεταβολὴ τῶν ὁρίων καὶ τῆς ἐκτάσεως τῶν κοινοχρήστων γαιῶν καὶ χώρων, πλὴν τῶν ἐν τῷ ἐδαφίῳ 1 παράγρ. γ' τοῦ παρόντος ἄρθρου ἀδιαθέτων οἰκοπέδων ἅτινα διατίθενται ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας κοινότητος διὰ δημοπρασίας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, τὸ δὲ προϊὸν ταύτης διατίθεται δι' ἀνοικοδόμησιν σχολείων, ἢ δι' ἄλλα κοινωφελῆ ἔργα τῇ ἐγκρίσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

9. Προκειμένου περὶ βοσκῶν ἢ ἄλλων κοινοχρήστων τόπων ἀνηκόντων κατὰ νομὴν ἢ κυριότητα, ἐπικοίνως εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ εἰς τρίτους, φυσικὰ ἢ νομικὰ πρόσωπα (Ἐθνικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος, Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως ἀκτημόνων καλλιεργητῶν) περιέρχεται εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου τὸ εἰς τὸ Δημόσιον ὡς ὑποκατάστατον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἀνῆκον ἰδανικὸν μερίδιον.

Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ ἐπιτρέπεται ἡ ἐξώδικος διανομὴ τοῦ ἐπικοίνου κτήματος ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων μεταξὺ τῶν ἐνδιαφερομένων μερῶν.

Ἐν ἀσυμφωνίᾳ τούτων χωρεῖ μέχρι τῆς διὰ δικαστικῆς ἀποφάσεως ἢ ἐξωδίκου διανομῆς τοῦ ἐπικοίνου κτήματος προσωρινὴ τούτου διανομὴ δι' ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου τῶν Πρωτοδικῶν ἐνδιδομένης τῇ αἰτήσει ἑνὸς τῶν ἐνδιαφερομένων.

10. Συνοικισμοὶ ἀναγνωριζόμενοι εἰς Κοινότητα ὑποκαθίστανται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα ἅτινα ἐκέκτητο ἡ Κοινότης εἰς ἣν ὑπήγετο πρὸ τῆς ἀναγνωρίσεώς του, ἐπὶ τῶν ἐν τῇ περιφερείᾳ αὐτοῦ κειμένων κτημάτων περὶ ὧν τὸ παρὸν ἄρθρον.

11. Ἐξαιρετικῶς παραχωρεῖται εἰς τὸ Νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος Κομνηνῶν Ἀττικῆς (Χασάνι) καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν τὸ ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς Κοινότητος ταύτης κείμενον λατομεῖον.

Κατάργησις Προσφυγικῶν Ὁμάδων.

Ἄρθρον 174.

1. Αἱ κατὰ τὸ Νομοθετικὸν Διάταγμα τῆς 6ης Ἰουλίου 1923 «περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως προσφύγων» συσταθεῖσαι προσφυγικαὶ ὁμάδες καταργοῦνται μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς ἀνασυστάσεως αὐτῶν. Αἱ τυχὸν ἐπ' ὀνόματι τούτων δημιουργηθεῖσαι ἀπαιτήσεις κατὰ τρίτων ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, ὡς καὶ ἡ διαχείρισις τῶν ἀκινήτων τούτων μεταβιβάζονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὴν οἰκείαν Κοινότητα.

2. Αἱ ἐπ' ὀνόματι καταργουμένων προσφυγικῶν ὁμάδων ὑπάρχουσαι τυχὸν καταθέσεις χρημάτων παρὰ Τραπέζαις, ἢ ἄλλοις ὀργανισμοῖς αἱ προερχόμεναι ἐκ διαχειρίσεως βοσκῆς, ὑδρομύλου ἢ ἄλλου ἀκινήτου, περιέρχονται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου αὐτοδικαίως εἰς τὰς οἰκείας Κοινότητας δικαιουμένας, ὅπως ἀναλάβωσιν αὐτὰς ὡς κοινοτικὴν περιουσίαν, συμφώνως τῷ Νόμῳ περὶ Δήμων καὶ Κοινοτήτων.

Παραχώρησις οἰκημάτων.

Ἄρθρον 175.

1. Ἡ νομὴ οἰκημάτων ἀνηκόντων ἀρχικῶς εἰς ἀνταλλαγέντας μουσουλμάνους ἢ μεταναστεύσαντας βουλγάρους ἢ ὁπωσδήποτε δημοσίων καὶ κατεχομένων ὑπὸ προσφύγων ἐκ παραχωρήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἄνευ ἐκδόσεως τοῦ κεκανονισμένου παραχωρητηρίου, παραχωρεῖται ὁριστικῶς εἰς τοὺς κατέχοντας, μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου διὰ παραχωρητηρίου ἐγγράφου ὑπογραφομένου ὑπὸ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ οἰκείου Γενικοῦ Διοικητοῦ.

Ἡ ἀξία τῶν οἰκημάτων τούτων, ἐὰν δὲν εἶναι ὡρισμένη ἐν τοῖς βιβλίοις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐξευρίσκεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα διὰ τὰ οἰκήματα τῆς αὐτῆς κατηγορίας δι' ἐκτιμήσεως γινομένης ὑπὸ Ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐξ ἑνὸς δημοσίου μηχανικοῦ ἢ ἐργοδηγοῦ, ἑνὸς ἀνωτέρου Γεωπόνου ἢ Ἐπιμελητοῦ Γεωργίας καὶ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος καὶ καταχωρεῖται ὡς τίμημα εἴς τε τὸ παραχωρητήριον καὶ εἰς τὴν παρὰ τῇ Ἀγροτικῇ Τραπέζῃ χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος βάσει ἀντιτύπου τοῦ παραχωρητηρίου ὑπογραφομένου ὑπ' αὐτοῦ καὶ ἐπέχοντος θέσιν χρεωστικῆς ὁμολογίας.

Ὁ ἀρνούμενος τὴν ὑπογραφὴν τοῦ παραχωρητηρίου ἀποβάλλεται διοικητικῶς τοῦ οἰκήματος.

2. Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια κείμενα εἰς ἀγροτικοὺς Συνοικισμούς, ἀνήκοντα εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων δύνανται νὰ παραχωρῶνται εἰς ἀποκατασταθέντας καὶ ἀποκαθισταμένους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς ἐστερημένους ἰδίου οἰκήματος δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων κατὰ τὰ ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ ὁριζόμενα.

Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια τῆς αὐτῆς κατηγορίας μὴ δυνάμενα νὰ διατεθῶσιν εἰς ἀποκατασταθέντας κληρούχους ἢ ἄλλους δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν νόμον, ἐλλείψει τούτων, δύνανται νὰ παραχωρῶνται κατὰ τὰς διατάξεις τῆς προηγουμένης παραγράφου εἰς Κοινότητας Σχολικὰς ἢ Ἐκκλησιαστικὰς Ἐπιτροπάς, Γεωργικοὺς Συνεταιρισμοὺς καὶ ἐν γένει δημοσίους ἢ κοινωφελεῖς ὀργανισμούς.

Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἐν ἐγκαταλελειμένῃ ἢ ἑτοιμορρόπῳ καταστάσει δύνανται νὰ παραχωρῶνται κατὰ τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τρόπον εἰς ἀποκατασταθέντας ἢ ἀποκαθισταμένους πρόσφυγας καὶ γηγενεῖς μόνον πρὸς κατεδάφισιν καὶ ἀπόληψιν τῶν χρησίμων ὑλικῶν πρὸς συμπλήρωσιν τῆς στεγάσεώς των, ἐκτὸς ἐὰν ἀναλάβωσιν οὗτοι τὴν ἰδίαις δαπάναις ἐπισκευήν των ἐπὶ τιμήματι ἐξευρισκομένῳ δι' ἐκτιμήσεως ὑπὸ τῆς αὐτῆς ὡς ἄνω Ἐπιτροπῆς ἐν ἐλλείψει δὲ ἀποκαθισταμένων δύνανται νὰ παραχωρῶνται εἰς τὰ ἐν τῇ προηγουμένῃ παραγράφῳ ὁριζόμενα νομικὰ πρόσωπα.

Ἀδιάθετα οἰκήματα καὶ κτίρια, μὴ δυνάμενα νὰ διατεθῶσι καθ' ἕνα τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος ἄρθρου προβλεπομένων τρόπων παραδίδονται διὰ τακτικοῦ πρωτοκόλλου εἰς τὴν Διοίκησιν Δημοσίων Κτημάτων.

3. Ἡ διοίκησις τῶν συνοικισμῶν, Νέον Ρύσιον (Ἀρεστοῦ Ἁλιέων), Κουρὶ καὶ παραλία Σταυροῦ ὑπάγεται ἐφεξῆς εἰς τὴν δικαιοδοσίαν τοῦ Ὑπουργείου τῆς Προνοίας, εἰς τὴν ἁρμοδίαν τοῦ ὁποίου ὑπηρεσίαν θέλουσι παραδοθῇ ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας διὰ πρωτοκόλλων.

Ὁριστικὴ διανομή.

Ἄρθρον 176.

1. Πρὸς κατάταξιν τῶν κληρούχων κατὰ τὰ ἄρθρα 165, 166, 167, 168, 169 καὶ 170, ἐξετάζεται ἡ κατὰ τὸν χρόνον τῆς κατατάξεως προσωπικὴ καὶ ἐπαγγελματικὴ κατάστασις αὐτῶν.

2. Πρόσφυγες ἀποκατασταθέντες ὑπὸ τῆς Ε.Α.Π. καὶ τυχόντες κατὰ τὴν προσωρινὴν διανομὴν πλήρους γεωργικοῦ κλήρου, κατατάσσονται ὡς γεωργοί, ἀσχέτως τῆς ἀσχολίας των καὶ πρὸς ἕτερον ἐπικουρικὸν ἐπάγγελμα, ἐφ' ὅσον καλλιεργοῦσιν αὐτοπροσώπως ἢ διὰ τῶν μελῶν τῶν οἰκογενειῶν των τὸν παρασχωρηθέντα αὐτοῖς προσωρινὸν κλῆρον.

3. Εἰς ἕκαστον τῶν κατὰ τὰ ἄρθρα 169 καὶ 170 ἀποκαθισταμένων προσώπων χορηγεῖται καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἀνέγερσιν κατοικίας ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι δὲν κατέχουν τοιοῦτον ἐν τῷ συνοικισμῷ καὶ ὑπάρχουν ἀδιάθετα. Εἰς τοὺς ἐπαγγελματίας χορηγεῖται προσθέτως καὶ οἰκόπεδον πρὸς ἐγκατάστασιν ἐργαστηρίου ἢ καταστήματος ἐφ' ὅσον παρίσταται τοιαύτη ἀνάγκη καὶ ὑπάρχουν πλεονάζοντα.

Ἄρθρον 177.

1. Κατὰ τὴν διανομὴν τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ ἕνεκα διαφόρου ποιότητος κατάτμησις τῶν καλλιεργησίμων γαιῶν εἰς πλείονας τῶν τριῶν κατηγοριῶν.

2. Μετὰ τὴν καταμέτρησιν καὶ μέχρι τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν δὲν ἐπιτρέπεται ἡ δημιουργία μονίμων φυτειῶν εἰμὴ μόνον κατὰ τοποθεσίας καὶ κατὰ κατηγορίας ὁριζομένας μετ' ἀκρόασιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ πράξεως τοῦ ἁρμοδίου Προισταμένου Γεωργικῆς περιφερείας ὑποκειμένης εἰς τὴν ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ καὶ διανεμομένας εἰς τοὺς κληρούχους ὑπὸ τῆς ἁρμοδίας τοπογραφικῆς ὑπηρεσίας, οὐχὶ ὅμως μείζονος ἐκτάσεως τοῦ ὡρισμένου κλήρου.

3. Αἱ πρὸ τῆς καταμετρήσεως ὡς καὶ αἱ κατόπιν διανομῆς, κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον φυτευθεῖσαι συστηματικῶς διὰ δένδρων καὶ ἀμπέλων γαῖαι διανέμονται εἰς τοὺς ἐμφυτευτὰς αὐτῶν ἀνεξαρτήτως ἐκτάσεως καὶ κληρουχικοῦ δικαιώματος. Τ' ἀνωτέρω ἰσχύουν καὶ διὰ γαίας ἐφ' ὧν ἐπετεύχθησαν βελτιώσεις σημαντικῆς ἀξίας πιστοποιουμένης δι' εἰδικοῦ ἐγγράφου τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Ὑπηρεσίας δι' ἑκάστην περίπτωσιν, οὗ ἀντίγραφον ὑποβάλλεται καὶ εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Γεωργίας.

4. Ἐξαιρέσει τῶν διατάξεων τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου γαῖαι κατεχόμεναι ὑπὸ γηγενῶν ἢ προσφύγων, μὴ δικαιουμένων γεωργικῆς, ἐπαγγελματικῆς ἢ ἄλλης νομίμου ἐγκαταστάσεως, δυνάμει εἰδικῶν πράξεων τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τῶν ὑπηρεσιῶν αὐτῆς, διανέμονται εἰς ἄλλους δικαιούχους κλήρου.

Ἄρθρον 178.

1. Διὰ τὴν ἐνέργειαν τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 67 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων βάσει αἰτήσεων τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένων κατὰ τὸ ἄρθρον 4 τοῦ Διατάγματος τῆς 22 Σεπτεμβρίου 1933 περὶ ἐγγραφῶν καὶ διαγραφῶν κληρούχων, δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου, κατατάσσει τοὺς κατὰ τὰ ἄρθρα 165 καὶ ἐπέκεινα δικαιουμένους ἀποκαταστάσεως ἐν ἑκάστῳ Συνοικισμῷ καὶ καθορίζει ἐνδεικτικῶς τὸν βιώσιμον κατὰ Συνοικισμὸν γεωργικὸν κλῆρον.

2. Ἡ ὁριστικὴ διανομὴ τῶν γαιῶν ἑκάστου Συνοικισμοῦ ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Διατάγματος τῆς 17 Μαρτίου τοῦ 1927 «περὶ τοῦ τρόπου τῆς διανομῆς τῶν ἀπαλλοτριωθέντων κατὰ τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον ἀγροτικῶν κτημάτων».

Τίμημα κλήρου.

Ἄρθρον 179.

1. Οἱ ἐπὶ γαιῶν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἀποκαθιστάμενοι κατὰ τὸν παρόντα νόμον κληροῦχοι, ὡς καὶ οἱ πρὸ τῆς ἰσχύος αὐτοῦ ἀποκατασταθέντες, ὀφείλουσι τίμημα, ὅπερ ἐξευρισκόμενον κατὰ τὰς διὰ τοῦ Νόμου 4857 ὁρισθείσας κατὰ στρέμμα ἢ κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον ὁριζομένας τιμάς, διέπεται ὑπὸ τῶν διατάξεων τῶν Νόμων 4592, 4745, 4857 καὶ 5151 καὶ δι' αὐτῶν κυρωθεισῶν συμβάσεων. Τὸ παρὸν ἐδάφιον δὲν ἐφαρμόζεται ὅσον ἀφορᾷ τοὺς διὰ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτημάτων ἀνταλλαγέντων Μουσουλμάνων ἀποκατασταθέντας γηγενεῖς κληρούχους, διεπομένους ὑπὸ τῆς διὰ τοῦ Νόμου 5266 κυρωθείσης συμβάσεως.

2. Προκειμένου περὶ κτημάτων περιελθόντων ἢ περιερχομένων εἰς τὸ Δημόσιον, ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, μὴ περιλαμβανομένων εἰς τοὺς ἐν ἄρθρῳ 2 τῆς διὰ τοῦ νόμου 4857 κυρωθείσης συμβάσεως τῆς 28 Νοεμβρίου 1930 ἀναφερομένους πίνακας, ὁ προσδιορισμὸς τοῦ τιμήματος τῶν κλήρων γίνεται κατὰ τὴν ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἐφαρμοσθεῖσαν βάσιν καὶ σύστημα, τηρουμένων πάντως τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5151.

3. Αἱ ἐπὶ προσωρινῷ τίτλῳ ἐκδεδομένῳ ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς ἐγγεγραμμέναι εἰς τὰς χρεωστικὰς μερίδας τῶν προσφύγων ἀξίαι κλήρου ἰσχύουν διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ Νόμου 4745, ὡς ἔχουν καταχωρηθῇ.

4. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν τῶν γαιῶν ἑκάστου συνοικισμοῦ, καθορίζεται ὁριστικῶς ἡ ἀξία ἑκάστου κλήρου, βάσει τῆς ἐκτάσεως αὐτοῦ καὶ τῆς κατὰ τὸν Νόμον 4857 ὁρισθείσης ἢ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου, ἐξευρισκομένης τιμῆς κατὰ β. στρέμμα. Οἱ σχετικοὶ πίνακες, ἐγκρινόμενοι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, καταχωρίζονται εἰς τὰ οἰκεῖα μερίδολόγια τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ἀκυρουμένης τῆς σχετικῆς προσωρινῆς χρεώσεως, τοῦ προκύπτοντος ὑπὲρ τοῦ κληρούχου πιστωτικοῦ ἢ χρεωστικοῦ ὑπο-

λοίπου, διεπομένου ὑπὸ τῶν σχετικῶν κανόνων τῶν Νόμων 4745, 4857 καὶ 5151.

5. Ἡ ἐφαρμογὴ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 3 τοῦ Νόμου 4857 χωρεῖ μόνον μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομήν.

6. Οἱ κατὰ τὸ ἄρθρον 166 τοῦ παρόντος νόμου ἀποκλειόμενοι τῆς ἀποκαταστάσεως πρόσφυγες οἱ ἐξοφλήσαντες ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸ τίμημα τοῦ κλήρου, δικαιοῦνται νὰ ἀναλάβωσι μέρος τοῦ ἐξοφληθέντος ποσοῦ κατὰ τὸ ἐν τῇ παραγρ. 1 τοῦ ἑπομένου ἄρθρου ὁριζόμενον, ἐκτὸς ἐὰν εἶναι ὀφειλέται ἐξ ἄλλης αἰτίας εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τὸ ὑποκατάστατον αὐτῆς Δημόσιον, ὁπότε καὶ τὸ ὑπόλοιπον συμψηφίζεται πρὸς τὴν ὀφειλήν. (1).

7. Προκειμένου περὶ προσφύγων τελούντων ὑπὸ τὴν ἀντίληψιν τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὡς τίμημα κλήρου κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ παρόντος νόμου νοεῖται ἡ εἰς τὴν χρεωστικὴν μερίδα τοῦ πρόσφυγος ἐγγεγραμμένη ἀξία κλήρου, ὡς ἐξόφλησις δὲ τιμήματος νοεῖται ἐκτὸς τῶν ἄλλων καὶ ἡ ὑπὲρ τοῦ ὀφειλέτου πρόσφυγος συμψηφιζομένη κατὰ τὸν νόμον 4745 ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως.

Ἔκπτωσις κληρούχου.

Ἄρθρον 180.

1. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ παρόντος Νόμου αἰτίας, δύναται δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων ἐν ἐλλείψει δὲ ταύτης δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, αἰτήσει τοῦ ἔχοντος συμφέρον ἢ τοῦ προϊσταμένου τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας, νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος ἀναγνωρισθεὶς ὡς τοιοῦτος δι' ὁριστικῆς διανομῆς ἐπὶ κτήματος διοικουμένου ὑπὸ τοῦ Δημοσίου, ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ἐφόσον οὗτος δὲν ἐξώφλησε τὸ τίμημα τοῦ κλήρου. Προκειμένου περὶ κληρούχου ἐξοφλήσαντος καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν μέρει, τὸ τίμημα τοῦ κλήρου καὶ κηρυσσομένου ἐκπτώτου, τὸ ἐξοφληθὲν ποσὸν λογίζεται ὡς μίσθωμα τοῦ κλήρου ἐκπίπτον ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου, ἐφόσον δὲν ὑπερβαίνει τὰ τρία τέταρτα τοῦ τιμήματος, ἐπὶ πλέον τῶν τριῶν τετάρτων ποσοῦ συμψηφιζομένου πρὸς τὸ ὑπόλοιπον τοῦ πρὸς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων καὶ τὸ Δημόσιον χρέους του, καὶ ἐν ἐλλείψει τοιούτου χρέους ἀποδιδομένου εἰς τὸν δικαιοῦχον.

2. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ προσφύγων κληρούχων ἐγκαταλειψάντων ὁριστικῶς καὶ μετὰ τῆς οἰκογενείας των τὸν συνοικισμὸν τῆς ἐγκαταστάσεώς των.

Ἡ ἐπὶ ἓν ἔτος καὶ πλέον ἀπουσία ὡς ἄνω τοῦ κληρούχου ἐκ τοῦ συνοικισμοῦ πιστοποιουμένη ἐγγράφως ὑπὸ τοῦ Προέδρου τῆς οἰκείας Κοινότητος ἀποτελεῖ τεκμήριον τῆς ὁριστικῆς ἐγκαταλείψεως αὐτοῦ.

3. Διὰ τὰς κατὰ τὸ ἄρθρον 92 τοῦ παρόντος νόμου αἰτίας, δύναται κατὰ πᾶσαν περίπτωσιν νὰ κηρυχθῇ ἔκπτωτος πρόσφυξ κληροῦχος καὶ πρὸ τῆς ὁριστικῆς διανομῆς τῶν γαιῶν, ἐφαρμοζομένης ὡς πρὸς τὸ τυχὸν καταβληθὲν καθ' οἱονδήποτε τρόπον ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τίμημα τοῦ κλήρου, τῆς διατάξεως τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ παρόντος ἄρθρου.

4. Ὁ κηρυσσόμενος ἔκπτωτος τοῦ κλήρου πρόσφυξ δικαιοῦται νὰ κρατήσῃ τὸ ὑπ' αὐτοῦ κατεχόμενον οἴκημα ἐφ' ὅσον ἐξώφλησεν ὁλόκληρον τὸ τίμημα αὐτοῦ ἢ ἐφόσον ἰδίαις δαπάναις ὠκοδόμησεν ἢ ἐπεσκεύασε ριζικῶς τὸ οἴκημα.

(1) Τῆς διατάξεως ταύτης τοῦ ἐδαφίου 6 τοῦ ἀρ. 179 κατισχύει ἡ τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρ. 166 τοῦ παρόντος, ὡς διάταξις μεταγενεστέρου νόμου.

Ἄρθρον 181.

1. Αἱ διατάξεις τοῦ ἄρθρου 99 τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος ἰσχύουσι καὶ διὰ τοὺς ἀποκατασταθέντας καὶ ἀποκαθισταμένους κατὰ τὰς διατάξεις τῶν ἄρθρων 164 καὶ ἑφεξῆς τοῦ παρόντος.

2. Αἱ πρὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος νόμου γενόμεναι διὰ πράξεων τῆς Διοικήσεως διαθέσεις κλήρων ἀποβιωσάντων κληρούχων εἶναι ἰσχυραὶ καὶ ἀπρόσβλητοι. Ἐὰν τυχὸν ὁ κλῆρος ἀποβιώσαντος δὲν διετέθη διὰ πράξεως τῆς Διοικήσεως, ἐφαρμόζονται αἱ διατάξεις τοῦ παρόντος ἄρθρου.

Ἄρθρον 182.

1. Διατηρουμένων ἐν ἰσχύϊ τῶν διατάξεων τοῦ ἐδαφίου 2 τοῦ ἄρθρου 91 τοῦ παρόντος, δὲν ἐπιτρέπεται ὑπὸ τοῦ κληρούχου μεταβίβασις τῶν ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ εἰμὴ μόνον ἐν περιπτώσει διανοητικῆς ἢ σωματικῆς ἕλάβης, ἐγκαθείρξεως ἢ σκοπουμένης μεταναστεύσεως αὐτοῦ καὶ ὑπὸ τὴν προϋπόθεσιν ὅτι ὁ πρὸς ὃν ἡ μεταβίβασις ἔχει τὴν κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἱκανότητα πρὸς γεωργικὴν ἀποκατάστασιν.

Οἱ μεταβιβάζοντες τὸν κλῆρόν των δὲν δικαιοῦνται νὰ ζητήσωσι τὴν ἐπιστροφὴν τῶν ὁπωσδήποτε καταβληθέντων μέχρι τῆς μεταβιβάσεως τοῦ κλήρου ποσῶν.

2. Παραίτησις τοῦ κληρούχου ἀπὸ τῶν ἐπὶ τοῦ κλήρου δικαιωμάτων καὶ ὑποχρεώσεων αὐτοῦ, ἐπιτρέπεται, τοῦ τυχὸν ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἐξοφληθέντος τιμήματος ἐκπίπτοντος αὐτοδικαίως ὑπὲρ τοῦ Δημοσίου λόγῳ μισθώματος. Ὡς καταβολὴ πρὸς ἐξόφλησιν γενομένη λογίζεται καὶ ἡ ἐκκαθαρισθεῖσα ἢ ἡ εὑρισκομένη ὑπὸ ἐκκαθάρισιν ἀπαίτησις ἀποζημιώσεως κατὰ τὸν νόμον 4745.

3. Μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὁ κληροῦχος δικαιοῦται μετ' ἀπόφασιν τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, νὰ ἀνταλλάξῃ ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει τὸν κλῆρόν του πρὸς τὸν κλῆρον ἄλλου κληρούχου καὶ ἐφ' ὅσον τὰ ἀνταλλασσόμενα εἶναι ἴσης πρὸς ἄλληλα ἀξίας καὶ ἡ ἀνταλλαγὴ δὲν συνεπάγεται κατάτμησιν τῶν διὰ τοῦ διαγράμματος καθωρισμένων κτηματομεριδίων ὧν ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ἐπιτρέπεται κατάτμησις.

4. Μετὰ πάροδον δύο γεωργικῶν ἐτῶν ἀπὸ τῆς λήξεως τοῦ γεωργικοῦ ἔτους διασκοῦντος τοῦ ὁποίου συνετελέσθη ἡ ὁριστικὴ διανομὴ ὁ κληροῦχος δὲν δικαιοῦται νὰ ζητήσῃ τὴν ἀντικατάστασιν μέρους ἢ τοῦ ὅλου κλήρου του δι' ἀκαταλληλότητα αὐτοῦ πρὸς καλλιέργειαν.

5. Ἐπὶ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον περιπτώσεων ἀποφαίνεται ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων δι' ἀποφάσεως αὐτῆς ὁριστικῆς καὶ ἀμετακλήτου, βάσει αἰτήσεων τῶν **ἐνδιαφερομένων.**

Ἀδιάθετοι κλῆροι. Διαχείρισις.

Ἄρθρον 183.

1. Οἱ ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων διοικούμενοι ἀδιάθετοι ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὸ ἄρθρον 165 καὶ ἐπέκεινα τοῦ παρόντος νόμου, δι' ἀποφάσεως τῆς ἁρμοδίας Ἐπιτροπῆς ἀπαλλοτριώσεων, ἐν ἐλλείψει δὲ ταύτης, δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, ἐπὶ τιμήματι ὁριζομένῳ κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ ἄρθρου 179 τοῦ παρόντος νόμου καὶ ὀφειλομένῳ καὶ εἰσπραττομένῳ κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 5151 καὶ τῆς δι' αὐτοῦ κυρωθείσης συμβάσεως.

2. Ἐπίσης εἶναι δυνατὸν νὰ διατεθῶσι δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἰς ἀντικατάστασιν γαιῶν ἀνηκουσῶν εἰς μικροϊδιοκτήτας γεωργοὺς καὶ συμπεριληφθεισῶν ὁπωσδήποτε εἰς τὴν διανομὴν πρὸς ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων

προσφύγων ἢ γηγενῶν παραχωρουμένης ἴσης ἐκτάσεως, ἢ ἀξίας, ἐν τῷ αὐτῷ κτήματι, ἢ ἐν ἄλλῳ τοιούτῳ τῆς αὐτῆς κτηματικῆς περιοχῆς ἀντὶ τῆς νομίμου ἀποζημιώσεως καὶ ἐφ' ὅσον οἱ στερηθέντες τῆς μικροϊδιοκτησίας των συναινοῦσιν εἰς τοῦτο.

Αἱ σχετικαὶ ἀποφάσεις τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων ἢ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ κοινοποιοῦνται εἰς τὴν Ἀγροτικὴν Τράπεζαν τῆς Ἑλλάδος.

Κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον διατίθενται κλῆροι παραχωρηθέντες δὶς εἰς τὸ αὐτὸ πρόσωπον ἢ κλῆροι παραχωρηθέντες εἰς ἀνύπαρκτα πρόσωπα ἢ λαβόντα κλῆρον καὶ εἰς ἕτερον συνοικισμόν.

3. Ἡ πραγματικὴ ἐγκατάστασις τοῦ κατὰ τὸ παρὸν ἄρθρον ἀποκαθισταμένου κληρούχου εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ κλήρου γίνεται κατὰ τὴν λῆξιν τοῦ γεωργικοῦ ἔτους, διαρκοῦντος τοῦ ὁποίου ἐξεδόθη ἡ ἀπόφασις ἐφ' ὅσον ὁ κλῆρος τελεῖ ὑπὸ τὴν κατὰ τὸ ἑπόμενον ἐδάφιον μίσθωσιν.

4. Οἱ μεθ' ὁριστικὴν διανομὴν ἀδιάθετοι ὁπωσδήποτε κλῆροι ἐκμισθοῦνται μέχρι τοῦ χρόνου τῆς κατὰ τὸν παρόντα νόμον διαθέσεως αὐτῶν, μονοετῶς ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸν νόμον 4142 Γεωργικοῦ Ταμείου ἐν τῇ περιφερείᾳ τοῦ ὁποίου κεῖνται, ἐπὶ ἰδίῳ ὀφέλει.

Μίσθωσις συναφθεῖσα διὰ πλείονα χρόνον δύναται ν' ἀκυρωθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ὅσον ἀφορᾷ τὸν ὑπερβάλλοντα τὸ ἕτος χρόνον.

Ἀποτύπωσις καὶ ρυμοτομία συνοικισμῶν.

Ἄρθρον 184.

Τὰ ἄρθρα 60, 61, 62, 63 καὶ 64 τοῦ παρόντος νόμου ἔχουσιν ἐφαρμογὴν καὶ ἐπὶ ἀγροτικῶν συνοικισμῶν διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

Ἐπίσης αἱ πρὸ τοῦ ἄρθρου 165 διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Κώδικος, ἐφόσον δὲν ἀντίκεινται εἰς τὰς τοιαύτας τῶν ἄρθρων 165 καὶ ἑφεξῆς τοιούτων, ἰσχύουν καὶ διὰ τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 165 καὶ ἐπέκεινα ἀποκαθισταμένους.

2. Εἰς τοὺς κατὰ τὸ ἄρθρον 167 ἐδάφιον 1 καὶ ἄρθρον 176 ἐδάφ. 3 τοῦ παρόντος δικαιουμένους οἰκοπέδου καὶ στερουμένους τοιούτου κληρούχους παραχωρεῖται οἰκόπεδον καὶ πρὸ τῆς ρυμοτομίας τοῦ Συνοικισμοῦ, ἀλλὰ πάντως συμφώνως καὶ ἐν συνεχείᾳ πρὸς τὰς ὑφισταμένας πράγματι ρυμοτομικὰς γραμμάς, δι' ἀμετακλήτου ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων, ἐκτελουμένης διοικητικῶς ἐπιμελείᾳ τῆς ἁρμοδίας Γεωργικῆς Περιφερείας διὰ δημοσίου μηχανικοῦ ἢ ἐργοδηγοῦ.

Διαθέσιμοι κλῆροι ἐφαπτόμενοι τῆς περιοχῆς τοῦ Συνοικισμοῦ δύνανται νὰ χαρακτηρισθῶσιν ὡς οἰκόπεδα δι' ἀποφάσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεων καὶ νὰ διανεμηθῶσιν ὡς τοιαῦτα κατόπιν ρυμοτομίας ὁσάκις ὑπάρχει ἀποδεδειγμένη ἔλλειψις ἀδιαθέτων οἰκοπέδων πρὸς παραχώρησιν εἰς δικαιουμένους τοιούτων.

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων διαθέτει συμφώνως τῷ Ἀγροτικῷ Νόμῳ τὰ ἀδιάθετα οἰκόπεδα ἐν ἑκάστῳ Συνοικισμῷ μέχρι τῆς δι' εἰδικῆς ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μεταβιβάσεως τούτων εἰς τὴν οἰκείαν κοινότητα.

3. Παραχωρήσεις οἰκοπέδων γενόμεναι ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων ἢ τοῦ διαδόχου αὐτῆς Δημοσίου εἰς πρόσωπα μὴ δικαιούμενα γεωργικῆς ἢ ἄλλης νομίμου ἀποκαταστάσεως ἐν τῷ Συνοικισμῷ ἀνακαλοῦνται ἅμα τῇ δημοσιεύσει τοῦ παρόντος νόμου δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἢ τοῦ ἁρμοδίου Γενικοῦ Διοικητοῦ, τῶν οἰκοπέδων θεωρουμένων ἀδιαθέτων, πλὴν ἐκείνων, περὶ τῆς παραχωρήσεως τῶν ὁποίων συνετάγη συμβολαιογραφικὴν ἔγγραφον, ὡς καὶ ἐκείνων ἐφ' ὧν ὁ πρὸς ὃν ἐγένετο ἡ παραχώρησις ἐνήργησεν ἐπ' αὐτοῦ μόνιμον οἰκοδόμησιν ἢ ἐμφύτευσιν ἢ ἄλλην ἀξιόλογον βελτίωσιν.

4. Τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 3 δὲν ἰσχύει ἐπὶ τῶν γενομένων ὑπὸ τῆς τέως Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως προσφύγων ἢ τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας παραχωρήσεων οἰκοπέδων ἐν τῷ συνοικισμῷ Ραφίνας Ἀττικῆς, αἵτινες θεωροῦνται ὡς νομίμως γενόμεναι.

Κύρωσις καὶ ἔγκρισις διανομῶν.

Ἄρθρον 185.

Αἱ μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ νόμου 4857 γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ κηρύσσονται ἔγκυροι. Αἱ ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος καὶ ἑφεξῆς γενόμεναι ὁριστικαὶ διανομαὶ ἐγκρίνονται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, δημοσιευομένης εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 186.

Ἐπιτρέπεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἡ διάθεσις ἐκτάσεως μέχρι χιλίων δεκαδικῶν στρεμμάτων, πρὸς ἵδρυσιν ἐν Σέρραις Σταθμοῦ τοῦ Ἰνστιτούτου Βάμβακος ἐκ κτημάτων διοικουμένων ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὡς διαδόχου τῆς Ε. Α. Π.

Ἄρθρον 187.

Ὁ τύπος τῶν προσωρινῶν καὶ ὁριστικῶν παραχωρητηρίων τῶν ἐκδιδομένων ὑπὸ τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης καθορίζεται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας.

Ἄρθρον 188.

Ὁ Ὑπουργὸς τῆς Γεωργίας δι' ἀποφάσεώς του, ἐφ' ἅπαξ ἐκδιδομένης κατὰ Κοινότητα, δύναται νὰ διαθέσῃ καλλιεργησίμους ἐκτάσεις, ἐκ τῶν δυνάμει τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ παρόντος εἰς τὰς Κοινότητας, μεταβιβασθέντων ἢ μεταβιβαζομένων πρὸς συμπλήρωσιν τοῦ ἀνεπαρκοῦς κλήρου τῶν ἀποκατασταθέντων κατόπιν ἀποζημιώσεως τῆς οἰκείας Κοινότητος.

Ἐν τῇ αὐτῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορίζεται καὶ ἡ καταβλητέα ἀποζημίωσις κατὰ στρέμμα εἰς τὴν οἰκείαν κοινότητα, ἥτις δὲν δύναται νὰ εἶναι κατὰ στρέμμα μεγαλειτέρα τῆς χρεώσεως τῶν γαιῶν τῆς γενομένης ὑπὸ τῆς τέως Ε. Α. Π. Ὁ Ὑπουργὸς καθορίζει καὶ τὸν τρόπον καὶ τὸν χρόνον τῆς καταβολῆς τῆς ἀποζημιώσεως ὑπὸ τῶν ἐγκαταστηθησομένων οὓς καθορίζει ἡ ἁρμοδία Ἐπιτροπὴ Ἀπαλλοτριώσεων

Εἰδικαὶ διατάξεις

Ἄρθρον 189.

1. Οἱ ἀδιάθετοι μετὰ τὴν ὁριστικὴν διανομὴν ὡς καὶ τὴν προσωρινὴν τοιαύτην ἐξ οἱασδήποτε αἰτίας κλῆροι ἢ ἐκτάσεις κατὰ τὰ ἄρθρα 92, 93, 100, 101, 183 κλπ. τοῦ παρόντος διατίθενται κατ' ἀπόλυτον προτίμησιν ὑπὲρ τῶν μικροϊδιοκτητῶν καλλιεργητῶν, ὧν αἱ γαῖαι ἀπαλλοτριώθησαν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ νόμου 4857 ἀντὶ τῆς ὀφειλομένης ὑπὸ τοῦ Δημοσίου εἰς τοὺς μικροϊδιοκτησίας τούτους ἀποζημιώσεως ἀποσβενυμένου παντὸς δικαιώματος των πρὸς ἀποζημίωσιν, δι' ἅπασαν τὴν ἀπαλλοτριωθεῖσαν ἰδιοκτησίων των.

2. Ἡ ὡς ἄνω παραχώρησις γίνεται ἐὰν ὁ μικροϊδιοκτήτης δηλώσῃ ἐγγράφως εἰς τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν ὅτι ἐπιθυμεῖ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος ἄρθρου, ὁπότε παραχωρεῖται εἰς

αὐτὸν ἐκ τῶν ἀδιαθέτων κλήρων ἢ ἐκτάσεων ἔκτασις ἰσαξία τῆς ἀπαλλοτριωθείσης τοιαύτης ἀλλ' ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει μεγαλειτέρα τῶν δύο γεωργικῶν κλήρων τῆς περιφερίας.

3. Μετὰ τὴν κατὰ τὰ ἀνωτέρω διάθεσιν οἱ παραμένοντες εἰσέτι ἀδιάθετοι κλῆροι διατίθενται ὑπὲρ παντὸς δικαιουμένου ἀποκαταστάσεως κατὰ τὰ ἄρθρα 28, 165 κλπ. τοῦ παρόντος.

Πᾶσα διάταξις ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν ἄρθρον καταργεῖται.

Ἄρθρον 190.

1. Ἐπιτρέπεται κατόπιν προτάσεως τῆς ἁρμοδίας ὑπηρεσίας ἡ παραχώρησις δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκτάσεων ἀνηκουσῶν εἰς Συνεταιρισμόν, εἰς ἕτερον γειτονικὸν τοιοῦτον ἐφ' ὅσον γενικὴ συνέλευσις τοῦ Συνεταιρισμοῦ δι' ἀποφάσεώς της λαμβανομένης κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν ἤθελεν ἀποφασίσῃ τὴν παραχώρησιν.

2. Ἐν τῇ ἀποφάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας καθορισθήσεται ἡ τιμὴ χρεώσεως τοῦ εἰς ὃν ἡ παραχώρησις συνεταιρισμοῦ, ὡς καὶ ἡ πίστωσις τοῦ παραχωροῦντος τὴν ἔκτασιν συνεταιρισμοῦ.

3. Τὴν οὕτω γενομένην παραχώρησιν, ὡς καὶ χρέωσιν δέον ἀπαραιτήτως ν' ἀποδεχθῇ καὶ ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τοῦ πρὸς ὃν ἡ παραχώρησις Συνεταιρισμοῦ.

Ἄρθρον 191.

Ἐπιτρέπεται, ὅπως δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἀναλαμβάνονται ἀπὸ τὴν Διεύθυνσιν Διαχειρίσεως Ἀνταλλαξίμων Κτημάτων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης βοσκαὶ ἢ καλλιεργήσιμοι ἐκτάσεις, παραχωρούμεναι εἰς τοὺς οἰκείους προσφυγικοὺς Συνοικισμοὺς ἢ Συνεταιρισμοὺς Ἀποκαταστάσεως Ἀκτημόνων γηγενῶν ἢ προσφύγων καλλιεργητῶν κατόπιν ἐκτιμήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀπαλλοτριώσεως βάσει τῶν σχετικῶν διατάξεων τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

Ἄρθρον 192.

1. Ἡ διάθεσις τῶν, δυνάμει τοῦ Νόμου 4245 καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτον μεταγενεστέρων Νόμων «περὶ ἐξαγορᾶς κτημάτων ξένων ὑπηκόων», ἐξαγορᾳζομένων γαιῶν ἐνεργεῖται κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου, ἰσχυουσῶν καὶ διὰ τὰς γαίας ταύτας τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου τούτου.

2. Κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου 1 διατίθενται καὶ πάντα τὰ δυνάμει οἱουδήποτε νόμου ἐξαγορασθέντα ἢ ἐξαγορσθησόμενα ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ἀγροκτήματα πρὸς ἀγροτικὴν ἀποκατάστασιν ἀκτημόνων γηγενῶν ἢ προσφύγων.

Ἄρθρον 193.

1. Δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας εἶναι δυνατὸν νὰ κυρωθῶσι τυχὸν γενόμεναι μέχρι τῆς 31ης Μαΐου 1934 συμπεριλαμβανομένης ὑπὸ κληρούχων γηγενῶν ἢ προσφύγων ἀποκατασταθέντων κατὰ τὸν ἀγροτικὸν νόμον ἢ ὑπὸ τῆς τέως Ε. Α. Π., ὁπωσδήποτε πωλήσεις κλήρων κειμένων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἀττικῆς, ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς ἐξοφλήσεως τοῦ τιμήματος αὐτῶν.

Οὗτοι δὲν δικαιοῦνται νέου κλήρου ἐκ τῶν τυχὸν ἀδιαθέτων τοιούτων.

2. Μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐπιτρέπεται κατὰ παρέκκλισιν ἀπὸ τῶν διατάξεων τοῦ ἄρθρου 163α ἡ ἐν τῇ αὐτῇ περιοχῇ ἐκποίησις ἢ ὁπωσδήποτε διάθεσις οἰκοδομηθέντων χώρων μέχρι τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας μετὰ περιοχῆς τριῶν τὸ πολὺ στρεμμάτων.

Ἄρθρον 194.

Ἡ ἐφαρμογὴ τοῦ παρόντος νόμου ἀνατίθεται εἰς τὴν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Γεωργίας τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας Διεύθυνσιν Ἐποικισμοῦ ἀνασυνιστωμένην, μὲ τὸ ἤδη παρ' αὐτῇ ὑπηρετοῦν προσωπικόν, τοποθετούμενον δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, τοῦ ἐκτάκτου ἢ ἡμερομισθίου τοιούτου, ἐφ' ὅσον συνεπλήρωσεν ἐνιαύσιον ὑπηρεσίαν παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ τῆς Γεωργιας ἢ τῇ Ε. Α. Προσφύγων, μεταταχθέντος καὶ διαβαθμιζομένου εἰς τακτικὸν δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας, μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου Ἐποικισμοῦ.

Προσόντα τοῦ Διευθυντοῦ καὶ τῶν Τμηματαρχῶν ὁρίζονται δίπλωμα Νομικῆς καὶ σχετικὴ εἰδίκευσις.

Εἰς γραφεῖς τῆς Κεντρικῆς ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τελειοφοίτους Πανεπιστημίου λαμβάνοντας δὲ μισθὸν ἀνωτέρου βαθμοῦ, ἀπονέμεται καὶ ὁ βαθμὸς τοῦ μισθοῦ ὃν λαμβάνουν, μετὰ συμπλήρωσιν δεκαετίας εἰς τὸν βαθμὸν γραφέως α' τάξεως

Οὗτοι τοποθετοῦνται μετὰ σύμφωνον γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου εἰς ἀντιστοίχους πρὸς τὸν διὰ τῆς προαγωγῆς των κτηθέντα βαθμὸν κενὰς θέσεις ὀργανικῶν γραμματέων πρὸς οὓς ἐξομοιοῦνται ὡς πρὸς τὴν προαγωγήν.

Αἱ διατάξεις τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ παρόντος ἄρθρου ἰσχύουν καὶ διὰ τὸν παρὰ τῇ Γενικῇ Διευθύνσει Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας—Θράκης τμηματάρχην Ἐποικισμοῦ ὡς καὶ διὰ τὸν διευθυντὴν ἀγροτικῆς στεγάσεως, δημιουργουμένων ἀντιστοίχων ὀργανικῶν θέσεων.

Διὰ Διατάγματος ἐφ' ἅπαξ ἐκδοθησομένου κανονισθήσεται ἡ ἁρμοδιότης τῶν ὑφιστωμένων τμημάτων καὶ ἡ ἀνάλογος ὀνομασία τούτων, δι' ἀποφάσεων δὲ τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετεῖται ἀναλόγως τῶν ἑκάστοτε ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας τὸ μόνιμον προσωπικὸν τῆς Διευθύνσεως Ἐποικισμοῦ.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας τοποθετεῖται τὸ διὰ Διαταγμάτων ἐκδοθέντων ἢ ἐκδοθησομένων βάσει τοῦ νόμου 3565)1928 ἄρθρον 3 προσλαμβανόμενον προσωπικόν.

Ἄρθρον 195.

Διὰ τὴν ἐκκαθάρισιν τῶν ἀποζημιώσεων τῶν ἀπαλλοτριωθέντων ἀγροκτημάτων ἐπιτρέπεται ἡ συγκρότησις συνεργείου ἐξ ὑπαλλήλων τακτικῶν καὶ ἐκτάκτων ὧν ἡ ἀμοιβὴ ὁρίζεται συμφώνως πρὸς τὸ ἄρθρον 29 τοῦ Διατάγματος «περὶ ἀποδοχῶν τῶν Πολιτικῶν Δημοσίων Ὑπαλλήλων» καὶ βαρύνει τὸ Εἰδικὸν Ταμεῖον Ἐποικισμοῦ.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Δ'.

Ἑρμηνευτικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 196.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς παραγράφου β' τοῦ ἐδ. 1 τοῦ ἄρθρου 28 τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι ὁ παραχωρούμενος κλῆρος εἰς χήραν καλλιεργητοῦ μετ' ἀνηλίκων τέκνων παραχωρεῖται κατ' ἰσομοιρίαν εἰς ταύτην καὶ τὰ τέκνα της.

Ἀνήλικα τέκνα ἐξ ἑτέρου γάμου τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου τῆς ἀποκαθισταμένης χήρας ἀποκαθίστανται κατὰ τὰ ἐν παραγράφῳ γ' τοῦ αὐτοῦ ἐδ. 1 ὁριζόμενα.

Αἱ μέχρι τοῦδε γενόμεναι συναποκαταστάσεις ἀνηλίκων ὀρφανῶν, μητρυιᾶς καὶ ἰδίων ταύτης τέκνων ἢ μόνον μετὰ μητρυιᾶς, θεωροῦνται γενόμεναι κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῆς χήρας καὶ πάντων τῶν ἀνηλίκων τέκνων ταύτης καὶ τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της.

Ἄρθρον 197.

1. Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς τελευταίας περιόδου τοῦ ἐδ. 2 τοῦ ἄρθρου 140 τοῦ παρόντος ἐχούσης οὕτω: «ἐφ' ὅσον δὲν ὑφίστανται ἐξ ἄλλων μετὰ τοῦ ἰδιοκτήτου σχέσεων ὀφειλαὶ ἐγγράφως ἀποδεικνυόμεναι» εἶναι ὅτι αἱ ὀφειλαὶ αὗται προέρ-

χονται ἐξ οἱωνδήποτε ἄλλων σχέσεων οὐχὶ ὅμως καὶ τῶν ἐκ τῆς παραβάσεως οἱουδήποτε ὅρου τοῦ προσυμφώνου δημιουργουμένων ἀπαιτήσεων τῶν ἰδιοκτητῶν.

"Αρθρον 198.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς πρώτης φράσεως τῆς 1 παραγράφου τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ παρόντος ὅσον ἀφορᾷ τὰς βοσκησίμους γαίας εἶναι ὅτι αἱ ἀφεθεῖσαι ἢ ἀφιέμεναι ἐν ἑκάστῳ συνοικισμῷ πρὸς κοινὴν τῶν ἐγκατασταθέντων χρῆσιν τοιαῦται παραχωροῦνται εἰς τὸ Νομικὸν πρόσωπον τῆς Κοινότητος εἰς ὃ εἶναι προσηρτημένος ὁ Συνοικισμὸς τῶν ἐγκατασταθέντων κατοίκων καὶ οὐχὶ εἰς τὴν κοινότητα ἐν τῇ περιφερείᾳ τῆς ὁποίας κεῖνται βοσκήσιμοι γαῖαι.

Ἡ ἀληθὴς ἑρμηνεία τῆς περιπτώσεως ὑπὸ τὸ στοιχεῖον γ' τοῦ ἐδαφίου 1 τοῦ ἄρθρου 173 τοῦ παρόντος εἶναι ὅτι διὰ τὴν μεταβίβασιν εἰς τὴν οἰκείαν κοινότητα τῶν ἀδ.αθέτων οἰκοπέδων ἀπαιτεῖται εἰδικὴ ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας δι' ἕνα ἕκαστον Συνοικισμόν, καὶ οὐχὶ γενικὴ τοιαύτη.

"Αρθρον 199.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 73 καὶ 74 τοῦ παρόντος ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ ἄρθρον 51 τοῦ αὐτοῦ νόμου εἶναι ὅτι ἡ ὑπὸ τοῦ Πρωτοδικείου καθοριζομένη ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ἐντόκως.

Ὁ τόκος ὑπολογίζεται ἀφ' ἧς ὑπολογίζονται καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 51 μισθώματα. Ὁ τόκος οὗτος διὰ τὸν πρὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου 1925 χρόνον εἶναι 6 ο)ο.

Ἐκ τῶν ἀνωτέρω τόκων οὓς δικαιοῦνται οἱ ἰδιοκτῆται, ἐκπίπτονται ἅπαντα τὰ ὑπὲρ αὐτῶν βεβαιωθέντα μισθώματα μὴ ὑποκειμένης δι' αὐτὰ ὑποχρεώσεως τοῦ Δημοσίου πρὸς καταβολὴν διὰ λογαριασμὸν τῶν ἀποκατασταθέντων. Ἐὰν τὸ σύνολον τῶν μισθωμάτων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων, ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἐκπίπτεται ἀπὸ τὸ κεφάλαιον, ἐὰν δὲ εἶναι μικρότερον ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ καταβάλλεται εἰς τοὺς ἰδιοκτήτας ὑπὸ τοῦ Δημοσίου ὁμοῦ μετὰ τῆς ἀποζημιώσεως.

"Αρθρον 200.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν ἄρθρων 18 τοῦ Νομοθετικοῦ Διατάγματος τῆς 4 Σεπτεμβρίου 1924, 33 τοῦ Ν. Δ. τῆς 24ης Νοεμβρίου 1925 καὶ 20 τοῦ Ν. Δ. τῆς 30 Ἰανουαρίου 1926 ὡς ταῦτα διεμορφώθησαν διὰ τοῦ ἐδαφίου 4 τοῦ ἄρθρου 89 τοῦ παρόντος, εἶνε, ὅτι τὰ κατὰ τὰ ἄρθρα 51 καὶ 133 τοῦ παρόντος καταβαλλόμενα ὑπὲρ τῶν ἰδιοκτητῶν ἀπὸ τὸν Συν)σμὸν ποσὰ ἐκπίπτονται ἐκ τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπολογιζομένων τόκων. Εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν τὸ ἄθροισμα τῶν ποσῶν τούτων εἶναι μεγαλύτερον τοῦ ποσοῦ τῶν τόκων ἡ ἐπὶ πλέον διαφορὰ ἐκπίπτεται ἐκ τοῦ κεφαλαίου τῆς ἀποζημιώσεως καὶ ὁ Συνεταιρισμὸς χρεοῦται κατὰ τὸ ἄρθρον 1 τοῦ νόμου 5913 μὲ τὸ ὑπόλοιπον. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν τὸ ἄθροισμα τῶν ποσῶν τούτων εἶναι μικρότερον τῶν ποσῶν τῶν κατὰ τὸ ἐδάφιον 2 τοῦ αὐτοῦ ἄρθρου ὑπολογιζομένων τόκων, ἡ ἐπὶ ἔλαττον διαφορὰ προστίθεται εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ κτήματος καὶ καταβάλλεται συμφώνως τῷ ἄρθρῳ 1 τοῦ νόμου 5913.

"Αρθρον 201.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 2189 καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτον μεταγενεστέρων νόμων ἢ διαταγμάτων «περὶ ἀγορᾶς τῶν ἐμφυτευτικῶν δικαιωμάτων» εἶναι ὅτι ἀπὸ τοῦ διὰ τῆς Προεδρικῆς ἀποφάσεως καθορισμοῦ τῆς διὰ τὴν ἐξαγορὰν τῆς ψιλῆς κυριότητος ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως παύει ἡ ὑποχρέωσις πρὸς καταβολὴν ἐμφυτευτικοῦ κανόνος, ὁ δὲ ὑπὲρ οὗ ἡ ἐξαγορὰ ἐμφυτευτὴς ὀφείλει νὰ καταβάλλῃ τὰς κατὰ νόμον δόσεις τῆς καθορισθείσης ἀποζημιώσεως ἐπὶ τόκῳ συνθέτῳ 6ο)ο ἀπὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς καθοριζούσης τὴν ἀποζημίωσιν ἀποφάσεως.

"Αρθρον 202.

Ἡ ἰδιοκτησία κατὰ τὴν ἔννοιαν τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου νοεῖται πᾶσα ἀγροτικὴ ἰδιοκτησία ἐξικνουμένη μέχρι δύο γεωργικῶν κλήρων καὶ μὴ ὑπερβαίνουσα τὰ τριακόσια δεκακαδικὰ στρέμματα.

Ὡς ἔκτασις γεωργικοῦ κλήρου λογίζεται ἡ ἔκτασις τοῦ καθορισθέντος γεωργικοῦ κλήρου ἐπὶ τοῦ κτήματος ἐν τῇ περιοχῇ τοῦ ὁποίου κεῖνται αἱ μικροϊδιοκτησίαι.

"Αρθρον 203.

Ἡ ἀληθὴς ἔννοια τῆς τελευταίας παραγράφου τοῦ ἐδαφίου 3 τοῦ ἄρθρου 137 τοῦ ἀγροτικοῦ κώδικος 5496 εἶναι ὅτι δύνανται νὰ ἀναθεωροῦνται ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει κατὰ τὴν διαδικασίαν τῆς πρώτης παραγράφου τοῦ αὐτοῦ ἐδαφίου 3 οὐχὶ μόνον αἱ ὁριστικαὶ διανομαὶ τῶν ἐν τῇ πρώτῃ ταύτῃ παραγράφῳ μνημονευομένων κτημάτων, ἀλλὰ καὶ αἱ ὁριστικαὶ διανομαὶ πάντων τῶν εἰς τὸ Δημόσιον ὡς διάδοχον τῆς Ἐπιτροπῆς ἀποκαταστάσεως Προσφύγων περιελθόντων κτημάτων.

Τροποποιήσεις καὶ συμπληρώσεις ἄλλων ἀγροτικῶν νόμων.

"Αρθρον 204.

Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ νόμου τούτου δὲν ἐπιτρέπεται κήρυξις κτημάτων ἀπαλλοτριωτέων κατὰ τὸν νόμον 5134.

Ἄρθρον 205.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ νόμου Δ. Ν. Δ. καταργεῖται ἡ δὲ ὑπηρεσία τοῦ γραφείου ταύτης μετατρέπεται εἰς Γραφεῖον Ἐποικισμοῦ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Γεωργίας.

2. Προϊστάμενος τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἀποσπᾶται νομικὸς εἰσηγητὴς τῆς κεντρικῆς Ὑπηρεσίας Ἐποικισμοῦ τοῦ Ὑποθργείου Γεωργίας.

3. Τὸ ὑπάρχον ἤδη προσωπικὸν τοῦ Γραφείου τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδάφιον 1 καταργουμένης Ἐπιτροπῆς διατηρεῖται ὡς ἔκτακτον κρατικὸν ὑπαλληλικὸν προσωπικὸν μισθοδοτούμενον ὑπὸ τοῦ εἰδικοῦ Ταμείου Ἐποικισμοῦ.

Ἀπόφασις τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ἐκδιδομένη ἐντὸς διμήνου ἀπὸ τῆς λήξεως τῆς ἐν τῷ προηγουμένῳ ἐδαφίῳ 1 μνημονευομένης προθεσμίας καὶ δημοσιευομένη εἰς τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως ὁρίζει τὸν ἀνώτατον ἀριθμὸν διατηρητέων ἐκ τῶν ἀνωτέρω διὰ τὴν ὑπηρεσίαν τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ἐκτάκτων ὑπαλλήλων, τὸν βαθμὸν καὶ τὰς μηνιαίας ἀποδοχάς των.

Δι' ὁμοίων ἀποφάσεων ἐπιτρέπεται λόγῳ μειώσεως τῶν ὑπηρεσιακῶν ἀναγκῶν περιορισμὸς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ὑπαλλήλων τούτων.

4. Εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Γραφείου Ἐποικισμοῦ ὑπάγεται πᾶσα ἡ ἐναπομένουσα ἁρμοδιότης τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου ΔΝΔ' μετὰ τὸν κατὰ τὸ ἄρθρον 2 τοῦ Νόμου 5788 τερματισμὸν τοῦ ἔργου της περὶ ἐκδόσεως πασῶν τῶν ὑπὸ ταύτης ἐκδοτέων ἀποφάσεων.

5. Ἐν ᾗ περιπτώσει δὲν ἔχουσιν ἐκδοθῇ ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις, τὴν ὡς πρὸς τοῦτο ἁρμοδιότητα τῆς καταργουμένης ἐπιτροπῆς λαμβάνει ἐπιτροπὴ προεδρευομένη ἀπὸ τὸν Πρόεδρον Πρωτοδικῶν Κερκύρας μὲ μέλη τὸν προϊστάμενον τοῦ γραφείου Ἐποικισμοῦ καὶ τρία τῶν ἀρχαιοτέρων κατὰ διορισμὸν ἐκ τῶν μελῶν τῆς καταργουμένης ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου Δ. Ν. Δ. εἰς οὓς ἐπὶ δύο τὸ πολὺ ἔτη ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς **νέας Ἐπιτροπῆς** θὰ καταβάλλεται ἡ ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ νόμου 5788 ὁριζομένη ἀποζημίωσις.

Τὸν Πρόεδρον τῆς Ἐπιτροπῆς ἐλλείποντα. ἀπόντα ἢ κωλυόμενον **θὰ ἀναπληροῖ** ὁ νόμιμος ἀναπληρωτὴς αὐτοῦ. Ἡ

Ἐπιτροπὴ θεωρεῖται ἐν ἀπαρτίᾳ παρόντων τριῶν τοὐλάχιστον ἐκ τῶν πέντε μελῶν αὐτῆς εἰς οὓς ἀπαραιτήτως δέον νὰ συμπεριλαμβάνηται ὁ Πρόεδρος ἢ ὁ νόμιμος αὐτοῦ ἀναπληρωτής.

Ἐν περιπτώσει ἰσοψηφίας νικᾷ ἡ ψῆφος τοῦ Προέδρου.

6. Ἡ εἰς ἐκτέλεσιν τοῦ ἄρθρ. 5 τοῦ ἀπὸ 5 Ἰουλίου 1927 Διατάγματος δημοσιευθέντος εἰς τὸ ὑπ' ἀριθ. 138 τοῦ 1927 φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως δυναμένη νὰ καταβληθῇ εἰς ὁμολογίας ἀνωνύμου εἰδικοῦ δανείου ἀποζημίωσις καταβάλλεται εἰς ὁμολογίας ἀπαλλοτριώσεως τοῦ Ἀγροτικοῦ Νόμου.

7. Πᾶσαι αἱ ὑπὸ τοῦ Νόμου ΔΝΔ' καὶ τῶν τροποποιησάντων τοῦτον νόμων προβλεπόμεναι πρόσοδοι περιέρχονται ἀπὸ τῆς καταργήσεως τῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ Νόμου τούτου εἰς τὸ Δημόσιον Ταμεῖον. Εἰς τὸ αὐτὸ Ταμεῖον περιέρχονται τὰ εἰς χεῖρας τῆς Ἐπιτροπῆς εὑρισκόμενα διαθέσιμα ποσὰ ὡς καὶ πᾶσα ταύτης ἀπαίτησις.

8. Πᾶσα διάταξις νόμου ἢ Διατάγματος ἀντικειμένη εἰς τὸ παρὸν καταργεῖται.

9. Κυροῦται ἡ ὑπ' ἀριθ. 1 πρᾶξις τῆς ΜΑ' συνεδριάσεως τῆς 18ης Σεπτεμβρίου 1934 τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ἔχουσα ὡς ἑξῆς :

«Τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον λαβὸν ὑπ' ὄψει προφορικὴν εἰσήγησιν τοῦ κ. ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργοῦ καὶ μέχρι τῆς ψηφίσεως καὶ δημοσιεύσεως τοῦ εἰς τὴν Βουλὴν κατατεθειμένου νομοσχεδίου «περὶ τροποποιήσεως καὶ κωδικοποιήσεως τῶν νόμων 5496 καὶ 5875, ἀποφασίζει ὅπως :

1) Ἡ Ἐπιτροπὴ τοῦ Νόμου ΔΝΔ' ἐξακολουθήσῃ ὑφισταμένη καὶ ἐκδίδουσα ἀποφάσεις καὶ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ Νόμου 5788 ὁριζομένης προθεσμίας.

2) Ἅπαν τὸ προσωπικὸν τῆς ὑπηρεσίας τοῦ Νόμου ΔΝΔ' ἐξακολουθήσῃ ὑπηρετοῦν καὶ μισθοδοτούμενον καὶ πέραν τῆς ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 5 τοῦ νόμου 5788 ὁριζομένης προθεσμίας.

3) Ἅπαντα τὰ μέχρι σήμερον εἰς τὴν διάθεσιν τῆς Ἐπιτροπῆς χρηματικὰ ποσὰ ὡς καὶ τὰ εἰσπραχθησόμενα τοιαῦτα παραμείνωσιν ἀδιάθετα μὴ ἐπιτρεπομένης τῆς χρησιμοποιήσεως ἢ μόνον μέχρι τοῦ ποσοῦ τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν μισθοδοσίαν τοῦ προσωπικοῦ, τῶν ἐξόδων γραφείου καὶ τὴν καταβολὴν των ὑπὸ τοῦ ἄρθρου 6 τοῦ Νόμου 5788 προβλεπομένων ὑποζημιώσεων τῶν μελῶν τῆς Ἐπιτροπῆς».

Ἄρθρον 206.

Εἰς τὰς δυνάμει τοῦ Νόμου 5783 διανεμομένας πρὸς ἀποκατάστασιν γαίας ἐγκαθίστανται παρὰ τῶν ἁρμοδίων Ἐπιτροπῶν καὶ ἐπαγγελματίαι τῶν ὁμόρων καὶ γειτονικῶν Συνοικισμῶν ὧν ὁ κλῆρος δὲν δύναται νὰ ὑπερβῇ τὰ 10 δεκαδικὰ στρέμματα.

Ἡ ἀποκατάστασις τῶν ὡς ἄνω ἐπαγγελματιῶν γίνεται μόνον μετὰ τὴν ἱκανοποίησιν τῶν διὰ τοῦ αὐτοῦ νόμου ἀποκαθισταμένων καλλιεργητῶν τῶν διαφόρων κατηγοριῶν.

Ἄρθρον 207.

Εἰς τὸ τέλος τῆς τρώτης παραγράφου τοῦ ἄρθρου 1 τοῦ νόμου 5913 προστίθενται τὰ ἑξῆς:

«Τὰ τυχὸν μέχρι τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος παρὰ τῶν συνεταιρισμῶν καταβληθέντα ποσὰ ἔναντι τοκοχρεωλυτικῶν δόσεων ἐκπίπτονται ἀπὸ τοῦ ἐπομένου γεωργικοῦ ἔτους τῆς ἐξακριβώσεως των μειουμένων τῶν ὑπολοίπων δόσεων κατ' ἰσομοιρίαν».

Μεταβατικαὶ καταργητικαὶ καὶ τελικαὶ διατάξεις.

Ἄρθρον 208.

Ἡ διοίκησις καὶ διαχείρισις τοῦ ἰχθυοτροφείου τῆς Λίμνης Μπορού-Θράκης ὡς καὶ ἡ ἐν γένει ἐφαρμογὴ τῆς σχετικῆς μετὰ τῆς τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Βατοπεδίου συμβάσεως κλπ. μεταβιβάζεται δυνάμει τοῦ παρόντος εἰς τὴν ἁρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας.

Ἄρθρον 209.

Κυροῦνται ἅπασαι αἱ ἀποφάσεις τῶν Ἐπιτροπῶν Ἀπαλλοτριώσεων αἱ ἐκδοθεῖσαι εἰς ἐκτέλεσιν τῶν διατάξεων τοῦ Νόμου 4857 ὡς οὗτος ἐτροποποιήθη καὶ συνεπληρώθη διὰ τοῦ Νόμου 5496.

Ἄρθρον 210.

1. Δύναται διὰ Διατάγματος ποστάσει τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας ν' ἀνατίθεται εἰς τοὺς Γενικοὺς Διοικητὰς ἐν ὅλῳ ἢ ἐν μέρει ἡ ἐκ τοῦ ἀγροτικοῦ Νόμου δικαιοδοσία τοῦ Ὑπουργοῦ τῆς Γεωργίας μετ' ἀπόφασιν τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου δυναμένη καὶ νὰ ἀνακληθῇ.

Εἰς τὸν Ἡμέτερον ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸν ἀνατίθεμεν τὴν δημοσίευσιν καὶ ἐκτέλεσιν τοῦ παρόντος Διατάγματος.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 31 Αὐγούστου 1935.

Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας

ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ ΖΑΪΜΗΣ

Ὁ ἐπὶ τῆς Γεωργίας Ὑπουργὸς

Μ. ΘΕΟΔΩΡΙΔΗΣ

Πίναξ ἐμφαίνων τὰς διατάξεις τῶν ἀγροτικῶν νόμων καὶ νομοθετικῶν Διαταγμάτων αἱ ὁποῖαι περιελήφθησαν εἰς τὸν Ἀγροτικὸν Νόμον παραρτώμενος εἰς τὸ σημερινῆς χρονολογίας ἡμέτερον Διάταγμα.

Ἄρθρον 1.—Ἄρθρον 1 ἐδάφ. 1 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 1 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 1 ἐδάφιον 1 Ν. 6448.

» 2.—Ἄρθρον 1 ἐδ. 1, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925

» 3.—Ἄρθρον 2 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρα 3, 43, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρα 3 καὶ 4 νόμου 4048 καὶ ἄρθρον 1 νόμου 5496.

» 4.—Ἄρθρον 3 ἐδάφ. 4, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 5.—Ἄρθρον 2 ἐδάφ. 6, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 14 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 6.—Ἄρθρον 4, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 2 Ν. 5496.

» 7.—Ἄρθρον 2 ἐδάφ. 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 8.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 1 καὶ 2, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 3, Ν. 5496.

» 9.—Ἄρθρον 10, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 10.—Ἄρθρον 5, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 11.—Ἄρθρον 6, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 12.—Ἄρθρον 2 ἐδάφ. 13, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 13.—Ἄρθρον 7, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 14.—Ἄρθρον 13 ἐδάφ. 1, Ν. Δ 24 Νοεμβρίου 1925.

» 15.—Ἄρθρον 13 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 16.—Ἄρθρον 4, Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.

» 17.—Ἄρθρον 1 ἐδάφ. 3, Ν. Δ. 13 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 15 ἐδάφ. 6, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 18.—Ἄρθρον 42, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 19.—Ἄρθρον 12, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 1 ἐδάφ. 2, Ν. 6448.

Ἄρθρον 20.—Ἄρθρον 11 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 21.—Ἄρθρον 11 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρα 38, 39, Ν. 5496.
» 22.—Ἄρθρον 15, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 4, Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 23.—Ἄρθρον 8. Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 24.—Ἄρθρον 16, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 25.—Ἄρθρον 17, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 4, Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 2 Νόμου 6448 καὶ ἄρθρ. 4 τοῦ ἀπὸ 17-4-35 Ἀν. Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας κλπ.».
» 26.—Ἄρθρον 18, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 5 Ν Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 5 Ν. 5496.
» 27.—Ἄρθρον 19, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 28.—Ἄρθρον 14, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, αρθρα 6, 7, 8 Ν. 5496, ἄρθρον 5 Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1933, ἄρθρον τέταρτον Ν. 5875 καὶ ἄρθρον 4 Ν. 6448.
» 29.—Ἄρθρον 4 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 3 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 30.—Ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1, 2, 3 καὶ 5, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 21 ἐδάφ. 4, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 9 Ν. 5496.
» 31.—Ἄρθρον 3 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923, ἄρθρον 21 ἐδάφ. 4. Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 3 Ν. 6448.
» 32.—Ἄρθρον 4 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 10 Ν. 5496.
» 33.—Ἄρθρον 3 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923, ἄρθρον 21 ἐδάφ. 5, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 10 Ν. 5496.
Ἄρθρον 34.—Ἄρθρον 3 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923, ἄρθρον 4 ἐδάφ. 3, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 11 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 5 Ν. 6448.
» 35.—Ἄρθρον 21 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 36.—Ἄρθρον 21 ἐδάφ. 3, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 37.—Ἄρθρον 5 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 22 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 38.—Ἄρθρον 4, Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρον 7 ἐδάφ. 3. Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.
» 39.—Ἄρθρον 10 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρ. 25 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 40.—Ἄρθρον 25, ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 41.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρ. 6 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 42.—Ἄρθρον 6 ἐδάφ. 1 ἕως 6, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 25 ἐδάφ. 3 καὶ 4, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρα 12, 12α, Ν. 5496, ἄρθρον 13, Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄρθρον 6 Ν. 6448.
» 43.—Ἄρθρον 13, Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 7, Ν. 6448.
» 44.—Ἄρθρ. 29 ἐδάφ. 1 καὶ 2, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 3 Ν. Δ. 28 Μαρτίου 1923, ἄρθρον 6 ἐδάφ. 7 καὶ 8, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρ 14 Ν. 5496 καὶ ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 11 Ν. 6448.
» 45.—Ἄρθρον 29 ἐδάφ. 3, 4, 5, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρ. 23 ἐδάφ. 1, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρ. 15 Ν. 5496 καὶ ἄρθρ. 8 Ν. 6448.
» 46.—Ἄρθρον 29 ἐδάφ. 6, 7. 8, 9, Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρ. 23 ἐδάφ. 2, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρ. 15 Ν. 5496.
» 47.—Ἄρθρον 8 ἐδάφ. 1, 2, 3. Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 26 ἐδάφ. 1. 4, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 48.—Ἄρθρον 8 ἐδάφ. 6, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
Ἄρθρον 49.—Ἄρθρον 26 ἐδάφ. 5, Ν.Δ. 24 Νοεμβρίου 1925. καὶ ἄρθρ. 8 ἐδάφ. 5, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 50.—Ἄρθρον 27, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 51.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 2 καὶ 4, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρ. 28, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 9 Ν. 6448.
» 52.—Ἄρθρον 16 Ν. 5496 καὶ ἄρθρ. 7 ἐδάφ. 11, Ν. 6448.
» 53.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 6 καὶ 7, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 29 ἐδάφ. 3 καὶ 5, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 54.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 10, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 55.—Ἄρθρον 11 ἐδάφ. 2 καὶ 3, Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923, ἄρθρ. 5 ἐδάφ. 3 καὶ 5, Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρ. 29 ἐδάφ. 6, Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 56.—Ἄρθρον 14 ἐδάφ. 1 καὶ 2 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 57.—Ἄρθρον 14 ἐδάφια 3, 5, 6 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 35 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 10 Ν. 6448.
» 58.—Ἄρθρον35 ἐδάφ. 5 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.
» 59.—Ἄρθρον 10 ἐδάφ. 1 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 60.—Ἄρθρον 3 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 61.—Ἄρθρον 2 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 11 παράγρ. 1η Ν. 6448.
» 62.—Ἄρθρον 11 παράγρ. 2α Ν. 6448.
» 63.—Ἄρθρον 3 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 64.—Ἄρθρον 3 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 65.—Ἄρθρον 11 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923, ἄρθρον 11 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 1 Ν. Δ)τος 13 Δεκεμβρίου 1923.
Ἄρθρον 66.—Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 12 ἐδάφ. 3 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου1923.
» 67.—Ἄρθρον 13 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 31 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 17, 42 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 12 Ν. 6448.
» 68.—Ἄρθρον 31 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 6 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 18 Ν. 5496.
» 69.—Ἄρθρον 8 ἐδάφ. 2, 3 καὶ 4 Ν. Δ)τος 13 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἄρθρον 2 Ν. Δ)τος 17 Ὀκτωβρίου 1923.
» 70.—Ἄρθρον 30 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.
» 71.Ἄρθρον 5 Ν. Δ)τος 17 Αὐγούστου 1923.
» 72.—Ἄρθρον 7 Ν. Δ)τος 17 Αὐγούστου 1923.
» 73.—Ἄρθρον 15 ἐδάφ. 1 ἕως 5 Ν. Δ. 4 Σ)βρίου 1924.
» 74.—Ἄρθρον 20 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 75.—Ἄρθρον 14 ἐδάφ. 5 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923.
» 76.—Ἄρθρον 27 ἐδάφ. 2 καὶ 3 Ν. 2922, ἄρθρον 12 Ν.Δ)τος 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 21 Ν.Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 77.—Ἄρθρον 29 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 78.—Ἄρθρον 12 Ν. Δ. 17 Αὐγούστου 1923 καὶ ἄρθρον 21 ἐδάφ. 4 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 79.—Ἄρθρον 1 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926. ἄρθρον 19 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 13 ἐδάφ. 1 Ν. 6448.
» 80.—Ἄρθρον 1 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926.
» 81.—Ἄρθρον 1 Ν.Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926 καὶ ἄρθρον 13 ἐδάφ. 2 Ν. 6448.
» 82.—Ἄρθρον 16 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.
» 83.—Ἄρθρον 20 νόμου 5496.

Ἄρθρον 84.—Ἄρθρον 22 ἐδάφ. 2 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρ. 43 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 85.—Ἄρθρον 9 ἐδάφ. 4 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923 ἄρθρ. 7 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926.

» 86.—Ἄρθρον 17 ἐδάφ. 1 καὶ 2 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 87.—Ἄρθρον 17 ἐδάφ. 3 καὶ 4 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 21 Ν. 5496.

» 88.—Ἄρθρον 18 ἐδάφ. 1, 2 καὶ 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 22 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 14 Ν. 6448.

» 89.—Ἄρθρον 18 ἐδάφ. 4, 5 καὶ 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 33 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 20 Ν. Δ)τος 30 Ἰανουαρίου 1926 καὶ ἄρθρον 23 Ν. 5496.

» 90.—Ἄρθρον 2 Ν. Δ)τος 18 Σεπτεμβρίου 1926, ἄρθρα 24, 40 Νόμου 5496 καὶ ἄρθρον 15 νόμου 6448.

» 91.—Ἄρθρον 25 νόμου 5496, ἄρθρον 4 Ν. 5913 καὶ ἄρθρον 41 Ν. 6448.

» 92.—Ἄρθρον 16 Νόμου 6448.

» 93.—Ἄρθρον 27 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 17 Ν. 6448

» 94.—Ἄρθρον 28 Ν. 5496.

» 95.—Ἄρθρον 28 Ν. 5496, ἄρθρον 14 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄρθρον 5 Ν. 5875.

» 96.—Ἄρθρον 36 Νόμου 2922.

» 97.—Ἄρθρον 18 Νόμου 6448.

» 98.—Ἄρθρον 32 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925, ἄρθρον 12 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933.

» 99.—Ἄρθρον 28 Ν. 5496.

» 100.—Ἄρθρον 34 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925

» 101.—Ἄρθρον 29 Ν. 5496, ἄρθρα 6 καὶ 10 Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄρθρον δέκατον νόμου 5875

Ἄρθρον 102.—Ἄρθρον 22 καὶ 26 ἐδάφ. 2 Ν.Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923.

» 103.—Ἄρθρον 23 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 33 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 104.—Ἄρθρον 24 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923.

» 105.—Ἄρθρον 25 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923.

» 106.—Ἄρθρον 27 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 19 Ν. 6448.

» 107.—Ἄρθρον 45 Ν. 2052.

» 108.—Ἄρθρον 28 Ν. Δ. 15 Φεβρουαρίου 1923.

» 109.—Ἄρθρον 46 ἐδάφ. 4 Ν. 2052. ἄρθρον 26 ἐδάφ. 1 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 19 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 31 Ν. 5496.

» 110.—Ἄρθρον 43 Ν. 2052.

» 111.—Ἄρθρον 38 Ν. 6448.

» 112.—Ἄρθρον 39 Ν. 6448.

» 113.—Ἄρθρον 31 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 20 ἐδάφια 1, 2, 3 καὶ 4 Ν. 6448.

» 114.—Ἄρθρον 2 τοῦ ἀπὸ 17-4-35 Ἀν. Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας καὶ τροποποιήσεως διατάξεων τοῦ Ἀγροτ. Νόμου».

» 115.—Ἄρθρον 7 Ν. Δ. 15 Ἰουλίου 1933.

» 116.— Ἄρθρον 42 Ν. 6448.

» 117.—Ἄρθρον 33 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 37 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 118.—Ἄρθρον 38 ἐδάφ. 1 καὶ ἄρθρον 14 ἐδάφ. 1 Ν. 2922.

» 119.—Ἄρθρον 38 ἐδάφ. 3 Ν. 2922 καὶ ἄρθρον 12 Ν. Δ)τος 6 Ἰουνίου 1923.

» 120. Ἄρθρον 1 Νόμου 4048.

Ἄρθρον 121. -Ἄρθρον 2 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 38 ἐδάφ. 5, 6 καὶ 7 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 59 Ν. 6448.

» 122.—Ἄρθρον 24 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924, ἄρθρον 32 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον ὄγδοον Ν. 5875.

» 123.— Ἄρθρον 14 ἐδάφ. 1 Ν. Δ)τος 6 Ἰουνίου 1923 καὶ ἄρθρον 9 Ν. Δ)τος 17 Αὐγούστου 1923.

» 124. -Ἄρθρον 14 ἐδάφ. 2 Ν. Δ)τος 6 Ἰουνίου 1923.

» 125.- -Ἄρθρον 9 Ν. Δ)τος 13 Δεκεμβρίου 1923, ἄρθρον 36 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925.

» 126.—Ἄρθρον 15 Ν. Δ)τος 6 Ἰουνίου 1923.

» 127.—Ἄρθρον 6 Ν. Δ)τος 13 Δεκεμβρίου 1923 καὶ ἄρθρον 36 ἐδάφ. 2 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 128.—Ἄρθρον 36 ἐδάφ. 6 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925

» 129.—Ἄρθρον 8 ἐδάφ. 1 Ν. Δ)τος 13 Δεκεμβρίου 1923.

» 130.—Ἄρθρον 31 ἐδάφ. 1 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924. ἄρθρον 40 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 2 Νόμου 4048 καὶ ἄρθρα 33, 41 Ν. 5496.

» 131.—Ἄρθρον 32 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 132.—Ἄρθρον 34 ἐδάφ. 2 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 19 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 133.- Ἄρθρον 27 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 134.—Ἄρθρον 25 καὶ αρθρον 23 ἐδάφ. 1 καὶ 23 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 36 ἐδάφ. 4 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 135.—Ἄρθρον 23 ἐδάφ. 3 ἕως 6 Ν. Δ. 4 Σεπτεμβρίου 1924 καὶ ἄρθρον 21 Ν. 6448.

» 136.—Ἄρθρον 39 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 137.—Ἄρθρον 40 ἐδάφ. 1 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925 καὶ ἄρθρον 34 Ν. 5496.

» 138. —Ἄρθρον 65 Ν. 6448.

Ἄρθρον 139.—Ἄρθρον 32 ἐδάφ. 4 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 140.—Ἄρθρον 37 ἐδάφ. 3 Ν. Δ. 24 Νοεμβρίου 1925 ἄρθρον 35 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 22 Ν. 6448

» 141.—Ἄρθρον 30 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 142.—Ἄρθρον 36 Ν. 5496 καὶ ἄρθρον 23 Ν. 6448.

» 143.—Ἄρθρον 36 ἐδάφ. 5 Ν. Δ)τος 24 Νοεμβρίου 1925.

» 144.—Ἄρθρον 45α νόμου 5496 (185)

» 145. —Ἄρθρον 43 Ν. 6448.

» 146.—Ἄρθρον 44 Ν. 6448.

» 147.—Ἄρθρον 60 Ν. 6448.

» 148.—Ἄρθρον 61 Ν. 6448.

» 149.—Ἄρθρον 62 Ν. 6448.

» 150.—Ἄρθρον 64 Ν. 6448.

» 151.—Ἄρθρον 66 Ν. 6448.

» 152.—Ἄρθρον 45 Ν. 6448.

» 153.—Ἄρθρον 40 Ν. 6448.

» 154.—Ἄρθρον 7 ἐδάφ. 1 τοῦ ἀπὸ 3-5-35 Αν. Νόμου «περὶ παρατάσεως τῆς ἰσχύος τῶν διατάξεων περὶ ἐνοικιοστασίου βοσκῶν».

» 155. -Ἄρθρον 35 Ν. Δ)τος 15 Φεβρουαρίου 1923 καὶ ἄρθρον 37 ἐδάφ. 2 καὶ 3 Ν. Δ)τος 4 Σεπτεμβρίου 1924.

» 156.- Ἄρθρον 37 Ν. 5496, ἄρθρον ἕνατον Ν. 5875 καὶ ἄρθρον 24 Ν. 6448.

» 157.- -Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (157)

» 158. Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (158)

» 159.- Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (159) καὶ ἄρθρον 25 Ν. 6448.

Ἄρθρον 160.—Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (160)
» 161.—Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (161)
» 162.—Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (162)
» 163.—Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (163)
» 163α.—Ἄρθρον 37 Ν. 5496 (163α) ἄρθρον 26 Ν. 6448.
» 164.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (164)
» 165.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (165) καὶ ἄρθρον 27 Ν. 6448.
» 166.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (166) καὶ ἄρθρον 28 Ν. 6448.
» 167.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (167)
» 168.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (168)
» 169.—Ἄρθρον 44 Ν. 6496 (169)
» 170.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (170)
» 171.—Ἄρθρον 48 Ν. 6448.
» 172.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (172) καὶ ἄρθρον 47 Ν. 6448.
Ἄρθρον 173.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (173) καὶ ἄρθρον 29 Ν. 6448.
» 174.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (174)
» 175.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (176) καὶ ἄρθρον 31 Ν. 6448 καὶ ἄρθρον 1 Ν. 5648.
» 176.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (171).
» 177.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (177) καὶ ἄρθρον 32 Ν. 6448.
» 178.—Ἄρθρον 46 Ν. 6448, καὶ ἄρθρον 5 τοῦ ἀπὸ 17-4-35 Ἀναγ. Νόμου περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας Ἀγροτικοῦ Νόμου.
» 179.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (179)
» 180.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (180). ἄρθρον 9 Ν. Δ΄ 15 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄρθρον τρίτον Ν. 5875.
» 181.—Ἄρθρον 33 Ν. 6448.
» 182.—Ἄρθρον 34 Ν. 6448.
Ἄρθρον 183.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (183) καὶ ἄρθρον 9 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933.
» 184.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (175) καὶ ἄρθρον 30 Ν. 6448. 30 Ν. 6448.
» 185.—Ἄρθρον 44 Ν. 5496 (178).
» 186.—Ἄρθρον 51 Ν. 6448.
» 187.—Ἄρθρον 67 Ν. 6448.
» 188.—Ἄρθρον 49 Ν. 6448.
» 189.—Ἄρθρον ἕκτον Ν. 5875.
» 190.—Ἄρθρον 15 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933.
» 191.—Ἄρθρον 11 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933.
» 192.—Ἄρθρον 4 Ν. Δ)τος 15 Ἰουλίου 1933 καὶ ἄρθρον 37 Ν. 6448.
» 193.—Ἄρθρον 63 Ν. 6448.
» 194.—Ἄρθρον 45 Ν. 5496 (184), ἄρθρον δεύτερον Ν. 5875 καὶ ἄρθρον 35 Ν. 6448.
» 195.—Ἄρθρον 36 Ν. 6448.
» 196.— » 52 »
» 197.— » 53 »
» 198.— » 54 »
» 199.— » 55 »
» 200.— » 56 »
» 201.— » 57 »
» 202.— » 58 »
» 203.—Ἄρθρον 3 τοῦ ἀπὸ 17-4-35 Ἀν. Νόμου «περὶ αὐθεντικῆς ἑρμηνείας διατάξεων τοῦ Ἀγροτ. Νόμου».
» 204.— » 68 Ν. 6448.
» 205.— » 69 »
» 206.— » 70 »
» 207.— » 71 »
» 208.— » 72 »
» 209.— » 73 »
» 210.— » 75 »

ΓΝΩΣΤΟΠΟΙΗΣΙΣ

Διὰ τῶν ἀπὸ 13 Φεβρουαρίου 1933 καὶ 19 Φεβρουαρίου 1934 Π. Διαταγμάτων, δημοσιευθέντων εἰς τὰ ὑπ' ἀριθ. 43 τοῦ ἔτους 1933 καὶ 79 ἔτους 1934 φύλλα τοῦ Α΄ Τεύχους τῆς Ἐφημ. τῆς Κυβερνήσεως ἡ τιμὴ τῶν τμηματικῶς πωλουμένων φύλλων ὁρίζεται εἰς δραχμὰς μὲν τέσσαρας (4) δι' ἕκαστον φύλλον τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως καὶ δραχμὰς πέντε (5) δι' ἕκαστον φύλλον τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, ἡ δὲ ἐτησία συνδρομὴ αὐτῆς λογίζομένη ἀπὸ 1ης Ἰανουαρίου ***ἑκάστου ἔτους*** ὁρίζεται ὡς ἑξῆς:

Α΄) Δι' ὁλόκληρον τὴν Ἐφημερίδα μετὰ τοῦ Δελτίου Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΕΝΝΕΑΚΟΣΙΑΣ .... (900)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ. (1800)

Β΄) Διὰ τὰ τρία τεύχη Α΄, Β΄, Γ΄ καὶ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧ. ΠΕΝΤΑΚΟΣΙΑΣ ΠΕΝΤΗΚΟΝΤΑ (550)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΧΙΛΙΑΣ ΕΚΑΤΟΝ ... (1100)

Γ΄) Διὰ τὰ τρία Τεύχη Α΄, Β΄ καὶ Γ΄

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ .... (400)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ .... (800)

Δ΄) Διὰ τὸ Α΄ Τεῦχος

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ ΔΡΑΧΜΑΣ ΔΙΑΚΟΣΙΑΣ ..... (200)

Ε΄) Διὰ τὸ Παράρτημα

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΡΙΑΚΟΣΙΑΣ ..... (300)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΣ ΕΞΑΚΟΣΙΑΣ ..... (600)

ΣΤ΄) Διὰ τὸ Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν

ΔΙΑ ΤΟ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΤΕΤΡΑΚΟΣΙΑΣ .... (400)
ΔΙΑ ΤΟ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΝ: ΔΡΑΧΜΑΣ ΟΚΤΑΚΟΣΙΑΣ ..... (800)

Τὸ ἀντίτιμον τῶν συνδρομῶν κατατίθεται εἰς τὰ κατὰ τόπους Δημόσια Ταμεῖα καὶ τὸ ἐκδιδόμενον σχετικῶς διπλότυπον εἰσπράξεων ἀποστέλλεται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν τοῦ Ἐθνικοῦ Τυπογραφείου.

ΔΗΜΟΣΙΕΥΣΕΙΣ

Ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «Παράρτημα» τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως τῶν διαφόρων δικαστικῶν πράξεων καὶ προσκλήσεων κλπ. ὡς καὶ ἡ δημοσίευσις εἰς τὸ «**Δελτίον Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν**», τῶν Καταστατικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν, Τραπεζῶν κλπ. ὁρίζεται:

1) Τῶν δικαστικῶν πράξεων εἰς δραχμὰς ἑκατὸν πεντήκοντα (150).
2) Τῶν Καταστατικῶν τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς πέντε χιλιάδας (5.000).
3) Τῶν τροποποιήσεων τούτων εἰς δραχμὰς χιλίας (1.000).
4) Τῶν ἀνακοινώσεων καὶ προσκλήσεων εἰς Γενικὰς Συνελεύσεις, τακτικὰς ἢ ἐκτάκτους τῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν ἐν γένει εἰς δραχμὰς τετρακοσίας (400).
5) Τῶν Ἰσολογισμῶν εἰς δραχμὰς δύο χιλιάδας (2.000) καὶ
6) Τῶν συνοπτικῶν μηνιαίων καταστάσεων Τραπεζιτικῶν Ἀνωνύμων Ἑταιρειῶν εἰς δραχμὰς χιλίας (1000) δι' ἑκάστην δημοσίευσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Φεβρουαρίου 1934

Ο ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
Κ. Λ. ΣΤΕΡΓΙΑΚΗΣ

ΣΗΜ. Παρακαλοῦνται οἱ λαμβάνοντες τὴν Ἐφημερίδα τῆς Κυβερνήσεως, ὅπως διαφυλάττωσι ταύτην, καθόσον τὰ φύλλα της ἐκδίδονται εἰς ὡρισμένον ἀριθμὸν ἀντιτύπων. Ὁμοίως νὰ παρακολουθῶσι τὰ φύλλα διότι τινὰ τούτων πολλάκις λόγῳ ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης συνεκτυποῦνται μετ' ἄλλων, ἄλλα δὲ προθυστέρως ἐκδίδονται καὶ ἀποστέλλονται.

ΕΚ ΤΟΥ ΕΘΝΙΚΟΥ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ